

Tirsdag den 19. februar 2013 (D)

1

59. møde

Tirsdag den 19. februar 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og forsvarsministeren om danske hjemvendte soldater og PTSD.

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) og Nikolaj Villumsen (EL).
(Anmeldelse 07.02.2013).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om det stigende bureaukrati i den offentlige sektor.

Af Jacob Jensen (V), Morten Marinus (DF), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF).
(Anmeldelse 07.02.2013).

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til justitsministeren om høring om den ny offentlighedslov.

Af Pernille Skipper (EL), Pia Adelsteen (DF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA).
(Anmeldelse 08.02.2013).

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 32:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om Valgretskommissionens anbefalinger.

Af Jan Johansen (S), Erling Bonnesen (V), Morten Marinus (DF), Marlene Borst Hansen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Lars Dohn (EL), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF).
(Anmeldelse 08.02.2013).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer og straffeloven. (Udførsel af skydevåben m.v. til civil brug til lande uden for EU, lempelse af kontrolordningen for visse hardball- og paintballvåben m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 06.02.2013).

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 36:

Forslag til folketingsbeslutning om en kritisk gennemgang af internationale konventioner og aftaler, som begrænser Danmarks muligheder for at føre en selvstændig udlændingepolitik.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.
(Fremsættelse 04.12.2012).

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om fradrag for etableringsomkostninger ved tilslutning til højhastighedsforbindelse.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.
(Fremsættelse 19.12.2012).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning og ligningsloven. (Rammer for kystnære havvindmøller og revision af værditabs- og køberetsordningerne m.v.). Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 06.02.2013).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække. (Regulering af kvælstofkvoten og indberetning af plantedække m.v.).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).
(Fremsættelse 07.02.2013).

10) Forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til transportministeren om priserne på kollektiv transport.

Af Kristian Pihl Lorentzen (V), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF).
(Anmeldelse 10.01.2013. Fremme 15.01.2013).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Peter Skaarup (DF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 63 (Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af straffen i sager om drab og grov vold mod børn).

Peter Skaarup (DF) og Tom Behnke (KF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 64 (Forslag til folketingsbeslutning om at sikre, at den nuværende frist for sletning af fingeraftryk i Danmark bibeholdes).

Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 33 (Vil ministeren redegøre for regeringens vurdering af ytringsfrihedens tilstand i Danmark og give en redegørelse

for, hvordan regeringen fremadrettet vil værne om ytringsfriheden og den personlige frihed for borgere i Danmark?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Fra medlem af Folketinget Simon Kollerup, der har haft orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 18. februar atter kan give møde i Tinget.

Per Hustedes hverv som midlertidigt medlem af Folketinget er herefter ophørt fra nævnte dato at regne.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og forsvarsministeren om danske hjemvendte soldater og PTSD.

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) og Nikolaj Villumsen (EL).
(Anmeldelse 07.02.2013).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om det stigende bureaukrati i den offentlige sektor.

Af Jacob Jensen (V), Morten Marinus (DF), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF).
(Anmeldelse 07.02.2013).

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til justitsministeren om høring om den ny offentlighedslov.

Af Pernille Skipper (EL), Pia Adelsteen (DF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA).
(Anmeldelse 08.02.2013).

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 32:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om Valgrets-kommissionens anbefalinger.

Af Jan Johansen (S), Erling Bonnesen (V), Morten Marinus (DF), Marlene Borst Hansen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Lars Dohn (EL), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF).
(Anmeldelse 08.02.2013).

Kl. 13:01

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse fire forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer og straffeloven. (Udførsel af skydevåben m.v. til civil brug til

lande uden for EU, lempelse af kontrolordningen for visse hardball- og paintballvåben m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremstilling 06.02.2013).

Kl. 13:02

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Kim Andersen som Venstres ordfører.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for det. Jeg kan sige til justitsministeren, at vi er positive over for det forslag, som her er til første behandling. Det er jo et lille, teknisk forslag, men derfor behøver det jo ikke at være mindre vigtigt. Det drejer sig om et forslag om at implementere Rådets forordning og Europa-Parlamentets vedtagelse, så dansk ret kommer i overensstemmelse med disse. Det er vi positive over for.

Det vil betyde, at det kommer til at fremgå udtrykkeligt af vores våbenlov, at udfører man våben, er de ikke længere omfattet af forordningens eksportkontrolregler, men vil altså være omfattet af det nye sæt regler for våben til civil brug, når de indføres til et andet EU-land og til tredjelande. Samtidig præciserer lovforslaget, at de relevante straffebestemmelser i våbenloven og straffeloven vil blive tilpasset.

Endelig er der det element i forslaget, at man vil sidestille forskellige hardball- og paintballvåben, så de for personer, der er fyldt 18 år, kan erhverves og anvendes frit; det betyder, at man ikke skal have våbentilladelse. Endelig er der en regel om, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at skytteforeninger kan meddele tilladelse til at måtte bære våben til visse af deres medlemmer. Dette kan justitsministeren gøre administrativt.

Venstre er positive over for dette forslag og vil være konstruktive i udvalgsbehandlingen. Tak.

Kl. 13:04

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Julie Skovsby som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:05

(Ordfører)

Julie Skovsby (S):

Da Socialdemokratiets retsordfører, hr. Ole Hækkerup, ikke kan være til stede, vil jeg læse den socialdemokratiske ordførertale for lovforslag nr. L 140 op.

Socialdemokraterne kan støtte dette lovforslag. Forslaget handler om, at EU's forordning om regler for at kontrollere skydevåben ind og ud af EU's område nu bliver gennemført i dansk lovgivning.

Dernæst indeholder lovforslaget, at det fremover bliver tilladt at have alle paintball- og hardballvåben uden våbentilladelse. I dag er det tilladt at have paintball- og hardballvåben uden våbentilladelse, hvis det er et våben drevet af luft eller kulsyre. I fremtiden bliver det alle typer af hardball- og paintballvåben, man kan erhverve uden våbentilladelse. Man kan sige, at det for den, der køber et paintballvåben, næppe gør den store forskel, om det er drevet af det ene eller det andet, men det gør det altså i lovgivningen, og det retter vi op på.

Endelig får justitsministeren muligheden for administrativt at fastsætte regler for, hvordan skytteforeninger kan meddele våbentilladelse til deres medlemmer, samt præcis hvilke organisationer der omfattes af den ordning.

Alt i alt er det nogle praktiske ændringer, der virker logiske for borgerne, samt en gennemførelse af de fælles regler i EU om skydevåben ind og ud af EU. På den baggrund skal jeg anbefale forslaget til Folketinget.

Kl. 13:06

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Fru Pia Adelsteen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Nu har de to tidligere ordførere jo så pænt fortalt, hvad det drejer sig om; der er jo ikke den store ændring.

Jeg vil blot sige, at jeg i forbindelse med de her paintballvåben synes, det er værd at nævne – og jeg ved ikke, om man kan få det opklaret – at de faktisk kan slå meget hårdt, uanset hvad de så i øvrigt kører på, om det er trykluft, gas og alt det der.

Men det kunne jo være rart nok at høre noget om det – og det kan da være, at der kommer et lille udvalsspørgsmål om det – altså om det faktisk er et problem herhjemme, eller om det ikke er det.

Men ellers er der ikke de store ting i det her lille lovforslag, så Dansk Folkeparti anbefaler også et ja.

Kl. 13:07

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet, formand. Som sagt indeholder dette lovforslag tre elementer.

Først og fremmest kom der i 2012 EU-regler for udførsel af skydevåben til tredjelande uden for EU; dem retter vi nu dansk lovgivning ind efter. Strafferammen for overtrædelser står vi dog stadig for, men lovteknisk bliver vi så nødt til at ændre lidt i vores lovgivning. Det gør vi også med dette lovforslag, og vi fastholder den nuværende strafferamme.

Som det andet lovliggør vi som nævnt nu de hardball- og paintballvåben, som bruger gas som drivmiddel. Det er jo, som beskrevet, fordi de ikke er mere farlige end de hardball- og paintballvåben, som bruger luft og kulsyre, og som allerede i dag er lovlige. Jeg tror faktisk, det er politiet, der har ønsket, at der kom en ensartethed på dette område, da man ikke syntes, at tilladelse til den ene type våben, men ikke til den anden type våben, gav mening.

Sidst, men ikke mindst, får justitsministeren nu bemyndigelse til at blåstemple den ret, en skytteforening fortsat har til at udstede våbentilladelser, selv om den givne skytteforening måtte skifte navn. Det er jo simpelt hen et problem af lovteknisk karakter, da foreningerne i dag står med navns nævnelse i loven.

Det er tre elementer, som vi alle sammen kan støtte fra radikal side.

Kl. 13:08

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror, at når andre på talerstolen her har redegjort meget udførligt for forslaget, er det, fordi der i virkeligheden ikke er så meget at sige om det her forslag; det er nogle relativt små ændringer. De er naturligvis vigtige, men jeg noterer mig, at høringssvarene på ingen måde er særlig kritiske, og det tager jeg som et udtryk for, at det er fuldstændig i orden at stemme ja til det her lovforslag. Så det vil SF også gøre.

Så kan jeg da sige tillykke til de mennesker, der interesserer sig for hardball- og paintballpistoler. Nu bliver der ensartede regler på området, og det betyder, at det ikke længere vil være ulovligt at have noget, der er gasdrevet. Det kan jeg forstå at man i de kredse, der er optaget af den slags, er rigtig glade for. Så det støtter vi fra SF's side; vi stemmer ja til det her forslag.

Kl. 13:09

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Fru Pernille Skipper som Enhedslistens ordfører.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Der er blevet redegjort udførligt for lovforslagets indhold. Der er tale om nogle tekniske ændringer, som Enhedslisten selvfølgelig kan støtte, men vi mener samtidig også, at det er vigtigt med en stram våbenlovgivning. Det er vigtigt, hvis man skal undgå et samfund, hvor der er våben mange steder, som kan bringe menneskers liv i fare.

Derfor vil vi stille nogle spørgsmål om konsekvenserne af, at forordningen nu erstatter nogle af de danske regler. Vi vil lige være sikre på, at det ikke kommer til at betyde en mere lempelig våbenlovgivning end den, der er i dag. Men umiddelbart er vi positive over for lovforslaget.

Kl. 13:10

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 13:11

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det lader til at være en god måde at starte ugen på.

Vi bakker også op om L 140, hvor man gennemfører nogle regler fra EU om udførsel af våben fra EU's område. Og så er der den der lille ting, som vi alle sammen har glædet os over, nemlig at der er nogle folk inden for hardball- og paintballorganisationer og den slags ting, som nu kan slippe for at skulle erhverve våbentilladelse, og at folk derfor kan have deres fritidsinteresser, uden at staten skal ind og blande sig i det. Det synes vi som liberale sådan set er et meget godt princip, så vi stemmer for det her lille forslag.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til Liberal Alliances ordfører. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 13:11

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Efter alle disse ord vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det justitsministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nogle vil sikkert mene, det er dejligt med korte taler fra den her talerstol, så jeg skal prøve at blive i vanen.

Jeg vil bare slutte af med, i den her omgang i hvert fald, at sige tak for den positive modtagelse, der har været, af regeringsforslaget. Som flere har været inde på, er der tale om et noget teknisk præget lovforslag, som jo primært har til formål at bringe dansk ret i overensstemmelse med en ny EU-forordning om – som det har været fremme – kontrol med udførsel af visse skydevåben til lande uden for EU. Og samtidig, som det også har været fremme, benytter Justitsministeriet nu lejligheden til at foreslå nogle mindre justeringer af våbenlovens regler om henholdsvis hardball- og paintballvåben og skytteforeninger, som dels er sådan af våbenteknisk karakter, dels er lovteknisk begrundet.

Så med de bemærkninger vil jeg endnu en gang sige tak for den positive modtagelse af forslaget, og jeg ser selvfølgelig frem til udvalgsarbejdet i Folketingets Retsudvalg.

Kl. 13:13

Formanden:

Tak til justitsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 36:**Forslag til folketingsbeslutning om en kritisk gennemgang af internationale konventioner og aftaler, som begrænser Danmarks muligheder for at føre en selvstændig udlændingepolitik.**

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 04.12.2012).

Kl. 13:13

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 13:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Dette beslutningsforslag, som vi nu skal behandle her i dag, vedrører Danmarks internationale forpligtelser, og det vedrører vores holdning til at være en del af det internationale samarbejde. Forslagsstillerne opfordrer regeringen til at nedsætte en kommission, der kritisk skal gennemgå de internationale konventioner og aftaler, som Danmark er forpligtet til at følge. Beslutningsforslaget giver os en god anledning til at drøfte et principielt meget vigtigt spørgsmål, nemlig spørgsmålet om Danmarks indstilling til internationale forpligtelser og selvfølgelig også Danmarks indstilling til det internationale samarbejde.

Lad mig sige, at det er regeringens opfattelse, at Danmark har gode muligheder for at føre en selvstændig udlændingepolitik, og at vores gældende regler også netop er udtryk for dette. Regeringens udlændingepolitik er baseret på et ønske om, at udlændingepolitikken både skal være robust og retfærdig. En robust udlændingepolitik betyder bl.a., at afviste asylansøgere og kriminelle udlændinge har pligt til at udrejse. En robust udlændingepolitik betyder også, at vi stiller skrappe krav til at kunne få f.eks. familiesammenføring og permanent ophold, så vi har kontrol med tilgangen af udlændinge til vores samfund. Det ligger helt fast, og det har regeringen stort fokus på. En retfærdig udlændingepolitik betyder bl.a., at Danmark overholder sine internationale forpligtelser og eksempelvis ikke behandler familier i strid med konventionerne. En retfærdig udlændingepolitik betyder også, at Danmark ikke sender mennesker tilbage til forfølgelse og tortur.

Regeringens holdning er derfor meget klar: Vi lægger stor vægt på, at Danmark lever op til sine internationale forpligtelser. Det gælder ikke mindst på menneskerettighedsområdet. Og vi lægger stor vægt på, at Danmark også skal være kendt som et land, der arbejder for og har en positiv holdning til det fælles internationale samarbejde.

Det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at det er forslagsstillerne opfattelse, at der har udviklet sig en politisk debat-kultur, hvor det at udtale sig kritisk om Danmarks internationale forpligtelser udlægges, som om man ikke ønsker, at Danmark skal deltage i internationalt samarbejde. Endvidere understreges det også af forslagsstillerne, at det på ingen måde er formålet eller intentionen med forslaget at forsøge at bygge mure omkring fædrelandet eller at melde Danmark ud af det internationale samfund. Jeg er naturligvis enig i, at Danmark ikke skal bygge mure og isolere sig i forhold til resten af det internationale samfund. Men hvad er det så egentlig helt konkret, forslagsstillerne ønsker sig at en kommission skal se på, og hvad vil konsekvenserne være af det?

Ser vi på det, kan vi se, at forslagsstillerne ønsker sig, at en kommission skal drøfte, hvordan det sikres, at Danmark i sidste ende selv bestemmer, hvordan dansk lovgivning skal se ud, uden at internationale aftaler kan ændre på det. Det vil sige, at forslagsstillerne ønsker, at Folketinget skal kunne lovgive på en måde, der strider mod internationale forpligtelser. Jeg synes ikke, at det harmonerer med at deltage i det internationale samarbejde.

Forslagsstillerne ønsker endvidere, at en kommission – og det er den kommission, vi taler om her – skal undersøge, hvordan Danmark kan tage forbehold for dele af de internationale konventioner og aftaler, som Danmark er en del af. Danmark skal altså meddele de andre lande, som vi samarbejder med, og som har samme forpligtelser som os, at vi alligevel ikke vil være med, heller ikke på det punkt. Det er efter min opfattelse lige nøjagtig at bygge mure og tage afstand fra andre lande, som vi samarbejder med og deler forpligtelser med i det internationale samarbejde.

Videre foreslås det, at kommissionen skal vurdere nødvendigheden af at henvise til internationale konventioner og aftaler i dansk asyl- og udlændingelovgivning. Begrundelsen er, at henvisningerne i visse tilfælde kan risikere at gøre konventionerne unødigt forpligtende i stedet for blot at være vejledende for f.eks. domstolene. Jeg ved ikke, hvilke konventioner forslagsstillerne helt specifikt tænker på. Forslaget, mener vi, må hvile på den fejlagtige antagelse, at der i udlændingelovgivningen henvises til internationale konventioner, der alene er vejledende, men som får en forpligtende karakter, fordi der henvises hertil i lovgivningen. Sådan er det ikke. Det skyldes ganske enkelt, at konventioner altid er forpligtende. Så der er ingen konventioner, der unødigt nævnes i udlændingelovgivningen – undtagen hvis man f.eks. er politisk imod det.

Kl. 13:18

Kommissionen skal også undersøge, hvordan det sikres, at domstolene alene baserer deres afgørelser på dansk ret og ikke lader international ret tilsidesætte dansk ret. Det skal domstolene gøre, hvor det er nødvendigt og rimeligt, som det fremgår af og fremstår i beslutningsforslaget.

Forslagsstillerne ønsker også, at domstolene skal kunne dømme i strid med internationale forpligtelser. Jeg må igen sige, at jeg synes ikke, det harmonerer med ønsket om, at Danmark skal deltage aktivt i det internationale samarbejde. Det er sådan, at deltager man eksempelvis i et samarbejde, så kan man ikke egenrådigt bestemme. Det gælder også i forbindelse med et internationalt samarbejde, og det gælder for Danmark, som det også gælder for andre lande. Forpligtelserne er gensidige.

Når Menneskerettighedsdomstolen afsiger en dom, gælder den selvfølgelig for alle landene. Der vil være tilfælde, hvor det betyder, at vi i Danmark må tilpasse vores lovgivning eller praksis. Der vil også være tilfælde, hvor der vil være andre lande, der skal ændre deres lovgivning eller praksis, og hvor dansk ret er i overensstemmelse med dommen. Der er så at sige lige vilkår for alle landene. Det er også sådan, det efter regeringens opfattelse skal være i et retssamfund.

Så nu har jeg prøvet at gennemgå det, som forslagsstillerne konkret ønsker sig at den foreslåede kommission skal se på. De forhold, som forslagsstillerne konkret ønsker at kommissionen skal se på, bliver i beslutningsforslaget fremstillet som et ønske om, at Danmark stiller sig i spidsen for en moderniseringsproces. Det lyder jo sådan set tilforladeligt, men formålet er reelt, at Folketinget og domstolene skal have mulighed for at fravige grundlæggende menneskerettigheder, og der er for at sige det mildt her tale om noget af et vildspor at bevæge sig ind på. Kommissionens arbejde som foreslået her vil efter regeringens opfattelse betyde, at vi populært sagt vil bygge mure frem for at bygge bro, og det signal ønsker regeringen på ingen måde at sende til det internationale samfund.

Vi ønsker fra regeringens side, at Danmark skal leve op til sine internationale forpligtelser, og vi ønsker, at Danmark skal indtage en positiv holdning til det fælles internationale samarbejde. De lande, som har tilsluttet sig flygtningekonventionen og menneskerettighedskonventionen, skal selvfølgelig og naturligvis efterleve konventionerne i deres helhed. Det gælder alle de lande, der indgår i samarbejdet, og det gælder selvfølgelig også Danmark. Det har regeringen sådan set ikke noget problem med. Regeringen ser ikke vores internationale samarbejde og vores internationale forpligtelser som begrænsende. Vi ønsker tværtimod at fremme respekten for menneskerettighederne.

Derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:21

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:21

Martin Henriksen (DF):

Tak. Det her er et oprigtigt forsøg på en nuanceret tilgang til debatten om de internationale konventioner. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ikke justitsministeren mener, at der er problemer i forhold til nogle konventioner.

Altså, når f.eks. det danske Folketing bliver pålagt via en FN-konvention, at kriminelle udlændinge, som er statsløse, skal have dansk statsborgerskab, må justitsministeren vel mene – det kan godt være, at jeg tager fejl – at det da som minimum udgør et dilemma, altså det, at der er en konvention, der siger, at nogle mennesker, som faktisk slet ikke lever op til kravene for statsborgerskab, alligevel skal have det. Det må vel være et dilemma, og kunne det ikke være

interessant at diskutere, om vi kunne lave om på det, sådan at der ikke mere var den forpligtigelse for Danmark?

Mener justitsministeren ikke også, at der har været situationer, hvor udlændinge har begået kriminalitet i Danmark – grov kriminalitet i Danmark – men alligevel ikke er blevet udvist, f.eks. på grund af hensynet til, at de har etableret et familieliv i Danmark? Er det rimeligt, at reglerne er indrettet på den måde? Burde den kriminalitet, som vedkommende har begået, ikke vægte tungere?

Kl. 13:22

Formanden:

Det er justitsministeren.

Kl. 13:22

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Der var to spørgsmål, først et vedrørende statsløsekonventionen, som vi jo har diskuteret et par gange, særlig i forbindelse med vores behandling af indfødsretslovsforslag. Som sagt er det – hvilket regeringen også har tilkendegivet, og som jeg er meget tilfreds med at et bredt flertal også tilkendegav – en konvention, som et bredt flertal i Folketinget, herunder selvfølgelig også regeringen, mener, at Danmark skal leve op til.

Jeg mener ikke, at der er noget dilemma i den sammenhæng. Betyder det så, at regeringen er for, at folk bare skal kunne lave alverdens former for kriminalitet? Nej, men vi har skrevet under på en konvention, som selvfølgelig skal overholdes. I hvert fald er det, hver gang vi har diskuteret det, indtil nu under den her regerings ledelse af landet blevet klart signaleret her fra talerstolen, at der er opbakning til, at vi selvfølgelig står vagt om også statsløsekonventionen.

Med hensyn til udvisningsreglerne er det jo sådan, at det eneste, der står i vejen for, at folk kan blive udvist af Danmark, hvis de begår kriminalitet, er vores internationale forpligtelser. Der er stramt kraftigt op på det, og regeringen har ikke ændret et komma i forhold til effekten af, hvem der kan blive udvist eller ej.

Kl. 13:23

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:23

Martin Henriksen (DF):

Men jeg synes jo, at justitsministerens svar meget godt illustrerer, hvorfor der er et problem med debatten om konventionerne. For justitsministeren forholder sig jo ikke til, at der faktisk er kriminelle udlændinge, der får tildelt statsborgerskab, og at der er udlændinge, der af vores efterretningstjeneste er blevet vurderet til at udgøre en sikkerhedsrisiko, som får tildelt dansk statsborgerskab på baggrund af en konvention.

Altså, hvis ikke det var, fordi konventionen sagde, at de skulle have det, så ville de jo ikke leve op til de krav, vi ellers normalt stiller her i Folketingssalen, og dermed ville et overvældende flertal i Folketinget formentlig stemme nej. For jeg mener, at jeg har hørt masser af integrationsordførere og indfødsretsordførere fra næsten alle partier sige, at hvis du begår kriminalitet, skal du selvfølgelig ikke være dansk statsborger. Men der har man så et andet synspunkt, fordi det handler om en konvention, og den konvention vægter man så tungere.

Det synes jeg da er en diskussion værd, og jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor justitsministeren ikke stille og roligt vil lade en gruppe kyndige mennesker – jurister, mennesker, der er udpeget af ministerens eget ministerium – gennemgå konventionerne og se på, om der ikke er en vej til, at vi kan justere lidt, sådan at vi får noget mere selvbestemmelse tilbage til Folketinget. Det skal ikke være sådan, at vi bryder reglerne, men sådan, at vi simpelt hen internationalt

rejser en debat. Konventionerne er jo lavet af mennesker, ligesom love er lavet af mennesker. Vi kan ændre love, og derfor kan vi også ændre konventioner, hvis vi vil.

Kl. 13:25

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:25

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt er det her spørgsmål jo vendt og drejet ganske mange gange. Vi har eksempelvis vendt og drejet det, når vi har haft behandlingen af indfødsretslovsforslaget.

Selvfølgelig er det vigtigt, men vi skal jo fokusere på, hvad det er, beslutningsforslaget rent faktisk går ud på. Og sådan som regeringen læser beslutningsforslaget, er en af hensigterne jo, at man vil kunne bringe Folketinget i en situation, hvor vi kan vedtage lovgivning, som vil være i strid med konventioner, som vi selv har skrevet under på, og altså gøre det muligt for danske domstole at dømme i strid med internationale konventioner, som vi har tilsluttet os. Det må jeg sige at jeg synes er en glidebane, og det er i hvert fald ikke nogen bane, som regeringen ønsker vi skal bevæge os ind på.

Kl. 13:26

Formanden:

Hr. Christian Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 13:26

Christian Langballe (DF):

Hvis vi nu går tilbage til statsløsekonventionen, som vi jo har diskuteret et par gange her i Tinget i forbindelse med indfødsretsloven, så synes jeg egentlig, at det er lidt interessant, at det var hr. Søren Krarup, der opdagede, at den eksisterede og bragte den på banen, og det satte jo en masse ting i gang.

Det, jeg gerne vil med det, er at give et eksempel på en aftale, som et flertal af politikerne faktisk ikke var klar over, at de var med i. Jeg synes, at man på rettighedsområdet og på konventionsområdet jo godt kan begynde at efterse, hvad det faktisk er for konventioner, vi har tilsluttet os, så det ikke kommer som en overraskelse for politikerne her i Tinget, at vi har tilsluttet os de konventioner. Jeg synes også, at der er et interessant problem, med hensyn til hvordan vi fortolker de konventioner, som vi har tilsluttet os.

Alt i alt vil jeg sige, at det jo ikke er underligt, at man i takt med, at tiden går – statsløsekonventionen er fra 1961, og vi tilsluttede os den først i 1977 – tager en konvention og en international aftale op til revision. Det gør man i alle andre sammenhænge, og jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke kan gøre det i den her sammenhæng.

Kl. 13:27

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg vil sige, at når det generelt handler om Danmarks internationale forpligtelser, udfoldes der et stort arbejde eksempelvis ved inkorporering af internationale konventioner i dansk ret. Der blev under den tidligere SR-regering nedsat det såkaldte inkorporeringsudvalg, som kom med et mammutværk af en betænkning. De havde siddet og kigget på forskellige konventioner og på, hvordan de kunne inkorporeres i dansk ret.

Regeringen har lige nu nedsat et udvalg, som skal se på menneskerettighedsområdet og på, hvordan vi kan sikre, at Danmark lever op til de internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet. Det gør vi jo, fordi vi mener, at Danmark skal gå forrest, men vi gør

det også, fordi det er vigtigt, at der hele tiden er en debat om det. Så det, at der ikke er debat om det, passer i hvert fald ikke, og det ved hr. Christian Langballe også ganske udmærket.

Vi kan så være politisk uenige, og det er vi jo. Der er et stort flertal i Folketinget, som eksempelvis mener, at statsløsekonventionen er en konvention, som Danmark selvfølgelig skal efterleve. Jeg har fuld respekt for, at Dansk Folkeparti har indtaget et andet synspunkt. Det må man så selv forsvare. Jeg er bare tilfreds med, at der i Folketinget er et endog meget stort flertal uden om Dansk Folkeparti, som synes, at Danmark skal vedstå sig sine forpligtelser i forhold til statsløsekonventionen.

Kl. 13:28

Formanden:

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:28

Christian Langballe (DF):

Nu rejste jeg hele problematikken om fortolkningen og om konventionerne, fordi konventionsområdet for at sige det mildt er uigen-nemsigtigt. Der er faktisk ikke ret mange, der er helt klar over den og har et overblik over konventionernes tilblivelsesproces: Hvem er det egentlig, der har lavet dem? Hvilke interesser er der indgået i dem?

Det, vi så gør, er, at vi stiller et kritisk spørgsmål til konventionerne, fordi vi synes, at det jo kunne være en afmontering af folkestyret, at vi så at sige ikke kan beslutte, hvad der er ret og rimeligt, men f.eks. skal tildele en terrorist eller potentiel terrorist statsborgerskab. Det er så et af eksemplerne. Jeg synes bare, det er mærkeligt, at det ikke kan give anledning til en kritisk overvejelse.

Kl. 13:29

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:29

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nu tror jeg, at man skal passe på med at gøre det her spørgsmål til et spørgsmål om, at der er nogle, der holder hånden over terrorister, og at der er andre, der ikke holder hånden over terrorister. Det får den her debat hver gang et uheldigt skær af. Det er der ikke nogen som helst uenighed om. Vi har en efterretningstjeneste, som har et øje på hver finger, når det gælder de her miljøer, og som tager sig af personer, som på det her felt er inden for radaren.

Det her handler helt grundlæggende om, om vi som et – kan man vist roligt sige – lille og åbent land skal vedstå os vores forpligtelser og dermed også den gavn, som vi har af det internationale samarbejde. Det er jo gensidige forpligtelser. Skal vi vedstå os de forpligtelser og dermed være med til at understøtte, at et stærkt internationalt samarbejde stadig væk kan udvikle sig? Det mener regeringen, og det mener vi faktisk er bedst for Danmark. Det er jo det, der er bundlinjen i vores modstand mod det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat i dag.

Kl. 13:30

Formanden:

Tak til justitsministeren. Fru Inger Støjberg som Venstres ordfører.

Kl. 13:30

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Indledningsvis vil jeg gerne kvittere for, at Dansk Folkeparti rejser debatten om konventionernes samspil med dansk udlændingepolitik.

I Venstre deler vi i hvert fald et stykke ad vejen Dansk Folkepartis opfattelse af, at vi har set en række internationale konventioner og

internationale forpligtelser få en indflydelse på dansk udlændingepolitik, der ikke ligefrem var tiltænkt, da Danmark i sin tid tilsluttede sig de pågældende aftaler.

Med beslutningsforslaget foreslår Dansk Folkeparti at nedsætte en kommission, der kritisk skal gennemgå de internationale konventioner, der ligger, som Danmark har sagt ja til. Kommissionen skal ifølge forslaget afgive en betænkning med anbefalinger til, hvilke muligheder Danmark har for at tage forbehold over for de pågældende konventioner og aftaler, og hvordan Danmark kan arbejde for en modernisering af konventionerne.

I Venstre synes vi som nævnt, at Dansk Folkeparti har fat i en meget vigtig debat, men vi kan ikke støtte selve beslutningsforslaget, og det er der en række grunde til.

For det første er vi ikke overbeviste om behovet for en sådan kommission. Vi har svært ved at se, hvordan en tværpolitisk kommission skal nå frem til det, som Dansk Folkeparti ønsker med forslaget. Som Dansk Folkeparti selv nævner i forslaget, har vi allerede i dag et nogenlunde solidt overblik over Danmarks internationale forpligtelser på udlændingeområdet, så det er faktisk ikke viden, vi mangler. Med forslaget her beder man en kommission om at komme med en række anbefalinger, der i sin essens efter Venstres mening rettelig hører hjemme i en debat her i Folketingssalen, og hvor vores synspunkter er, at det er et politisk valg, der skal træffes af politikere og ikke eksperter i en kommission.

For det andet lader det til, at Dansk Folkeparti opfatter de internationale konventioner lidt som en slags buffet, hvor man kan vælge til og fra, i det omfang det nu passer en. I beslutningsforslaget skriver man, og det er et citat:

»Den overordnede hensigt med kommissionens arbejde er således at sikre, at Folketinget suverænt kan lovgive om bl.a. reglerne for udvisning, asyl, familiesammenføring, indfødsret osv. uden at blive tvunget af det internationale samfund til at ændre kurs.«

Her tror jeg at man må sige, at Venstres opfattelse af Danmarks internationale forpligtelser adskiller sig lidt fra Dansk Folkepartis. Venstres holdning er, at vi retter os efter de konventioner og aftaler, som vi selv har tiltrådt, også når afgørelserne går os imod. Hvis vi så er uenige i konventionerne, må vi arbejde på at ændre dem eller ultimativt simpelt hen udtræde af dem. Man kan ikke basere et internationalt retssamfund på, at landene kun retter sig efter de afgørelser og regler, som de enige i.

Man kan derimod godt, og her er Venstre så enig med Dansk Folkeparti, tage en kritisk debat om de enkelte konventioner, herunder om Danmark i visse tilfælde fortolker konventionerne anderledes end andre lande. Det er en ekstremt vigtig debat, men altså også en debat, som vi mener hører hjemme her i Folketingssalen og ikke i en kommission, og det er årsagen til, at vi ikke støtter forslaget.

Kl. 13:34

Formanden:

Der er foreløbig tre medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:34

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg er selvfølgelig ked af, at Venstre ikke kan støtte vores beslutningsforslag, for det er tænkt som et meget mildt beslutningsforslag i forhold til diskussionen om internationale konventioner.

Jeg kvitterer for, at Venstre kan se behovet for at tage debatten. Og jeg kvitterer også for, at Venstre jo sådan set lukker op for, at man godt kan diskutere og også i sidste ende justere de enkelte konventioner, så jeg vil egentlig høre, om Venstre vil være med på det.

Vi kunne jo gøre det på en anden måde. Vi kunne f.eks. i udvalget arbejde på en beretning, der tager de elementer ud af beslutningsforslaget, som Venstre synes er problematiske, og fastholder dem, som Venstre synes er udmærkede.

Det kunne man jo lade være et udgangspunkt. Det vil jeg høre om er noget fru Inger Støjberg vil arbejde videre med i udvalget, altså at vi simpelt hen laver en beretning, hvor vi kigger på det og tager de elementer ud, som nogle måtte være kritiske over for, men forsøger at blive enige om en fælles tekst – det kunne være godt, hvis de borgerlige partier kunne blive det – som man kunne arbejde videre med, og som går hen imod, at vi på sigt ændrer ved nogle af konventionerne.

Kl. 13:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:35

Inger Støjberg (V):

Jamen om det præcis skal være en beretning og dermed ske via Integrationsudvalget, eller om det skal ske på en anden måde, synes jeg er svært at afgøre lige præcis i dag. Men vi vil meget gerne fra Venstres side være med til at diskutere nogle af de her ting.

Fra Venstres side er vi enige med Dansk Folkeparti i, at der er områder i nogle af de konventioner, som vi har tiltrådt, som ikke har haft den tilsigtede virkning, eller som i hvert fald har bundet os på en anden måde, end man egentlig havde forestillet sig, da man tiltrådte konventionerne.

Jeg er fuldstændig enig i det, hr. Langballe nævnte før, om, at tiden også ændrer sig, og måske var en konvention tænkt på én måde, men verden har ændret sig, og det skal politikken selvfølgelig også.

Det er årsagen til, at vi meget gerne vil diskutere konventionerne, og at vi også gerne vil være med til også at påvirke internationalt og også i de ekstreme tilfælde jo udtræde af nogle af de konventioner, hvis der måtte være nogle af dem, vi er så uenige i, at det er nødvendigt.

Men ellers må det være sådan, at når vi har tiltrådt noget, gennemfører vi det.

Kl. 13:36

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:36

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at det jo er rigtigt nok, som justitsministeren sagde, at vi har diskuteret flere konventioner flere gange. Det har vi jo. Og på et eller andet tidspunkt skulle vi jo gerne gå fra at diskutere noget til så i hvert fald at gøre bare en lille smule ved tingene. Og det er det, det her beslutningsforslag er et forsøg på; det er et første skridt til rent faktisk at gøre noget ved tingene.

Jeg ved jo, at Venstre faktisk tidligere har sagt her i Folketingssalen, at man vil lade være med at rette sig efter statsløsekonventionen, fordi man også fra Venstres side mener, at det er uheldigt, at der er kriminelle udlændinge, der får dansk indfødsret. Så vi ved jo, at Venstre på en række områder har været imod elementer i konventionen. Vi har diskuteret det. Spørgsmålet er nu, om vi skal begynde at gøre noget ved det andet end bare at diskutere det.

Jeg ved også, at fru Inger Støjberg tidligere har været utilfreds med den dom, der er kommet fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol om Somalia, som gør, at Danmark ikke i et godt stykke tid har kunnet sende somaliere tilbage til Somalia som afviste asylansøgere. Nogle af dem har så fået asyl i Danmark, selv om de under normale omstændigheder faktisk slet ikke ville have haft krav på det, men det kom fra en dom fra Domstolen.

Jeg vil gerne høre, om Venstre, ud over at diskutere, også vil tage nogle initiativer, der går skridtet videre, så vi også begynder at forholde os til, hvilke konkrete konventioner vi ønsker at ændre eller måske træde helt ud af. Vil Venstre det?

	Kl. 13:38		Kl. 13:40
Formanden: Ordføreren.		Formanden: Hr. Christian Langballe for en kort bemærkning.	
	Kl. 13:38		Kl. 13:40
Inger Støjberg (V): Ja, det vil Venstre godt. Men det hører hjemme i en politisk debat og ikke i en kommission, der er tværpolitisk. Det er sådan set der, jeg synes et af svaghedspunkterne er i det her beslutningsforslag. Det er mig også lidt uforståeligt, at netop Dansk Folkeparti har det element med, at det netop skal være en kommission, der jo er sådan en armslængde fra Folketinget, der skal afgøre det. Jeg synes jo, at politiske debatter, der er så væsentlige, som bl.a. debatten om, om man skal arbejde på at ændre en konvention eller måske endda helt udtræde af den, nu engang hører hjemme her i Folketingssalen. Så man kan rejse de enkelte konventioner til debat her, og så kan vi jo se, hvor langt vi kan nå med det. Grundlæggende mener jeg, at den slags debatter hører til i Folketingssalen og ikke i noget, der ligger en armslængde væk fra Folketinget, nemlig i en kommission.	Kl. 13:39	Christian Langballe (DF): Jeg deler ordførerens betænkeligheder med hensyn til at nedsætte en kommission. Det kan godt være, det skulle have en anden form, for jeg synes, at udgangspunktet jo er, om det så at sige bevæger sig videre fra diskussionsstadiet. Folketinget kan godt blive en snakkeklub, hvor der ikke bliver taget initiativer, men hvor man bedyrer sin enighed i kritikken, hvorefter det så får lov til at ligge i årevis, indtil debatten kommer igen, og så siger man, at det er godt, vi får diskussionen. Det, jeg mener, også med hensyn til statsløsekonventionen, er, at det simpelt hen er grotesk, og jeg mener, det er uden for enhver form for sund fornuft, at man tildeler potentielle terrorister dansk statsborgerskab, altså at kriminelle får dansk statsborgerskab. Jeg synes, det er helt uden for nummer, og det er helt uden for rimelighedens grænse. Jeg mener sådan set godt, man kan bruge sin sunde fornuft og sige: Ja, vi har en konvention, der blev til i 1961 som et resultat af anden verdenskrig, men der var virkeligheden altså en anden. Nu står vi i dag i en ny virkelighed, hvor man kan sige, at udviklingen simpelt hen er løbet fra konventionen. Hvad har Venstre tænkt sig at gøre ved det?	Kl. 13:41
Formanden: Fru Trine Bramsen for en kort bemærkning.	Kl. 13:39	Formanden: Ordføreren.	Kl. 13:41
Trine Bramsen (S): Det er jo betryggende at høre, at Venstre mener, at Danmark skal overholde internationale konventioner. Men ordføreren for Venstre siger også indledningsvis i sin ordførertale, at der er set en række eksempler på uhensigtsmæssigheder i forbindelse med internationale konventioner, og siger i sit opfølgende svar til hr. Martin Henriksen, at nogle konventioner har en utilsigtet virkning. Kan ordføreren konkretisere, hvilke internationale konventioner der er tale om? Hvilke internationale konventioner tænker ordføreren på, når hun siger, at der er uhensigtsmæssigheder, og at de har haft en utilsigtet virkning?	Kl. 13:39	Inger Støjberg (V): Venstre har tænkt sig at gøre præcis det ved det, som jeg nævnte ikke alene i min ordførertale, men også over for hr. Martin Henriksen, nemlig at vi jo kan diskutere konvention for konvention, men at det skal foregå i Folketingssalen. Nu kender jeg jo hr. Christian Langballe så udmærket, og jeg ved også, at hr. Christian Langballe ikke er til snakkeklubber, men mere til handling, og der kan jeg sige, at jeg tilslutter mig det fuldt ud. Så lad os tage debatten om konventionsændringer og om, hvordan Danmark skal forholde sig til det, her i Folketingssalen og ikke i en kommission. Jeg er så glad for, at hr. Christian Langballe godt kan følge mig i den argumentation, så i virkeligheden er vi nok ikke så langt fra hinanden endda.	Kl. 13:42
Formanden: Ordføreren.	Kl. 13:39	Formanden: Hr. Christian Langballe.	Kl. 13:42
Inger Støjberg (V): Statsløsekonventionen og Metockdommen f.eks.	Kl. 13:40		
Formanden: Fru Trine Bramsen.	Kl. 13:40	Christian Langballe (DF): Ja, men det, jeg så vil understrege, er jo, at der så også er vilje til at tage så at sige kritisk livtag med de her konventioner. Jeg synes alt for ofte, at konventioner får sådan et nærmest helligt præg, som ingen anden lovgivning har. De politikere, der har været oppe at forsvare konventionerne, siger, at de så at sige står der banket fast med syvtommersøm, de er så at sige evige og ukrænelige. Det er da de samme politikere, der taler om udviklingen og udviklingen og udviklingen og siger, at nu skal vi have en lovgivning på et område. Hvorfor kan man ikke ændre det? Eller er det ordførerens holdning, at man sagtens kan ændre konventioner, selvfølgelig i respekt for de aftaler, man har lavet, altså at aftalepartnere selvfølgelig kan gå ind og ændre konventioner, hvis de ikke lever op til virkeligheden, som den er i dag?	
Trine Bramsen (S): Ordføreren siger endvidere, at vi herhjemme skal have en kritisk debat i Folketinget om, hvilke konsekvenser de internationale konventioner har. Kan ordføreren fremhæve, hvilke internationale konventioner hun tænker på?	Kl. 13:40		
Formanden: Ordføreren.	Kl. 13:40		
Inger Støjberg (V): Det kunne f.eks. være statsløsekonventionen.			

Kl. 13:43

Kl. 13:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:43

Inger Støjberg (V):

Jeg deler fuldstændig hr. Christian Langballes syn på, at konventioner selvfølgelig skal afspejle den virkelighed og den tid, som vi lever i, og det er også årsagen til, at vi fra Venstres side gerne tager en debat om, hvordan vi kan påvirke og dermed måske også være med til at ændre nogle af konventionerne og i yderste konsekvens udtræde af nogle af de konventioner, som vi ikke mener er tidssvarende eller lever op til det, vi ønsker fra dansk side.

Kl. 13:43

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 13:43

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg skal bare lige prøve at få klarhed over, hvad ordføreren egentlig mener. Ordføreren vil gerne diskutere Danmarks forhold til konventionerne. Jeg vil sige, at hvis der er et parti, der skulle være så vantvittigt at foreslå at sætte skatten op, lover jeg, at vi kommer fra Liberal Alliance og diskuterer det. Vi synes, det er en dårlig idé og argumenterer imod, men vi vil gerne diskutere det. Faktisk ville det være ret bemærkelsesværdigt, hvis der var et parti, der om et hvilket som helst emne ville sige, at de ikke vil diskutere det. Det er sådan set hele konceptet herinde, nemlig at vi diskuterer tingene.

Men kunne vi komme lidt nærmere, hvorfor man i Venstre gerne vil diskutere det? Med hvilket formål, med hvilket sigte vil man gerne diskutere det, og kunne vi ligesom kredse ind, at det kunne være, at vi kunne gøre noget ved problemerne i stedet for bare at snakke om dem?

Kl. 13:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:44

Inger Støjberg (V):

Jeg glæder mig over Liberal Alliances nye klarsyn på det her område. Når jeg nu siger, at tingene skal diskuteres her i Folketingssalen, er det jo netop, fordi jeg mener, at en politisk beslutning skal træffes i Folketingssalen og ikke som udgangspunkt skal lægges ud i armslængde til en kommission. Så det må dog være tilfældet, at begyndelsen på enhver ændring foregår her i Folketingssalen, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Jeg har nævnt to eksempler på, hvad vi kunne tænke os at diskutere. Det er f.eks. Metockdommen og statsløsekonventionen. Det er to helt konkrete ting, som man kunne tage op og diskutere her i Folketinget. Man kunne se, om der er nogle ting, vi kunne blive enige om at prøve at påvirke internationalt.

Men vi mener også fra Venstres side, at når man har tiltrådt en konvention, må man, indtil man har fået den ændret eller eventuelt er udtrådt, efterleve den. Sådan er det nu engang med aftaler, og sådan går jeg også ud fra at Liberal Alliance generelt har det med aftaler.

Kl. 13:45

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Selvfølgelig har vi det. Jeg tror bare gerne, at jeg næsten vil agere spåmand og sige, at hvis Dansk Folkeparti kom rendende med ti konventioner, som de gerne ville snakke med Venstre om, så endte det med, at Venstre ville stemme nej til samtlige konventioner og til at træde ud osv.

Det er jo heller ikke det, der er det interessante. Det interessante er selvfølgelig også, hvordan man efterlever dem. Man kunne jo godt gå ind og prøve at undersøge nærmere, om Danmark efterlever det på en måde, så vi er mere hellige end paven selv, ligesom det tit gøres på EU-området? Det kunne være interessant at få undersøgt, hvordan man i forskellige europæiske lande tolker forskellige konventioner, som vi sagtens kunne udvælge sammen. Det kunne måske være grundlaget for en beretning for de borgerlige partier, hvis vi ikke kan trække regeringen til truget.

Kl. 13:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:46

Inger Støjberg (V):

Jamen det vil jeg slet ikke afvise. Jeg vil slet ikke afvise, at Venstre vil indgå i et sådant arbejde, men det hører nu engang til i Folketinget og ikke i en kommission, men jeg kan jo høre, at hr. Simon Emil Ammitzbøll sådan set også er enig med mig i det nu, og det glæder mig.

Kl. 13:46

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Trine Bramsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

For os Socialdemokrater er det afgørende, at Danmark overholder de konventioner, som vi har ratificeret, og således også på udlændingområdet lever op til vores internationale forpligtelser.

Med det beslutningsforslag, vi behandler her, ønsker forslagsstillerne fra Dansk Folkeparti, at der nedsættes en kommission, som kritisk skal gennemgå de internationale konventioner og aftaler, som Danmark er forpligtet til at følge. Kommissionen skal munde ud i en betænkning med anbefalinger til, hvor Danmark har mulighed for at tage forbehold.

Af bemærkningerne til forslaget fremgår det, hvad der har motiveret Dansk Folkeparti til at fremsætte forslaget. Det er det faktum, at Dansk Folkeparti finder det problematisk, at Danmark har forpligtet sig til internationale konventioner og særligt aftaler på udlændingområdet. Det problematiske består ifølge forslagsstillerne i, at konventioner anvendes uden såkaldt skelen til den konkrete situation.

Jeg vil i den forbindelse bare lige træde et lille skridt tilbage og minde forslagsstillerne om, hvorfor Danmark egentlig er omfattet af en række internationale konventioner. Udgangspunktet for de konventioner, som Danmark har undertegnet, er FN's verdenserklæring om menneskerettigheder fra 1948. Det gælder eksempelvis for race-diskriminationskonventionen og børnekonventionen.

Verdenserklæringen om menneskerettigheder opstod ikke mindst på baggrund af de lidelser, som millioner blev udsat for under anden verdenskrig. Med det afsæt forpligtede en række lande sig til frivilligt at respektere borgerlige, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. De konventioner, der udspringer af verdenserklæ-

ringen, har været grundlag for forståelsen af, at hvert enkelt menneske har en værdi, at det bærer ukrænkelige rettigheder og skal anerkendes som retssubjekt. Konventionerne har bidraget til at bekæmpe forskelsbehandling og undertrykkelse af liv, frihed og personlig sikkerhed.

En anden konvention, som Danmark er forpligtet af, er flygtningekonventionen. Også her er udgangspunktet erfaringerne fra anden verdenskrig. En situation med millioner af flygtninge gjorde det klart, at der til stadighed er brug for at sikre mennesker i yderst sårbare situationer grundlæggende ret til beskyttelse. Jeg skal i den forbindelse heller ikke undlade at bemærke, at Danmark var det første land, der ratificerede FN's flygtningekonvention den 4. december 1952. Vi tog dengang et medansvar for at sikre rettigheder til mennesker på flugt, og det skal vi være stolte af, og det skal vi fortsat gøre.

For os Socialdemokrater er det indlysende, at Danmark som ansvarlig part i det internationale samfund naturligvis skal støtte op om konventioner, der har til formål at sikre retssikkerheden for mennesker på tværs af landegrænser. Ligeså indlysende er det, at hvis konventioner skal være virksomme som mere og andet end bare ord, kan hverken Danmark eller andre lande vælge fra sag til sag, om man har lyst til at overholde konventionerne ved at skele til den konkrete situation, som Dansk Folkeparti udtrykker det.

Et opgør med menneskerettigheder er ikke et opgør, som Socialdemokraterne ønsker at tage del i. De udfordringer og dilemmaer, der naturligt opstår i et stadig mere globaliseret samfund, herunder spørgsmålet om flygtninge og statsløse, kan ikke tackles uden hensyntagen til et effektivt internationalt samarbejde og inden for rammerne af gensidigt forpligtende aftaler. Jeg vil i den forbindelse fremhæve, at det fremgår af regeringsgrundlaget, tydeligt endda, at Danmark skal yde støtte til fremme af menneskerettighederne, ligesom regeringen er optaget af, at Danmark overholder sine internationale forpligtelser.

Regeringen har en helt klar ambition om at sikre efterlevelse af Danmarks internationale forpligtelser, og det står dermed i dyb kontrast til det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti her har fremsat. Socialdemokraterne kan således ikke støtte forslaget.

Kl. 13:51

Formanden:

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger, og det er først hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:51

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg synes jo, at fru Trine Bramsen overser en ret væsentlig pointe. For det første overser fru Trine Bramsen, at siden mange af de her konventioner er blevet skrevet, har tiderne jo ændret sig. Det er den første ting, som fru Trine Bramsen overser.

For det andet overser fru Trine Bramsen, at konventionerne spænder lige fra, at man skal sørge for, at folk har ret til en ordentlig rettergang, hvis de lever i et af de lande, som har skrevet under på f.eks. menneskerettighedskonventionen eller andre konventioner – hvilket er fornuftigt – og helt over til, at der f.eks. er udlændinge, der begår grov kriminalitet, men som ikke bliver udvist, fordi de bliver beskyttet af konventionerne.

Der står ikke nogen steder i Dansk Folkepartis beslutningsforslag, at vi vil fratage folk retten til en ordentlig rettergang. Hvorfor skulle vi dog foreslå det? Hvad skulle være ideen med det? Men konventionerne beskytter jo sådan set både mennesker, som man i nogle tilfælde kan sige med rimelighed bør ydes beskyttelse, og også mennesker, som man med rimelighed kan sige er kommet til et land og har misbrugt landets gæstfrihed, har været dybt kriminelle, og derfor skal de ud. De skal have sparket ud. Problemet er jo, at konventionerne så at sige dækker det hele.

Kunne vi så ikke blive enige om, at de ikke skal dække de sidste, i hvert fald ikke i lige så stort omfang som i dag, altså dem, der begår kriminalitet.

Kl. 13:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:52

Trine Bramsen (S):

Det er jo korrekt, at tiderne har ændret sig, siden vi tiltrådte mange af de her konventioner. Verden er blevet mere og ikke mindre globaliseret, og derfor er der også behov for internationale, fælles spilleregler.

Derudover må jeg i øvrigt tilføje til Dansk Folkepartis forslag her, at det jo i dag helt praktisk gælder, at de konventioner, vi har tiltrådt, løbende kortlægges, registreres og opdateres fra centralt hold. Derfor er der altså en løbende overvågning, og derfor står jeg uforstående over for, hvorfor vi skal bruge en kommission til at gennemgå vores internationale forpligtelser.

Kl. 13:53

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:53

Martin Henriksen (DF):

Jeg tror godt, fru Trine Bramsen kan se det. Fru Trine Bramsen læser bare op fra det der stykke papir, som fru Trine Bramsen har fået fra Justitsministeriet, og det er det, der er problemet, altså at fru Trine Bramsen ikke forholder sig til substansen. Jeg kunne godt tænke mig at læse et citat op fra en tale, som den britiske justitsminister for ganske nylig holdt til de britiske parlamentsmedlemmer. Han sagde:

»Jeg tror ikke, at de, der skabte de menneskerettighedslove, vi lige nu lever under, ville have, at mennesker, der har en åben hensigt om at skade dette land,« – altså Storbritannien – »skulle kunne bruge menneskeretslovene til at modarbejde at blive sendt hjem til deres oprindelseslande« .

Det er den britiske justitsminister, der siger det her. Altså, det er jo ikke bare hvem som helst. Det er jo ikke en eller anden tilfældig landsbytosse, som lige pludselig finder på, at der er nogle alvorlige problemer.

I søndags sagde den britiske indenrigsminister, at i det konkrete tilfælde bliver menneskerettighederne brugt til at forhindre, at dybt kriminelle mennesker bliver smidt ud af Storbritannien. Og det er det samme, der gør sig gældende i Danmark, så lad os da lytte til, hvad der også bliver sagt uden for Danmarks grænser, og så blive enige om at sige ja tak til menneskerettigheder, men nej tak til mennesker, der misbruger vores gæstfrihed og er dybt kriminelle.

Kl. 13:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:54

Trine Bramsen (S):

Nu kunne vi jo godt indlede en konkurrence i at læse op fra papirer, men det synes jeg ikke der er nogen grund til. Der er ikke nogen tvivl om, at den her regering ser kritisk på særlig asylansøgere, der kommer til Danmark og begår kriminalitet, men vi ønsker altså også at overholde de internationale konventioner, vi har tiltrådt. Og det gør vi, fordi vi i et globaliseret samfund bliver nødt til at have nogle spilleregler for at sikre fred i verden og for at sikre, at mennesker behandles ordentligt og anstændigt. Sådan er det.

Formanden:

Hr. Christian Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 13:55

Der sker en løbende overvågning af de tiltrådte konventioner. De registreres, og de opdateres. Jeg vil bede spørgeren om at rette henvendelse til ministeriet, såfremt de her optegnelser over overvågningen ønskes udleveret.

Kl. 13:55

Kl. 13:58

Christian Langballe (DF):

Altså, jeg synes måske nok, at taleren excellerede i en masse snak. Ét er, at menneskerettighedserklæringen blev vedtaget i 1948, men noget andet er konventionernes tilblivelsesproces, hvor ordføreren så foretager en direkte kobling. Det forstår jeg simpelt hen ikke, jeg forstår ikke meningen med det. De konventioner, der foreligger, bl.a. statsløsekonventionen, er det jo ikke engang alle de demokratiske lande der har tilsluttet sig. Det vil sige, at hver eneste konvention har været genstand for overvejelser, hvor man har spurgt: Er det en konvention, man vil tilslutte sig? Vi tilsluttede os den i 1961, og der er altså gået de år siden.

Jeg synes, det er noget snak. Det, det drejer sig om, er jo den konkrete konvention. Hvis vi tager statsløsekonventionen, mener ordføreren så, at det er rimeligt, at potentielle terrorister tildeles statsborgerskab, som der så at sige står, fordi vi er forpligtet af statsløsekonventionen? Det er et konkret spørgsmål.

Kl. 13:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:56

Trine Bramsen (S):

Det her er jo ikke en debat om for eller imod terrorister. Det er en debat om et beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat. Dansk Folkeparti ønsker at nedsætte en kommission, der skal gennemgå Danmarks forpligtelser i henhold til internationale konventioner. Jeg må bare slå fast, at den danske regering har en ambition om at sikre efterlevelse af Danmarks internationale forpligtelser, og det står altså i modsætningsforhold til det forslag, som Dansk Folkeparti her har fremsat.

Kl. 13:56

Formanden:

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:56

Christian Langballe (DF):

Det var overhovedet ikke noget svar. Jeg spurgte, om ordføreren mente, det var rimeligt, at vi, fordi vi er forpligtet på statsløsekonventionen, tildeler potentielle terrorister statsborgerskab. Mener ordføreren, at det er rimeligt?

Det er i øvrigt en konvention, som de fleste her i Folketinget jo ikke anede eksisterede, men som Søren Krarup så opdagede og gjorde opmærksom på. Men jeg spørger bare helt konkret.

Et andet spørgsmål, jeg har til ordføreren, er: Hvem er det, der overvåger konventionerne? Det er ikke Folketinget, hvem er det så? Jeg vil godt have et konkret svar på det.

Kl. 13:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:57

Trine Bramsen (S):

Ordføreren kan så gentage sig selv: Det her er ikke en debat om potentielle terrorister eller ikkepotentielle terrorister. Det er en debat om, hvorvidt Danmark skal overholde vores internationale forpligtelser.

Formanden:

Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 13:58

Inger Støjberg (V):

Det er jo korrekt, at den her debat – som ordføreren siger – ikke er en debat om for eller imod terrorister. Men det er jo en debat om, hvilke konsekvenser, som konventioner, som vi har tiltrådt i sin tid, har nu.

Så langt, så godt, men jeg forstår ganske enkelt ikke, at den socialdemokratiske ordfører ikke vil være med til at se kritisk på, om verden kunne have ændret sig, altså om nogle af de her konventioner spiller uheldigt ind i forhold til dansk lovgivning.

Det er jo det, ordføreren står og afviser i dag, for ordføreren siger, at det her ikke er en debat om for eller imod terrorister. Nej, men det er sandelig en debat om, hvordan konventionerne spiller ind på danske lovgivning og nogle af de konsekvenser, som nogle af konventionerne kan få for Danmark i fremtiden.

Kl. 13:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:59

Trine Bramsen (S):

Jamen den her vurdering sker allerede i dag. De danske myndigheder vurderer de tiltrådte konventioner, og de holdes løbende op mod dansk lovgivning. Så den her vurdering sker jo allerede i dag.

Det, der er spørgsmålet, og som vi diskuterer i dag, er, om vi skal have en kommission, der kan gennemgå, hvorvidt Danmark skal være en del af de internationale konventioner. Og det mener regeringen Danmark skal være.

Kl. 13:59

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:59

Inger Støjberg (V):

Selvfølgelig overvåger myndighederne. Men mit spørgsmål går på, om vi også fra politisk hold skal diskutere de her ting. Og der må man jo bare sige, at Socialdemokratiet i dag melder fuldstændig pas – fuldstændig pas. S læner sig bare tilbage og siger, at det er der nogle andre, der tager sig af.

Man må da have en politisk holdning til det her, altså en holdning til, om der skal kigges på de konventioner, som f.eks. ikke er tidsvarende, eller som spiller fuldstændig modsatrettet ind, i forhold til hvad vi ønsker i Danmark. Skal der gøres noget ved det? Skal man arbejde internationalt på at ændre det?

Det kan da ikke nytte noget bare at læne sig tilbage og sige, at det er der nogle myndigheder, der tager sig af. Det er os her i Folketinget, der er politikere, og dermed er det os her i Folketinget, der skal træffe afgørelsen og eventuelt arbejde på at få tingene ændret, hvis vi er uenige.

Vi er mange, der i dag savner et svar på det fra regeringens side og især et svar fra fru Trine Bramsens side: Hvorfor vil Socialdemokraterne ikke være med til det?

Kl. 14:00

Kl. 14:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:00

Trine Bramsen (S):

Socialdemokraterne har en helt klar politisk holdning til det her spørgsmål. Vi ønsker, at Danmark skal yde støtte til fremme af menneskerettighederne, og regeringen er på samme vis meget optaget af, at Danmark overholder sine internationale forpligtelser, som vi har tiltrådt.

Men det her forslag er ukonkret. Det peger ikke engang på, hvilke konventioner der skal gennemgås, og det spørgsmål kunne Venstres ordfører heller ikke svare på. Derfor ønsker vi ikke at tilslutte os det her forslag.

Kl. 14:01

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 14:01

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet. Ordfører og ordfører ... Jeg står her mest af alt som vikar for fru Liv Holm Andersen, som desværre ikke kunne være i salen i dag. Jeg har til gengæld fået en tale fra hende, som jeg vil læse op for jer nu.

Danmark anerkender som de fleste af de lande, vi sammenligner os med, internationale konventioner. Det er Radikale Venstre glade for, og det er vi stolte af. Disse internationale konventioner er historiske, ja, men de er også en fælles pagt med en række lande om en måde at opføre sig på, en måde, som vi er enige om i fællesskab at finde civiliseret og rigtig. Disse konventioner betyder eksempelvis, at Danmark ikke hjemsender folk til dødsstraf, tortur eller anden nedværdigende behandling. Det gælder sådan set også, når vi taler om en umulig og kynisk kriminel, for det er et sæt af internationale regler, som alle er lige for, også de mennesker, som mange af os nok kan blive enige om er usympatiske.

Radikale Venstre er naturligvis af den overbevisning, at de fleste regeringer, som Danmark vil stifte bekendtskab med, af sig selv vil synes, at dødsstraf og tortur er en hård straf for f.eks. bandekriminalitet, eller at transseksuelle forfulgte er forfulgte som andre, der også er på flugt. Men skulle det ikke være tilfældet, er det faktisk noget værd, at vi har de internationale konventioner, som Danmark altså har bakket op om. Radikale Venstres holdning er derfor den simple, at Danmark skal følge konventionerne, ikke kun fordi de efter vores mening er udtryk for at gøre det humane, og Danmark er og bliver et humant samfund, men også fordi det sådan set forholder sig sådan, at man absolut ikke kan forvente, at nogen andre vil overholde konventionerne, hvis et land som Danmark ophører hermed.

Desuden mener Radikale Venstre, at såfremt konventioner skal gennemses og ændres, må det være et fælles anliggende og må foregå i det fælles og internationalt forum, som konventionerne er vedtaget i.

Radikale Venstre kan således ikke bakke op om beslutningsforslaget om, at Danmark skal gå solo i forhold til vores internationale konventionsforpligtelser.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Martin Henriksen (DF):

Nu ved jeg godt, at hr. Jeppe Mikkelsen ikke er ordfører, men hr. Jeppe Mikkelsen sagde, at det var Det Radikale Venstres holdning, at hvis konventionerne skulle ændres, skulle de ændres i fællesskab med de lande, som i første omgang har tiltrådt konventionerne. Så vil jeg bare gøre opmærksom på, at det sådan set er en del af det, som beslutningsforslaget lægger op til, nemlig at man får nedsat en kommission med nogle kloge mennesker, som får et klart politisk mandat ud fra, hvad der står her i beslutningsforslaget, til at komme med et bud på, hvordan Danmark kan rette henvendelse til de relevante internationale organisationer og så der påbegynde den proces at ændre der, hvor det giver mening. Det er sådan set det, beslutningsforslaget lægger op til. Så jeg går ud fra, at når Det Radikale Venstre ikke kan støtte det, er det, fordi man bakker op om de nuværende konventioner, som bl.a. forhindrer Danmark i at udvise kriminelle udlændinge.

Kl. 14:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:04

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg skal starte med at sige, at det er korrekt, som hr. Martin Henriksen siger, at jeg ikke er ordfører på området. Så hvis jeg kommer til kort med min ordførerviden eller mangel på samme, beklager jeg det. Men det, jeg vil sige, er, at det er korrekt, at vi bakker op omkring de konventioner, som Danmark har tiltrådt, og som et flertal i Folketinget står bag. Vi mener ikke, at der er behov for at have en kommission til at sidde og diskutere dem. Men det er jo således, at folketingsmedlemmer har mulighed for at påvirke arbejdet gennem diverse internationale organisationer. Så vidt jeg ved, er den form for arbejde faktisk ikke ret højt rangeret i parlamentariske kredse, og det kan man jo undre sig lidt over, når bølgerne ofte går højt i debatterne om det her i Folketingssalen.

Kl. 14:05

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:05

Martin Henriksen (DF):

Så kan jeg jo ikke lade være med at sige, at jeg har fået fornøjelsen af at sidde i Europarådet, og der kunne det være rart, hvis vi kunne blive enige med Det Radikale Venstre om, at vi skulle påvirke konventionerne i den retning, som Dansk Folkeparti har skitseret. Jeg tvivler nu på det, men hvis det er det, som hr. Jeppe Mikkelsen rækker hånden frem til, så tager vi meget gerne imod den fra Dansk Folkepartis side.

Så er jeg i øvrigt enig i, at det ville være befriende, hvis det, der blev diskuteret i internationale fora, var mere offentligt kendt i Danmark, for så kunne det godt være, at dele af den danske vælgerbefolkning ville blive en anelse chokerede over, hvilke vidtrækkende tiltag man tager for at beskytte mennesker, som vel dybest set ikke har et moralsk krav på beskyttelse i Danmark. Så jeg synes, at det ville være alle tiders, hvis Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre kunne samarbejde om det.

Kl. 14:05

Formanden:

Ordføreren.

Jeppe Mikkelsen (RV):

Det tror jeg var en meget fri fortolkning af, hvad jeg prøvede at sige før. Jeg tror ikke, at vi kan blive enige om at samarbejde om så mange ændringer af konventionerne, men jeg synes da, at det er helt relevant, at vi har danske parlamentarikere, som tager arbejdet i f.eks. Europarådet meget seriøst. Jeg er glad for, at hr. Martin Henriksen deltager i arbejdet. Så må man jo arbejde ud fra den overbevisning, man har.

Jeg synes også, at det kunne være rart, hvis der var et større kendskab til arbejdet rundtomkring i verden og i de internationale fora. Jeg tvivler på, at befolkningen ville finde det så chokerende, som hr. Martin Henriksen lægger op til.

Kl. 14:05

konventionen er så speget, som den er, og meget svær at gennemskue. Derfor er det også meget svært at sige, hvad det egentlig er, vi diskuterer, fordi der både er forskellige facetter af konventionerne og utrolig mange fortolkninger.

Jeg vil bare håbe på, at Det Radikale Venstre kunne komme ud over sin konventionsfundamentalisme og så deltage i den diskussion og forholde sig til, om det er ikke er rimeligt f.eks. at få lavet statsløsekonventionen om.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:09

Christian Langballe (DF):

Jeg hedder *Christian* Langballe. (*Formanden:* Nå ja, det var en historisk bemærkning).

Jeg vil sådan set gentage mig selv og spørge: Hvis man ser på f.eks. statsløsekonventionen ud fra en almindelig snusfornuftig synsvinkel, vil man kunne se, at der jo er mange af de demokratiske lande, vi sammenligner os med, som af forskellige grunde ikke har tilsluttet sig denne konvention. Den er blevet til i 1961. Den er blevet til som følge af de frygtelige forbrydelser, der foregik under anden verdenskrig. Jeg spørger bare, hvad der egentlig er galt i at sige, at den her konvention ikke lever op til virkeligheden, at den er utidsvarende, og at vi gerne vil have lavet den om eller træde ud af den?

Kl. 14:06

Jeppe Mikkelsen (RV):

Er vi konventionsfundamentalister? Jo, det er vi måske langt hen ad vejen.

Jeg ved ikke helt, om der var et konkret spørgsmål i hr. Christian Langballes bemærkning, men jeg vil i hvert fald give hr. Christian Langballe ret i, at det ofte er en kompliceret proces osv. Derfor er det jo også vigtigt, at vi engagerer os i arbejdet som parlamentarikere, så vi er sikre på, at det er parlamentarikerne rundtomkring i verden, der måtte påvirke det her spørgsmål.

Kl. 14:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:07

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

Kl. 14:09

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg synes ikke, der er noget galt i, at man drøfter konventionerne. Det gør man jo også hele tiden. Der kommer tillægsprotokoller til diverse konventioner, som vi så implementerer på ny i dansk lovgivning osv.

Nu diskuterer vi det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har lagt frem i salen i dag, om vi skal nedsætte en kommission, som skal kigge på konventionerne. Jeg tror ikke, det er den rigtige måde at gøre det på, og jeg tror heller ikke, at vi fra dansk side kunne blive enige om så mange ændringer. Jeg tror heller ikke, at arbejdet ville være ret frugtbart som sådan.

Kl. 14:07

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Internationale konventioner dækker jo over rigtig mange forskellige ting. Der er konventioner på handicapområdet. Der er konventioner, som beskytter folk mod diskrimination – af f.eks. kvinder. Der er konventioner, som beskytter flygtninge. Der er konventioner, som kriminaliserer tortur. Og der er også konventioner, som beskytter børns rettigheder. Med andre ord er der rigtig mange gode internationale spilleregler, og dem har vi behov for for at beskytte folk bedre.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, at det er et demokratisk sundhedstegn, at et land og dets befolkning er opmærksomme på, til hvem og i hvilket omfang man afgiver suveræniteten, når man tiltræder internationale konventioner. Men jeg tror ikke, det rækker ved, at vi har brug for dem som en slags internationale spilleregler.

Vi ser derfor i SF ikke nogen grund til, at vi laver en kritisk gennemgang af de internationale konventioner. Som udgangspunkt er vi tilfredse med aftalerne, og vi synes også, det er i strid med vores ambitioner om at samarbejde internationalt, for hvad vil konsekvenserne af det her forslag være? Skal vi betragte konventioner som et tag selv-bord? Skal vi have flere forbehold? Skal vi helt melde os ud eller træde ud af konventionerne? Ja, det kan jo i yderste konsekvens være det, der sker, hvis man accepterer præmisserne for det her forslag. Og det er ikke noget, som vi i SF overhovedet vil støtte op om.

Ja, det kan være rigtig, rigtig træls, når vi har en person, som er udvist for kriminalitet, og det så ikke kan lade sig gøre alligevel. Men jeg må også bare sige, at nogle af de lande, som har forsøgt at indgå aftaler om diplomatiske forsikringer, er kommet grueligt galt af sted.

Vi har en forpligtigelse til at beskytte folk mod tortur, og det giver ingen mening, at vi retter henvendelse til nogle lande og spørger: Vi vil egentlig gerne sende den her statsborger, som har begået noget kriminelt her, hjem til jer, så vil I ikke overholde de internationale konventioner? Det giver ikke mening, når vi med sikkerhed ved, at de ikke overholder dem, og at de torturerer deres egne borgere. Det kan vi altså ikke tillade. Selvfølgelig er det træls, at vi ender i en si-

Kl. 14:07

Kl. 14:07

Formanden:

Hr. Christian Langballe.

Christian Langballe (DF):

Jeg ved jo godt, at Det Radikale Venstre er konventionsfundamentalister fuldstændig om en hals. Derfor regnede jeg sådan set heller ikke med at få et positivt svar på mit spørgsmål. Men jeg synes, det er meget relevant, og jeg synes, det er meget væsentligt.

Nu siger ordføreren, at konventionerne så at sige bliver opdateret igennem internationale organisationer. Det, der sådan set er interessant, er, hvor det demokratiske element er, når f.eks. Amnesty International er med til at få lavet en konvention om.

Jeg synes, det er kompliceret. Det er et meget kompliceret spørgsmål, mest af alt, fordi selve tilblivelsesprocessen i forhold til

tuation, hvor de her mennesker kommer på tålt ophold i Danmark, men her er det jo så, at konventionerne træder ind.

I regeringen er vi faktisk optaget af at gøre mere på det menneskeretlige område, og derfor har vi også fået nedsat et udvalg, som skal undersøge, om der faktisk er behov for at tiltræde flere konventioner, og om der er behov for at inkorporere flere konventioner i dansk lovgivning. I 2001 var der jo netop et udvalg, som faktisk anbefalede noget på det her område, men som blev ignoreret, og der skete faktisk ingenting i rigtig mange år. Vi er i regeringen optaget af, at vi opfører os ordentligt internationalt. Jeg tror også, det er noget, man bliver nødt til, hvis man også vil have anerkendt, at ens egne statsborgere rundt omkring i verden skal behandles ordentligt.

Hvis vi er utilfredse, må konsekvensen jo være, at vi internationalt og i fællesskab samarbejder om at ændre de ting, der kan være. Men som landet ligger nu, tror jeg vi er stærkt tilfredse med, hvordan tingene er på det her område.

Kl. 14:13

Formanden:

Der er foreløbig to korte bemærkninger, først fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:13

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg vil godt benytte lejligheden til at gøre op med en misforståelse. Jeg tror ikke, at fru Karina Lorentzen Dehnhardt er den første, der har sagt det. Altså, man forsøger at give det her indtryk af, at det, Dansk Folkeparti lægger op til med det her beslutningsforslag, er, at man skal udvise folk til tortur og dødsstraf. Så bliver jeg bare nødt til at gøre opmærksom på, hvad der rent faktisk står i beslutningsforslaget, altså det, som man skal stemme om på et tidspunkt, hvis det kommer til afstemning, og jeg citerer fra beslutningsforslaget:

»Det er naturligvis ikke forslagsstillernes intention« – altså Dansk Folkepartis intention – »med dette beslutningsforslag, at Danmark i højere grad skal udvise folk til tortur og dødsstraf. Men det er dog forslagsstillernes holdning, at vi Danmark har ret til at sende et klart signal til kriminelle udlændinge om, at vi ikke ønsker deres tilstedeværelse i Danmark. En henvisning til en kriminel persons ret til familieliv og vedkommendes ringe tilknytning til sit hjemland bør ikke være nok til, at vedkommende kan få lov til at blive i Danmark.«

Det er det, vi skriver i beslutningsforslaget som noget, man kunne arbejde hen imod. Så derfor passer det, som ordføreren står og siger, jo simpelt hen ikke. Det er sådan en typisk måde at tegne et skræmmebillede op på, at hvis man f.eks. stemte for Dansk Folkepartis beslutningsforslag, ville man sige ja til, at der slet ikke skal være nogen rettigheder, internationale rettigheder, internationale spilleregler. Det passer jo simpelt hen ikke.

Kl. 14:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:14

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Når man sådan følger debatten – og det er jo rigtigt, at den klamasse har man skrevet ind i sit beslutningsforslag, også fordi det vil man måske ikke have anfægtet – er jeg næsten overbevist om, at konsekvensen af at få nedsat en kommission i en eller anden udstrækning er, at man gerne vil træde tilbage på nogle af de konventioner, vi har, og som rent faktisk beskytter mennesker. Konsekvensen kan igen være, at vi risikerer at komme til at stå i nogle situationer, som ingen af os vil tage ansvaret for på noget som helst tidspunkt. Så jeg tror, at det er fint, at landet ligger, som det gør på nuværende tidspunkt. Vi har ikke i SF intentioner om at ændre noget på det her område.

Dansk Folkeparti kan have en anden mening og en anden tilgang, og det er fuldt ud lovligt. Nu får vi debatten her i dag, men SF kommer ikke til at lægge stemmer til det her.

Kl. 14:15

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:15

Martin Henriksen (DF):

Det har jeg regnet ud. Det er bare, at når man taler til den undrende befolkning, så gør man det på et rimeligt grundlag. Jeg noterer selvfølgelig, at Socialistisk Folkeparti mener, at alle konventionerne på udlændinge- og statsretsområdet bare er helt i orden. De kører lige efter bogen. Det er jo meget mærkeligt, at konventioner, som blev lavet af mennesker for mange år siden, stadig væk i dag kører helt efter bogen. Der er slet ikke behov for at kigge på noget, alt er bare i orden. Det synes jeg er en meget mærkelig indgangsvinkel til nogle regler, som trods alt er lavet af helt almindelige, dødelige mennesker. Det er jo ikke Bibelen, vi taler om her, eller Koranen eller andre hellige bøger. Det er jo ting, der er lavet af mennesker, hvor der selvfølgelig også en gang imellem er behov for, at man lige går tingene igennem og ser, om der er behov for at ændre noget.

Det er jo fuldstændig rigtigt, som ordføreren siger, at konventionerne beskytter mennesker. Det, der jo bare kunne være rigtig interessant at diskutere, er, hvorvidt den beskyttelse, man f.eks. giver til mennesker, som har begået kriminalitet, er for stor. Måske skulle man lægge mere vægt på beskyttelsen af de mennesker, som har været udsat for kriminaliteten, altså ofrene. Det er da en interessant debat, og jeg forstår virkelig ikke, at Socialistisk Folkeparti har den holdning, at den debat vil man bare ikke tage. Man vil godt snakke lidt om det, men man vil aldrig nogen sinde ændre ved det. Det er da en underlig holdning at have som politiker.

Kl. 14:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:16

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror, at styrken ved konventionerne, ligesom styrken ved grundloven, er, at de indeholder en række tidløse ting. Selvfølgelig kan der godt være behov for justeringer, og der kommer jo også tillægsprotokoller undervejs. Jeg mener bare, at man internationalt må arbejde for at lave de ændringer, man vil. Jeg mener ikke, at det er noget, vi skal nedsætte en kommission for her i Danmark, hvis der er enighed om at ændre noget. Jeg er ikke sikker på, at vi bliver enige med Dansk Folkeparti om de samme forandringer, men jeg tror tværtimod, at hvis SF skulle pege på noget, skulle det være noget, der højner beskyttelsen.

Jeg er enig i, at man skal se på tingene fra et offerperspektiv, og jeg er faktisk glad for, at den her regering har taget rigtig mange initiativer på området. Nu får vi for første gang en offerfond, som betyder, at vi får styrket hjælp, rådgivning og vejledning til ofrene. Vi gør noget ved, at ofre ikke skal se deres gerningsmænd – hvad kan man sige? – på tv, uden at de er forberedt på det i det mindste. Jeg synes ærlig talt, at det har været en hel del træt med den gamle regering i forhold til offerinitiativer. Så jeg synes bare, at de to ting følges ad. Vi har en konsekvent politik, vi udviser, når det er nødvendigt, men vi respekterer internationale konventioner, og vi sender ikke nogen tilbage til tortur.

Kl. 14:17

Formanden:

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:17

Christian Langballe (DF):

Nu skærer man alle konventioner over én kam, men jeg tror ikke, der er ret mange i Tinget her, der aner, hvor mange konventioner der faktisk er. Men vi taler jo meget specifikt om nogle bestemte konventioner, vi taler konkret, og lad os holde det der, for jeg synes, det er der, det hører til.

Når to parter indgår en aftale, mener jeg da klart, at man, hvis man laver noget om, selvfølgelig oplyser den, man har lavet aftalen med, om, at nu vil man gerne have ændret aftalen. Det, vi så spørger om, er, at man i det mindste tager et initiativ til at efterse de her konventioner.

Jeg mener ikke, at konventionerne er tidløse, konventionerne er fuldstændig tidsbetinget. De er blevet til i en bestemt historisk kontekst ligesom alle mulige andre skrifter og ting, der er blevet skrevet; de er blevet til i en helt bestemt kontekst med de helt specifikke problemer, man havde på det tidspunkt. Så konventionerne er altså tidsafhængige. Og jeg kan ikke forstå, hvorfor det skaber så stor furor, eller hvorfor man ikke bare vil være med til simpelt hen at sige, at nu er det på tide at få lavet de her konventioner om, fordi de er uhenigtsmæssige, og fordi de strider imod sund fornuft.

Kl. 14:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:19

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er jo fint nok at have den her debat, men jeg tror bare aldrig nogen sinde, at Dansk Folkeparti bliver enige med SF på det her område. Og som jeg fortalte før, er vi i gang med via et udvalg at se på, om der er flere konventioner, der skal inkorporeres i dansk ret, simpelt hen fordi vi ønsker at øge det internationale samarbejde. Det er det redskab, vi har til at skabe internationale spilleregler, og det mener jeg ærlig talt at vi alle sammen bør være optaget af. Jeg respekterer, at man ikke er det fra Dansk Folkepartis side, sådan er det jo.

Kl. 14:19

Formanden:

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:19

Christian Langballe (DF):

Det, der undrer mig, er, at man betragter konventionerne som sådan en form for koran eller bibel, der er dumpet ned fra himlen, hvor man så lægger sig på knæ og siger, at alt hvad der står i konventionen er rigtigt. Selvfølgelig er det tidsbetinget.

Nu har vi haft det her oppe med statløshedskonventionen om, at folk, der er til fare for rigets sikkerhed, tildeles statsborgerskab. Det er bare et eksempel på noget, jeg simpelt hen synes er grotesk, og hvor jeg egentlig forestiller mig, at hvis almindelige, sundt tænkende mennesker tænker over det, vil de sige, at det da godt nok er mærkeligt; det er da godt nok mærkeligt, at Folketinget under henvisning til nogle konventioner tildeler de her personer, som er til fare for rigets sikkerhed, statsborgerskab – mærkeligt.

Kl. 14:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:20

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen jeg vil da medgive, at det ikke er nogen ideel situation, at vi er nødt til at give statsborgerskab til mennesker, som er til fare for statens sikkerhed eller har begået noget kriminelt. Men vi har nu en-

gang tiltrådt en konvention, hvor vi forpligter os på at begrænse statsløshed, og så er vi altså også nødt til at efterleve den – også når det bliver svært. Så må vi jo have andre tiltag i gang i forhold til de mennesker, så må vi sætte dem i fængsel for deres kriminalitet – det håber jeg søreme også at de bliver – vi må overvåge dem, hvis der er bestyrket mistanke om, at de kan finde på at begå noget kriminelt. Det er jo ikke sådan, at vi bare lader dem slippe og ikke er i haserne på dem, hvis det er, at de begår noget, som ikke er i orden.

Men vi er bare nødt til at sige, at vi respekterer konventionerne, også når det bliver svært, også når afgørelserne går os imod. Vi skal huske på, hvorfor de blev lavet. Det blev de for lige præcis at tage højde for den slags situationer.

Kl. 14:21

Formanden:

Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Inger Støjberg (V):

Tak. Det kan godt undre mig en lille smule, når jeg hører ordføreren fra et regeringsparti her i dag sige, at det ikke er nogen ideel situation, men at man i øvrigt ikke vil gøre noget ved det, og som end ikke vil diskutere, om der er nogle ting, der kunne ændres i nogle af konventionerne. Jeg synes, det er en underlig passiv holdning at have som politiker, at man ser noget, som man ikke synes er ideelt, eller som man måske ligefrem synes er forkert, men man vil ikke forsøge at ændre det. Det forstår jeg ganske enkelt ikke.

Kl. 14:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:22

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Måske er det, fordi jeg netop er kommet til den samme konklusion, som Venstre kom til under deres regeringsperiode. Venstre ved også udmærket, at man må respektere de internationale konventioner. Sådan er det. Det kan man ikke umiddelbart gøre noget ved. Man kan arbejde internationalt for at ændre det, man er utilfreds med. Men der er jo ikke noget, der er anderledes, end dengang Venstre var i regering. Det er akkurat de samme synspunkter, der gør sig gældende nu. Vi respekterer de internationale konventioner; Venstre respekterer de internationale konventioner, og det håber jeg da at Venstre står ved, og jeg synes faktisk også, at det var det, jeg hørte Venstres ordfører sige heroppe fra talerstolen for lidt siden.

Kl. 14:23

Formanden:

Så er det fru Inger Støjberg.

Kl. 14:23

Inger Støjberg (V):

I Venstre har vi det sådan, at en aftale er en aftale. Det vil sige, at hvis man har skrevet under på en konvention, efterlever man den. Men det ændrer jo ikke på, at hvis der så er noget, som man synes er forkert i den konvention, kan man jo forsøge at få den ændret. Det går vi ind for i Venstre, og det er årsagen til, at jeg sagde, at vi gerne vil indgå i et arbejde, hvor de her konventioner kan diskuteres, og hvor vi ser på, om der er nogle ting, vi vil have ændret og så forsøge at få dem ændret. I yderste konsekvens må man jo så udtræde af de konventioner, som man måtte være meget uenig i.

Det er jo ikke det samme som at sige, at vi slet ikke vil vide mere, at vi er fuldstændig argumenteresistente. Det er jo det, ordføreren er nu. Man er helt argumenteresistent i regeringen. Og så vil man i øvrigt slet ikke ændre det, hvis man ser noget, der er forkert. Det er

da en underlig passiv holdning at have som politiker. Hvis der er noget, der er forkert, må man forsøge at få det ændret. Jeg forstår simpelt hen ikke, at man fra SF's side ikke vil være med til det.

Kl. 14:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:24

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Fra SF's side bakker vi op om, at vi skal bekæmpe statsløshed. Og så sker det af og til, at der er en uheldig sag. Og det er jo det, man må sige er hele humlen ved konventionerne, nemlig at de beskytter mennesker. Det bakker vi op om.

Jeg kan jo spørge – og det må jo så blive modspørgsmålet – hvad Venstre har gjort. Hvis Venstre er så utilfreds med konventionerne, hvad har Venstre så egentlig gjort i deres regeringsperiode, og hvor langt er man kommet med projektet med at få ændret konventionerne i løbet af de 10 år, man var ved magten? Det synes jeg jo må være et spørgsmål, som Venstre kunne besvare.

Kl. 14:24

Formanden:

Jeg siger tak til SF's ordfører. Fru Johanne Schmidt-Nielsen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg synes, at det er et lidt mærkeligt forslag, som Dansk Folkeparti er kommet med. Jeg synes, det virker, som om Dansk Folkeparti tror, at der er nogen, der har tvunget Danmark til at tilslutte sig menneskerettighederne og internationale konventioner. Sådan forholder det sig som bekendt ikke. Det er ganske frivilligt. Det er altså sådan, at når Danmark f.eks. har tilsluttet sig den europæiske menneskerettighedskonvention eller flygtningekonventionen, så skyldes det, at et flertal i Folketinget har ønsket at tilslutte sig den europæiske menneskerettighedskonvention og flygtningekonventionen.

Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti tit synes, at menneskerettighederne er irriterende, og jeg ved godt, at de tit synes, at de der internationale konventioner bare er i vejen. Så står det jo Dansk Folkeparti fuldstændig frit for at fremsætte forslag i Folketinget om, at Danmark annullerer tilslutningen til de konventioner. Hvis der så er flertal for det synspunkt, kan man gøre det.

Jeg må sige, at jeg synes, at det er et mærkeligt beslutningsforslag. Til det der med, at nu skal man sikre, at det er i Danmark, at vi bestemmer den politik, der føres, må jeg sige: Kære Dansk Folkeparti, det er ganske frivilligt, at Danmark har tilsluttet sig de her konventioner og tilsluttet sig menneskerettighederne. Hvis man ønsker at annullere tilslutningen, kan et flertal i Folketinget gøre det.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Christian Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 14:26

Christian Langballe (DF):

Altså, det, vi i Dansk Folkeparti gør, er, at vi konstaterer, at tiden går. Jeg går også ud fra, at ordføreren ikke kan skrive under på Enhedslistens principprogram, hvor man vil have afskaffet militæret og politiet. Det vil sige, at det er tiden ligesom løbet fra, og tiden kan også løbe fra en konvention, ligesom den kan løbe fra et politisk partis principprogram, og ligesom den kan løbe fra en aftale. Det er vores enkle konstatering, og så siger vi: Var det ikke på tide at se på,

om det så at sige er i overensstemmelse med sund fornuft og med den virkelighed, vi lever i, at vi har en statsløsekonvention? Er det ikke på tide at få lavet det om, så det svarer til virkeligheden? Det er sådan set det enkle spørgsmål, vi stiller, og det er derfor, det forslag er blevet til.

Kl. 14:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:27

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hr. Langballe er i sin gode ret til sammen med Dansk Folkeparti at fremsætte et beslutningsforslag i Folketinget, hvis der er en konvention, som man ønsker at Danmark skal droppe tilslutningen til. Og så vidt jeg husker, har Dansk Folkeparti faktisk fremsat et forslag om, at Danmark skulle udtræde af statsløsekonventionen. Det var der ikke opbakning til – så vidt jeg husker, stemte ikke engang Venstre for Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Så det er fuldstændig rigtigt, at man kan være uenig i indholdet af en konvention, og så må man gerne stille forslag om, at vi ikke længere skal være tilsluttet den konvention, men det er bare ikke sikkert, at man får flertal.

Kl. 14:28

Formanden:

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:28

Christian Langballe (DF):

Altså, jeg er fuldstændig klar over de demokratiske spilleregler. Det, vi gør, er, at vi fremsætter det her forslag, ligesom Enhedslisten indimellem fremsætter deres beslutningsforslag – sådan er spillet.

Det, vi spørger om med det her forslag, er, om det ikke er på tide så at sige at se de her konventioner, bl.a. flygtningekonventionen og statsløsekonventionen, efter i sømmene, og det gør vi ud fra en almindelig konstatering af, at tiden går, og at udviklingen kan løbe fra en konvention. Men der er svaret fra regeringspartierne og åbenbart også fra Enhedslisten, at de her konventioner er sådan nogle evige sætninger, som eksisterer oppe i en eller anden form for himmel, hvor man overhovedet ikke kan røre ved dem; man kan overhovedet ikke diskutere, om det ikke var på tide at få dem lavet om.

Det er sådan set den debat, vi rejser her, selvfølgelig ud fra den forudsætning, at vi mener, at de skal laves om. Jeg kan ikke forstå, at det er så stort et problem for Enhedslisten at forstå det.

Kl. 14:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:29

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nu bliver hr. Langballe vist en smule polemisk. Jeg tror ikke, jeg har sagt noget om, at konventionerne skulle være faldet ned fra himlen, og jeg kan også afsløre, at jeg ikke er så religiøs, men det er underordnet.

Det, jeg har sagt, og jeg siger det meget gerne igen, er, at man er i sin gode ret til at mene, at en konvention er forkert, eller til at være modstander af menneskerettighederne. Vi har ytringsfrihed og demokrati, og Dansk Folkeparti må gerne være modstander af menneskerettighederne. Jeg er uenig, jeg er rigtig glad for, at vi har menneskerettighederne, men det er o.k., hvis Dansk Folkeparti har en anden holdning.

Men vi behøver altså ikke en kommission for at gennemskue, at den måde, det foregår på, er, at hvis Dansk Folkeparti er uenig i menneskerettighederne, så kan man stille forslag om, at Danmark ik-

ke længere skal støtte dem. Hvis et flertal er enig med Dansk Folkeparti, kan Dansk Folkeparti få sin politik igennem. Altså, den proces er ret simpel. Der er ikke nogen grund til at bruge en kommission til at gennemskue det forhold.

Kl. 14:30

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det åbenbart hr. Ole Birk Olesen, der er ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:30

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for ordet. Jeg skal meddele, at jeg holder denne tale på vegne af vores ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Med dette forslag pålægger Folketinget regeringen at nedsætte en kommission, der kritisk skal gennemgå de internationale konventioner og aftaler, som Danmark er forpligtet til at følge, men som i mange tilfælde begrænser Danmarks mulighed for at føre en selvstændig politik på udlændinge- og statsborgerretsområdet.

Vi noterer os, at forslagsstillerne lægger op til, at kommissionen skal afgive en betænkning, der indeholder anbefalinger til, hvilke muligheder Danmark har for at tage forbehold over for visse konventioner og aftaler, og hvordan Danmark kan arbejde for en modernisering af konventionerne.

Forslaget ligger i god forlængelse af Liberal Alliances ønske om en gennemgang af konventionerne. Vi mener, at det er vigtigt, at man får et bedre overblik over, præcis hvilket albuenum man har at råde inden for, om andre vestlige lande praktiserer reglerne på samme måde som os, og hvordan vi bedst bærer os ad med at ændre reglerne der, hvor de sætter de mest snærende grænser for en rimelig udlændingepolitik.

Vi er selvfølgelig tilhængere af, at Danmark respekterer og overholder de internationale forpligtelser, men traktater er ikke hugget i granit. Og hvis det f.eks. vurderes, at de forhindrer, at vi kan udvise kriminelle udlændinge, må vi selvfølgelig vide, om andre vestlige lande når til samme konklusion, samt om vi kan ændre indholdet, så det bliver mere hensigtsmæssigt.

Liberal Alliance støtter naturligvis det foreliggende beslutningsforslag.

Kl. 14:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Og så går vi til Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Set med konservative øjne er det ganske hensigtsmæssigt og fornuftigt, at vi har internationale konventioner. Vi lever i en globaliseret verden, vi har en bred sameksistens, og derfor er det hensigtsmæssigt og smart, at vi har forskellige konventioner, ikke mindst konventionen om menneskerettigheder f.eks., og det kan jeg også forstå at selv forslagsstillerne synes er ganske glimrende, at vi har dem.

Spørgsmålet, som forslagsstillerne rejser, er jo så, om nogle af de her konventioner ikke længere er tidssvarende og burde ses efter i sømmene og ikke kun justeres og ændres i forhold til tidsånden, men i forhold til det flertal, der er i Folketinget, så man til stadighed kan være med på det, som man i sin tid har tiltrådt i konventionerne. Det synes jeg sådan set er meget hæderligt, at man stiller det spørgsmål.

Vi har jo selv rejst spørgsmålet og er kommet med et konkret forslag til konventionen, altså FN's konvention om statsløse, for vi har den opfattelse, at tiden er løbet fra den konvention; den passer ikke til vore dage, den tager ikke højde for den terrorisme, der finder sted

i vore dage, så man burde gå ind og ændre den, og derfor stillede vi et konkret forslag om det i Folketinget. Vi syntes, at man skulle gå ind og kigge på konventionen og prøve på at arbejde internationalt på at få den ændret, så den passer i 2013 og fremover. Ellers skulle man gå ind og sige, at så ønskede Danmark simpelt hen at tage et forbehold, for det er ikke rimeligt, at vi med den konvention pålægger os selv, at vi skal give dansk statsborgerskab til nogen, som er mistænkt for at ville begå terrorisme. Det er simpelt hen ikke rimeligt.

Men vi lagde den konkrete konvention til debat nede i Folketingssalen og tog en politisk debat om de punkter, som vi ikke mente konventionen var tidssvarende på. Vi vil gerne ændre og justere den. Det mener vi er måden at gøre det på, og det burde forslagsstillerne så også gøre. Altså, i stedet for at lave en kommission, som uden for Folketingssalen skal sidde og diskutere, om man nu synes, en konvention er god nok eller ej, og så komme med en indstilling til Folketinget, så er det mere hensigtsmæssigt, at forslagsstillerne eller andre tager konvention for konvention og kigger på, om der er noget, man er utilfreds med, og lad os så tage en diskussion af det, men ikke om at nedsætte en kommission til at gøre det for os.

Der kunne givetvis være andre områder, hvor der kunne være behov for at kigge konventioner efter i sømmene. Vi har som konservervative den fremgangsmåde, at vi tager problemerne, efterhånden som vi støder ind i dem og opdager, at – hov – der er en konvention, vi ikke har det godt med, så lad os tage en diskussion af, om den skal ændres, justeres, om vi skal tage forbehold eller måske oven i købet træde helt ud af den. Og det kan meget vel være, at man kommer dertil. Jeg tror nu ikke, at det med at træde helt ud af konventioner er hensigtsmæssigt, men det kunne være det resultat af en sådan drøftelse, man kunne nå frem til.

Så vi afviser beslutningsforslaget i den form, det har her, ikke fordi vi synes, at alle konventioner er supergode, og at vi ikke mener, at der er noget, der kan ændres, men fordi den fremgangsmåde, som beslutningsforslaget lægger op til, ikke er den rigtige måde at gøre det på. Vi skal ikke lægge de her debatter uden for Folketingssalen – nej – vi skal have dem inde i Folketingssalen, og lad os så tage konvention for konvention, efterhånden som vi konstaterer, at der er problemer med dem. Så er vi med på at tage en debat og en diskussion, men ikke om en kommission.

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:35

Martin Henriksen (DF):

Det er jo fair nok, at man synes, at fremgangsmetoden ikke er den rigtige, så længe man gerne vil fremad. Så derfor vil jeg høre, om hr. Tom Behnke og De Konservative i Integrationsudvalget vil kigge på en beretning, hvor vi kan tage de dele ud af forslaget, som man synes er problematiske af forskellige årsager, og så se, om vi ikke kan finde fælles fodslag, sådan at vi bevæger os fremad og vi i en række partier bevarer et kritisk syn på ikke alle konventioner, men nogle konventioner.

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:35

Tom Behnke (KF):

Joh, det kan man godt. Jeg tror bare, at det rent teknisk bliver en meget svær øvelse. For hvis man piller det element ud af forslaget, der handler om at nedsætte en kommission, og man dermed så piller det element ud, der går ud på, at kommissionen skal se på at gennemgå

de internationale konventioner, så er der ikke mere tilbage i beslutningsforslaget. For det er jo det, beslutningsforslaget går ud på. Men så kan man selvfølgelig lave en beretning, der går på, at vi ikke lige synes, at det her er en rigtig fremgangsmåde. Vi kan så, som jeg lige har stået og sagt, skrive, at det, man bør gøre som parlament, som parlamentsmedlem, som folketingsmedlem, når man konstaterer problemer med konventioner, er at tage fat i de konkrete konventioner og så tage debatten der om den konkrete konvention og det konkrete problem.

Men man behøver jo ikke at lave en beretning for at nå dertil. Det står enhver frit for at gøre. Det har vi gjort fra konservativ side. Jeg ved også, at forslagsstillerne til det her beslutningsforslag har været med på den tankegang tidligere, så det kan man også gøre i morgen og fremover, uden at vi behøver at lave en beretning.

Kl. 14:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Martin Henriksen.

Kl. 14:36

Martin Henriksen (DF):

Nu anerkender jeg, at man har fremsat et beslutningsforslag fra Det Konservative Folkeparti og Venstres side i forhold til statsløsekonventionen. Men problemet er jo tit, at når vi så trækker de her ting ned i Folketingssalen, vil man jo ikke være med – heller ikke De Konservative. Selv om man i medierne, i pressen, giver indtryk af, at der er problemer med, at det bliver vanskeligt at udvise kriminelle udlændinge osv., så har man meget svært ved at blive konkret, synes jeg, når man skal diskutere, hvordan man så rent faktisk ønsker ændret i konventionerne. Der kunne en kommission jo så at sige være vejen frem. Det skulle også være politisk udpegede medlemmer, der kunne sidde der.

Men det, man kunne gøre i en beretning, var, at man kunne udstikke nogle politiske retningslinjer om, at vi f.eks. synes, at det er problematisk, at der er dele af konventionerne, der gør det vanskeligt at udvise kriminelle udlændinge, fordi de f.eks. har etableret familieliv i Danmark. Det kunne være et pejlemærke, man skrev ind i en beretning. Man kunne også skrive et pejlemærke ind i en indberetning om, at vi synes, at det er uhensigtsmæssigt, at Menneskerettighedsdomstolen faktisk kan gå ind og diktere, hvilke mennesker der skal have asyl i Danmark. Det kunne være, at vi ønskede at give dem et midlertidigt ophold og så kunne sende dem tilbage til hjemlandet, når der var kommet ro på der. Sådan nogle retningslinjer og pejlemærker kan man jo godt skrive ind i en beretning. Det ville jo så gå videre i udvalget, og det ville så kunne gøre, at vi også fremadrettet kunne rejse debatten og henvise til en beretning, hvor forhåbentlig mange partier udtrykte enighed om, at det var i den retning, vi skulle gå for Danmarks vedkommende.

Kl. 14:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:38

Tom Behnke (KF):

Vi er vist ude i et tankespind her, for som jeg har hørt debatten, er der ikke mange partier, der er enige i det, og det vil sige, at der jo ikke bliver et flertal i udvalget, der vil lave en beretning, der går i den retning. Det kommer ikke til at ske, og det vil sige, at det er et slag i luften. Altså, er der konventioner, der ikke er tidssvarende, er der konventioner, der bør ændres eller justeres, er vi fra konservativ side med på at tage den debat og diskussion. Vi er også klar til at sætte alvor bag ordene og ikke bare stå og tale om tingene, men rent faktisk gøre noget ved dem.

Men det kan vi jo gøre, uanset om vi laver en beretning eller vi ikke laver en beretning. Hvis der kan laves en beretning, som går nogenlunde på det, som jeg har sagt i min ordførertale, så er vi selvfølgelig med på det – ingen problemer i det. Men jeg tror bare ikke, at det ændrer noget, for vi har jo tidligere set, at når vi så tager konkrete forslag ned i Folketingssalen, så er det de samme partier, der står sammen om at prøve på at værne om Danmark, og de samme partier, der afviser at gøre noget som helst. Så den debat vil stadig væk være der, og den forskel vil være der i hvert fald indtil næste folketingsvalg.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Christian Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 14:39

Christian Langballe (DF):

Altså, forslaget om at nedsætte en kommission eller et udvalg, som skal se nærmere på nogle konventioner, går jo ud fra, at selve konventionerne er komplicerede, ikke blot i ordlyden, men så faktisk også, når det gælder alle de utrolig mange fortolkninger af konventionerne, der findes. Jeg vil da godt minde om, at den borgerlige regering efter 2001 blev anklaget for at overtræde konventionerne, fordi man mente, at det var i strid med menneskerettighederne osv. osv. Der blev strammet, og der skete jo faktisk ikke noget. Der var ikke nogen, der kom efter os. Jeg synes, at hele området med hensyn til konventionerne er så stort et område, at det dér ville være godt at få en kommission, der kiggede disse konventioner efter i sømmene, de pågældende konventioner, som vi har talt om, og som så kom med en form for bud på, hvad for nogle ting der eventuelt kunne laves om, sådan at konventionerne også blev gjort tidssvarende.

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:40

Tom Behnke (KF):

Jamen se, vi har slet ikke nogen problemer med, at man kan gå det igennem. Det, som vi ikke er med på, er det, som beslutningsforslaget lægger op til, nemlig det, at der skal nedsættes en kommission, en kommission, hvor det, uanset om der nu kommer til at sidde politikere, eller hvem der nu kommer til at sidde der, så bliver uden for Folketingssalen. Det er uden for parlamentssalen man vil lave denne kommission, som skal sidde og se på de konventioner, som vi som parlament har tiltrådt, og om vi nu stadig væk synes, det er en god idé at tiltræde dem. Det er forkert at lægge det væk fra Folketingssalen, det er forkert at lægge det væk fra politikerne. Det er vores opgave som folketingsmedlemmer, som den lovgivende magt, at påse, at den lovgivning, man har her i landet, herunder de konventioner, vi har tiltrådt, til stadighed er i orden, og at vi stadig væk mener det, der står.

Hvis man forestillede sig, at vi skulle trække det her til det yderste, så ville det jo betyde, at vi skulle nedsætte kommissioner, som skulle gennemgå alle de love, alle de regler, alle de forordninger, alle de plakater, opråb m.v., der havde været op igennem tiderne, lige siden Danske Lov, for at vi kunne se, om det hele nu var i orden. Det holder jo ikke.

Det er vores opgave som folketingsmedlemmer at påse det. Det kan godt være, at det er et slid, men det er nu engang den opgave, vi er sat i verden for at varetage.

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Christian Langballe.

Kl. 14:41

Christian Langballe (DF):

Jamen grunden til, at jeg spørger, er jo lidt, at jeg synes, det er noget pjat – for nu at sige det direkte. For selve konventionsområdet mener jeg slet ikke er blevet belyst i en sådan grad, at vi faktisk får et overblik over, hvad det er, der sker. Hvad er der med hensyn til opdateringen af konventionerne, og hvem foretager dem? Er det med et demokratisk mandat? Kommer de ændringer med et demokratisk mandat? Jeg mener da, at det med den knopskydning, der er i forhold til konventionsarbejdet, er rimeligt, at man kan sige, at det vil man faktisk gerne have et overblik over. Vi vil gerne have et overblik over de enkelte formuleringer, og hvordan de holder set i forhold til det her. Det er simpelt hen en generel vurdering fra folk, som er vant til at læse nogle tekster. Det er selve juraen i det, det er selve det folkeretlige i det, det er selve det demokratiske i hele den her proces. Jeg mener, at vi sagtens kan få kigget det igennem.

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:42

Tom Behnke (KF):

Jamen se, den del er jeg meget enig i; det er da ret interessant at få belyst, når der sker ændringer i de eksisterende internationale konventioner: Hvem er det, der har forhandlet det på plads? Og hvilket mandat har man haft til at gøre det? Men det kan man jo passende spørge om, når nu beslutningsforslaget her om et øjeblik bliver henviset til et udvalg. Det er jo der, hvor vi kan stille spørgsmål om det: Har der været tilfælde, hvor man har ændret konventioner? Hvem har forhandlet på Danmarks vegne? Hvilket mandat har man? Det er formentlig en regering, der sørger for, at der i hvert fald ikke er et flertal imod regeringen, når man drager af sted og tager de her diskussioner. Det vil jeg tro. Men det kan vi jo spørge om, og så kan vi få det svar. Men det behøver vi jo ikke at nedsætte en kommission for at finde ud af. Det er mere det, at man nu skal lave et nyt apparat, en ny instans, et nyt embede uden for Folketingssalen, der skal til at sidde og lave vores arbejde, som vi ikke synes er i orden. Vi er med på at se konventionerne efter i sømmene.

Men det må være vores opgave som lovgivere at gøre det konvention for konvention, når vi støder ind i problemerne, og så må vi ændre det eller forsøge at ændre det de steder, hvor vi finder at der er problemer. De steder, hvor der ikke er problemer, er der jo sådan set ikke nogen grund til at ændre noget.

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:43

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Vi nedsætter skattekommissioner og sundhedskommissioner, og vi nedsætter alverdens kommissioner herinde i Folketinget, og forskellige regeringer nedsætter forskellige kommissioner, og f.eks. en skattekommission bliver nedsat med det formål at gennemgå lovgivningen på skatteområdet, og en sundhedskommission bliver nedsat med det formål at gennemgå lovgivningen på sundhedsområdet, og så kommer man med nogle forslag, nogle input til politikerne. Men man kan ikke nedsætte en kommission, der skal gennemgå de forskellige konventioner og så komme med et bud på, hvor der er behov for at ændre i tingene. Det synes jeg er tankevækkende, og det synes jeg er ærgerligt, for vi skal som politikere også være ærlige og

sige, at vi er helt almindelige dødelige mennesker som alle andre, og det kan være utrolig vanskeligt at overskue samtlige konventioner, det kan være utrolig vanskeligt for ikke at sige umuligt at overskue konsekvenserne af de konventioner, som ligger, og som gælder for Danmark; der er måske ikke et eneste medlem af Folketinget, der har det fulde overblik over de konventioner, som Danmark er tilsluttet på udlændinge- og statsborgerretsområdet. Den påstand vil jeg faktisk vove at komme med. Alene derfor giver det god mening at nedsætte en kommission, som kan gøre os alle sammen lidt klogere, og det er sådan set typisk det, der er formålet med at nedsætte en kommission.

Hvorfor har vi så valgt den her fremgangsmetode? Det har vi bl.a. gjort ud fra det, jeg lige har sagt, men vi har også gjort det, fordi vi jo i Dansk Folkeparti udmærket ved, at det, hvis vi kom og lagde et forslag om at ændre i den eller den konvention, menneskerettighedskonventionen, eller hvad det nu kan være, med 99 pct. sikkerhed ville blive afvist af alle andre partier i Folketinget med den begrundelse, at vi skal stå vagt om vores internationale forpligtelser. Det ved vi jo godt, og derfor er det her sådan set en måde, hvorpå vi siger: Ja, vi står vagt om vores internationale forpligtelser, men vi får også nogle folk, som bl.a. skulle være udpeget af de politiske partier, og dermed ville der også være rum til en politisk debat i en sådan kommission, til at gennemgå dem og komme med nogle bud på, hvordan man kan sørge for, at Danmark så at sige får noget selvbestemmelse tilbage, f.eks. i forhold til at udvise kriminelle udlændinge af Danmark, i forhold til hvem man ønsker at give dansk indfødsret i Danmark, i forhold til hvem man ønsker skal have asyl i Danmark, og i forhold til hvordan vores domstole skal dømme ud fra de konventioner, som Danmark har skrevet under på. Det er der ikke ét folketingsmedlem der har det fulde overblik over, det kan man lige så godt være ærlig at sige, og derfor vil det alene af den grund være fornuftigt med en kommission.

Jeg vil godt starte med at sige tak til Liberal Alliance for opbakningen, og det kvitterer jeg selvfølgelig for. Jeg noterede mig, at justitsministeren er bekymret for, at forslaget vil give Folketinget mulighed for at bryde konventionerne, men som jeg sagde og har givet udtryk for før, giver forslaget sådan set ikke mulighed for det. Forslaget handler om at nedsætte en kommission, som skal komme med en betænkning, et oplæg til Folketinget om, hvordan man kan komme videre herfra.

Konservative og Venstre, forstår jeg jo, kan følge behovet for debatten et stykke ad vejen, men vil altså ikke oprette en kommission, men jeg noterede mig også, at der i hvert fald var en åbning for, at man gerne ville diskutere det politiske indhold i udvalget, og det kunne man f.eks. gøre via en beretning, og alt, hvad der kan gøre, at vi bevæger os lidt fremad på det her område, vil vi fra Dansk Folkepartis side bakke positivt op om, og hvis det her beslutningsforslag kan være et lille skub i den retning, tager vi selvfølgelig også det med.

Hvad angår Socialdemokratiet, fik man nærmest det indtryk, at partiet mener, at alt er godt, og det handler vel om fred i verden osv. Jeg synes, det er en argumentation, som ikke giver så meget mening, fordi konventionerne handler om mange forskellige ting. Det handler ikke kun om, at man skal give rettigheder til folk, der er forfulgt, det handler også om, at man giver rettigheder til folk, der har begået grov kriminalitet. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor man ikke kan have en nuanceret debat, hvor man tager højde for, at konventionerne så at sige dækker det hele, og spørgsmålet er så, om konventionerne skal dække det hele, og spørgsmålet er også, om konventionerne skal give lige så meget beskyttelse til en, der er forfulgt med rimelig grund, som at konventionerne skal give beskyttelse til en, der har begået grov kriminalitet i f.eks. Danmark.

Socialistisk Folkeparti gjorde en del ud af – der var også andre, der nævnte det – at man ikke vil udlevere folk til tortur. Det er igen

den her måde, hvorpå man forsøger at tegne et billede af, at hvis man forsøger at kritisere konventionerne, er det, fordi man vil gøre alle mulige forfærdelige ting ved mennesker, som har overtrådt dansk lovgivning. Men sådan forholder det sig altså ikke!

I vores beslutningsforslag nævner vi bl.a., at en af grundene til, at vi ønsker en konvention – og der vender jeg tilbage til det, der har været diskuteret et par gange – jo er, at Danmark ikke med rette skal kunne blive beskyldt for, at vi bare vil bryde med alle internationale spilleregler, for det vil Dansk Folkeparti ikke. Der er god fornuft i, at der er internationale spilleregler på en række områder, selvfølgelig er der det, og en konvention kunne sikre, at man stille og roligt arbejder sig hen imod et mål, og mens kommissionen arbejdede, kunne man så at sige også se, om ikke der var andre lande, der havde forståelse for, at vi i Danmark havde igangsat et sådant arbejde. Og der er jo andre lande, for den britiske justitsminister har jo sagt, at der er et behov for at kigge på menneskerettighedslovene.

Den britiske indenrigsminister, Theresa May, sagde så sent som i søndags, det blev refereret i radioavisen på P 4 kl. 12.00, at hun mente, at f.eks. menneskerettighedskonventionen, altså dele af menneskerettighedskonventionen, ikke den hele, i høj grad beskyttede kriminelle i stedet for at beskytte ofrene. Det er da utrolig interessant, at to ministre fra den britiske regering kommer med sådan nogle udtalelser, og jeg synes da, at vi lige så godt kunne tage imod det med kyshånd og sige, at hvis man i Storbritannien ønsker at diskutere de her ting, så kan vi jo, Danmark og Storbritannien, måske finde sammen om noget.

Og ja til, at Danmark har en forpligtelse over for de internationale spilleregler. Men vi har så sandelig også en forpligtelse over for det danske folk, vi har en forpligtelse over for ofrene, og jeg synes, det er trættende og dybt frustrerende, når domstole står over for at skulle udvise en udlænding, der gentagne gange har overtrådt dansk lovgivning, begået grov kriminalitet, måske vold, måske narkokriminalitet, men ikke udviser vedkommende, fordi man f.eks. henviser til, at vedkommende har etableret familie i Danmark. Det synes jeg simpelt hen ikke er rimeligt, og jeg synes, man passende kunne sige til den person, den udlænding, der har overtrådt dansk lovgivning: Det skulle du have tænkt på, inden du gik i gang med at overtræde dansk lovgivning. Men der er nogle tilfælde, hvor vi ikke kan sige det, og det synes jeg er ærgerligt, og det synes jeg vi skal have lov til at sige, for jeg synes, det er ret og rimeligt.

Der er et behov for at ændre i visse konventioner eller et behov for at fortolke konventionerne på en ny måde, og jeg håber snart, at der er andre partier, som også vil indse, at det er nødvendigt, så derfor arbejder vi fra Dansk Folkepartis side selvfølgelig videre og kvitterer som sagt for, at Liberal Alliance har sagt, at de vil bakke op om beslutningsforslaget, og vi håber, at Venstre og Konservative vil arbejde med en beretning i udvalget, så det ikke bare stopper her.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om fradrag for etableringsomkostninger ved tilslutning til højhastighedsforbindelse.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 19.12.2012).

Kl. 14:51

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver først ordet til skatteministeren.

Kl. 14:51

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak, formand. Dansk Folkeparti har stillet forslag om at indføre et skattemæssigt fradrag for etableringsomkostninger ved tilslutning til højhastighedsforbindelse. Forslaget skal give private borgere mulighed for at fratrække udgifterne til nedgravning af kabler til bredbåndsforbindelser i den skattepligtige indkomst.

Jeg vil godt starte med at understrege, at regeringen ikke støtter det stillede beslutningsforslag, selv om den bagvedliggende tanke om, at udbredt hurtig bredbåndsdækning til alle danskere, er fornuftig og også i tråd med regeringens politik.

Regeringen ønsker en god digital infrastruktur som grundlag for øget digitalisering og vækst i hele Danmark. Borgere og virksomheder forventer i dag, at der er adgang til tidssvarende bredbåndshastigheder, der f.eks. kan benyttes til e-handel, digitale tjenester og offentlige digitale selvbetjeningsløsninger. Regeringen arbejder derfor efter en målsætning om, at alle husstande og virksomheder i Danmark skal have adgang til bredbånd med en hastighed på mindst 100 Mb/s i 2020. Det er væsentlig mere ambitiøst end målsætningen i EU. Selv om den danske regering har sat sig meget ambitiøse mål, viser den seneste bredbåndskortlægning fra 2012, at Danmark allerede er nået langt i forhold til at opfylde sin målsætning for 2020. Tallene for 2012 viser således, at tilgængeligheden af bredbåndsforbindelser med 100 Mb/s er steget betydeligt fra 2011 til 2012, nemlig fra 38 pct. til 65 pct. af alle danske husstande og virksomheder. Så vi er godt på vej mod at nå vores mål for 2020 allerede på nuværende tidspunkt.

Det betyder selvfølgelig ikke, at vi nu bare kan læne os tilbage og tro, at resten går af sig selv. Vi skal selvfølgelig fortsat følge udviklingen og tage de skridt, der er nødvendige for at sikre en veludviklet digital infrastruktur i Danmark. Det er nemlig et vigtigt fundament for fremtidig innovation, vækst og beskæftigelse. Men det betyder ikke nødvendigvis, at regeringen vil støtte alle de forslag, der stilles på dette område, herunder det beslutningsforslag, vi drøfter i dag.

Det er der flere grunde til. Regeringen må konstatere, at Dansk Folkeparti ikke kan anvise egentlig finansiering. Det angives ganske vist, at finansieringen skal tages af de indtægter, som staten fik i sommeren 2012 i forbindelse med en auktion over frekvenser i 800-MHz-området til mobilt bredbånd. Imidlertid er de penge, som staten har fået ind fra den nævnte auktion, ikke særskilt øremærket til teleområdet. Indtægterne fra auktionen indgår til finansiering af de offentlige udgifter generelt. Dermed skal forslaget reelt finansieres af besparelser på de offentlige udgifter. Regeringen kan allerede på den baggrund ikke støtte den foreslåede finansiering af fradragsordningen.

Som nævnt har regeringen forståelse for hensigten, som Dansk Folkeparti har med beslutningsforslaget. Udviklingen af den digitale infrastruktur er vigtig, fordi den er med til at skabe innovation, vækst og nye job. Området har også høj prioritet for regeringen. Vi følger området nøje og vurderer løbende, hvordan vi sikrer den fortsatte udvikling og udbygning af den digitale infrastruktur bedst mu-

ligt. En midlertidig skattemæssig fradragsordning er efter regeringens opfattelse ikke den rette vej at gå. Den fremtidige udvikling på dette område skal ikke styres via skattelovgivningen. Regeringen har andre planer. I den sammenhæng kan jeg fortælle, at regeringen om kort tid vil lancere et udspil, der skal bidrage til bedre mobildækning og bredbåndsforbindelser i hele landet. Udspillet er p.t. under udarbejdelse i Vækst- og Erhvervsministeriet, som området hører under.

Sammenfattende er regeringens opfattelse, at den fremtidige udvikling på dette område ikke skal styres via en midlertidig fradragsordning i skattelovgivningen. Dertil kommer, at forslaget reelt er ufinansieret. Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 14:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:55

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for ordet. Forslaget er egentlig fuldt finansieret, for vi har bl.a. fået svar på spørgsmål fra kollegaen fra Økonomi- og Erhvervsministeriet om, at pengene, man fik ind ved 800-MHz-auktionen, gik direkte i statskassen, ikke til offentligt forbrug, men gik ned i statskassen. De penge kunne man vel tage op af statskassen igen og bruge til at finansiere et tiltag som det her.

Det, jeg vil spørge om, er egentlig, om ministeren ikke er enig i, at når man ser på den her bredbåndskortlægning, så kan man se, at det er de samme områder, der år efter år viser, at der ikke er en dækning. Og når man kan se år efter år, at det er de samme områder, som sakker bagud, så kommer der jo en opdeling i A- og B-hold i Danmark. Er ministeren ikke enig i, at det er en uheldig udvikling? Det er netop det, som vi i Dansk Folkeparti gerne vil gøre op med. Det er derfor, vi prøver på at lave en understøttelse, så man også får hurtigt bredbånd ud i de områder, men det kan jeg forstå at ministeren ikke vil. Han siger godt nok, at der kommer en god løsning i morgen. Kan man ikke løfte sløret lidt for, hvad det så er, regeringen vil i stedet for, hvis man ikke synes, det her er en god idé?

Kl. 14:56

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Med hensyn til finansieringen så var det, jeg sagde, jo netop, at pengene gik i statskassen, og at hvis de skal tages op igen, skal man jo finde penge andre steder. De indgår i den almindelige finansiering af de offentlige udgifter i det her land.

Med hensyn til det med udkantsområder er jeg meget enig med hr. Dennis Flydtkjær i, at der ligger en problemstilling her, som vi skal være meget opmærksomme på. For det er rigtigt, at der ligger en risiko for, at der er områder i Danmark, der ikke får den bredbåndsdækning, som andre har, og at det selvsagt kan hæmme erhvervsudviklingen i de pågældende områder.

Det er vi helt, helt opmærksomme på, og det er også derfor, at man i Erhvervs- og Vækstministeriet arbejder med den her problemstilling. Det gør man faktisk ganske målrettet, og jeg tror, at vi lige skal afvente, at man kommer med et udspil fra regeringen på det her punkt, før vi begynder at lave nogle midlertidige fradragsordninger. For det er ikke den rette vej at gå.

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:57

Dennis Flydtkjær (DF):

Jamen at sige, at man er opmærksom på problemet, løser jo ikke ret meget. Altså, jeg kan også sige, at vi har kigget på en masse ting,

men hvis der ikke kommer nogen konkrete initiativer, så flytter man altså ikke ret meget.

Det var sådan før valget, faktisk tilbage i 2010, at der kom S og SF med udspillet »Aktiv hjælp til yderområderne«, og deri var der et punkt, der hed »Højhastighed for alle«. Jeg vil gerne citere, hvad der stod i det:

»Hvis det viser sig, at markedet ikke kan sikre hurtige bredbåndsforbindelser til hele landet, er S og SF klar til at tage de nødvendige initiativer til at sikre en landsdækkende forsyning. Der afsættes årligt 50 mio. kr. årligt til formålet.«

Nu har Dansk Folkeparti foreslået stort set det samme. SF nævner godt nok ikke, hvilke initiativer man vil tage, men man har afsat penge til det, og man siger, at man vil gøre noget ved det. Hvad er forskellen på det og så det, som vi foreslår i dag? Hvorfor er det, at SF – ministeren er jo fra SF – ikke kan støtte den her ordning, når man selv har foreslået noget lignende tilbage i 2010?

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:58

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Vi har jo ikke foreslået en fradragsordning, sådan som Dansk Folkeparti har. Vi har foreslået, at der skal gøres en indsats i forhold til området, og det er det, vi gør. Og hvad kan jeg ikke afsløre nu her i dag; det er det, man i øjeblikket arbejder på højtryk med i Erhvervs- og Vækstministeriet.

Der vil om føje tid komme et udspil på det her område, så jeg vil egentlig opfordre hr. Dennis Flydtkjær til lige at have en lillebitte smule tålmodighed i den her sammenhæng. Vi er opmærksomme på det, og vi arbejder med et udspil, for ligesom Dansk Folkeparti mener vi, at det her problem er vigtigt, altså at det er vigtigt, at yderområderne også får den nødvendige dækning på tele- og it-området.

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til skatteministeren. Så giver jeg ordet til Venstres ordfører, hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:59

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Dansk Folkeparti foreslår med dette beslutningsforslag, at der indføres et fradrag for etableringsomkostninger ved tilslutning til højhastighedsforbindelser. Jeg må starte med at sige, at forslagens formål om at sikre en bedre dækning af bredbånd, særlig til vores yderområder, hvor dækningen i dag er ringe, er vi grundlæggende enige i. Det er et problem, vi skal håndtere, så der er mange sympatiske træk ved forslaget, vi deler, det skal der ikke være tvivl om.

Lad mig tage lidt historik på området, for det tror jeg er væsentligt. Det var VK-regeringen, der for godt 2 år siden kom med en målsætning om, at alle danskere i 2020 skal have adgang til 100-Mb-bredbånd. I den forbindelse skal man lige huske, hvad der var sket forud. Der var nedsat en højhastighedskomité med en masse meget dygtige mennesker, som skulle finde ud af, hvordan vi kunne fremme Danmark som et førende it- og netværkssamfund. De kom med en række anbefalinger til Folketinget og regeringen, bl.a. om hvordan vi sikrer en bedre bredbåndsudrulning i Danmark. De kom bl.a. også med en målsætning om 100 Mb i byerne, men kun 30 Mb i landdistrikterne i 2020.

Det kunne vi bestemt ikke tilslutte os fra Venstres side, og derfor var målsætningen, som VK-regeringen kom med, også en ensartet målsætning for hele landet. Det var en målsætning på 100 megabit til alle danskere i 2020, og jeg er da glad for, at regeringen har tilsluttet

sig det, nemlig at det er den målsætning, vi skal sikre at danskerne oplever som værende virkelighed i 2020, så alle, uanset hvor de befinder sig, kan få adgang til hurtigt bredbånd med alle de fordele, det indebærer.

Hvis vi kigger på det internationalt, ser vi, at vi ligger – lidt afhængigt af hvilke undersøgelser vi ser på – ganske højt i forhold til udrulning af bredbånd, men det er jo selvfølgelig en ringe trøst for de personer, for hvem dækning ikke er til stede. Derfor var det også den tidligere regering, VK-regeringen, der igangsatte den auktion om de såkaldte 800-MHz-frekvenser, der nu er afholdt. Der var der netop et krav om, at hvis dækningen ikke var god nok, blev de tele-selskaber og udbydere, der købte frekvenserne, pålagt at sikre en dækning i 207 postnumre, hvor adgangen til bredbånd ikke var god nok.

Derudover møder vi i forskellige sammenhænge en række barrierer for en bedre bredbåndsudrulning i Danmark. Jeg kan hilse at sige, at vi fra Venstre er i arbejdstøjet. Der er ikke overvindelser af barrierer og forslag, som skal være uforsøgte. Det gælder regler om opsætning af master og de priser, som det offentlige opkræver for leje af jord, hvorpå der skal opsættes master og sendeudstyr. Det gælder sagsbehandlingstider, regler for samgravning og mange andre ting. Det skal ikke skorte på handling for at få fjernet de barrierer, vi mødes med, for at sikre en bedre udrulning af bredbånd i Danmark.

Som sagt medvirker vi gerne til at bekæmpe barrierer, for adgang til bredbånd er helt nødvendigt i et moderne samfund, hvor alle skal have adgang til informationsfundets muligheder, og hvor vi også kan bruge internettet og bredbåndsforbindelserne til at sikre et Danmark i bedre balance.

Venstre har her i Folketingssalen tidligere stillet forslag om at genindføre boligjobordningen. Det mener vi vil skabe arbejdspladser og give familierne en hjælpende hånd i hverdagen ved lettere at kunne købe sig til hjælp i hjemmet. Det vil såmænd også mindske omfanget af sort arbejde. Desværre har regeringen afvist at genindføre boligjobordningen. Nu må vi se frem til, at regeringen kommer med en jobskabespakke, konkurrenceevnepakke, eller hvad nu arm-lægningen mellem regeringspartierne giver af navn til den kommende pakke. I den forbindelse må jeg bare slå fast, at vi fra Venstres side mener, at boligjobordningen igen bør kunne komme i spil. I den forbindelse vil vi fra Venstres side fordomsfrit se på, om de opgaver, der udløste fradrag i den nu desværre nedlagte boligjobordning, også kunne udvides til at omfatte etablering af bredbåndsforbindelser. Det vil vi gerne se fordomsfrit på.

Så intentionerne er vi fælles om, men vi ser hellere en anden model, efter hvilken vi genindfører boligjobordningen, men den konkrete model fra Dansk Folkeparti kan vi derfor desværre ikke støtte. Jeg skal også meddele, at Det Konservative Folkeparti heller ikke støtter forslaget.

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:04

Dennis Flydtkjær (DF):

Først vil jeg sige tak for, at man trods alt er villig til at kigge på en mulig indførelse af det her i en kommende boligjobordning, hvis det skulle blive aktuelt igen.

Det, jeg gerne vil spørge ind til, er, at både den nye og den gamle regering har haft en bredbåndsmålsætning på 100 Mb, hvilket selvfølgelig er positivt. Desværre er det kun download og ikke upload. Men det, jeg gerne vil spørge hr. Torsten Schack Pedersen om, er, om man tror, at målsætningen opfylder sig selv, uden vi gør noget. Vi kan jo se på bredbåndskortlægningen, at det er de samme områder i Danmark, der hele tiden kommer til at sakke bagud, og hvor der ikke bliver en bedre bredbåndsdækning. Så hvis vi skulle opfyl-

de den målsætning, som vi har fælles herinde, om 100 Mb til alle danskere i 2020, hvilke initiativer mener Venstre så der skal tages? For jeg går ikke ud fra, at man regner med, at målsætningen bare opfylder sig selv.

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:04

Torsten Schack Pedersen (V):

Som jeg sagde i min ordførertale, er 800-MHz-frekvensauktionen jo et helt konkret eksempel på, at vi siger: Jamen hvis vi bare sidder på hænderne, er vi ikke sikre på, at det her kommer til at ske. Der var så en konkret mulighed for at stille nogle krav til at sikre en dækning til de områder, hvor dækningen ikke er god nok i dag.

Jeg nævnte også en række andre initiativer, der kan tages for at fremme udbygningen af bredbånd i Danmark, og jeg siger, at det ikke skal skorte på velvilje for at fjerne barrierer for at give mulighed for, at en aktiv indkøbspolitik fra kommunerne også kan bruges i den sammenhæng. Der er brug for, at vi på forskellige områder hjælper det på vej. Det har vi gjort tidligere, og det medvirker vi meget gerne fortsat til fra Venstres side.

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:05

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg synes, det er en lidt tynd forklaring, for en 800-MHz-auktion giver jo 10 Mb og ikke 100 Mb til alle. Og man kan da ikke opfylde en målsætning om 100 Mb ved at sige til folk, at de kan få en delt ressource på 10 Mb – og i øvrigt kun i 207 postnumre ud af de ca. 1.050 postnumre, der er i landet. Så Venstre må da kunne komme på nogle andre tiltag end en enkelt auktion, der giver 10 Mb og ikke 100 Mb. Det synes jeg da er lidt for visionsløst.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:06

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er ikke for at gentage, hvad skatteministeren sagde, men jeg synes jo, det er væsentligt at understrege, at bare fra 2011 til 2012 er antallet af danskere, der har adgang til en 100-Mb-forbindelse næsten fordoblet, fra godt 30 pct. til godt 60 pct. Så der er en voldsom udvikling i gang, og vi er helt med på, at der kan være steder, hvor vi er nødt til at massere markedet for at få det til at kunne lade sig gøre. Der er forskellige initiativer, som vi har taget, og som vi gerne vil være med til at se på fremadrettet.

Jeg tror også, det er vigtigt, at på et område, hvor vi taler om virkelig store beløb, der skal investeres, skal der være en tryghed for virksomhederne ved at investere. Man skal vide, at de vilkår, der gælder, kan man regne med. Og det er jo også i den forbindelse, man skal se, at Venstre i går lancerede forslaget om et byrdestop, således at dem, der skal investere i Danmark, ved, hvilke rammevilkår der gælder, og ved, at vi ikke herinde den ene dag laver lempelser, for at regeringen og Enhedslisten så den næste dag kan lave stramninger i forhold til erhvervslivet. Det vil hæmme investeringer, og det, der er brug for for at løse det her problem, er flere investeringer. Derfor er det afgørende, at vi skaber attraktive vilkår for virksomheder, der vil investere i Danmark.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så går vi til Socialdemokraternes ordfører, fru Trine Bramsen.

Kl. 15:07

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Hvis vi i Danmark skal holde fast i vores position som digital frontløber, kræver det, at vi konstant udvikler vores digitale infrastruktur. Alt for mange danskere og danske virksomheder har i dag ikke ordentlig internetforbindelse. En moderne og digital infrastruktur er en forudsætning for, at Danmark kan stå stærkt i den globale konkurrence om arbejdspladser. Det gælder for de store internationale virksomheders hovedkontorer i København og i Aarhus, og det gælder i høj grad også for de små og mellemstore virksomheder i Danmarks tyndtbefolkede områder.

Som it-ordfører bliver man meget ofte kontaktet af borgere og virksomheder, der oplever dårlig digital infrastruktur som et stort problem i hverdagen. En af de virksomheder ligger omkring ved Mols og er førende i arbejdet med miljøløsninger. Derfor giver det rigtig god mening, at virksomheden ikke ligger midt inde i en storby. Men selv i arbejdet med miljøløsninger er det afgørende, at der er adgang til stabilt og hurtigt internet, ellers er det ganske enkelt ikke muligt at sende store datamængder til kunder og til samarbejdspartnere. Men en ordentlig internetforbindelse kan firmaet kigge meget langt efter, og det truer dets eksistens.

Derfor glæder det mig, at Dansk Folkeparti siden valget er blevet så aktiv i kampen for at skaffe hurtigere internet til danskerne, og jeg vil også gerne kvittere for det rigtig gode samarbejde, vi har i kredsen af it- og teleordførere i Folketinget. Jeg kan dog ikke lade være med helt diskret at bemærke, at det gik noget trægt med at få udrullet hurtigt internet til Danmarks tyndtbefolkede områder de seneste 10 år, hvor VKO sad på magten. Det kunne have set anderledes ud i dag, hvis iveren for at skabe bedre internet havde været den samme, som den er nu, men fordi det politiske fokus på bedre internet har været sparsomt gennem de seneste 10 år, er virkeligheden i dag, at mange danskere ikke kan få en hurtig internetforbindelse. Det gælder meget store områder på Sydsjælland, Falster, Vestsjælland, Bornholm, Lolland, Mols og store dele af Fyn, men også i resten af landet er der kæmpestore huller.

Som Dansk Folkeparti påpeger, er Danmark blevet overhalet indenom på OECD's rangliste over adgangen til fiberforbindelser, og ja, havde den tidligere regering været helhjertet i indsatsen for at sikre alle danskere hurtigt internet, stod vi ikke her i dag. Heldigvis er alle Folketingets partier enige om målet for dansk internet: Alle virksomheder og husstande skal have adgang til bredbåndshastigheder på 100 Mb/s i 2020. Men en ting er jo målet; en anden ting er, hvordan vi når målet, og om vi er villige til at tage de rette midler i brug.

Hurtigt internet til danskerne kommer i hvert fald ikke af sig selv, det er helt sikkert. Hvis det gjorde, ville de titusindvis af danske familier og virksomheder, som oplever dårlig dækning som en hindring i deres dagligdag, ikke stå der, hvor de er i dag. Socialdemokraterne mener, at hvis man som internetudbyder ønsker at sælge internet til danskerne, er man med til at løfte en samfundsopgave, og det forpligter.

Vi Socialdemokrater sidder ikke på hænderne, mens Danmark langsomt opdeles i et digitalt A- og B-hold. For at sætte gang i udviklingen kræver det langsigtede politiske visioner. Her har vi politikere et ansvar for at sikre ordentlige rammevilkår for udbud af internet, men det er også centralt, at udbydere viser samfundsansvar og bidrager til at sikre og udvikle god digital infrastruktur i hele Danmark.

Til det formål finder vi ikke Dansk Folkepartis forslag om en 1-årig fradragsordning tilstrækkeligt. En midlertidig fradragsordning i skattelovgivningen mener vi ikke er det rette redskab til at fremme internetudbydernes samfundsansvar og til at sikre stabil internetdækning i hele Danmark. Man kunne fristes til at sige: tværtimod. Samtidig er Dansk Folkepartis forslag ufinansieret. De indtægter fra auktionen over frekvenserne i 800-MHz-området, som Dansk Folkeparti foreslår skal betale for ordningen, bidrager til at finansiere øvrige offentlige udgifter.

Så derfor må jeg spørge Dansk Folkeparti, om de rent faktisk med dette forslag er villige til at spare på øvrige offentlige udgifter til sygehuse, ældre eller børn for at etablere en midlertidig fradragsordning, der skal løse en udfordring, som internetudbydere egentlig burde påtage sig ansvaret for og vise samfundsansvar ved. Sammen med Dansk Folkepartis ønske om at sikre ordentligt internet til danskerne i hele Danmark er det sympatisk, for der er ikke ordentlig internetforbindelse i dag, men en ufinansieret, midlertidig fradragsordning ser vi ikke som den lige vej til at indfri det mål.

Vi håber dog, at Dansk Folkeparti vil være med til at finde andre løsninger på det store problem, men det skal være løsninger, der ikke laves på bekostning af kernevelfærd. Socialdemokraterne kan med de ord ikke støtte forslaget.

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 15:13

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er flot, når en socialdemokrat står og skyder skylden på den gamle regering og specielt på Dansk Folkeparti for de sidste 10 års telepolitik, når Dansk Folkeparti ikke er med i teleforliget. Derimod er Socialdemokratiet med i teleforliget, som er tilbage fra 1999 – helt tilbage til den tid, hvor man brugte 56 k-modem – altså det stort set mest forældede forlig i Folketinget. Jeg synes, det er noget hyklerisk, at man giver Dansk Folkeparti skylden for det teleforlig, når de eneste partier, der ikke er med i det, er Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Enhedslisten. Så det er sådan set ordførerens eget parti, der er ansvarlig for den telepolitik, som har slået fejl, og som har skabt de her A- og B-hold, som ordføreren trods alt skal have ros for at anerkende findes.

Det, jeg mangler, er, at man selv har nogle visioner. Man siger, at vi skal tænke langsigtet, at vi skal tænke visionært. Det er jeg fuldstændig enig i, men hvor er initiativerne i det? Det her er rigtignok et forsøg, men det er i håb om, at man får de forskellige ordførere til at bakke op om det og forhåbentlig får succes med det og kan gøre det permanent.

Den socialdemokratiske ordfører nævnte jo ikke selv et eneste forslag i sin ordførertale. Så jeg vil gerne give hende mulighed for at gøre det nu: Hvad er der af initiativer fra Socialdemokratiet til at sørge for, at vi undgår de her A- og B-hold, når det kommer til it-infrastruktur?

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:14

Trine Bramsen (S):

Jeg skal starte med at sige, at Dansk Folkeparti skal være velkommen til at indgå i det fællesskab, der sørger for at finde løsninger på den digitale infrastruktur i fremtiden. Men jeg vil henlede opmærksomheden på det, som skatteministeren sagde i sin indledende tale: Regeringen er på vej med et oplæg til en ny bredbåndsstrategi, der skal sikre ordentlig internetforbindelse til hele Danmark. Vi arbejder

hårdt på det, og det ved jeg også ordføreren er opmærksom på. Så det er bestemt ikke, fordi vi ligger på den lade side i regeringen.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:14

Dennis Flydtkjær (DF):

Tilbuddet om at komme med i teleforliget er da noget nyt. Nu står den tidligere ordfører på området, hr. Mikkel Dencker, ved siden af, og han fik i hvert fald bekræftet flere gange i løbet af de sidste 10 år, at man fra Dansk Folkeparti ikke var velkommen i teleforliget. Men vi vil meget gerne takke ja til det, hvis vi kan få et tilbud om at komme med i teleforliget. Ordføreren kan eventuelt bekræfte fra talerstolen nu, at vi får mulighed for det, for det har vi i hvert fald ikke fået lov til siden 1999. Men vi vil meget gerne have lov til at komme ind og tage ansvar for telepolitikken i Danmark.

Jeg vil høre, om ordføreren ikke kan se problemstillingen med de her A- og B-hold, fordi man specielt i yderområderne, hvor der ikke kommer udrulning, hele tiden sakker bagud, og at det netop er i de områder, hvor man har allerstørst behov for at få hurtigt internet. Jeg tænker både på muligheden for at lave hjemmearbejdspladser, som vil give mulighed for vækst, som netop er lav i yderområderne. Det kan være telemedicin, fordi der typisk er langt til sygehusene osv. Er ordføreren trods alt ikke enig i, at der er behov for, at vi tager nogle initiativer? Jeg kan forstå, at regeringen siger, at de kommer med nogle initiativer, men vi kan ikke få at vide, hvad det er. Men kan vi trods alt ikke få en bekræftelse på, at der er behov for, at vi tager nogle initiativer fra politisk side netop for at sørge for, at vi undgår de her A- og B-hold? Så er vi da trods alt nået et godt stykke af vejen, hvis vi kan blive enige så langt.

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:15

Trine Bramsen (S):

Nu vil jeg ikke læse min tale op igen, men der skal ikke herske tvivl om, at vi Socialdemokrater ser det som et stort problem, at der ikke er ordentlig internetdækning i hele Danmark. Derfor er der behov for, at vi tager initiativer. Det er netop derfor, at vi er i arbejdstøjet og i fuld gang med at udarbejde et nyt oplæg til bedre internetdækning i Danmark, men det er jo ikke det samme, som at vi finder Dansk Folkepartis løsning god, og at det er den eneste mulige løsning på det store problem, som der er i Danmark.

Vi kommer med en lang række alternative forslag, og de vil blive drøftet i teleforligskredsen. Som udgangspunkt er Dansk Folkeparti jo altid velkommen til at melde sig ind i kampen i forligskredse, men det kræver selvfølgelig, at man kan tilslutte sig grundelementerne i det arbejde, som der foregår i sådan en forligskreds. Så jeg ser frem til, at vi får løst problemerne. Det må være det, der er udgangspunktet for den her debat. Vi har store problemer med internetdækningen i Danmark. De skal løses. Jeg mener ikke, at det skal foregå ved hjælp af det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat her, hvor det kommer til at gå ud over kernevelfærden i Danmark.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er til ordføreren bemærkning om, at der ikke var sket noget i 10 år. Altså, nu har hr. Dennis Flydtkjær jo så udmærket redegjort for, at dansk telepolitik bygger på et forlig fra tilbage i 1999, og at Socialdemokratiet derfor har været med i alle forhandlinger, i alle beslutninger, der er blevet truffet, også da der var en VK-regering fra 2001 til 2011.

Jeg ved ikke, hvad det er for nogle initiativer, som Socialdemokratiet har haft ønske om, men som så ikke er blevet til noget, fordi der har været forhindringer i teleforligskredsen. Jeg synes bare, det er en uskik at undsige et forlig, som man selv er en del af, og når man selv har ansvaret for det område. Jeg synes ikke, det er fair at sige, at det var, fordi der var en tidligere regering, når man selv er forligspart og har været med til at træffe de beslutninger, vi altså i fællesskab har truffet i teleforligskredsen.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:18

Trine Bramsen (S):

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at man godt kan komme med forslag, som ligger ud over det arbejde, der foregår i en forligskreds. Og vi kom op igennem 00'erne flere gange med forslag, der skulle sikre en forbedret internetdækning til danskerne.

Faktum er bare, at vi her i år 2013 står med et A- og et B-hold med hensyn til internetdækning. Der er en række danskere, der ikke har ordentlig internetforbindelse, hvilket er en stor hindring for deres hverdag, for driften af deres virksomhed, og det skal vi gøre noget ved. Havde vi udbedret de problemer op igennem 00'erne, jamen så stod vi ikke her i dag. Det må man jo bare konstatere.

Kl. 15:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:18

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes bare, det er på sin plads at sige, at noget af det, som ikke bare ordføreren, men jo også forskellige ministre i regeringen har fremhævet i debatten om at sikre en bedre bredbåndsdækning, er bl.a., at den 800-MHz-frekvens, hvor vi går ind og stiller et dækningskrav i 207 postnumre, blev aftalt i forligskredsen under den tidligere regering, og så er auktionen blevet afholdt under den nuværende regering.

Men bare for lige at sætte tingene i perspektiv vil jeg sige, at nogle af de ting, som regeringen ved festlige lejligheder bryster sig af i dag, er fælles arvegods sat i søen af den tidligere regering og leveret i fællesskab i et teleforlig, der går tilbage til 1999, hvor vi altså i fællesskab har truffet beslutninger. Så synes jeg bare, at man må stå ved det.

Kl. 15:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:19

Trine Bramsen (S):

Uanset hvilket område telepolitik ligger i og har ligget i gennem årene, er det ministeren, der har serveretten på området. Den serveret har vi nu taget på os. Vi tager ansvaret for at skabe bedre internetdækning i Danmark, og derfor kommer vores erhvervsminister med

et udspil inden for meget kort tid. Det synes jeg er at tage ansvar, og det kunne vi godt have brugt lidt mere af op gennem 00'erne.

Kl. 15:22

Kl. 15:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:19

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Den socialdemokratiske ordfører kom jo i sin tale med en lang række negative bemærkninger om den tidligere regering og andre, men ikke et eneste – et eneste – konkret forslag om, hvad Socialdemokratiet vil på det her område. Det er virkelig at gøre grin med de mennesker og virksomheder, der er i yderområderne, på øerne og småøerne, fordi der er det sådan, at der kan man ikke bruge telemedicin, fordi det her ikke er i orden. Der er alt for dårlig bosætning, fordi det her ikke er i orden. Man kan ikke have moderne landbrug med malkeroboter osv., fordi de her ting ikke er i orden. Man kan ikke have de kreative erhverv som arkitekt, der skal sende store mængder data osv. osv. Nyrepatienter, der kan have dialyse derhjemme, kan man heller ikke have. Hjertepatienter, der bliver overvåget af hospitalet, kan heller ikke være derhjemme. Og sådan kunne jeg komme med en lang række eksempler. Hvad er Socialdemokratiets svar til disse mennesker?

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:21

Trine Bramsen (S):

Nu handler debatten i dag jo om det her forslag, B 48, som omhandler fradrag for etableringsomkostninger ved tilslutning til højhastighedsforbindelser, altså skattefradrag. Socialdemokraterne kom for mindre end en måned siden med et oplæg til, hvordan vi kan skaffe bedre internet og mobilteledækning i Danmark. Det indeholder 18 punkter. Det handler bl.a. om at gøre mulighederne for etablering af internet bedre. Det handler også om, at virksomhederne, der udbyder internet, tager et samfundsansvar. Vil man dække de områder, hvor der er en høj indtjening, fordi der bor mange mennesker, jamen så må man også tage ansvaret for at dække de områder, hvor der bor færre mennesker. Der er 18 punkter i det udspil, som jeg kan opfordre spørgeren til at læse, men i dag diskuterer vi altså Dansk Folkepartis forslag, B 48.

Kl. 15:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:22

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg kan godt forstå, at ordføreren ikke er interesseret i at tale om det her, fordi det jo virkelig er et problem, at de her ting ikke er i orden, og som ordføreren sagde før, er det regeringen, der har serveretten. Så jeg håber da, at regeringen vil leve op til det på det her felt. Forrige onsdag i spørgetiden blev det forslag, som den socialdemokratiske ordfører her kommer med, hældt ned af brættet af erhvervs- og vækstministeren. Ministeren hældte det simpelt hen ned ad brættet. Det hele er jo et rod. Vi ved ikke, hvad det så er, Socialdemokratiet vil. Hvad er det, regeringen vil? Det er en daglig kamp for de mennesker, der bor i yderområderne og på de små øer, at de her ting ikke er i orden. Jeg har nævnt en række eksempler, men jeg kan komme med mange flere eksempler på det. Kan vi ikke lige få et helt konkret svar på, hvad det er for redskaber, Socialdemokratiet vil gøre brug af?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Trine Bramsen (S):

Socialdemokraterne har 18 punkter til, hvordan vi kan forbedre internet- og mobilteledækningen i Danmark, og jeg vil opfordre spørgeren til at læse vores oplæg. Det vil ikke give mening at stå og remse samtlige 18 punkter op her fra talerstolen. Jeg har været omkring nogle af dem.

Jeg er heller ikke enig i, at der er uenighed i regeringen på det her punkt. Det må stå for spørgerens egen regning. Vi kommer i regeringen med et oplæg til, hvordan vi skaber bedre internet i Danmark. Det gør vi om kort tid, og der bliver selvfølgelig fælles fodslag i det. Det har ikke afholdt os Socialdemokrater fra ikke at ligge på den lade side. Vi er kommet med vores bud til, hvordan vi kan skabe bedre internetdækning. Det er klart, at nu skal vi forhandle det med vores regeringspartnere, men en ting er helt sikkert, og det er, at det ligger samtlige regeringspartier meget på sinde at skabe bedre internetdækning til danskerne.

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 15:23

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Jeg noterede mig, da ordføreren holdt sit indlæg her til at begynde med, at hun bebrejdede Dansk Folkeparti, at vi i de 10 år, hvor der var et VOK-flertal her i Folketinget, ikke fik gennemført de ting, som foreslås her i beslutningsforslaget.

Så vil jeg bare bede ordføreren om at bekræfte over for mig, at magten til at gennemføre et forslag som dette, reelt ligger i telefonligskredsen.

I de 10 år, der var VOK-flertal her i Folketinget, var Socialdemokratiet en del af den forligskreds, det var Dansk Folkeparti ikke. Ergo var det Socialdemokratiet, der burde have præsteret at gennemføre et forslag som dette. Det kan man ikke bebrejde Dansk Folkeparti at vi ikke havde adgang til.

Kan ordføreren bekræfte, at det forholder sig sådan?

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:24

Trine Bramsen (S):

Ordføreren vil så gerne gentage sit svar til en tidligere spørger.

Det er korrekt, at når man sidder med i telefonligskredsen, er man med til at forme dansk telepolitik. Men det er også sådan, at det er regeringen, der har serveretten. Derfor kommer den regering, der sidder ved magten nu, med et oplæg til bedre internetdækning. Det kommer den med inden for de kommende uger.

Dansk Folkeparti skal være meget velkommen til at melde sig ind i kampen om, hvordan vi sikrer bedre dækning til danskerne. Men det kræver selvfølgelig, at man er med på de grundpræmisser, der er i sådan en forligskreds. Og der håber jeg da, at Dansk Folkeparti vil deltage.

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 15:25

Mikkel Dencker (DF):

Jamen jeg kan oplyse, at i de 4 år, jeg var it- og teleordfører for Dansk Folkeparti, spurgte jeg flere gange den daværende regering, hvorfor Dansk Folkeparti ikke kunne komme med i teleforligskredsen.

Det kunne vi bare ikke. Så det er sandelig ikke os, der ikke har ønsket at gå med på de præmisser, som man gennemfører politik på i teleforligskredsen.

Jeg har endda også hørt ad omveje, at det var Socialdemokratiet, der hver gang sagde nej til, at vi kunne blive optaget i forligskredsen. Men det ligger selvfølgelig før ordførerens indtræden i Folketinget, så det vil jeg ikke bede ordføreren om at redegøre for hvorfor forholder sig sådan.

Jeg kan da kun glæde mig over, at Socialdemokratiet vil gøre noget ved det. Nu har man haft regeringsmagten i 1 ½ år, og man har siddet med i teleforligskredsen i 12 år, inden man fik regeringsmagten, men i den periode har man ikke gjort noget.

Jeg kan da give håndslag på, at Dansk Folkeparti går konstruktivt ind i det her, men jeg vil gerne se et udspil, før jeg tror på, at der sker noget, for nu er der gået 12-13 år, uden at der er sket noget.

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:26

Trine Bramsen (S):

Jamen der er et godt grundlag for at tage debatten videre. Det er selvfølgelig klart, at ønsker Dansk Folkeparti at være med i teleforligskredsen, skal man vide, at der er nogle grundpræmisser, der gælder for arbejdet i sådan en teleforligskreds.

En af de ting, der i hvert fald ikke er opbakning til, får vi konstateret her i dag, er, at det skal være et skattefradrag og dermed besparelser i danskernes kernevelfærd, der skal finansiere højhastighedsforbindelser.

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så går vi til ordføreren for Socialistisk Folkeparti, hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:26

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Det, der jo egentlig er temaet i det her, er udviklingen af den digitale infrastruktur. Det er meget vigtigt, for det skaber bedre vilkår i hverdagen for de mennesker, der bor i de områder, der i dag ikke har en ordentlig dækning. Det skaber i det hele taget for vores samfund innovation, vækst, nye job og øget digitalisering med alle de muligheder, det giver. Når vi har de problemer i dag med en for ringe dækning i nogle områder, skader det jo altså virksomhedernes muligheder for at skabe udvikling der, hvor der i forvejen er særligt behov for, at der bliver skabt arbejdspladser.

Regeringen er meget opmærksom på problemstillingen og også på de potentialer, der ligger i digitaliseringen og i det at få hurtigere bredbåndsforbindelser. Dels arbejder regeringen med et udspil til at imødekomme det problem, der er på dagsordenen nu, dels har regeringen nedsat et vækstteam omkring informations- og kommunikationsteknologi, der barsler med noget i efteråret 2013.

Jeg vil med den indledning bare sige, at jeg synes, at DF's intention med forslaget er på sin plads. Vi er meget enige i, at det ikke er godt nok, som det er i dag, hvor der er dele af landet, der ikke har ordentlige bredbåndsforbindelser. Vi er kommet langt i de sidste par

år, sådan som skatteministeren også refererede til i sin indledende tale. Der er sket en meget stor forøgelse i antallet af danske husstande, som nu har mulighed for en bredbåndsforbindelse på 100 Mb/s, så vi nu er gået fra 38 pct. til 65 pct. bare fra 2011 til 2012, men det er jo ikke 100 pct. Det vil vi gerne nå, og vi vil også gerne gøre det så hurtigt, som det kan lade sig gøre, og regeringen arbejder som sagt på et forslag.

Men det, vi gerne vil, er jo at lave et samlet initiativ for at få en tilfredsstillende dækning i hele landet. Det må være måden at gøre det på. Det er ikke ved at lave nogle midlertidige og lidt pludselige fradragsordninger i skattelovgivningen, hvilket er det, der ligger i beslutningsforslaget. Vi synes sådan set, at vi har en stor nok jungle af skattelove i forvejen med alle mulige fradrag. Her lægges der så et til, og det er givetvis ikke den mest effektive måde at få skabt en tilfredsstillende bredbåndsdekning i hele landet på. Samtidig er beslutningsforslaget heller ikke finansieret. Derfor kan vi ikke støtte det, og vi kan ikke stemme for det, men jeg håber, at det er fremgået af det, jeg har sagt, at vi faktisk er meget enige i intentionen.

Dansk Folkeparti er ikke en del af teleforligskredsen – det er rigtigt nok – men når der kommer et udspil fra regeringen, fra Erhvervs- og Vækstministeriet, vil det jo være udmærket også at kunne diskutere det med Dansk Folkeparti, og jeg håber, at den intention, der ligger bag forslaget her, også vil afspejle sig i den måde, Dansk Folkeparti vil tage imod den plan, der senere kommer fra Erhvervs- og Vækstministeriet, på.

Der har jo som flere gange nævnt været den her auktion over frekvenserne i 800-MHz-området. Det er 207 postnummer, der er på vej til at få en bedre dækning. Der skal vi altså få taget skridtet fuldt ud, så alle husstande og virksomheder i 2020 har adgang til bredbånd med mindst 100 Mb/s. Det er noget bedre end det, man stiller krav om i resten af EU, men sådan vil vi have det i Danmark, og det er det, som Erhvervs- og Vækstministeriet vil fremlægge en plan for. Det vil være vores måde at tage fat på det her punkt på, ikke ved at lave en ny og ikkefinansieret fradragsordning.

Kl. 15:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:30

Dennis Flydtkjær (DF):

Først vil jeg spørge hr. Jesper Petersen, om han er enig i fru Trine Bramsens synspunkt om, at Dansk Folkeparti er velkommen i teleforligskredsen. Det kunne være rart at spørge de forskellige partier, som er med i forligskredsen, om det bare er ét parti, der mener det, eller det er en bred holdning, så det vil jeg godt høre SF's holdning til.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg godt er klar over, at det her forslag fra Dansk Folkeparti ikke løser alle problemer, men det er trods alt et konkret initiativ, som gør noget ved problemerne. Der mangler jo initiativer fra resten af Folketinget, ud over at man kasserer det her forslag. Men man har ikke selv nogen forslag, og det synes jeg er rigtig ærgerligt.

Men jeg kan da spørge SF's ordfører, om han er enig i det politiske udspil, som Socialdemokraterne er kommet med, og som går ud på at tvinge selskaberne til at rulle bredbånd ud over hele landet, for det var et af de 18 punkter, som Socialdemokraterne er kommet med. Men det var ikke regeringens udspil, det var Socialdemokraternes udspil. Så hvad er SF's holdning til det, skal man tvinge teleselskaberne? Eller skal man fortsætte som i dag, hvor det er markedsbaserede vilkår, der gælder, og som skaber A- og B-hold? Eller skal man lave en løsning, som Dansk Folkeparti foreslår, hvor man understøtter det fra Folketingets side ved bl.a. at lave en fradragsordning, som så gør, at vi ikke har A- og B-hold?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:31

at tilbyde den løsning i et antal postnumre, 207 postnumre, hvor der er dårlig dækning. Det er for tidligt at svare på.

Kl. 15:31

Jesper Petersen (SF):

Jamen som jeg sagde, er vi enige i intentionen bag Dansk Folkepartis forslag, og det er jo også med baggrund i det, at Erhvervs- og Vækstministeriet vil fremlægge et udspil om, hvordan vi får skabt en 100-Mb-dækning i hele landet så hurtigt, som det lader sig gøre. Men det bør så ikke være med sådan en fradragsordning som den her, som Dansk Folkeparti heller ikke kan finansiere.

Jeg er skatteordfører og skal forholde mig til et forslag om et nyt skattefradrag, og jeg kan ikke gå dybt ind i telepolitiske og it-politiske detaljer. Det må hr. Dennis Flydtkjær diskutere med de rigtige ordførere på det område. Men det, der er afgørende for os, er at tage et samlet initiativ i stedet for sådan nogle lidt pludselige løsninger, som det er at lave et fradrag som det her – fordi det jo handler om at løse det basale problem. Og i den plan, der kommer, vil der ligge den stribe af konkrete forslag, der skal til. Det kan være markedsbaserede løsninger, og det kan også være, der er behov for andre politiske initiativer, men den debat må komme, når der ligger et udspil fra Erhvervs- og Vækstministeriet.

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:32

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er selvfølgelig forståeligt, at hr. Jesper Petersen er skatteordfører og ikke teleordfører, men SF kunne måske have stillet med en teleordfører, når det netop er den danske telepolitik, vi er inde over her. Det er godt nok et fradrag, som har noget med skat at gøre, men hovedemnet er jo telepolitik, så der kan man da i hvert fald have den holdning – eller den holdning har jeg da – at SF måske skulle have stillet med en it-ordfører eller en teleordfører i stedet for.

Men jeg synes ikke rigtig, jeg fik svar på, om den løsning, SF hælder mod, er, at det skal være som i dag, hvor det er markedsbaseret, og hvor man så prøver at understøtte det med nogle forskellige initiativer, der gør det mere attraktivt, bl.a. at rulle bredbånd ud; eller om det er den løsning, som Socialdemokratiet har foreslået, hvor man skal tvinge selskaberne til det, og som går i den stik modsatte retning af, hvordan det er i dag, hvor det er rent markedsbaseret, ved at man netop siger: Nu skal I bare tvinges, nu skal I gøre det, I skal rulle ud overalt. Så hvilken retning er det, SF godt kunne tænke sig i telepolitikken?

Kl. 15:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:33

Jesper Petersen (SF):

Vi har jo den målsætning, at vi vil opnå, at alle i 2020, alle husstande, alle virksomheder, har adgang til bredbånd med mindst 100 Mb/s, og der vil skulle tages en flæthed af metoder i brug, er jeg sikker på. Det vil ligge i det udspil, der kommer fra Erhvervs- og Vækstministeriet. Så kan der både blive tale om markedsbaserede løsninger, der kan være behov for egentlige politiske tiltag, og man skal da heller ikke udelukke, at der kan blive tale om forpligtelser for teleselskaberne, hvilket jo allerede er sket før med den auktion, der er lavet, hvor man jo så udbyder noget og har en forpligtelse til

Jeg synes egentlig, at i stedet for at Dansk Folkeparti forsøger at blande sig i, hvem partierne stiller med som ordfører, og alle mulige små drillerier, skal man tage det budskab med hjem, at selv om der ikke er noget i det her forslag, vi kommer til at stemme igennem, så er vi sådan set enige om intentionen. Skulle vi ikke lade det stå som konklusionen og prøve på at finde hinanden, når udspillet kommer fra regeringen? Det er vel det, de borgere og virksomheder, der har behov for en bedre it-politik og en bedre bredbåndsforbindelse, har brug for, ikke at vi sådan småkives om, hvem der er ordfører for hvad.

Kl. 15:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er også en kort bemærkning fra hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:35

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Det er jo sådan, at det nu er et krav, at det skal ske over nettet, hvis man som privat borger eller som erhvervsvirksomhed skal kommunikere med det offentlige. Der er jo så det problem, at mange husstande stadig væk ikke har stabil adgang til nettet, og at mange heller ikke vil have det i de kommende år. Så er spørgsmålet, hvordan man så skal kommunikere, når det offentlige kræver, at man rent faktisk kommunikerer over nettet. Hvis f.eks. en erhvervsvirksomhed eller en håndværker skal sende en faktura osv., skal det ske digitalt, men det kan vedkommende så ikke, fordi forbindelsen ikke er i orden. Hvordan vil SF løse det problem?

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:35

Jesper Petersen (SF):

I hvert fald ikke ved at lave en ny fradragsordning, som ikke er finansieret. Det er det, der er forslaget her, og det er SF modstander af.

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:35

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det var ikke noget rigtigt svar på mit spørgsmål, men så vil jeg spørge om noget andet. Nu kommer jeg meget rundt på de danske småøer og øerne i øvrigt, og der oplever man jo til stadighed, at hvis man skal have fat i en ambulance eller en redningstjeneste, er der problemer, for man kan ikke få kontakt. Vi kan ikke være bekendt i et moderne samfund, at det forholder sig således, så det var jo ét spørgsmål, jeg kunne stille til SF. Altså, hvad vil SF gøre ved den situation?

Noget andet, som jeg også nævnte, da den socialdemokratiske ordfører var på talerstolen, er jo hele telemedicinområdet. Der er jo hjertepatienter, der skal overvåges derhjemme fra sygehuset. Det kan heller ikke lade sig gøre. Der er også nyrepatienter, som kan få foretaget dialyse derhjemme frem for at skulle transporteres på hospitalet. Det kan heller ikke lade sig gøre på småøerne og øerne i øvrigt. Hvad er SF's svar til disse mennesker?

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes, hr. Flemming Damgaard Larsen på en meget præcis måde får udpeget, hvilke problemstillinger der er, ved at man ikke har en god nok dækning, både når det kommer til mobiltelefoni, og når det kommer til bredbånd. Det handler jo både om at kunne drive virksomhed og om at kunne få sin hverdag til at fungere og også om, at vi kan få de gevinster, der er ved at kunne lave løsninger på sundhedsområdet, hvor man benytter de metoder.

Så problemstillingerne er jeg fuldstændig enig med hr. Flemming Damgaard Larsen i, og det er jo præcis for at adressere dem, at Erhvervs- og Vækstministeriet lige nu arbejder med en samlet plan for, hvordan vi kommer i retning af hurtigst muligt at have 100-Mb-bredbåndsforbindelse til alle virksomheder og borgere. Det må være den måde, debatten skal tages på, og ikke sådan i randen af et forslag om et skattefradrag. Men jeg kan jo høre på debatten her, at der sådan set er stor enighed om og stor vilje til at gøre noget for at forbedre det, så jeg vil på vegne af Erhvervs- og Vækstministeriet glæde mig over den vilje, der ser ud til at være til at diskutere det, når der kommer en plan for det.

Kl. 15:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Og så går vi til Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 15:38

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det at have en effektiv bredbåndsforbindelse er lige så vigtigt som at have adgang til elforsyning, til vandforsyning, til post – alle mulige af den slags forskellige former for infrastruktur, som vi bruger dagligt og tager som en selvfølge. Man kan sige, at de løsninger gennem tiderne er blevet sikret af alle danskere gennem kollektive løsninger, fælles løsninger, hvor man har haft nogle selskaber, der har været fællesejede, og som har sørget for, at tingene er blevet stillet til rådighed for de borgere, der havde brug for de ydelser.

Desværre skete der det i starten af 1990'erne, at da det så kom til, at vi nu skulle have en udvikling, så vi ikke bare havde fastnettelefon, men mobiltelefon og bredbånd – dengang var det it-forbindelser med en lidt lavere hastighed end den, vi kender i dag – valgte man her, i stedet for at fastholde den kollektive tilgang til at sikre alle fri og nem adgang til de løsninger, at privatisere. Man privatiserede f.eks. Teledanmark – i dag TDC – hvilket er en af de mest katastrofale ting, der er sket i Danmarks udvikling både kulturmæssigt og it-mæssigt. Man privatiserede selve ryggraden i vores it-net – det, der kunne gøre, at alle kunne få en meget billig, eventuelt gratis, som vi har foreslået, adgang til bredbånd. Det kobbernet, der lå over hele Danmark, blev lige pludselig privatiseret, så et selskab, TDC, kunne sikre sig en monopolprofit på den ryggrad i bredbåndsnettet. Det har gjort, at andre selskaber i virkeligheden også har måttet opgive. Liberalister burde jo råbe og skrike, for der var jo ikke nogen liberalisering af markedet, selv om det var overskriften for det. Liberaliseringen var jo, at man privatiserede monopolet, og så skulle alle andre selskaber købe af monopolet for at kunne komme ind på markedet.

Det var en katastrofal fejl, som i øvrigt også omfattede store dele af tv-sendenettet, hvilket også gjorde, at vi på den måde fik en meget dårlig løsning set ud fra det kollektive synspunkt, at alle skulle have fornuftig adgang til tv-signaler og radiosignaler osv.

Hele den problemstilling, vi sidder med i dag, er altså i virkeligheden resultatet af en fejlagtig politik, nemlig privatiseringen af telemarkedet, privatiseringen af bredbåndsforbindelser og andre netforbindelser. Derfor er vores forslag, at man fra det offentliges side – på samme måde, som man sørger for vand og el og post og andet i alle

områder af landet og af en ordentlig kvalitet – også på bredbåndsområdet sørger for, at alle dele af landet er dækket af en god og billig forbindelse. Det står i modsætning til privatisering, hvor formålet jo alene er, at dem, der ejer selskaberne, skal tjene maksimalt med penge.

Derfor vil vi gå ind i forhandlingerne, hvis vi bliver indbudt til dem. Vi var jo i sin tid ikke med, fordi vi var imod privatiseringen af TDC, som var, som jeg nævnte, en katastrofe. Men skulle vi blive indbudt til forhandlinger om et nyt teleforlig, vil vi selvfølgelig gå ind for at sikre kollektive løsninger. Og der må jeg sige, at det her forslag om at give nogle få mennesker adgang til skattefradrag ikke er nogen kollektiv løsning. Der er ikke nogen kontrol med, om vi overhovedet sikrer, at folk får adgang, som vi synes de skal have det, til en god og billig og effektiv bredbåndsforbindelse. Så vi synes ikke, pengene skal bruges på den her måde, som er et tag selv-bord, men vi er absolut indstillet på at prøve at finde nogle løsninger, der kan sørge for, at man i alle dele af Danmark har en god og billig adgang til bredbånd.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Vi går straks til Liberal Alliances ordfører, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:42

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg må sige, at det er en noget forfejlet debat, der er blevet ført indtil videre. Jeg synes, at alle partier, der har været på talerstolen, har misforstået nogle helt grundlæggende ting.

Først er det Dansk Folkeparti, beslutningsforslagsstillerne, som mener, at udkantsområderne simpelt hen ikke kan få højhastighedsinternet, medmindre vi her på Christiansborg gør noget. Dernæst er det Venstre, som kritiserer regeringen for ikke at gøre nok. Det er Socialdemokraterne, som mener, at man bør pålægge internetselskaberne en pligt til at udlægge højhastighed til alle områder. Og det er Enhedslisten, som vel vil nationalisere det hele på en eller anden måde ligesom i det gamle Sovjet.

Imens alt dette foregår her i salen, kan man kigge ned til Syd- og Sønderjylland, hvor jeg jo oprindeligt kommer fra, og der konstatere, at Syd Energi allerede har lagt ikke 100-Mb-internet, men 1-Gb-internet ud til 70 pct. af alle hjem og lover fuld dækning i Syd- og Sønderjylland inden 2018. Det gør Syd Energi ikke, fordi de har dårlig samvittighed og mener, at man skal tage et socialt ansvar, når man driver virksomhed, men fordi det er en god forretning for virksomheden, og fordi man kan tjene penge på det.

Nu er Syd- og Sønderjylland jo også udkantsområder, mener nogle mennesker. Det har sønderjyderne aldrig selv ment – jeg kan sige det, fordi jeg kommer derfra – de mener, at Sønderjylland er verdens navle, og det kan der være noget om, for nogle i hvert fald. Derfor har de jo ikke lidt af den der udkantsmentalitet, hvor man mener, at man er et offer for alt muligt hele tiden. De gør sådan set bare de ting, de synes er rigtige for at komme frem i verden, og det fortsætter de med at gøre, og det har de alle dage gjort. Det er måske det, der er forskellen.

Så er forskellen også, at de har været velsignet med at have et stort og effektivt energiselskab, mens resten af landet er belemet med, så vidt jeg husker, 55 forskellige energiselskaber, fordi Folketinget har vedtaget en lovgivning, der gør det umuligt for energiselskaber at fusionere, blive opkøbt, blive større, blive effektive og få kapital nok til at have langsigtede planer om at udlægge højhastighed til alle hjem. Og således ser vi igen, hvordan reguleringen herinde fra Folketinget har ødelagt det for mange mennesker, selv om Folketinget jo altid mener, at regulering skal redde mennesker.

Dansk Folkepartis beslutningsforslag vil sørge for, at der er nogle mennesker, der kommer til at betale lidt mindre i skat, end de gør i dag, og Liberal Alliance er ikke et parti, der kan sige nej til en skattelettelser, når vi ser den. Så selv om vi egentlig ikke deler opfattelsen af, at det er Christiansborg, der bliver nødt til at gøre noget for at få højhastighed ud til danskerne, så støtter vi beslutningsforslaget, fordi det fører til mindre skat.

Men jeg vil gerne fastslå, at hvis vi havde 80 mio. kr. eller sad med i nogle forhandlinger om, hvordan 80 mio. kr. skulle bruges, så foretrak vi, at de blev brugt på generelle skattelettelser til gavn for alle danskere, herunder også til gavn for folk i Udkantsdanmark.

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så går vi til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:46

(Ordfører for forslagsstillerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Først vil jeg sige tak for debatten, som jeg synes har været rigtig god. Der er mange, der har anerkendt problemet med, at der er områder i yderområderne, hvor der ikke er tilstrækkelig bredbåndsdækning, og at det også ser ud til, at de ikke får det fremadrettet, og som dermed også har en forståelse for, at der kan være behov for, at vi fra politisk side gør nogle tiltag, som kan understøtte udviklingen. Jeg er selvfølgelig rigtig ærgerlig over, at der ikke er flertal for Dansk Folkepartis beslutningsforslag, men jeg vil da trods alt takke for de mange positive tilkendegivelser i forhold til problemstillingen og i hvert fald takke Liberal Alliance for som det eneste parti at støtte forslaget, om end med en lidt skæv vinkel, men de støttede da trods alt forslaget.

Der er brug for, at vi i Danmark er en førende it-nation. For et par årtier siden kunne vi se, at det var industrialiseringen, der gjorde, at vi tog kvantespringet i forhold til at blive mere effektive, få en økonomisk vækst osv., fordi vi gik fra, at det var folk, der stod og producerede varer manuelt, til, at det var maskiner, der tog over. Den udvikling kan vi ikke satse på længere, fordi alle andre lande også har fået den. Der, hvor vi fremadrettet skal tage et kvantespring, er i forhold til computere og digitalisering, der altså skal gøre, at vi nu får ordentlige vækstrater og kan være klogere end de andre.

Derfor synes jeg, det er utrolig vigtigt, at vi også fra Folketingets side stimulerer den her vækst ved at tage nogle initiativer. Som nogle af ordførerne også allerede har nævnt, er bredbånd i dag en naturlig del af hverdagen – en næsten lige så naturlig del, som det er for folk at have vand eller strøm i deres huse. Og der er vi nødt til at sikre, at det er alle dele af landet, der er med i den udvikling.

I dag er det jo sådan, at det alene er markedskræfterne, der skal rulle bredbånd og mobildækning ud. Og selv om aktørerne i dag bruger milliarder af kroner, så kan man se, at der stadig er huller, hvor der ikke er dækning. Det giver sådan set god mening, for naturligvis kanaliserer virksomhederne pengene derhen, hvor de giver det største afkast. Når Erhvervsstyrelsen hvert år laver deres årlige kortlægning af bredbånd i Danmark, kan vi se, at det er de samme områder, der år efter år har en dårlig dækning, og derved får vi den her opdeling i et A- og et B-hold. Jeg tror ikke, at man skal have ret meget logisk tankegang for ikke at vide, at når virksomhederne skal vælge, hvor de slår sig ned henne, så bliver det ikke i områderne for de her såkaldte B-hold, hvor der er en dårlig infrastruktur.

Det gør, at man fastholder de her områder i en negativ spiral med en dårlig vækst, og hvor folk flytter derfra osv. Det synes jeg da er ærgerligt, for det er jo netop i yderkommunerne, at der er et kæmpebehov for hurtigt internet. Det er typisk her, at der er langt til sygehusene. Det er her, at der er ekstra brug for telemedicinske løsninger, som der også er blevet spurgt ind til af nogle andre folketingsmed-

lemmer i dag. Det er her, man rigtig alvor har brug for muligheden for hjemmearbejdspladser. Det er jo sådan i dag, at når man ser på teknologier som både cloud computing og højhastighedsbredbånd, så spiller den geografiske placering af både hjemmearbejdspladser og virksomheder en mindre og mindre rolle.

Men tager vi ikke nogle initiativer, som gør, at vi kommer væk fra den her opdeling i et A- og et B-hold, så får det jo en kæmpe betydning, at der ikke er højhastighedsbredbånd i de her områder. Netop derfor har vi i Dansk Folkeparti fremsat det her beslutningsforslag, som vil give et fradrag for etableringsomkostninger ved tilslutning til højhastighedsforbindelse – i øvrigt på præcis samme måde, som man gør i vores naboland Sverige. Og det er jo, fordi vi mener, at vi fra politisk side skal tage et medansvar for, at vi får dækning i alle områder i Danmark.

Kl. 15:49

Jeg synes også, at vi alle sammen må have en politisk interesse i, at vi er en af verdens førende it-nationer, når det kommer til it-infrastruktur. Vi skal have et Danmark, som er i en international førerposition, og det er bl.a., fordi det er med til at skabe vækst og er med til at skabe arbejdspladser. Der er lavet undersøgelser, der viser, at etableringen af højhastighedsbredbånd estimeres til over en 5-årig periode at give en merbeskæftigelse i den private sektor på mellem 1 og 1,4 pct., hvilket svarer til 6.000-9.000 job. Og det var da værd at tage med i betragtning, når regeringen her inden for en uges tid kommer med deres nye konkurrencepakke. For der er virkelig noget at hente, når det kommer til it-infrastrukturen.

Jeg vil i øvrigt også gerne slå fast, at det her forslag selvfølgelig ikke er den eneste endegyldige løsning på det her problem. Det er et af mange initiativer, man kan tage for at sørge for, at der bliver en bedre bredbåndsdækning i yderområderne. Vi kan tage mange tiltag herfra, men den offentlige sektor kan også spille ind med mange positive ting. Bl.a. kan kommunerne understøtte det ved at efterspørge hurtigere bredbånd til deres skoler, til andre institutioner osv.

Jeg vil da også sige, at der nu er endnu mere behov for det her forslag, end der nok nogen sinde har været. For vi så jo også for en lille uges tid siden, at EU skrinlagde deres pulje på 50 mia. kr., som netop skulle gå til udbredelse af højhastighedsbredbånd i Europas yderområder, netop der, hvor markedskræfterne ikke slog til. Så man har sådan set i EU haft en forståelse for, at der er behov for lignende puljer. Men i og med at den her pulje er blevet skrottet, er der endnu mere pres på os politikere her på Christiansborg for, at vi trods alt tager nogle initiativer for at undgå, at vi får den her udvikling i et A- og et B-hold.

Det her forslag er jo som sagt blot et konkret bud, som skal sikre en større udbredelse af højhastighedsbredbånd i yderområderne. Der kunne være mange andre tiltag, og jeg har også lagt mærke til, at S og SF i 2010 foreslog en pakke, »Aktiv hjælp til yderområderne«, hvor der var en pind, der hed »Højhastighed for alle«, og de skrev heri ordret:

»Hvis det viser sig, at markedet ikke kan sikre hurtige bredbåndsforbindinger til hele landet, er S og SF klar til at tage de nødvendige initiativer til at sikre en landsdækkende forsyning. Der afsættes årligt 50 mio. kr. årligt til formålet.«

Derfor synes jeg da, det er lidt ærgerligt, at man ikke kan støtte det her forslag, som netop gør noget ved det, men jeg vil trods alt alligevel kvittere for, at man har forståelse for problemstillingen, og at man vil komme med nogle tiltag senere, og dem ser vi da meget frem til. Jeg er i øvrigt også meget glad for, at vi ikke direkte har fået en lovnings på, men i hvert fald har fået en tilkendegivelse af, at Dansk Folkeparti er velkommen i teleforligskredsen. Det vil jeg meget gerne tage imod, og vi vil også rette henvendelse til erhvervsministeren for at høre, om det er en aktuel mulighed.

Men om ikke andet vil jeg, som jeg har gjort det flere gange i dag, sige tak for debatten og tak for forståelsen for problemet.

Kl. 15:52

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning og ligningsloven. (Rammer for kystnære havvindmøller og revision af værditabs- og køberetsordningerne m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 06.02.2013).

Kl. 15:53

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver først ordet til Venstres ordfører, hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Lovforslaget her er en udmøntning af energiaftalen fra sidste forår. Det drejer sig i dag om udbygningen af de kystnære havvindmøller. Det drejer sig om, hvordan vi får lagt de rette rammevilkår for det. Der er udpeget seks områder, hvor det blæser meget, og hvor der vil være en god økonomi i at etablere de her kystnære havvindmøller. Der skal nu et udbud til, som skal afgøre, hvor disse møller placeres.

Vi er i Venstre meget tilfredse med, at der er en økonomisk fordel forbundet med, at der er en stor lokal opbakning, nemlig 1 øre ekstra pr. kWh i de områder. Det er vi rigtig glade for. Det drejer sig i alt om 500 MW. Det er ganske meget. Det svarer til en stor havvindmøllepark, der kan forsyne ikke mindre end 500.000 husstande med deres årlige elforbrug. Så det er et ret stort projekt, vi taler om her. Derfor er det også ganske afgørende, at det bliver en succes, at møllerne opstilles i områder, hvor der også er stor lokal opbakning.

Venstre kan støtte den del af lovforslaget, og vi kan i øvrigt også støtte de øvrige dele af lovforslaget, herunder den del, der handler om husstandsvindmøllerne. Der er opstået et mindre problem i forbindelse med ændringerne i VE-loven, hvor husstandsmøllerne kom i klemme i forbindelse med den ændrede afregning til solcellerne. Det spørgsmål blev rejst, og vi er meget tilfredse med, at vi i bred enighed i energiforligskredsen har fået det her håndteret på en måde, så vi ikke ødelægger det spirende marked, der er for husstandsvindmøllerne. Også den del af lovforslaget er vi ganske tilfredse med. Venstre kan støtte lovforslaget.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Vi går videre til Socialdemokraternes ordfører, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, værsgo.

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

I 2020 skal en tredjedel af Danmarks energiforbrug udgøres af vedvarende energi. Det lovforslag, vi behandler her i dag, skal bidrage til, at vi når den her meget ambitiøse målsætning, og for at opnå det, må vi udnytte de ressourcer, vi har til rådighed, bedst muligt. I Danmark har vi blæst, og vi har 7.500 km kyststrækning. Med andre ord: Vi har perfekte forhold for havvindmøller. Der skal i år og frem til 2020 opstilles 500 MW kystnære møller i Danmark som en del af den aftale, vi indgik sidste år, og hvis det skal lykkes, skal vi skabe de rigtige muligheder og de rigtige incitamenter for at opføre de kystnære møller.

De første skridt er allerede taget. Sådan som Venstres ordfører også var inde på, er der foretaget en screening, og vi har efterfølgende fundet seks områder i Danmark, som er egnet til at opstille de kystnære møller i. Vi har forhørt os hos de kommuner, hvor det er hensigtsmæssigt at opføre de kystnære møller, og vi er nået frem til, at opførelsen kan ske bedst gennem udbud, og de bud, hvor der er størst kommunal opbakning og laveste drifts- og anlægsmkostninger, er selvfølgelig dem, der kommer i betragtning i forbindelse med det her. Dermed indeholder lovforslaget en løsning, som både er god for omstillingen til vedvarende energi, som er god for samfundsøkonomien, og hvor der også er stor lokal opbakning til de projekter, der skal opføres. Her skal det jo også siges, at der er lavet regler for, hvor tæt på kysten de kystnære møller må være, sådan at de er til mindst mulig gene for de mennesker, der skal bo i nærheden af de vindmølleparker, der opføres.

Med lovforslaget ønsker vi også, at energifirmaerne skal involvere lokale virksomheder i opstillingen af de kystnære møller. Konkret vil vi indføre en bonus, så at opstillere, der kan dokumentere lokalt medejerskab på 30 pct. eller derover, får en ekstra gulerod. Det har været rigtig vigtigt for de fleste – jeg tror faktisk for alle – partier i forligskredsen, så det er en god ting at have fået med i det her lovforslag.

Der er selvfølgelig også behov for, at vi tænker længere frem end bare 2020. Danmark skal være førende på vindmarkedet også i fremtiden. Det gælder også om 20 år, det gælder også om 30 år og forhåbentlig endnu længere fremover, og derfor foreslår vi, at der af de 500 MW reserveres 50 MW til forsøgsprojekter, hvor de nyeste teknologier kan afprøves og kan udvikles på dansk jord. På den måde fremtidssikrer vi selvfølgelig Danmarks placering på vindmarkedet.

For at stimulere opførelsen yderligere foreslår vi, at værditabsordningen revideres, og det indebærer, at opstillere får endnu bedre vilkår end i dag. Eksempelvis foreslår vi, at opstilleren skal kunne kompenseres for beboelsesejendomme, der er udsat for deciderede værditab.

Endelig er det klart prioriteret, det har jeg været inde på tidligere, at vi involverer lokalsamfundet i projekterne. Det er et arbejde, som bedst løftes i fællesskab. Det kender vi til fra de landvindmøller, der er stillet op i Danmark. Samtidig kan det skabe noget at være fælles om i de små lokalsamfund i Danmark og få borgerne til at føle, at de selv bidrager til den grønne vækst i Danmark, sådan som vi kender det fra opsætning også af vindmøller på land.

Socialdemokratiet giver selvfølgelig sin fulde opbakning til det her lovforslag. Jeg har tidligere på min facebook i dag skrevet, at Svend Auken ville være stolt i dag. Jeg tror, at det er et af de her spørgsmål, der har ligget Socialdemokratiet på sinde i rigtig mange år, og at Svend Auken ville have givet sin store tommelfinger en tur opad i luften, når vi behandler det her lovforslag i dag.

Jeg skulle sige på vegne af Det Radikale Venstre, som ikke kunne være til stede i dag, at de selvfølgelig også bakker op om lovforslaget.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak. Den næste ordfører er hr. Mikkel Dencker fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

I Dansk Folkeparti er vi godt tilfredse med resultaterne af forhandlingerne om placeringen af og i det hele taget rammen om opstillingen af de kystnære vindmøller, som er forudsat i det energiforlig, som vi indgik sidste forår, og som man her delvis udmønter i lov. Vi har især lagt vægt på at finde placeringer, som giver en optimal drift af møllerne, for ad denne vej at få en så god løsning samfundsøkonomisk set og især selvfølgelig også i sidste ende få den bedste pris for borgerne som overhovedet muligt, og derfor har det ligget os på sinde, at de her møller skal opstilles på steder, hvor der er optimale vindforhold, så man får den størst mulige produktion. Samtidig har det også været vores prioritering, at møllerne bliver opstillet på steder, hvor der er lokal opbakning til projektet, og de ønsker, som jeg lige har nævnt her, har begge nydt fremme i den udmøntning, vi står med i dag, så det er i hvert fald en ordning, som vi bakker op om.

Lovforslaget indeholder også en justering af værditabsordningen, som jo er en ordning, som vi i Dansk Folkeparti er rigtig glade for. Justeringerne af ordningen går i retning af bedre vilkår for de danskere, som oplever at få opstillet en vindmølle i nærheden af deres bolig. For os er det nemlig vigtigt, at man som borger har adgang til at få erstatning, hvis opstillingen af vindmøller medfører en forringelse af boligens værdi. Med lovforslaget her udvides værditabsordningen til også at give erstatning for de gener, som lysmaster, som opstilles i tilknytning til vindmøller, måtte medføre. Det er glædeligt, og det er i bund og grund et fremskridt for retssikkerheden for borgerne, der bor i nærheden af vindmøller.

Endelig indeholde lovforslaget også et element, som har betydning for de allermindste vindmøller. Sagen er, at husstandsvindmøller kom lidt i klemme, kan man sige, i forbindelse med justeringen af solcelleordningen for nogle måneder siden, og derfor er der nu lavet en særlig ordning, som tilgodeser den her kategori af møller. Med den ordning, der er aftalt for husstandsvindmøllerne, skulle vi gerne have en ordning, hvor der fortsat er grundlag for, at enkeltpersoner opstiller en lille vindmølle på deres egen ejendom til at dække deres egen husstands elforbrug efter samme tankegang, som solceller er blevet udbredt efter.

I Dansk Folkeparti er vi glade for, at det er lykkedes at finde en særlig ordning for den her type vindmøller, og jeg vil også godt takke de andre partier i forligskredsen for den imødekommelse af vores ønske, som den her ordning også er et udtryk for. Derfor kan jeg også samlet sige, at vi i Dansk Folkeparti støtter lovforslaget her.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Steen Gade, da hr. Rasmus Helveg Petersen ikke kan være til stede.

Kl. 16:02

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Jeg kan ligesom fru Pernille Rosenkrantz-Theil også hilse fra hr. Rasmus Helveg Petersen og sige, at han er enig med både fru Pernille Rosenkrantz-Theil og mig i tilslutningen til lovforslaget.

Jeg skal sige nogle få ord som supplement til de mange, der har sagt, at de støtter det. Det ene er, at vi er glade for, at vi får de kystnære møller. Vi er tilfredse med, at vi har fundet en løsning for husstandsvindmøllerne, som jeg synes tilfredsstiller det synspunkt, at vi

fortsat skal stille nogle husstandsvindmøller op. Vi sætter også en grænse for, hvor langt vi går op, før vi vurderer situationen, for vi skal heller ikke skjule, at der er et pænt element af støtte på lige netop det her punkt. Men jeg synes selv, at det er et område, som der også er nogle perspektiver i, specielt i yderområderne, hvor husstandsvindmøller på ejendomme og gårde kan kombineres med mange andre interessante elementer i energiforsyningen.

Jeg vil egentlig bruge lidt tid på den del, der hedder køberetsordningen. Det er også lidt, fordi der ikke er så mange, der har nævnt den. Jeg mener, at et af vores problemer med opstilling af vindmøller har været, at mange i lokalområderne ikke altid har set, at de har en mulighed for at blive medejere. Der har været reserveret de der 20 pct. til det hele tiden, men nogle gange er der nogle af dem, der stiller op, som faktisk er mere interesseret i sådan set at få det hele. Og de er sådan set ikke så interesseret i, at de 20 pct. bliver aktiveret til netop de lokale. Nu gør vi en lang række ting, som betyder, at de lokale med sikkerhed får god besked. De får den i god tid, der bliver en gennemsigtighed, som gør, at det bliver muligt at udnytte den her 20-procentsregel.

Jeg tror også, det er vigtigt at sige i den her forbindelse – det er jo en af de ting, der nogle gange giver konflikter – at der ofte står nogle personer med rigtig mange penge, som kan bygge de her vindmølleparker. Hvis de lokale så føler, at det hele bliver kørt hen over hovedet på dem, at de ikke får chancen for at være medejere på den ene eller den anden måde, er sympatien for vindmøller betydelig mindre, for ikke at sige, at det går direkte over i modstand. For selvfølgelig er der altid nogle, kan man sige, ulemper og ting, som ændrer sig i lokalområdet, når der bliver stillet vindmøller op i lokalområdet. Så jeg håber virkelig, at de ændringer, vi får lavet her, vil hjælpe på den problemstilling.

Jeg synes, vi har gjort os umage for i meget stor udstrækning at følge de anbefalinger, der lå fra det udvalg, der har evalueret ordningen, og jeg vil så også i den forbindelse pege på, at vi jo har lavet et yderligere incitament angående de kystnære møller med en ekstra bonus, hvis man når helt op på 30 pct. Og det er jo der, vi siger, at her kan andre også komme ind som aktører. Så jeg synes, vi har gjort os umage for at udbygge det der med den lokale forankring af vindmølleudbygningen. Det tror jeg faktisk er nødvendigt, når vi står over for en udvidelse af antallet af møller i Danmark, men jo især, fordi det bliver større møller. De bliver godt nok færre, men de bliver større, og dermed skaber de også lidt flere diskussioner lokalt.

Vi støtter forslaget.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 16:06

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er nok at være en lille smule for optimistisk at tro, at man sådan kan generalisere situationen, så det bliver almindeligt, at Socialdemokraterne og SF redegør for, hvad Det Radikale Venstre i grunden mener. Jeg synes, at det kunne der være meget perspektiv i, men i det her tilfælde er der såmænd bare det udmærkede perspektiv i det, at alle tre partier har fornuftige standpunkter, og det kunne man også håbe bredte sig til andre politikområder.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at det her lovforslag jo er en meget, meget vigtig del af den aftale, vi har lavet her i Folketinget, om, at vi skal sikre, at vi får meget mere vindenergi, meget mere vedvarende energi frem til 2020 som et led i at blive fuldstændig uafhængig af fossile brændstoffer inden 2050. Man skal jo ikke glemme, at det er noget, som de nuværende regeringspartier og Enhedslisten var

enige om allerede inden valget. Vi var også enige om det delmål, som vi forsøger at nå med den her aftale.

Derfor skal man jo kun være glad for, at der er så bred politisk tilslutning til det, for det er udtryk for, at man på et enkelt eller to områder, også på højrefløjen i det danske Folketing, med en enkelt beklagelig undtagelse, har indset, at den grønne omstilling ikke er et problem, men en del af løsningen – altså det, der handler om at sikre, at vi fremadrettet får en produktion, som er baseret på en langt mindre udnyttelse af naturens ressourcer og en langt mindre forurening. Og det er det her jo et led i.

Der er også andre mere, skal man sige, konkrete elementer i det her lovforslag, der er gode. Det, som også andre har fremhævet, og som jeg synes er rigtig vigtigt, er, at vi med de her kystnære havvindmøller forsøger at etablere en udbygning, som også er forankret i en aktiv opbakning og tilslutning i de lokalområder, hvor vindmøllerne skal sættes op, på den måde, at man får inddraget kommunerne på et tidligt tidspunkt i planlægningen.

Nu ved vi jo godt, at det ikke altid er sådan, at borgmestres og kommunalbestyrelses flertal dækker hele befolkningen i den slags sager, så derfor er de andre elementer, der vil indgå, jo også vigtige, nemlig de elementer, som sikrer, at der kommer en god mulighed for og en meget klar opmuntring til, at der bliver en lokal forankring, et lokalt medejerskab. Det tror jeg sådan set er kernen i at skabe lokal opbakning til vindmøller, nemlig at man har nogle ejerformer, der gør, at de folk, der bor i nærheden af vindmøllerne, har en oplevelse af – og ikke bare en oplevelse, men også at det reelt er sådan – at de er med til at eje dem og dermed også er med til at tjene nogle af de penge, der kommer ud af vindmøllerne.

Jeg tror, at oplevelsen, som man har haft i nogle dele af landet, af, at energien blev forbrugt et andet sted i landet, at pengene, der blev tjent, også røg et andet sted hen i landet, men at man kunne få lov til at nyde udsigten til og lyden af vindmøllerne, er en rigtig skidt ting. Det er vigtigt, at der er en sammenhæng dér. Det har vi jo gjort på forskellige måder, altså forsøgt at sikre, at der kom en lokal forankring af ejerskabet. Det er klart, og det fremgår også af hørings-svarene, at man sikkert kunne have gjort mere, men jeg synes faktisk, at vi er kommet ganske langt.

Jeg deler også den glæde, som andre har givet udtryk for i forhold til husstandsmøllerne, nemlig at vi også har sikret dem fremadrettet. Det, vi jo har gjort, er, at vi har sikret dem i al væsentlighed samme betingelser, som de havde tidligere, med nogle enkelte forbehold. Det har så vist sig, at det måske er en relativt stor støtte, men jeg synes – set i lyset af at det jo ikke var husstandsmøllerne, som var i fokus for diskussionen om solceller – at det så også kunne være lidt underligt at ramme dem hårdt, når det var en anden problemstilling, som man var ude i. Og jeg skal da bare benytte lejligheden til at sige, at jeg håber, at de udestående udfordringer, vi har i forhold til solceller, almene boliger osv., snart bliver løst. Det her er jo et element i at løse nogle af de problemer, som den relativt hurtige ændring af lovgivningen gav, men der er også andre ting, der mangler.

Det skal ingen hemmelighed være, at Enhedslisten har det lidt underligt med, at vi har sådan en særlig værditabsordning, når det handler om vindmøller. Af en eller anden grund lider man et andet og anderledes og større og mere betydningsfuldt tab, når der stilles en vindmølle eller en vindmøllepark op i nærheden af dér, hvor man bor, end hvis der bygges en motorvej. Og det har vi måske lidt svært ved at forstå. Men det har været vigtigt i forhandlingerne for rigtig mange partier, at værditabsordningen blev bevaret, og det er der så ikke meget at gøre ved. Jeg vil bare sige, at jeg tror, at det, når det handler om at skabe offentlig opbakning, lokal forankring og støtte til vindmølleprojekter, er nogle andre redskaber, som er langt mere afgørende, og det er de positive redskaber, der også indgår i det her lovforslag.

Så jeg vil sige, at lige præcis i forhold til det her lovforslag er det lige før, at man kan høre Enhedslisten sige, at vi er hundrede procent tilfredse. Vi er i hvert fald så tæt på, at jeg hellere må benytte lejligheden til at være det den her gang.

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Villum Christensen fra Liberal Alliance.

Kl. 16:12

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Det er så som repræsentant for den beklagelige undtagelse, som den forrige taler var inde på, at jeg vil sige, at når Liberal Alliance siger nej til det her lovforslag, er det primært, fordi vi synes, man skal sænke ambitionsniveauet for opsætning af alle disse møller. De er for dyre, også selv om de er blevet hjulpet godt på vej af staten i over en menneskealder. Tiden er ikke til at satse på en meget ensidig vækst i vedvarende energi efter vores opfattelse.

Konsekvenserne er allerede i dag, at når elprisen falder hos vores konkurrenter eller i landene omkring os, stiger den omvendt i Danmark, fordi PSO-afgiften jo skal holde vindmøllerne skadesfri i forhold til markedsprisen. Det betaler forbrugerne for, og det betaler erhvervslivet for. Alene sidste år steg PSO-afgiften over 1,3 mia. kr. Dagbladet Børsen beskriver fænomenet så malende i deres leder i dag under overskriften »Energi-ideologisk sammenbrud«. Det er selvfølgelig voldsomt, men dilemmaet bliver jo ikke mindre af, at vi fordobler vindmøllekapaciteten, skal jeg hilse og sige.

Virkningerne på miljøet er minimale, og vi synes, at skaderne er alt for store, ikke bare på konkurrenceevnen og for forbrugerne, der døjer med verdens dyreste elregning, men også virkningerne på naturen og nærmiljøet, som flere ordførere har været inde på, er væsentlige, ligesom de sundhedsmæssige effekter er en stor belastning for de familier, der skal leve med generne hver dag.

Vi synes heller ikke, at de eksisterende regler for værditab er tilstrækkelige, hvilket også har kunnet aflæses af nogle af de domme, der har været, og af det, de juridiske eksperter har udtalt. Når man ser på de afkast, man kan opnå ved at sætte disse statsstøttede møller op, skulle der jo ellers være basis for at give en ordentlig erstatning. Og vi er jo kommet et lille stykke af vejen, som vi også hørte. Det er helt klart samfundet og borgerne, både forbrugerne og naboerne til møllerne, som er de store tabere i det her såkaldte eventyr, hvor heller ikke aktiekurserne ser særlig eventyrlige ud.

Når man ser evalueringerne af køberetsordningen, synes jeg også, man må sige, at de hidtidige erfaringer har været meget, meget bekræftende læsning, og jeg tror, det bliver umådeligt svært at få en fornøden opbakning, uden at det ender i et nyt bureaukratisk mareridt. Jeg kan godt se, man går i den rigtige retning, og det blev sagt, at man har gjort sig stor umage, men jeg tvivler altså på, det lykkes. Bare lovforslagets omfang vidner jo om vanskelighederne. Vi har ikke noget imod, at folk finansierer en husstandsmølle og sætter den op og producerer deres egen strøm, men opbakningen vil falde, tror vi, når møllerne bliver så store, som tilfældet er. Jeg tror simpelt hen ikke rigtig på, at man kan kompensere sig ud af det problem. Der er også meget mentalt i det her.

Vores stille ønske er altså, at man skal skrue ned for verdens højeste ambitionsniveau og se tiden an. Som det ser ud nu, skrider økonomien jo stort set på alle parametre; markedsprisen, som er under påvirkning af skifergassen i USA, er nærmest halveret inden for få år, prisen på CO₂-kvoter indskrives sig nu som en overraskelse på 8,10 mia. kr., kan man læse sig til i Berlingske, og sandheden er vel i virkeligheden, at det er svært at forudsige fremtiden. Og det tror jeg er det vigtigste, jeg vil sige i den her sammenhæng. Derfor skal man ikke lægge så mange æg i en bestemt skål, og vi har lagt rigtig man-

ge æg i den skål, der handler om vindenergi. Af disse grunde stemmer vi nej til forslaget.

Kl. 16:15

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den sidste ordfører er hr. Mike Legarth fra De Konservative.

Kl. 16:15

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, fru formand. Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget, og det gør vi, fordi vi synes, det er udmærket, at vi nu gør det, vi har aftalt i forliget, nemlig ruller de kystnære havvindmølleparker ud, og at det nu kommer i udbud, sådan at vi på den måde sikrer, at vi får mest muligt for pengene. Det er et sundt og godt princip. Samtidig med det giver vi et pristillæg der, hvor der er stor lokal forankring. Hvis man kan opnå 30 pct., er der en ekstra skilling at tjene ved det. Det synes vi også er rigtig glimrende. Så er der husstandsvindmøllerne, som også får en forbedret afregning i forhold til tidligere, nemlig på 250 øre pr. kWh – 12-14 mio. kr. frem til 2020 – for at det også er rentabelt og en god forretning, så det støtter vi selvfølgelig også op om.

Vi kan også med tilfredshed konstatere, at de steder og den afstand, der er valgt til de kystnære vindmøller, betyder, at de står der, hvor de giver størst udbytte og er mindst til gene for dem, der har dem i deres nabolag. Her kommer vi jo så ind på den værditabsordning, der er, og som er så vigtig. Den revideres i forbindelse med lovforslaget, med hensyn til om man lever op til den rapport, der blev lavet i 2011, med de indstillinger, der ligger i den. Jeg synes, at det er helt fair, at de, der får nogle ulemper, ved at andre sætter en mølle op i deres nærhed, tjener en lille skilling ved det, får en kompensation for de ulemper, der er. Så det bakker vi også fuldstændig op om. Vi bakker også op om, at hvis der eksempelvis opsættes lysmaster, så opfattes det også som en gene, og så falder det også inden for regulativet om erstatning. Det er helt fair.

Med hensyn til køberetten får man nu mulighed for at have del i sådan en vindmølle, hvis man bor tæt på. Som privat har man nogle gode vilkår. Hvis man vil deltage som virksomhed, kan man også gøre det, og det håber vi at så mange som muligt vil gøre. Der er også fin den begrænsning, at de kun kan udgøre maks. 5 pct. Det er også fint, for ellers kan virksomhederne jo købe op på bekostning af borgerne, og det er vi ikke interesserede i. Vi er sådan set interesserede i, at så mange borgere som muligt køber sig ind, for jeg tror også, at man har lidt nemmere ved at leve med, at en vindmølle står i ens nabolag, hvis man selv er en del af forretningen.

Så alt i alt er det et udmærket lovforslag, som vi fra konservativ side bakker op om.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det klima-, energi- og bygningsministeren.

Kl. 16:18

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Mange tak, og tak for ordførernes bemærkninger til lovforslaget. Som det er fremgået af debatten, indeholder forslaget flere forskellige elementer. Der er dels tale om at gennemføre de aftaler om kystnære havvindmøller og husstandsmøller, som regeringen har indgået med forligspartierne, dels er der tale om ændringer, der følger op på de evalueringer af VE-lovens værditabs- og køberetsordninger, som blev gennemført i 2011. Men for mig er der ingen tvivl om, at den største og vigtigste del i denne omgang er, at man for første gang fastsætter rammer for den fremtidige udbygning af kystnære hav-

vindmøller i Danmark, og på den måde er det faktisk et historisk lovforslag.

Jeg tror, at den aftale, som ligger til grund for lovforslaget, vil sætte gang i opførelsen af kystnære møller, og at vi har en helt realistisk mulighed for rent faktisk at nå den målsætning, vi har sat os i fællesskab mellem forligspartierne, om at få opsat 500 MW kystnære møller frem mod 2020, som er forudsat i den brede energiaftale fra marts måned sidste år. Jeg er meget enig med både Venstres ordfører og Socialdemokraternes ordfører, De Konservative og Enhedslisten, der understregede, at noget af det, der er lidt unikt i den måde, vi griber det her an på, er, at vi har sikret det lokale ejerskab. Vi har haft en virkelig god dialog, jeg har også haft en god dialog med de kommuner, der har kyststrækning ud til de udpegede arealer, hvor vi har den bedste vind, og alle har bakket positivt og entydigt op om havvindmøller i netop disse områder. Det samarbejde med kommunerne vil jeg gerne kvittere for i dag, jeg lægger utrolig stor vægt på, at den kommende proces omkring opstilling også foregår i en tæt dialog med kommunerne og lokalsamfundet.

Lovforslaget er også unikt derved, at man altså får helt op til 30 pct. lokalt medejerskab, og at virksomheder, lokale virksomheder, også kan være med til at købe. Jeg tror, at det, at vi har startet hele denne proces på en så positiv måde og i en så positiv ånd, giver en reel chance for, at det her er noget, som hele Danmark vil blive rigtig glad for. Dansk Folkeparti var inde på, at vi også sikrer, at det her sker omkostningseffektivt. Vi har udpeget de bedste områder, vi laver en udbudsproces, der sikrer, at det er de bedste bud, der vinder, og også på den måde synes jeg, hele den måde, vi er gået til det her på, er eksemplarisk og til gavn og glæde for den grønne omstilling i Danmark.

Så er der jo reserveret 50 MW til forsøgsprojekter på havet, og de får så en særlig forhøjet afregningspris. Det har vi også en god tradition for i Danmark. Det er en model, som vi har diskuteret grundigt i forligskredsen, og jeg er også glad for den løsning, vi har fundet på i forbindelse med det her.

Så var hr. Steen Gade jo også inde på, at lovforslaget indeholder en omfattende revision af værditabs- og køberetsordningerne i VE-loven. Det er jo ordninger, som skal fremme opstillingen af vindmøller, og som nu har fungeret i godt 3 år, og det er selvfølgelig helt naturligt, at vi justerer løbende for at sikre os, at det går efter hensigten. De forslag til ændringer, vi har gennemført i den her omgang eller står til at gennemføre, baserer sig jo i vid udstrækning på konklusionerne i de evalueringer, der blev foretaget i 2011. Vi har hørt branchen, vi har hørt alle de relevante parter, og selv om ikke alle parter er hundrede procent enig i alle de justeringer, vi foretager, synes jeg, der er ramt en god balance, hvor der i rimeligt omfang tages hensyn til både dem, der skal stille vindmøllerne op, og dem, der skal bo i nærheden af dem.

Endelig har vi så, som det også er blevet nævnt, i lovforslaget en forhøjelse af støtten til overskudsproduktion for nye husstandsvindmøller for at sikre, at der fortsat bliver en udbygning af husstands-vindmøller.

Samlet set er jeg derfor rigtig glad for den store interesse, som Tinget i dag har udtrykt for lovforslaget, og jeg er også glad for, at den radikale ordfører lader sig repræsentere så talrigt blandt sine kolleger i Tinget, og især at Det Radikale Venstre bakker op om forslaget, det er en fordel, når man selv kommer fra partiet, og at selv Enhedslisten er hundrede procent glad, er sjældent at få lov til at opleve, og det er jeg selvfølgelig også næsten lykkelig over at kunne få lov til at opleve som minister. Og så har vi jo som altid en diskussion med Liberal Alliance, som jo har fået, jeg vil næsten kalde det den politiske tvangstanke, at det at opføre ny vedvarende energi er markant dyrere end det at opføre nye kul- og naturgaskraftværker. Det er altså ikke så enkelt, der er en grund til, at 80 pct. af den nyinstallerede kapacitet, vi fik i 2011 i EU, over halvdelen af den nyin-

stallerede kapacitet, vi har på verdensplan i samme år, faktisk var vedvarende energi. Når man kigger på anlæggenes levetid, vil man se, at vedvarende energi i mange tilfælde er direkte konkurrencedygtigt med ny installation af kul- og naturkraft- og atomkraftværker.

Kl. 16:23

Der, hvor vi har en udfordring, er vedrørende alle de gamle værker, det er det, at vi jo har stående værker, der er betalt ud, og der er det svært at konkurrere, uanset om man bygger nyt, med de gamle værker. Men de værker skal skiftes ud. Over de næste 20 år skal EU under alle omstændigheder udskifte to tredjedele af sin elproduktions kapacitet, og de valg, vi tager nu, vil jo binde os i de næste 30-40 år, og der er det altså min opfattelse, at energipolitik ikke er noget, man sådan skifter hver anden måned, alt efter om kvoteprisen går op eller ned, eller om det regner mere eller mindre i de norske fjelde.

Energibeslutninger er så vigtige, har så stor sikkerhedspolitisk, så stor klimapolitisk, så stor konkurrenceevnemæssig betydning for et land, at der bliver man altså nødt til ikke at ryste på hånden, men holde fast i den strategi, man lægger, og det er derfor, det er så vigtigt, at vi har det her brede forlig. Og vi vil selvfølgelig følge både udviklingen i regnmængderne i Norge og Sverige, kvotepriserne i EU, som vi vil gøre vores for at stabilisere, meget nøje, og vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at den grønne omstilling bliver så omkostningseffektiv som muligt. Men det er ikke et retvisende billede, at det er markant dyrere at lave nyinstalleret vedvarende energi i forhold til nyinstallerede andre ting. Jeg synes, der er lagt op til en meget fornuftig grøn omstilling i Danmark. Vi har analyser i gang, det er ikke alle områder, der er afklaret, men det at begynde nu sådan at skifte kurs og zigzagge sig vej frem er altså noget, der for alvor er dyrt.

Lad mig bare minde om, at EU i dag er den region i verden, der importerer mest energi, den region i verden, der er mest sårbar over for udviklingen på verdensmarkederne. 70 pct. af EU's energi er importeret. Hvis vi nogen sinde skal komme ud af den situation og være selvforsynende med energi, er det altså energieffektivitet og vedvarende energi, der er vejen frem.

Med disse bemærkninger vil jeg takke mange gange for den positive behandling fra langt de fleste af partiernes side og anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Kl. 16:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er lige en kort bemærkning fra hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 16:25

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Når man har haft fornøjelsen af at sidde og følge debatten og kan mærke på ministerens begejstring, at det er en god dag for ministeren – det er der jo ingen grund til at anfægte – kunne jeg så-mænd bare godt tænke mig at stille et enkelt spørgsmål.

Vi har jo selvfølgelig besluttet, når vi stiller vindmøller op i Danmark – sådan har det altid været – at vi ikke vil undersøge, om folk kan blive syge af det, for det er ikke noget, vi tager os af. Sådan er det så.

Men jeg tænkte alligevel, om ministeren måske har en overvejelse om det faktum, at hvis man er nabo til en vindmølle og gerne vil klage over den, så skal man klage til den samme instans, som får penge af staten, når der opstilles en vindmølle. Ser ministeren, at der er nogen konflikter her? Jeg tænker på, at en kommune jo får 200.000 kr., 240.000 kr., 250.000 kr., eller hvad beløbet nu er, hvis der stilles en vindmølle op i kommunen. Samtidig er det sådan, at hvis en borger skal klage bagefter, skal vedkommende klage til den myndighed, som har fået pengene. I mange andre retssammenhænge ville man måske sige, at det lige er på vippen. Er det noget, ministeren har overvejelser om?

Kl. 16:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 16:26

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Vi er i regeringen og, tror jeg, i hele forligskredsen jo selvfølgelig stærkt optaget af, at der ikke bliver stillet vindmøller op, som generer folk. Nu er en meget vigtig del af det lovforslag, vi diskuterer i dag, netop havvindmøller, som ligger mindst 4 km væk fra kysten og derfor så langt væk, at man ikke kan høre dem inde på land. Det er jo en af de store fordele ved kystnære vindmølleprojekter.

De helt specifikke spørgsmål om, hvilke organer der behandler hvilke sager ude i kommunerne og i styrelserne rundtomkring, er rent faktisk ikke mit ressortområde. Det er miljøministerens ressortområde. Jeg tror, at en tidligere minister vil vide, at det med ligesom at gå ind og begynde at svare på andre ministres vegne ikke er noget, man normalt står så godt ved som medlem af en regering.

Kl. 16:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 16:27

Hans Christian Schmidt (V):

Nu er det jo ikke altid, at alle ministre efterlever det. Men sådan er det jo. Når vi diskuterer vindmøller, hvad vi jo ikke gør så ofte, er det klart nok, at man så benytter sig af lejligheden. Jeg er godt klar over, at der vil være få naboer til kystnære møller, sådan er det jo. Men når man har fulgt debatten i eftermiddag, hvor i hvert fald jeg har fulgt den, ved man, at der er kommet mange andre ting op. Så jeg følte mig bare foranlediget til det. Men jeg kan forstå, at ministeren ikke gerne vil udtale sig om, hvorvidt ministeren synes, det kunne være en god idé. Det vil jeg så vælge at udlægge sådan, at ministeren ikke nødvendigvis er imod det.

Kl. 16:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 16:27

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Det er jo et frit land, og man kan udlægge tingene på enhver måde, men jeg vil nu alligevel sige, at det ikke er mit ressort, og derfor vil det ikke klæde mig at udtale mig håndfast om det, ud over at jeg kan sige, at vi er stærkt optaget af, at der er styr på, at de møller, der bliver sat op på land, ikke generer mennesker. Vi har lige revideret reglerne på det her område. Vi skal selvfølgelig også sikre, at retssikkerheden er i orden. Det er jeg sikker på at miljøministeren også vil være enig med mig i.

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Villum Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Villum Christensen (LA):

Tak. Jeg har bare et enkelt spørgsmål. Der bliver jo snakket rigtig meget konkurrenceevne i øjeblikket, og vi venter alle sammen på den store konkurrencepakke. Jeg kan forstå, at den røde regering også har opdaget, at konkurrenceevnen har betydning for vækst og beskæftigelse. I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at høre: Kan ministeren så garantere, at der ikke bliver ændret ved energiforliget, altså at der ikke bliver ændret i nogen af de afgifter, der kommer på

det her område fremover, for at tilgodese ønsket om at forbedre konkurrenceevnen?

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 16:28

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Man skal altid være sig for at give garantier, men jeg er egentlig glad for spørgsmålet, for det giver mig anledning til at sige, at den PSO, som bliver diskuteret livligt i pressen i øjeblikket, jo udgør en meget, meget lille del af de energiafgifter, vi har i Danmark. Det er jo sådan, at omkring 90 pct. af de energiafgifter, vi har – +/- 5 pct., afhængigt af, hvilket år det er – ikke har noget med den grønne omstilling at gøre, det har ikke noget med PSO'en at gøre, men det har noget at gøre med, at vi skal finansiere vores velfærdssamfund; så det går til vuggestuer, hospitaler og skoler osv.

Man kan da altid diskutere, om de energiafgifter, som går til vores velfærdssamfund, er skruet sammen på den rigtige måde. Belastet de virksomhederne for hårdt eller ikke for hårdt, kunne man gøre det mere intelligent, også for at fremme den grønne omstilling? Det vil vi altid være åbne over for at diskutere. Det tror jeg egentlig både gælder regeringen og de forligspartier, der indgår i den her aftale. Vi har jo oven i købet iværksat en revision af de grønne afgifter. Og som sagt kommer der en konkurrenceevnepakke, som jo også kigger på forskellige elementer. Men selve PSO'en som fænomen er ikke, om jeg så må sige, det, der for alvor tynger dansk konkurrenceevne.

Kl. 16:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Villum Christensen? Nej, det var så slut på forhandlingen.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget. Hvis ikke der er nogen, der gør indsigelse, er det vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække. (Regulering af kvælstofkvoten og indberetning af plantedække m.v.).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).
(Fremsættelse 07.02.2013).

Kl. 16:30

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:30

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Dette lovforslag medfører nye byrder for landmanden og for erhvervet. Det er vi i Venstre imod. Lovforslaget lægger op til, at jordbrugere, der har anvendt almindelige driftsmæssige prin-

cipper til at etablere efterafgrøder i overensstemmelse med reglerne, skal kunne straffes for dårligt vejr. Dermed rammes jordbrugeren dobbelt, hvis vejret er ekstremt, nemlig både af vejret og af nedsat kvælstofkvote. Det synes vi er helt hen i vejret.

Begrundelsen er, at vandmiljøet skulle være belastet i ekstra grad i forbindelse med store mængder regn som f.eks. i årene 2010 og 2011. Det ser ud til at være en teoretisk antagelse, som ignorerer fakta. Fakta synes at være, at udledningen af kvælstof til vandmiljøet i de netop våde år 2010 og 2011 var lav ifølge NOVANA, som er det nationale program for overvågning af vandmiljøet og naturen. Den faglige begrundelse for lovforslaget synes altså at ligge på et meget, meget lille sted.

Konsekvenserne af lovforslaget er til gengæld til at få øje på. Lovforslaget vil betyde en yderligere undergødskning af den danske landbrugsjord, der i dag i stort omfang i forvejen er udpint. Indholdet af protein i dansk korn nåede i 2012 det laveste niveau nogen sinde, og det skyldtes, at planterne ikke fik tilstrækkelig med næringsstoffer, fordi landbrugsjorden ikke fik tilstrækkelig med gødning. Ifølge beregninger fra Videncentret for Landbrug giver de særligt restriktive danske gødningsregler med de aktuelle priser et årligt nettotab på 3,3 mia. kr. for erhvervet. Dette lovforslag vil forstærke denne udvikling og afvikle endnu flere danske arbejdspladser.

Regeringens egen Natur- og Landbrugskommission kommer med sine anbefalinger om knap 2 måneder, som det forlyder, og det er signaleret, at der heri vil indgå en større ændring af den danske kvælstofregulering. Fødevareministeren har også selv tilkendegivet, at den nuværende miljøregulering af landbruget – ifølge citat fra Jyllands-Posten så sent som den 15. januar 2013 – er gammeldags og langt fra optimal. Det kan derfor undre, at fødevareministeren med dette lovforslag vælger at fortsætte den såkaldte gammeldags og langt fra optimale linje.

Timing'en af dette lovforslag synes vi er meget upassende, og vi mener, at det ville være mere hensigtsmæssigt i forlængelse af Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger at tage hele regelsættet op til revision ved den lejlighed. Vi ved alle uanset partifarve, at der i fremtiden med sikkerhed bliver mangel på fødevarer, og så spørger jeg bare: Hvorfor i alverden vil regeringen så med dette lovforslag begrænse fødevarerproduktionen her i landet og ikke engang være sikker på, at der vil være nogle, der som følge af det her lovforslag kommer ud som vindere? Regeringen gør det blot endnu vanskeligere at være landmand.

Med dette lovforslag træder man tilsyneladende endnu en gang på dem, som ligger ned, og jeg spørger bare: til hvilken nytte? Derfor kan Venstre selvfølgelig ikke støtte dette lovforslag.

Kl. 16:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Per Clausen.

Kl. 16:34

Per Clausen (EL):

Jeg bliver altid rørt til tårer, når Venstre bekymrer sig om dem, der ligger ned, som der ikke kan trædes på. Jeg tror, at vi ser frem til Venstres ønske til en kontanthjælpsreform med udgangspunkt i det livssyn. Det bliver spændende. Men det, jeg i grunden vil spørge hr. Erling Bonnesen om, er: Mener hr. Erling Bonnesen ikke, at efterafgrøder er noget, som medvirker til at reducere den forurening, der kommer? Mener hr. Erling Bonnesen ikke det, og hvorfor har Venstre så faktisk støttet, at man havde det krav i årevis? Hvis det er sådan, at det hjælper, mener hr. Erling Bonnesen så ikke, at det er et problem, hvis man få dispensation for at bruge efterafgrøder med henvisning til, at der har været meget regnvand? Det kunne jeg sådan set godt tænke mig at vide og også måske, hvis hr. Bonnesen kunne løfte sløret for, hvilken dokumentation han har for sin interessante påstand om, hvordan udslippet har været i 2010 og 2011.

- Kl. 16:34 gerne spørge ind til dem: Hvad mener ordføreren så man skal gøre for at leve op det dem? Kl. 16:37
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren.
- Kl. 16:34 **Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren. Kl. 16:37
- Erling Bonnesen (V):**
Vi skal altid bruge de til enhver tid værende bedste virkemidler, og deri indgår også efterafgrøder. Hvis man kigger tilbage i historien, tiden tillader ikke at komme ud i et meget langt svar, og hvis så der bliver draget efterafgrøder ind i den her sag, er det jo sådan, at alle ved, at der kan være år med meget vanskeligt vejr, der er år, hvor det regner meget, hvor man ikke kan få etableret nok, og der kan også være andre årsager til det, og der har det hidtil været sådan, at det har været umuligt – kan man så sige – at få etableret nok efterafgrøder. Så har der været den her dispensationsmulighed for, at man så ikke skulle beskæres yderligere i sin kvælstofvote. Der lægger det her lovforslag altså op til at fjerne den mulighed, og det er sådan set det, jeg synes er kritisabelt. Kl. 16:35
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Hr. Per Clausen. Kl. 16:35
- Per Clausen (EL):**
Men det, som Venstre siger, er i virkeligheden, at hvis der er meget regn et år, dispenserer vi fra kravet om efterafgrøder, og vi lader landmændene blive ved med at bruge lige så meget kvælstof, som de havde mulighed for at gøre, hvis de skulle have efterafgrøder. Min logik får mig til at konkludere, at det fører til øget udslip. Det synes jeg sådan set giver sig selv. Der er pointen bare det, at hr. Erling Bonnesen siger, at hvis det regner meget, er der ikke noget at gøre ved det. Vi kan ikke have efterafgrøder, og der skal så heller ikke ske nogen modregning på noget som helst andet område. Altså, Venstre har sådan set ikke noget som helst bud på, hvad man skal gøre for at løse det problem, der så opstår, når der er meget regnvejr. Kl. 16:36
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren. Kl. 16:36
- Erling Bonnesen (V):**
Jo, og det adresserede jeg også allerede i min ordførertale. Jeg vil da anbefale ordføreren for Enhedslisten at prøve at dykke ned i det, jeg påpegede i min ordførertale, nemlig om det lige præcis i de år, hvor det har været vådt og regnet meget, også havde ført til en øget udledning til vandmiljøet, og det har instituttet jo undersøgt. Der har man så afleveret en rapport og siger: Nej, lige præcis i de år var det rent faktisk lavt. Så det giver sådan set svaret på det, som Enhedslistens ordfører lige har spurgt om. Det har altså ikke belastet miljøet, og det er derfor, at jeg så også rejser de spørgsmål i ordførertalen, som jeg gør. Kl. 16:36
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Lotte Rod. Kl. 16:37
- Lotte Rod (RV):**
Jeg vil gerne følge op på det og tage det derfra, hvor hr. Per Clausen slap, nemlig at der i år 2011 var så kraftig nedbør i august, at en stor del af efterafgrøderne ikke kunne etableres, og at effekten af efterafgrøderne derfor var halveret i forhold til målene i vandmiljøplanerne. Jeg går ud fra, at Venstre er enig i de her mål, og derfor vil jeg gerne høre, om det er sådan, at man så kan have en anden effekt af efterafgrøderne, hvis man har en anden type afgrøder, som kan holde sig bedre til målene, og det er det, jeg vil høre om. Kl. 16:37
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren. Kl. 16:37
- Erling Bonnesen (V):**
Der kan jeg så henvise til det samme svar, som jeg lige har givet Enhedslistens ordfører, og det er jo som svaret på, kan man sige, de præfabrikerede spørgsmål, som jeg så har fået fra anden side. Svaret er jo lige præcis, at det ifølge de undersøgelser, der er lavet i de år, ikke har set ud til at have ført til en øget belastning af miljøet. Det synes jeg er meget interessant. Så jeg vil da også anbefale den radikale ordfører at sætte sig grundigt ind i det i forbindelse med den udvalgsbehandling, som vi skal have af det her, og det var lige præcis det, jeg påpegede i min ordførertale. Kl. 16:37
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Fru Lotte Rod. Kl. 16:37
- Lotte Rod (RV):**
Men det er jo ret interessant, når undersøgelsen viser, at effekten af efterafgrøderne altså var halveret i forhold til det, der står i de vandplanerne, på grund af den her kraftige nedbør i august. Så Venstres ordfører er jo nødt til at forholde sig til det og give et svar på spørgsmålet: Hvad er det så, man fra Venstres side vil komme ind i debatten med, når nu effekten var halveret i forhold til det, som vi havde aftalt? Kl. 16:38
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Ordføreren. Kl. 16:38
- Erling Bonnesen (V):**
Det forholder jeg mig til allerede nu og henviser til den ordførertale, som jeg har holdt, og det kan jeg så med den begrænsede taletid, jeg har her, udbygge ved at sige: Jamen det har jo ikke belastet miljøet, som der bliver signaleret fra den radikale spørgers side. Så det giver jo sådan set svaret. Når det ikke har belastet miljøet, at man i de år har haft de regler, man har, og har kunnet give planterne lidt mere at leve af, uden at det så har belastet vandmiljøet, så er det da tosset at gå hen og fjerne den dispensationsmulighed, især når det til syvende og sidst kommer til at koste arbejdspladser. Kl. 16:38
- Men jeg havde egentlig troet og har da også kunnet høre det i andre debatter, at også Det Radikale Venstre interesserer sig for at fastholde arbejdspladser.
- Fjerde næstformand (Anne Baastrup):**
Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Orla Hav, Socialdemokraterne. Kl. 16:39
- (Ordfører)
- Orla Hav (S):**
Hensigten med forslaget er, at vi ønsker at sikre, at vandmiljøet ikke bliver ekstra belastet af kvælstof fra jordbruget i tilfælde af ekstremt dårligt vejr. Det at reducere udvaskningen af kvælstof til vandmiljøet mest muligt er desuden en vigtig del af regeringens ønske om en grøn omstilling af landbruget i Danmark.

Et yderligere aspekt ved hensigten med vedtagelsen af det her lovforslag er, at Danmark har fået en løftet pegefingert fra EU i forhold til at leve op til vandrammedirektivet fra den 23. oktober 2000. Det ser ikke ud, som om EU mener, at det her er den rigtige måde at forvalte vandrammedirektivet på, så at få fjernet den usikkerhed er også et væsentlig aspekt i ønsket om at ændre på lovgivningen her.

Så skal jeg sige, at vi i Socialdemokratiet har stor tiltro til dansk landbrug. Vi ved, at dansk landbrug er dygtigt, at det befinder sig på et højt stadi og har en høj effektivitet i den måde, hvorpå vi sikrer harmoni mellem natur og brug af naturen i erhvervsmæssig sammenhæng. Vi ønsker at gøre brug af godt landmandsskab, som er et kendetegn for erhvervet demonstreret gennem generationer og gennem høj effektivitet.

Det er værd at bemærke, at når reglerne ændres, er det jo ikke, fordi der indføres afgørende nye regler, bortset fra at der strammes op, med hensyn til at reglerne i virkeligheden skal effektueres. Målet er som sagt at bevare balancen mellem naturen og vores erhvervsmæssige anvendelse af den. Det har betegnelsen grøn omstilling og indebærer bedre beskyttelse af vores drikkevandsressourcer, og det kvitterer Danske Vandværker da også for i sine høringssvar til lovforslaget. Endelig har vi med lovforslaget sikret, at de forpligtelser, vi har i henhold til vores samarbejde i EU, også bliver håndhævet, og at det bliver rettet til på en måde, så det er inden for vandrammedirektivets virkeområde.

Vi er fra Socialdemokratiets side indstillet på at støtte regeringens forslag og indgå i konstruktive drøftelser med fødevareministeren og de øvrige partier med henblik på at leve op til intentionerne bag L 148. Vi skylder de kommende generationer at sikre, at de overtager en natur og en kultur i god balance og med bæredygtige erhverv.

Kl. 16:41

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er lige et par korte bemærkninger. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:41

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Man kunne stille spørgsmålet: Hvorfor er det, at man vil fjerne de muligheder, der er i dag, for, at en landmand kan give sine planter og sine afgrøder den nødvendige gødning, når det jo viser sig med de undersøgelser, der også er lagt frem, at det ikke belaster vandmiljøet, selv ikke i de år, hvor det regner meget?

Selvfølgelig skal man leve op til EU's nitratdirektiv, men der er Danmark jo det eneste land – ser det ud til – der har viklet sig ind i det her mismask af regler. Så hvorfor er det, at man vil udsulte afgrøderne yderligere, når der ikke er behov for det og det koster arbejdspladser?

Kl. 16:42

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:42

Orla Hav (S):

Tak, formand. Jeg skal bare sige, at vi jo synes, at når vi har et regelsæt, så skal det efterleves. Det er ikke udtryk for rettidig omhu, at der med de nuværende gødskningsplaner og efterafgrødeplaner går 1½ år, fra året er forløbet, til gødningsplanerne bliver godkendt. Og i den mellemliggende periode er der ikke nogen, der foretager sig noget som helst for at rette op på de ubalancer, som vitterlig er opstået som følge af vejret. Der holder vi så fast ved at sige: Har der været problemer med vejrliget, og har efterafgrøderne ikke kunnet etableres, jamen så fanger bordet i den følgende sæson. Det er sådan set sund logik, og der er gode alternativer i godt landmandsskab til at kunne efterleve det.

Kl. 16:43

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 16:43

Erling Bonnesen (V):

Jeg kan høre, at vi er sådan lidt godt langt ude i rabatten nu, og at der bliver brug for en særdeles grundig udvalgsbehandling for at få det her afdækket. For når der er den dato, som man så åbenbart nu fastholder helt stringent, kunne jeg jo spørge: Jamen hvorfor er efterafgrøder, som er udlagt efter den dato, så ikke talt med? For det burde de jo sådan set blive. Så det er jo bare endnu en negativ bad-bad-situation, i stedet for at man kunne komme over i nogle win-win-situationer.

Den anden del er: Hvorfor i alverden kommer det her forslag nu, nogle få uger før Natur- og Landbrugskommissionen afrapporterer? De forventes netop at komme med en masse på det her område, og i forbindelse med alle andre forslag, hvor vi er kommet med en orientering, er der blevet henvist til: Vent, til Natur- og Landbrugskommissionen kommer med noget. Hvorfor skal det her ikke også vente til det?

Kl. 16:44

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:44

Orla Hav (S):

Jeg skal bare sige til hr. Erling Bonnesen, at jeg ikke synes, at vi er ude i rabatten. Jeg synes jo altså ikke, at det der med, at man redegør for, at man ikke kan etablere sine efterafgrøder, og siger, at det er der så i øvrigt ikke noget at gøre ved, er ordentligt landmandsskab. Det er jo en veksler, man trækker på naturen, fordi man tilfører noget ekstra kvælstof til naturen, hvilket vi i øvrigt har forpligtet os til ikke at gøre. Så er det jo ikke ordentligt bare at lade stå til og så lade naturen betale prisen på det her område. Der er jo faktisk gode virkemidler, som landmanden kan tage i anvendelse. Jeg tror, det er op til fem alternativer, som bliver accepteret på det her område. Det synes jeg sådan set er rettidig omhu, altså at man sørger for, at de konsekvenser, som det virke, vi har i vores natur, kan vi godt styre ind i det følgende gødskningsår.

Så skal jeg bare sige: Jeg kender ikke til de dybere overvejelser, men jeg har i hvert fald hæftet mig ved, at det altså ikke er klogt af os, at EU skal løfte pegefingeren i forhold til vores leven op til vandrammedirektivet, når vi i mange andre henseender gerne vil have øvrige lande til at leve op til deres forpligtelser i forhold til det, vi har aftalt inden for EU. Så derfor er det jo nok klogt at få rettet op på den lille skrubtudse.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er der en ny spørger, nemlig fru Lene Espersen.

Kl. 16:45

Lene Espersen (KF):

Jeg vil faktisk gerne stille hr. Orla Hav et spørgsmål om EU-lovgivningen, for jeg kan sige til hr. Orla Hav, at han ikke behøver at være flov på Danmarks vegne. Vi er sådan set det land i EU, der er dygtigst til at implementere EU's regler, så der er ingen grund til at stå og være flov. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre fra hr. Orla Hav, hvor mange andre af de øvrige 26 EU-lande, der har gennemført de regler, som hr. Orla Hav i dag står på talerstolen og plæderer for vi skal påføre danske landmand.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Orla Hav (S):

Jeg skal bare sige, at jeg jo har læst lovforslaget og bemærkningerne dertil igennem. Deri står, at vi ikke står godt på banen, når det drejer sig om, at Danmark skal leve op til vandrammedirektivets bestemmelser. Når vi gerne vil have de øvrige lande til at efterleve eksempelvis burhønedirektivet osv. af hensyn til konkurrenceevnen for vores landbrug, er det altså klogt, at vi har orden i egen baghave for at sikre, at vi kan komme kraftfuldt og fremføre de synspunkter om, at vi skal have ens konkurrencevilkår. Det er jo sådan set det, der er baggrunden for, at vi synes, det er klogt at sørge for, at vi har orden i eget hus, når vi kræver, at andre også skal have det.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Fru Lene Espersen.

Lene Espersen (KF):

Altså, det er udmærket, at hr. Orla Hav taler udenom. Jeg har ikke hørt hr. Orla Hav besvare mit spørgsmål. Hvor mange andre lande i EU ud over Danmark gennemfører de regler, som hr. Orla Hav lige nu står og siger at danske landmænd skal gennemføre med den konsekvens, at vores konkurrenceevne forværres, at vi taber arbejdspladser, og at vilkårene for at have et godt erhverv i Danmark forringes?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Orla Hav (S):

Mig bekendt er det jo sådan, at det er hvert enkelt land, der udmønter sin egen opfyldelse af de internationale aftaler, det har skrevet under på, herunder vandrammedirektivet. Der er jo forskel på at have et land, hvor 62 pct. af jorden er under plov og under dyrkning, og have et land, hvor ganske store dele slet ikke kommer under plov og dermed har helt andre naturgivne vilkår. Så jeg mener ikke, det giver nogen mening at sige, at andre lande skal efterleve nøjagtig de samme spilleregler. Man skal leve op til den samme målsætning, og det kan man gøre på rigtig mange måder. Vi har så valgt at følge op på den måde, den tidligere regering har søsat det her på.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. René Christensen.

René Christensen (DF):

Tak. Jeg vil gerne starte med at sige til ordføreren, at Dansk Folkeparti sådan set er fuldstændig enige. Når der er en lov, skal den også overholdes, det holder vi meget fast i. Og det mener vi sådan set også at man har gjort. Så har man haft nogle ekstreme tilfælde, hvor man har haft noget vejrlig, der har gjort, at man simpelt hen ikke har kunnet komme ud at foretage de her præpareringer af landbrugsjorden. Derfor har man søgt om at få en dispensation, og den har man så fået i de her perioder.

Så siger hr. Orla Hav, at den dispensation har gjort, at nu er det naturen, der betaler prisen. Jeg vil bare sige, at det svar, der ligger i

Kl. 16:46 forbindelse med at Landbrug & Fødevarer er kommet med nogle spørgsmål i forbindelse med høringsperioden, lyder:
»NaturErhvervstyrelsen har oplyst, at det ikke er dokumenteret, at udledningen af kvælstof var særskilt lav i de våde år 2010/2011 og 2011/2012.«
»Ikke særskilt lav«. Hvis det havde været en markant øget pris, naturen havde betalt, er jeg sikker på, man havde valgt en anden formulering. Er hr. Orla Hav helt sikker på, at vi, når vi nu kommer i gang med udvalgsarbejdet, kan få dokumentation for, at de her 7.000 dispensationer har ført til, at naturen har betalt en meget høj pris?
Kl. 16:49

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ordføreren.

Orla Hav (S):

Det skal jeg ikke kunne sige om der kan skaffes belæg for. Jeg mener heller ikke, at jeg sagde, at naturen har betalt en meget høj pris. Jeg sagde bare, at det ikke er fornuftigt at have nogle regler, som ikke har nogen konsekvenser, hvis man ikke efterlever dem. Og det er jo sådan set bare det, vi lægger op til, altså at det skal man gøre. Og det kan godt landmandskab jo sagtens indebære, idet der ikke alene er ét alternativ i form af efterafgrøderne, for der er også mellemafgrøder og flere forskellige andre måder at leve op til det der med godt landmandskab på og mindre belastning af naturen på det her område. Det kan der faktisk godt leves op til, og jeg synes da bestemt, at vi skal sørge for at få udgransket alt mulig teknik omkring det her.

En af faktorerne omkring den ikke så voldsomme udvaskning hænger også sammen med, at de store mængder jo gør, at der ikke er så stor en koncentration af nedbør. Så bliver der ikke så stor en koncentration af nitrat i det vand, der er til stede. Det kan jeg ikke stå her og gøre rede for på et enkelt minut, men jeg synes, vi skal diskutere det i udvalgsbehandlingen, altså hvordan det her kommer til at blive udformet.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. René Christensen.

René Christensen (DF):

Det er jo ret væsentligt, når man strammer så voldsomt op, som man gør her. En af metoderne er jo også, som der står med hensyn til de fem virkemidler, at man kan skrue ned for sin kvælstofkvote. Jeg synes bare, at jeg også hører den her regering, jeg hører i hvert fald statsministeren gå og sige, at nu skal vi skabe vækst, vi skal skabe job.

Her siger man så til nogle virksomhedsledere – de er bare landmand, men det er altså også en virksomhed, de har, hvor de vil tjene nogle penge, så de kan udbetale deres lønninger: Hvis I står i en periode, hvor naturen er meget hård ved den måde, I har at drive jeres virksomhed på, straffer vi jer yderligere ved, at jeres produkt også skal være ringere. Det er jo nemlig det, der sker. Når man sætter kvælstofkvoten ned, sker der også det, at landmandens produkt får en anden kvalitet, end det ellers ville have haft.

Vi fra Dansk Folkepartis side mener jo ikke, at man år efter år skal give dispensationer, men vi mener, at man i de her ekstreme tilfælde, som vi jo oplevede i 2010 og 2011, altså er nødt til at give erhvervet en håndsrekning og sige: Vi ved godt, at det er rigtig svært at være landmand med alt det nedbør, der har været, og derfor bliver vi også nødt til at give jer en dispensation. Jeg synes, at det her er en voldsom sanktion at give nogle landmænd, som jo ikke er herrer over, hvor meget vand der kommer.

Kl. 16:51

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:51

Orla Hav (S):

Jeg skal bare sådan i al stilfærdighed fortælle hr. René Christensen, hvad det er, der står i det fælles oplæg, vi har fået. Det er, at det her belaster de enkelte brug et sted mellem 1.100 kr. og 11.000 kr. årligt afhængigt af vejrliget. Hvis det er et voldsomt vejrlig, vi har været ude i, er det de høje takster, vi taler om. De penge indgår naturligvis i driften og kan afskrives på forskellig vis, så jeg synes, vi skal holde proportionerne sådan rimelig ordentlige og lade være med at kalde på det her spøgelse i forhold til, at vi mister arbejdspladser og alt muligt andet. Jeg kan godt høre, at det er det, der er anslået i mange af de høringssvar, som er sendt ind fra en stor organisation, men lad os nu få proportionerne til at passe, også på økonomisiden.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 16:52

Hans Christian Schmidt (V):

Det, hr. Orla Hav siger, lyder meget interessant, men kunne hr. Orla Hav ikke prøve at oplyse lidt om, hvad det så er for ting, vi taler om i forbindelse med økonomien? Der bliver jo spurgt om det, og jeg synes, det er interessant at vide. Når hr. Orla Hav siger, at vi skal have det lidt ind i de rigtige proportioner, hvad er det så for proportioner, hr. Orla Hav taler om?

Det andet, som jeg ikke kan lade være med at spørge om, er det, som fru Lene Espersen lige før spurgte om. Fordi ordføreren nu står og siger en masse ting om, hvad lande gør i Europa, vil jeg godt gentage fru Lene Espersens spørgsmål: Hvilke andre lande ud over Danmark gennemfører sådan nogle regler som dem her, der betyder så meget for det, som også fru Lene Espersen nævnte, nemlig konkurrencesituation, mulighederne for at klare sig på verdensmarkedet osv.? Hvilke andre lande? Vi må da have navnene på dem.

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:53

Orla Hav (S):

Jeg skal sige, at i det materiale, jeg har haft tilgængeligt, har jeg ikke set nogen navne på andre lande, og det er vel heller ikke sådan, som spørgeren antyder, at man skal gennemføre præcis de samme regler, men at man skal leve op til præcis de samme mål, man har skrevet under på, og hvert land afgør jo, hvordan de når i mål på hver deres måde med den natur og de driftsformer, de har i deres eget land. Danmark er altså et intensivt drevet landbrugsland, og det gør, at de her regler opleves anderledes i Danmark, end de gør i ekstensivt drevne landbrug. Hvad angår proportionerne, skal jeg bare sige, at det, der står i bemærkningerne, om, hvad det her økonomisk betyder, er, at det er et sted mellem 1.100 kr. og 11.000 kr. om året pr. be-drift.

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Hans Christian Schmidt.

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen lad os prøve at holde fast i det. Altså, jeg forstår simpelt hen ikke det, ordføreren siger. Netop det med, at vi har et fælles marked og et indre marked, har da noget at gøre med, hvordan vi forstår de her regler i forhold til hinanden. Det er da det, det hele går ud på.

Derfor vil jeg bare spørge ordføreren: Hvis vi står og diskuterer det, og ordføreren siger, at det er helt forskelligt fra land til land, så går jeg ud fra, at jeg må forstå det sådan, at det, ordføreren siger, er, at det, som vi gør i Danmark, slet ikke er noget, der stammer fra et EU-direktiv? Det er i virkeligheden bare noget, som vi selv har fundet på, for med ordførerens egne ord lige nu: Det er sådan, at hvert land kan gøre det, som de har lyst til. Så forstår jeg bare slet ikke, hvorfor man så skulle sige, at det her skulle være et vedhæng til et EU-direktiv.

Så kan ordføreren bekræfte i dag, at det, man foretager sig nu, er noget, den danske regering ønsker at gøre, og at det ikke er et vedhæng til et EU-direktiv, hvor der står, at man skal gøre det, som den danske regering nu foreslår?

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:54

Orla Hav (S):

Der er en eller anden støj på linjen mellem hr. Hans Christian Schmidt og mig. Jeg skal bare sige, at de to hovedhensigter med det her er mindre miljøbelastning og et ønske om at fremme en grøn omstilling i dansk landbrug. Dertil kommer så, som jeg nævnte, at der var en løftet pegefinger om, hvorvidt det her var en korrekt udmøntning af det vandrammedirektiv, som Danmark har skrevet under på at ville leve op til. Og det synes jeg jo er hensigtsmæssigt at man får rettet til ved samme lejlighed. Det betyder ikke, at vi skal have samme regler, som man har i de øvrige EU-lande; det betyder bare, at vi skal opfylde den samme målsætning i forhold til naturen. Det tror jeg da at hr. Hans Christian Schmidt også er bekendt med, altså at det er sådan, som sådan et stykke arbejde gøres.

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Mette Bock.

Kl. 16:55

Mette Bock (LA):

Tak. Jeg synes stadig væk ikke, at ordføreren har svaret klart på, hvor man finder den faglige begrundelse for dette lovforslag, når man ikke har kunnet påvise ekstra udledning i de våde år 2010 og 2011/12. Hvad er den faglige begrundelse for det her lovforslag?

Kl. 16:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:56

Orla Hav (S):

Jamen den faglige begrundelse er jo, at der ikke er sket nogen opfølgning på den gødskningsplan, og det gør, at man ikke lever op til den mængde kvælstof, man tilfører naturen. Det har ikke haft nogen konsekvenser, og det har det ikke haft, i kraft af at der har været givet alle de dispensationer, som der nu har været praksis for. Der vender vi den om og siger: Ja, det lykkedes ikke af forskellige årsager at få plantet de efterafgrøder i det indeværende år, det kan vi kompensere for i det følgende år. Og det er sådan set godt landmandskab, og det er jo det, som bl.a. landbruget også selv i høj grad har peget på

ville være godt at tage med ind i den måde, man håndterer sit erhverv på.

Kl. 16:56

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Mette Bock.

Kl. 16:56

Mette Bock (LA):

Undskyld, vil jeg sige til hr. Orla Hav, men det, der bliver nævnt her, har jo intet med en faglig begrundelse at gøre. Det handler om, at der er nogle regler, og dem vil man gerne have bliver overholdt.

I det her ligger der, at man fjerner den dispensationsmulighed, der har været. Der er altså ikke tale om et retskrav. Der er tale om, at der i nogle helt særlige situationer er en dispensationsmulighed. Det er under alle omstændigheder, synes jeg, i forhold til stort set al lovgivning en god ting, at der er sådan en katteløse, for der vil kunne opstå situationer, som ingen har kunnet forudse.

Så der er for det første ikke nogen faglig begrundelse i det, ordføreren nævner her. For det andet er en dispensationsmulighed jo ikke det samme som et retskrav, og derfor kan jeg ikke se, at der kan være nogen som helst anden begrundelse, end at det her er et ønske om at lægge endnu en sten i vejen for, at landmændene kan udføre deres erhverv.

Kl. 16:57

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:57

Orla Hav (S):

I det sidste er jeg aldeles uenig med spørgeren. Vi har ikke til hensigt at lægge sten i vejen. Vi har bare til hensigt at leve op til det, som Danmark har indgået aftaler om, når det gælder vandrammedirektivet. Vi har et ønske om at fremme, at balancen mellem natur og kultur er ordentlig og opfylder de ønsker, vi har som samfund, så vi ikke belaster vores drikkevand unødigt med ekstra påvirkning af kvælstof osv.

Det er det, der er begrundelsen for det her. Det kan jo ikke nytte noget, at man ryster på hovedet af det og siger, at det er ærgerligt, at der ikke er nogen dispensationsmuligheder, når nu vi ikke har kunnet leve op til det, som vi har forpligtet os til. Vi synes sådan set, at det er både ret og rimeligt, at man skal leve op til det, man har forpligtet sig til.

Kl. 16:58

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:58

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Da jeg fik det her lovforslag i hånden, blev jeg egentlig meget forundret. Jeg vil sige, at da jeg læste de første par linjer, havde jeg det ikke så slemt, for der står jo, at hensigten er at styrke effektiviteten af den allerede gældende lovgivning og regulering. Det er vi sådan set enige i i Dansk Folkeparti. Når der er vedtaget en lov i Folketinget, skal den selvfølgelig også overholdes. Det mener vi sådan set også at man har gjort, for de her dispensationer, der er givet, er jo blevet givet med fuldt åbne øjne.

En anden ting, som jeg også synes er underlig, lidt foruroligende, er jo, at Natur- og Landbrugskommissionen jo er kommet med deres delrapport, og som jeg faktisk har en opfattelse af, at langt hovedparten af partierne og de ordførere, der har været på, egentlig har været

meget positive over for. I Dansk Folkeparti forventer vi os faktisk rigtig meget af Natur- og Landbrugskommissionen. Vi forventer også at spille meget positivt med, når anbefalingerne kommer fremadrettet. Derfor synes vi også, at det er lidt synd, at vi trækker sådan et forslag ind nu her sådan lige i ellevte time, før Natur- og Landbrugskommissionen kommer med deres anbefalinger, som vi skal til at arbejde videre med.

Samtidig vil jeg også sige, at i forhold til det, man lægger op til her i forhold til landmændene, som jeg også sagde i mit spørgsmål, har vi altså her at gøre med et erhverv, som har nogle arbejdsvilkår, som ikke er helt ligesom alle andre steder. Landmændene er jo ikke herre over, hvordan vejr og vind arter sig, og derfor har man jo givet den her mulighed om dispensation, og der har jo været nogle år – vi husker alle sammen 2010 og 2011 – hvor det var meget vådt. Vi så, hvordan der var nogle, der var ude at høste med deres mejetærskere og tage rug op på samme tid, for man kunne simpelt hen ikke køre på arealerne. Det var så fugtigt, så det var helt ekstremt. Der har man selvfølgelig været inde og give nogle dispensationer – 7.000 i alt.

Nu kommer man så med det her forslag og siger, at de 7.000 dispensationer har gjort, at det er naturen, der har betalt prisen. Det sagde den socialdemokratiske ordfører. Der vil jeg altså bare henvise til det svar, der er kommet fra NaturErhvervsstyrelsen, som har oplyst, at det ikke er dokumenteret, at udledningen af kvælstof var særlig lav i de våde år – ikke særlig lav, det vil sige, at det nok har været meget status quo. Det ligger i hvert fald i det svar, og vi vil i forbindelse med udvalgsarbejdet spørge voldsomt ind til, hvad der ligger i det. Hvis der havde været en meget høj koncentration af kvælstof, er jeg sikker på, at man havde skrevet det i de her svar. Det vil vi selvfølgelig spørge ind til.

Samtidig vil jeg også sige, at nu står vi i en situation, hvor det faktisk går ret godt for landbruget. Svinepriserne er gode. Det går også rigtig godt med kornpriserne. Det går næsten så godt, som det ikke har gået rigtig længe. Men det kører på en knivsæg alligevel. Vi har en meget lav rente, og den kan jo ændre sig.

Nu står vi her med sådan et forslag, som på sigt vil gøre, at hvis en landmand får den straf, at han skal undergødske sine marker endnu en gang – de undergødske jo sådan set kontinuerligt allerede i forvejen med de gødskningslove, vi har, så gør vi altså det, at produktet får en ringere kvalitet og dermed også en ringere pris.

Så Dansk Folkeparti kan ikke støtte det her forslag. Vi ville meget hellere have haft, at vi havde diskuteret de udfordringer, der selvfølgelig er med efterafgrøder, samtidig med at vi havde fået Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger, og der synes vi at det her lovforslag havde hørt hjemme.

Kl. 17:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Lotte Rod, Det Radikale Venstre.

Kl. 17:02

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

Lovforslaget her har til formål at sikre, at vandmiljøet ikke bliver ekstra belastet af kvælstof fra landbruget, når vejret er ekstremt dårligt. Fremover skal kvælstofkvoten nedsættes automatisk, hvis kravet om, at man skal udlægge efterafgrøder, ikke opfyldes f.eks. på grund af dårligt vejr.

Samtidig fjerner vi med lovforslaget bemyndigelsen til, at man kan forhøje kvælstofkvoten ved ekstremt vejr. Tidligere kunne man få lov til at gødske mere, end det normalt er tilladt, ved ekstreme nedbørsmængder eller orkaner, hvis den allerede tilførte gødning blev udvasket eller fløj bort. Men det skader miljøet, når man tilfører yderligere kvælstof uden at lave kompenserende foranstaltninger, og det viste sig ikke at være i overensstemmelse med EU's direktiv om

beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget. Kommissionen indstillede derfor i 2011, at denne bemyndigelse blev ophævet, og derfor er den heller ikke blevet udnyttet i den seneste gødskningsbekendtgørelse.

Nu følger vi op og rydder op i loven, så bemyndigelsen bliver fjernet. Fremover skal landmænd altså håndtere ekstremt vejr ved at sikre en effektiv udnyttelse af kvælstofkvoten f.eks. ved at gødske ad flere omgange. Radikale Venstre kan støtte forslaget.

Kl. 17:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt med en kort bemærkning. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:03

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Det her lovforslag koster arbejdspladser. Og så ligger spørgsmålet lige for, for Det Radikale Venstre taler også tit om at sikre arbejdspladserne: Hvorfor kan Det Radikale Venstre støtte dette lovforslag, der koster arbejdspladser, når nu lovforslaget ikke skader miljøet?

Kl. 17:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:04

Lotte Rod (RV):

Det her lovforslag er jo ikke et spørgsmål om at finde på nye byrder for landbruget. Det her lovforslag har til formål at sikre, at vi lever op til det, som den tidligere regering faktisk fandt på, nemlig de mål, man satte sig. Der har så været et hul i loven, som er det, vi lukker nu.

Kl. 17:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:04

Erling Bonnesen (V):

Det her har jo ikke en pind med den tidligere regering at gøre, for det er et nyt lovforslag som kommer fra den nuværende regering. Det, der bare undrer mig, er, at Det Radikale Venstre kan stå bag et forslag her, som direkte koster arbejdspladser, når det ikke belaster miljøet – det har vi jo fået på plads.

Kl. 17:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:04

Lotte Rod (RV):

Det var sådan, at der i 2011 var så kraftig nedbør i august, at en stor del af efterafgrøderne ikke kunne etableres, og at effekten af efterafgrøderne derfor blev halveret i forhold til det mål, der var sat i vandmiljøplanerne. Og det var som sagt den tidligere regering, der var med til at sætte de her mål, og derfor undrer det mig lidt, at Venstre nu forsøger at tegne det her billede af, at det skulle handle om at komme med nye byrder. Tværtimod er det jo bare en måde at gøre tingene smartere på.

Hvor det jo tidligere var sådan, at efterafgrøderne lå til sidst i perioden, og man så efterfølgende kunne give en dispensation, går vi nu ind og siger, at de kommer til at ligge i starten af perioden, sådan at man jo har mulighed for at gøre en af de andre fem ting efterfølgende og at det derfor ikke behøver at være en byrde for landmanden. Så jeg synes, det er lidt ærgerligt, at Venstre ikke står ved det,

som man selv har været med til at sætte som mål, men i stedet forsøger at spinne det her, som om vi nu opfinder alle mulige nye byrder.

Kl. 17:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. René Christensen.

Kl. 17:05

René Christensen (DF):

Tak. Jeg vil ikke gå ind i diskussionen om arbejdspladser. Men når vi kigger på landbruget og bare kigger i den ringe tid, jeg har været med, kan vi se, hvad der er blevet pålagt af kontrolforordninger og andet. Og ja, Dansk Folkeparti har også været med til at stemme ja til nogle af dem, men på et tidspunkt må vi jo også spørge: Hvad er det, en landmand står op til om morgenen? Kan han overhovedet håndtere alt det, vi har her, krydsverensstemmelser, og jeg ved ikke, hvad de står op til hver evig eneste morgen? Nu skal de her igen stå op til noget, som de ikke er herrer over. De står op til, at hvis der pludselig er et vejrlig, der gør, at det bliver meget, meget svært at komme ud at gøre det, de skal, så falder hammeren med det samme.

Er ordføreren ikke enig i, at en af de ting, vi havde forventet at der også lå i Natur- og Landbrugskommissionen – som vi jo alle sammen måske egentlig er blevet ret glade for, selv om der var nogle af os, der var meget kritiske til at starte med, og det er jo positivt – var, at vi også skulle diskutere: Hvad er det, et landbrug skal leve op til? Skal vi ikke have noget, hvor man egentlig har en mulighed for at stå op om morgenen og vide, hvad det er, man skal leve op til? Det her er jo bare et hak til oven i alle de hundredvis af regler, vi har pålagt lige nøjagtig landbrugserhvervet.

Kl. 17:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:06

Lotte Rod (RV):

Det får vi rig mulighed for at diskutere. Det her er jo ikke et hak til. Det her handler jo om, at vi lever op til det, som vi en gang har vedtaget. Altså, vi har sat nogle mål, men så har det vist sig, at der i 2011 har været så massiv nedbør, hvilket har gjort, at effekterne af efterafgrøderne var halveret i forhold til det, vi havde sat som mål. Det må vi da tage bestik af politisk.

Derfor synes jeg, det giver rigtig god mening, at vi nu går ind og kigger på, at i stedet for at efterafgrøderne lå til sidst i perioden, og at man, hvis det ikke fungerede, gav dispensation, så går vi nu ind og siger: Hvis det ligger i starten, så har landmanden stadig væk de her fem andre muligheder for at gribe ind. Så der er altså ikke tale om, at det er en ekstra byrde. Der er tale om, at vi gør tingene på en smartere måde, sådan at vi lever op til det, som vi faktisk var mange der var enige om, og som kom fra den tidligere regering. Så jeg synes ikke, det kan undre, at vi faktisk lever op til det, som den tidligere regering sagde.

Kl. 17:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. René Christensen.

Kl. 17:07

René Christensen (DF):

Det, jeg kan høre ordføreren sige, er, at når man nu fjerner den her regel om dispensation, som der er 7.000, der har fået i en periode, hvor vi havde nogle ekstreme vejrforhold, som vi alle sammen kan huske, så vil det sige, at det vil vi markant kunne se. Det vil sige, at ordføreren er helt sikker på, at vi i udvalgsarbejdet kan få dokumenteret, at de her 7.000 dispensationer, der er givet, har påvirket vand-

miljøet meget voldsomt, og at vi derfor er nødt til at gå så drastisk til værks i forhold til landmændene med de her sanktionsmuligheder, som vi har, hvis man ikke lever op til reglerne.

Er ordføreren sådan helt skråsikker, med hensyn til at vi nu når målet i forhold til vores vandmiljø, og at vi tydeligt vil kunne mærke forskel, når der ikke længere kan gives dispensationer i de her ekstreme tilfælde?

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:08

Lotte Rod (RV):

Det, jeg prøver at sige, er, at sådan, som det har fungeret indtil nu, har det betydet, at landmanden kunne lade være med at gøre nogle ting, og så var efterafgrøderne der som det allersidste, og hvis man ikke gjorde det, kunne man søge dispensation.

Nu starter vi med at tælle et andet sted. Nu tæller vi i starten, sådan at hvis det her med efterafgrøderne ikke kan lykkes på grund af f.eks. dårligt vejr, så har man jo stadig væk muligheden for at gøre nogle af de andre ting. Det lyder næsten, som om Dansk Folkeparti slet ikke har åbnet øjnene for, at efterafgrøder jo ikke er den eneste mulighed. Der er jo også mellemafgrøder, og der er efterafgrøder hos en anden landmand. Man kan gøre andre ting som landmand.

Så det er jo egentlig bare en måde at gøre det smartere på, og vi kommer til at sikre, at der sker det, som vi aftalte i fællesskab, og som faktisk var et mål, som den tidligere regering satte sig. Det sørger vi nu for at vi også lever op til.

Kl. 17:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Steen Gade.

Kl. 17:09

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Egentlig synes jeg, at forslaget på en måde er rettidig omhu. Det handler jo i virkeligheden om, at vi vil have de regler, vi har om efterafgrøde, til at fungere. Når jeg læser her, at det, vi har i dag, er, at efterafgrøder skal indberettes 1½ år efter, at de i realiteten har været brugt, så er det bare, jeg tænker: Når man så nu siger, at det skal ske i planperioden, altså at det skal indberettes i starten, så har man altså fået den fordel, at man er sikker på, at der bliver indberettet præcist og rigtigt. Det er landmanden interesseret i, og det er vi interesserede i. Når der bliver lavet et tag selv-system, der klarer det her, vil det efter min opfattelse ikke være en belastning for landmanden – måske ovenikøbet tværtom, for vi ved godt, hvordan det er, hvis vi skal sidde og tænke efter, hvad det nu var, vi tjente, og hvordan det nu var med vores selvangivelse og sådan noget mange år tilbage eller i hvert fald 1½ år tilbage i tiden; det skal vi have nogle papirer for at kunne huske. Så det er ingen belastning for landmanden, og jeg synes altså, det er rettidig omhu for at få en ordning til at fungere. Og så er det jo en ordning om efterafgrøde, som jeg faktisk tror det her Folketing har været fuldstændig enige om at vi skulle have. Jo, jeg tror, at alle partier har været enige om, at efterafgrøder var en god måde at gøre det på. At den var effektiv, at den virkede, ligger der jo ufattelig megen dokumentation for. Jeg mener heller ikke, at landbrugsorganisationerne nogen sinde har betvivlet, at efterafgrøde faktisk virkede. De har måske syntes, at det var for besværligt, og også, at det kostede dem penge, men ikke, at det ikke virkede. Det er jo egentlig det, vi så nu præciserer i nogle få præciseringer i regelværket, som gør, at det formål, som man har besluttet i Folketinget, bliver indfriet.

Må jeg så sige til nogle af ordførerne her, at jeg synes, der har været stillet spørgsmål og også kommenteret på en måde, så man skulle tro, at det var sådan en helt ny byrde, der nu blev lagt på landmanden. Det er det jo ikke. Det er jo et regelsæt, vi har, som det bare nu sikres bliver gennemført. 7.000 dispensationer: Jeg mener sådan set, der kunne have været andre tider her i salen, hvor nogle af de samme ordførere ville sige, at der med 7.000 dispensationer måske var lidt rigelig meget bureaukrati. Så jeg synes virkelig, der bliver skudt med kanoner på noget, som slet ikke fortjener det.

Når vi diskuterer efterafgrøder, kan jeg ikke lige lade være at sige, at det da ikke er mere end et par måneder siden, at ministeren var nødt til at udskyde en kraftig udvidelse af brugen af efterafgrøde, fordi vandplanerne var blevet forsinket. Det var de 140.000 ha mere, der skulle have haft efterafgrøde. Det er jo noget, som også den tidligere regering ville have været forpligtet på at lave noget der ligner. Så jeg synes, det er en lidt underlig diskussion, vi har her, om noget, som dybest set efter min bedste overbevisning er en meget fornuftig måde at få en ordning til at fungere lidt mere hensigtsmæssigt på, end vi har haft den indtil nu.

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt spørger. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:13

Erling Bonnesen (V):

Der kan være mange vinkler, der kan udløse undren, og derfor tror jeg også, der er god grund til, at man får foretaget en god og grundig udvalgsbehandling, når vi nu når dertil.

Vi får stillet spørgsmålet om, hvorvidt miljøet bliver belastet i de situationer, hvor der har været ekstremt vejr og man har haft dispensationsmulighed netop for at sikre, at landmanden kunne dyrke sine afgrøder. Svaret er: Nej, miljøet er ikke blevet belastet. Det var også det, jeg henviste til i min ordførertale. Det er den dokumentation, vi har at holde os til. Så er spørgsmålet jo også, at når det er, at miljøet ikke bliver belastet, hvorfor er det så, at man vil fratage landmanden nogle muligheder for at gødske, så der kan dyrkes nogle fornuftige afgrøder.

Kl. 17:14

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:14

Steen Gade (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Erling Bonnesen bliver forundret over det, jeg siger, men jeg bliver endnu mere forundret over det, hr. Erling Bonnesen siger, for det lyder, som om efterafgrøder ikke virker. Det er jo det, hr. Erling Bonnesen faktisk siger her, nemlig at efterafgrøder ikke virker. Jamen vi har da dyngvis af dokumentation for, at efterafgrøder virker. Det er for øvrigt også refereret på side 7 i lovforslaget under miljømæssige konsekvenser. Så logikken bag det, som Venstres ordfører her siger, er jo, at vi ikke skal bruge efterafgrøder. Det er da en helt ny melding, også fra Venstre.

Kl. 17:14

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:14

Erling Bonnesen (V):

Det svar, som kom der fra SF, kan jeg fuldstændig afvise. Jeg har ikke sagt et ord om, at efterafgrøder ikke virker. Det, der er situationen, og det ved SF's ordfører udmærket godt – nu har jeg kun begrænset taletid, så det bliver sagt meget kort – er, at i de år, hvor der

er meget dårligt vejr og man ikke kan anlægge nok efterafgrøder eller det meget dårlige vejr fjerner nogle af efterafgrøderne på naturlig måde, så er det klart, at man har en anden situation. Det er lige præcis der, man har haft den her dispensationsmulighed, for jeg tror, at SF's ordfører er udmærket inde i den her sag, men bare forsøger ligesom at snakke den lidt ud på kanten.

Så sagen er jo, at når den her situation hidtil ikke har belastet miljøet, for det er det, rapporterne viser, er det underligt, at man vil fratage landmanden nogle muligheder for at gødske, så han har nogle fornuftige afgrøder. Så man skal lade være med at køre ud i det andet der, men lad os få det afklaret under udvalgsbehandlingen. Spørgsmålet er: Er det ikke underligt, når miljøet ikke bliver belastet, at man så ikke vil give landmanden nogle muligheder for at gødske fornuftigt?

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:15

Steen Gade (SF):

Hvis det nu var fuldstændig rigtigt, hvad hr. Erling Bonnesen siger, og hvis man nu tog det, han siger, som udgangspunkt, nemlig at miljøet ikke bliver belastet, når man ikke bruger efterafgrøder, har jeg da ret i, at logikken er, at så skal vi da aldrig bruge efterafgrøder, for det er da en belastning for landmanden. Så skal vi da aldrig bruge det, hvis det er sådan, at det er ligegyldigt, om vi bruger det. Altså, enten må man jo beslutte sig for, at efterafgrøder virker, ellers også må man beslutte sig for, at efterafgrøder ikke virker.

Hvis man som jeg mener, at efterafgrøder virker – og der ligger dygevis af dokumentation for, at efterafgrøder virker – må man da også indrømme, at i det øjeblik, der ikke bruges efterafgrøder, sker der en større forurening.

Så kommer der en diskussion bagefter: Hvor kan det måles henne og hvordan? Det er jo en anden diskussion. Og forhåbentlig er jeg også, engang når kommissionen bliver færdig, enig med Venstre om, at vi skal have meget bedre målemetoder, så vi også kan måle det meget tættere på landmandens marker, end vi kan i dag, så vi kan få mere syn for sagen, end vi har i dag.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. René Christensen.

Kl. 17:16

René Christensen (DF):

Efterafgrøder at vel sådan et redskab ligesom randzoner, kan man godt kalde det. Det var vel det værktøj, der var til stede, og der er ingen tvivl om, hvilket man ser, når man kigger på det, at efterafgrøder selvfølgelig har en effekt. Ingen tvivl om det, selvfølgelig har efterafgrøder en effekt.

Det, forslaget her lægger op til, er de særlige situationer – nu er det jo ikke en lov, der har kørt i mange, mange år med hensyn til efterafgrøder – hvor udfordringen har været, at i de her ekstreme år, hvor landmændene er blevet udfordret af, at vejrliget har været meget imod dem, har der været en mulighed for at få dispensation fra at have de her efterafgrøder, fordi det har været meget vanskeligt. Det er nok også år, hvor høsten er meget ringe eller man har andre store udfordringer. Nu fjerner man den dispensationsordning.

Jeg er sådan set enig i, at loven skal overholdes. Jeg har også sagt flere gange, at når vi har en lov, skal den overholdes, men man kan jo komme ud i de her ekstreme situationer, hvor der kan gives en dispensation. Hvis det var sådan, at vi skulle give de her dispensationer kontinuerligt, og at der var nogle landmænd, der sagde, at det har været meget svært for dem dette år, og hvis det kunne gøres gang på

gang, så var jeg enig med ordføreren. Men er ordføreren ikke enig i, at en dispensation skal man da have mulighed for i et erhverv, i hvilket man ikke selv er herre over vejret og vejrliget?

Kl. 17:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:18

Steen Gade (SF):

Jeg synes, at det her forslag handler om mere end den diskussion, som Dansk Folkepartis ordfører rejser. Det handler jo i virkeligheden om at lave en bedre administration af hele ordningen, så man starter med at melde ind om efterafgrøder med det samme i stedet for at vente 1½ år med at lave en indberetning. Så hvis Dansk Folkepartis ordfører vil tilgive mig det, vil jeg sige, at det måske er det vigtigste i det her forslag. Det er mit syn, nemlig at det nok er det vigtigste i det her forslag.

Så kommer det andet med dispensationerne. Jamen 7.000 dispensationer er jo på en eller anden måde ikke dispensationer efter min mening. Det vil sige, at det administrativt er noget rod, og jeg synes faktisk, at det er en rigtig betragtning set fra et miljøsynspunkt. Jeg håber da, at de her ordninger også kommer til at gælde, når vi får et bedre system, når vi får behandlet Natur- og Landbrugskommissionens resultater.

Kl. 17:19

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det hr. René Christensen igen.

Kl. 17:19

René Christensen (DF):

Jeg er sådan set enig i betragtningerne om det administrative, nemlig at det skal ændres til, at man melder forud. Men med hensyn til den her dispensationsordning mener jeg, at kæden falder lidt af. Der er andre gode ting i det. Igen vil jeg sige, at vi mener, at loven skal overholdes. Det får man faktisk en større chance for, ved at man forud håndterer meldepligten om, hvor meget man har udlagt med efterafgrøder. Det er vi sådan set enige i.

Problemet er, at der nu kan gå mange år, hvor vi ikke har den her vejr-situation. Grunden til, at det blev 7.000, var, at det var ekstremt vejr rigtig mange steder i Danmark og vi fik så meget vand på så kort tid. Det var der jo ingen, der kunne forudse, heller ikke landmændene, heller ikke os politikere.

Jeg synes bare, og det synes Dansk Folkeparti, at vi skal have den her mulighed for at være fleksible over for et erhverv, der, som vi alle sammen godt ved, har det godt lige nu, men der skal ikke ret meget til, for at det her erhverv har det rigtig svært. Med en lille rentestigning står vi igen med et erhverv, som er utrolig presset. Der kan sådan en sæson med meget voldsomt vejrlig, utrolig hårdt vejr og det her oven i give nogle komplikationer. Jeg er enig med ordføreren i, at det med meldepligten, som skal ligge foran, er et udmærket forslag.

Kl. 17:20

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:20

Steen Gade (SF):

Jeg er glad for, at hr. René Christensen siger, at han faktisk er tilhænger af en del af det her forslag. Hr. René Christensen opdagede måske også, at jeg sagde, at jeg synes, at det er den vigtigste del af det. Så vi er næsten ved at blive enige, men vi bliver ikke helt enige.

Jeg synes, at den eneste fornuftige måde at gøre det på er ved at sige, at vi har et efterafgrødesystem bygget op, at vi vil have bestemte effekter af det, og at vi må sørge for, at de effekter kommer til at vise resultater i virkeligheden. Men lad os selvfølgelig kigge på det i udvalget. Jeg synes da, der blev vist lidt fleksibilitet, også fra hr. René Christensens side.

Kl. 17:21

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er det hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 17:21

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at behandlingen af det her lovforslag er en stor sag for Venstre, så stor, at Venstres formand er kommet ind i salen. Det sker jo ikke hver dag, så det skal man erklære sin glæde over.

Når jeg hører hr. Erling Bonnesen fortælle om, hvordan arbejdspladserne fosser ud af landet på grund af det her lovforslag, må jeg dog indrømme, at vi måske mere har at gøre med en tvangstanke hos hr. Erling Bonnesen end med en realitet. Hver gang en politiker fra Venstre tager ordet i de her dage, giver de indtryk af, at arbejdspladserne fosser ud af landet.

Men hvad handler det her lovforslag om? Det handler om, at man i yderst ekstreme situationer kan påføre en bedrift en ekstraudgift på op til 11.000 kr. om året. Jeg vil bare sige til dem, der har talt om, hvilke alvorlige konsekvenser det her vil få for dansk landbrug, at hvis der skal en ekstraudgift på 11.000 kr. en sjælden gang i ekstreme tilfælde til for at vælte økonomien i dansk landbrug, har dansk landbrug rigtig, rigtig grundlæggende økonomiske problemer, som kræver helt andre løsninger end ikke at vedtage det her lovforslag.

Der er også en anden del af diskussionen. Der er nogle, der lidt anklagende og inkvisitorisk spørger, om vi får styr på vandmiljøet, hvis det her bliver vedtaget. Der vil jeg bare sige med fuldstændig sikkerhed: Nej, det gør vi ikke. Og når vi ikke får styr på vandmiljøet med det her lovforslag, er det, fordi man formentlig de sidste 20 år har forsømt at udvikle de redskaber, der skal til for at få styr på vandmiljøet.

Det er vel 20 år siden, at Enhedslisten første gang sagde, at det, der skal til, er, at vi tager afsæt i den enkelte bedrifts udledning af kvælstof. Det er der, man skal sætte et fokus. Det har vi så arbejdet på i 20 år, og nu lyder det, som om det synspunkt breder sig.

Jeg kan så spørge: Skulle man så ikke lade være med at vedtage det her lovforslag og vente? Det synes jeg sådan set ikke. For det, man udmærket godt ved, er – jeg har i hvert fald indtil i dag ikke hørt nogen benægte det – at efterafgrøder faktisk har en positiv effekt med hensyn til at begrænse kvælstofudledning. Når der så er et år eller to år, hvor man ikke etablerer efterafgrøder på grund af store regnmængder, synes det at være højrefløjens synspunkt i Danmark, at vi gør ingenting de år, vi lader stå til.

Jeg synes faktisk, at det, man gør med det her lovforslag, er betydelig klogere, nemlig at man siger, at man ikke mere vil være med til den nemme løsning – den *nemme* løsning – med bare at lade være med at modregne i kvælstofforbruget eller måske endda give tilladelse til at bruge lidt ekstra, efter at der altså ikke er blevet etableret de efterafgrøder, som skulle løse problemet.

Vi siger, at så må vi prøve at finde nogle andre løsninger. Der nævnes så i lovforslaget en række andre løsninger, som jeg tænker at dygtige landmænd, som ikke er optaget af at bilde os ind, at de går fallit, hvis de et år får en ekstra udgift på 11.000 kr., vil være i stand til at løfte og anvende på en fornuftig måde.

Så kernen i det her lovforslag er i virkeligheden bare, at hvis man ikke kan bruge et af de midler, som vi ved ikke virker, nej, som vi ved virker – nu skal man passe på, hvad man siger her, der kan være

nogle, der citerer, og hvis man ovenikøbet bliver citeret korrekt for at sige noget forkert, er det jo ikke ret godt – skal man gøre noget andet. Det er sådan set det, der står i det her lovforslag.

Det er fornuftigt og klogt, synes jeg, hvis man er oprigtig optaget af at løse den kæmpeudfordring, vi har i det her land, nemlig at sikre, at vi fremover kan have en landbrugs- og fødevarerproduktion, som er miljømæssigt bæredygtig.

Man kan selvfølgelig godt vælge at sige, at lige i år og næste år kan man, hver gang man synger en sang om arbejdspladser, selv om den som i det her tilfælde er fri fantasi, forsøge at presse et flertal i Folketinget til at opgive nødvendige miljømæssige tiltag. Men man kan ikke blive ved med det, for den indsats, man ikke gør for at løse de miljømæssige udfordringer i dag, påfører man jo så bare sine børn og børnebørn.

Jeg tror, det var Det Konservative Folkeparti, der engang sagde, at man skal lade være med at efterlade regningen i børneværelset. Det skal man tænke på, også når man snakker om miljø, synes jeg.

Derfor støtter Enhedslisten altså det her meget lille lovforslag, som jeg tror det vil være mest rigtigt at sige kommer til at spille en alt, alt for lille rolle i forhold til den store udfordring, vi står over for.

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Erling Bonnesen med en kort bemærkning.

Kl. 17:26

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jeg er da glad for, at Enhedslisten selv også har fået øje på, at arbejdspladser glider ud af landet. Nu var det ordføreren for Enhedslisten selv, der brugte ordene, at arbejdspladserne fosser ud af landet. Det må ordføreren selv redegøre for. Men det er jo så Enhedslistens vurdering, at arbejdspladserne fosser ud af landet. O.k., så har vi også fået den med i dag fra regeringens støtteparti.

Jeg har ikke sagt, at efterafgrøder ikke virker. Og som ordføreren også er helt enig i, tror jeg, handler den her sag om de ekstreme og særlige situationer med regnfulde år, hvor der ikke kan anlægges nok efterafgrøder, og hvor nogle af dem forsvinder på grund af det dårlige vejr. Vi har så den her dispensationsmulighed, som man vil fjerne. Det er det, der sådan set kommer helt ind til kernen. For så er det et spørgsmål, når det er sådan, at den her dispensationsmulighed ikke har medført, at man belaster miljøet. For det var det, jeg kunne henvise til i min ordførertale ud fra de institutrappporter, som ligger, altså at miljøet ikke bliver belastet. Så er det da underligt, er man ikke, om jeg så må sige, vil sige o.k. til landmændene, så de kan gødske fornuftigt for at få nogle fornuftige afgrøder, når det ikke belaster miljøet. Er det ikke det?

Kl. 17:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:27

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare præcisere, at det, jeg sagde, var, at det var hver gang, at et medlem fra Venstre tog ordet, at arbejdspladserne fossede ud af landet, præcis som de gjorde, da vi havde en Venstreledet regering.

Men lad mig så bare sige: Jamen hvis vi er enige om, at efterafgrøder virker, og man så i nogle år ikke kan benytte sig af efterafgrøder, fordi der er for meget regn, er det så ikke logisk, at man de år må gøre noget andet? Eller skal jeg forstå hr. Erling Bonnesen sådan, at det er Venstres opfattelse, at det, når vi i de kommende år får kraftigere regnvejr, end vi har haft tidligere, sådan set kan være anledning til at droppe en række af de miljøkrav, vi har stillet, for så

går det nok af sig selv? Det er jo sådan bare for at finde ud af, hvor vi er henne i den her proces.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:28 (Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Jeg synes egentlig, at det her har udviklet sig til at blive en lidt mærkelig diskussion. Det er for mig at se ikke en diskussion om, hvorvidt efterafgrøder virker eller ikke virker, den diskussion synes jeg vi skal tage på et andet tidspunkt. Det er heller ikke en diskussion om, hvorvidt en yderligere omkostning på op til 11.000 kr. for den enkelte landmand vil vælte dansk landbrug eller ej. Det har det også udviklet sig til. Og for mig at se er det vigtige heller ikke en diskussion om arbejdspladser, der fosser ud af landet eller ikke. Det må vi tage i andre sammenhænge.

Det, jeg synes man kan undre sig over, er, at L 148 bliver fremsat i dag, ganske få uger før Natur- og Landbrugskommissionen forventes at offentliggøre resultatet af deres arbejde. Jeg kan så måske desværre undre mig mindre over, at L 148 synes at være endnu en sten af mange på vejen, så dansk landbrug ikke kan producere effektivt og konkurrencedygtigt.

Vi ved jo, at de nuværende gødskningsregler i forvejen hvert eneste år giver et milliardtab for dansk landbrug.

Jeg synes også, det er ærgerligt, at debatten om det her forslag handler om, hvorvidt regler skal overholdes eller ikke overholdes. Det handler om nogle ganske fornuftige bestemmelser, som hidtil har været gældende i form af nogle dispensationsmuligheder i forbindelse med ekstremt vejr.

Hertil kommer så, at forslaget vil give ministeren en række bemyndigelser til fastsættelse af nye regler om, at jordbrugeren automatisk får nedsat kvælstofkvoten, hvis kravet om at udlægge efterafgrøder ikke opfyldes.

Konsekvensen af de nedsatte kvælstofkvoter vil jo være, at man får et mindre udbytte. Afgrøderne skal med andre ord undergødskes og sulte, selv om den øgede kvælstoftilførsel ikke ville indebære nødvendig udledning. Der er altså ikke tale om forhold, som landmændene selv har indflydelse på, og alligevel vil man fratage denne mulighed for dispensation.

Jeg synes, man kan og skal undre sig over, at regeringen ser det nødvendigt at ophæve dispensationsmuligheden, en mulighed, som bygger på sund fornuft og en grundlæggende forståelse for, at landbrugets produktionsvilkår også er vejrafhængige.

En dispensationsmulighed er jo netop en mulighed, det er ikke et retskrav. I Liberal Alliance tolker vi derfor det fremsatte lovforslag som desværre liggende i forlængelse af regeringens ønske om at afvikle dansk landbrug. Jeg har simpelt hen ikke mødt et eneste forslag fra den her regering, som lægger op til, at dansk landbrug er et erhverv, vi ønsker i Danmark, og et erhverv, vi ønsker at styrke.

Vi ønsker i Liberal Alliance ikke at bidrage til afviklingen af dette erhverv, vel vidende at lige præcis det her forslag ikke er det, der vil være den definitive afvikling, men det er et skridt i den retning. Og vi ønsker det slet ikke, når vi ikke kan se, at det faglige grundlag er i orden, og når lovforslaget bliver fremsat ganske få uger, før Natur- og Landbrugskommissionen offentliggør deres anbefalinger. Jeg synes, det ville have klædt regeringen at afvente Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger.

Vi håber i Liberal Alliance meget på, at der vil blive lagt op til et nyt styrings- og reguleringsregime i forhold til dansk landbrug, et paradigmeskift, der gør, at vi kan løfte blikket fra de mange små regler, og de mange små former for detailstyring, som lagt oven på hinanden og i forlængelse af hinanden ødelægger mulighederne for dansk landbrug. Derfor støtter Liberal Alliance ikke det fremsatte forslag.

Erling Bonnesen (V):

Nu var det Enhedslistens ordfører selv, der brugte ordene, at arbejdspladserne fosser ud af landet. Men jeg noterede mig også, at Enhedslistens ordfører ikke gendrev det. Så det må være en korrekt konklusion, som Enhedslistens ordfører selv har draget, nemlig at arbejdspladserne fosser ud af landet på grund af den politik, som man er parlamentarisk grundlag for. Men det har sådan set ikke noget med den her sag at gøre lige nu.

Den teoretiske slutning, som Enhedslistens ordfører her drager, når han siger, at det så på en eller anden måde alligevel vil belaste miljøet, holder ikke ud fra den rapport, jeg har kunnet fremvise. Jeg glæder mig også til, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan få boret det ud, for det er jo netop sådan, at i forbindelse med den bakteriologiske proces, der foregår i jorden, så ryger det, viser rapporten, ikke ud i vandmiljøet. Og det er det, vi så skal prøve at få sat endeligt på plads i udvalgsbehandlingen. Det tillader tiden ikke her.

Men konklusionen er jo, hvilket jeg havde med i min ordførertale, at når det ikke belaster miljøet at bruge de her dispensationsmuligheder, så er det da underligt, at man vil fratage landmændene muligheden for at dyrke sine afgrøder. Så kan vi ikke dreje den derhen og sige, at hvis det er tilfældet, at vi bliver enige om det, altså at det ikke belaster miljøet, er der ingen grund til at fratage landmændene den her dispensationsmulighed? Er Enhedslistens ordfører ikke enig i det?

Kl. 17:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 17:29

Per Clausen (EL):

Jeg tror nok, at man har sådan en særlig kursusvirksomhed i Venstre, der handler om, at man lærer, at man skal forsøge at formulere, hvad andre mennesker har sagt, for dem, når andre mennesker ikke siger det, man synes de skulle sige. Det er o.k. med sådan et kursus. Jeg nærer fuld tillid til, at de, som lytter til den her debat, og som ikke er medlem af Venstre, har hørt, hvad jeg har sagt. Så det går nok.

Så vil jeg bare sige til hr. Erling Bonnesen, at det er min klare opfattelse, at efterafgrøder virker. Hr. Erling Bonnesen har selv bekræftet, at det er han enig med mig i. Så siger jeg, at når der er nogle år, hvor man af den ene eller den anden grund ikke kan bruge efterafgrøder, er man altså nødt til at gøre noget andet for at kompensere for den effekt, man ville have opnået ved hjælp af efterafgrøder. Skulle man et enkelt år eller to opnå et over gennemsnitligt godt resultat, skal det altså ses i forhold til det, vi skylder for at levere det, man vistnok kalder økologisk god tilstand i vandet, og så er det kun godt.

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om bemærkninger. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, fru Mette Bock.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke nogen, der har bedt om ordet for en kommentar. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, fru Lene Espersen.

Kl. 17:35

(Ordfører)

Lene Espersen (KF):

Tak. Jeg synes faktisk også, det har været en både god og måske også sådan lidt sjov debat, vi har haft her i eftermiddag, for vi har lidt forladt det, lovforslaget handler om.

Jeg synes måske også, det er vigtigt her under debatten at få sagt, at lovforslaget her jo ikke handler om, hvorvidt der skal være efterafgrøder eller ej. Det handler heller ikke om, hvorvidt man skal overholde reglerne eller ej. Jeg går ud fra, at vi alle sammen – os, der er lovgivere – er enige om, at reglerne selvfølgelig skal overholdes.

Det, der bare er problemet, er jo, at formålet med det her lovforslag er at fjerne nogle dispensationsordninger, der faktisk er ganske fornuftige. Konsekvensen af lovforslaget er altså, at vi forringer landbrugets konkurrencevilkår, fordi vi foretager opstramminger af reglerne for gødskning og for plantning af efterafgrøder.

Ministeren foreslår at fjerne den dispensationsmulighed, der er i dag i lovgivningen, således at jordbrugere, i tilfælde af at der er meget kraftig regn eller storm, får mulighed for efterfølgende at eftergødske. Det er en dispensationsmulighed, man har lavet, fordi det faktisk er rimeligt fornuftigt, for det er klart, at hvis al gødningen er væk, kan planterne ikke vokse. Og det betyder altså, hvis det her lovforslag bliver vedtaget, at vi vælger at sige politisk, at landmanden i tilfælde af rigtig dårligt vejr så ikke får den samme mulighed for f.eks. at dyrke majs og kartofler, som han har i dag.

Det er der måske nogle der trækker på skuldrene af og siger: Det er så en konsekvens, og det gør vi i miljøets hellige navn. Jeg har bare svært ved forstå, at det virkelig kan være fornuftigt at indføre et sådant regime.

Derfor vil jeg også gøre det meget kort og klart: Vi kan ikke støtte lovforslaget, som det foreligger nu. Vi synes, det virker uigenomtænkt, at man kommer med et forslag, vi kan se forringer vilkårene, samtidig med at ministeren selv har nedsat en natur- og landbrugskommission, der jo netop har til formål at se på det samlede regelsæt. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor man kommer med en pisk nu – nogle vil så sige, at det er en lille pisk – uden at der er en saglig dokumentation for, at det virker, i stedet for at afvente Natur- og Landbrugskommissionens arbejde og så komme med et gennemtænkt forslag.

Jeg vil gerne sige både til ministeren og til de partier, der er positive over for det her lovforslag, at vi gerne vil medvirke til, at man får lavet et nyt regelsæt – også et bedre regelsæt, end det, vi har i dag – men det må være med sagligheden i front, og det må altså være med et helhedssyn, hvor vi prøver at se tingene i en sammenhæng og ikke kommer med sådan et enkelt forslag, som efter min mening i sidste ende kan gøre mere skade, end det kan gøre gavn. Så vi kan ikke tilslutte os lovforslaget.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er foreløbig en, der har bedt om ordet, og det er Lotte Rod fra Radikale Venstre.

Kl. 17:38

Lotte Rod (RV):

Med det her lovforslag flytter vi beregningen af perioden. Før var det sådan, at hvis landmanden ikke gjorde noget i den første periode,

var etablering af efterafgrøder det sidste, man kunne gøre, og hvis det så regnede rigtig meget, søgte man om dispensation.

Fremover bliver det sådan, at efterafgrøderne ligger i den første periode. Derfor vil jeg gerne bede ordføreren bekræfte, at hvis det så regner rigtig meget, har landmanden stadig muligheden for at gøre op til fem forskellige andre ting.

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:38

Lene Espersen (KF):

Sagen er jo bare den, at landmanden i nogle situationer ikke vil have muligheden for at gøre præcis det, han kunne ønske sig. Vi kan se i de høringssvar, der er afgivet, at de jordbrugere, der har majs- og kartoffelproduktion, vil kunne komme i en meget, meget vanskelig situation med det lovforslag, som er her, fordi der ikke bliver mulighed for at eftergødske. Det synes jeg er et problem.

Så er der en helt anden diskussion, der handler om efterafgrøder, men det, jeg i hvert fald synes er et stort problem med lovforslaget, er, at man får vanskelige vilkår for at producere det, jeg vil kalde almindelige produkter, og som vi forventer at vores landbrug kan producere.

Kl. 17:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Lotte Rod.

Kl. 17:39

Lotte Rod (RV):

Jeg vil meget gerne remse nogle af de muligheder, man har som landmand, op. Altså, hvis det regner rigtig meget og man ikke har mulighed for at etablere efterafgrøder, er der mulighed for mellemafgrøder, der er mulighed for efterafgrøder hos en anden landmand, der er mulighed for nedsat N-norm, der er mulighed for afbrænding, og der er mulighed for udlægning af energiafgrøder.

Det er jo ikke sådan, at vi fratager landmænd muligheden; vi gør det bare smartere med det her lovforslag. Målet er, at vi lever op til det mål, som den tidligere regering sådan set satte.

Derfor vil jeg gerne bede ordføreren bekræfte, at der netop er mulighed for at gøre de her fem forskellige ting, og at man altså f.eks. kan have efterafgrøder hos en anden landmand. Vil ordføreren godt bekræfte det?

Kl. 17:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:39

Lene Espersen (KF):

Jeg vil sige til den radikale ordfører, at der er andre muligheder. Der er bare desværre ikke altid de muligheder, som, kan man sige, er dem, der vil give det bedste udbytte for landmanden.

Det, som jeg synes er det store problem med det her lovforslag, er, at man lægger hele byrden, når vejret er dårligt, over på landmanden, og ikke benytter de dispensationsmuligheder, som vi valgte at give i det lovforslag, der oprindeligt kom fra VK-regeringen.

Så jeg vil sige til fru Lotte Rod, at vi da godt kan have en diskussion om, at det er fint, at man forsøger at pynte lidt på tingene og give nogle alternativer, men det rører jo ikke ved den problemstilling, der er, nemlig at vi altså med det her lovforslag så at sige vælger at sige, at det er landmandens skyld, at vejret er dårligt.

Tænk, hvis den nuværende regering sagde til Københavns Kommune, at det er Københavns Kommune, der er skyld i de store over-

svømmelser rundtomkring i byen, når det regner. Skulle det så være Frank Jensen og Københavns Kommune, der så skulle have ansvaret for at få ryddet op i det? Det er jo forsikringstagere i hele landet, der i dag betaler for det.

Derfor synes jeg altså, at det et eller andet sted er meget forkert, at man sender hele regningen for dårligt vejr videre til landmænd, der altså ikke er herrer over vejret og vejrets luner.

Kl. 17:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak til ordføreren. Så er det fødevareministeren.

Kl. 17:41

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Debatten i dag er godt nok kommet vidt omkring. Jeg synes faktisk, at det her er et forholdsvis lille forslag, som handler om at lukke et hul, der har vist sig i reglerne om efterafgrøder, og at man kan svinge sig helt op til, at det kan betyde tab af arbejdspladser og lukning af landbruget, synes jeg alligevel er godt klaret.

Flere har spurgt om, og det tror jeg at jeg vil starte med at kommentere, hvad regeringen har gang i. I har nedsat en natur- og landbrugskommission, hvorfor vil I ikke vente på den? Til det har jeg bare at sige, at vi fra starten har sagt, at Natur- og Landbrugskommissionen ikke er en syltekrukke. Verden stopper ikke, mens den kommission arbejder. Den skal arbejde hurtigt, den skal give os nogle gode, kloge, balancerede svar på, hvordan vi sikrer en fremtid med både natur og et godt landbrug i det her land.

Men det er ikke ensbetydende med, at verden skal stå stille. Vi bryder os ikke om syltekrukker. Det er nemt nok, at oppositionen, hver gang der kommer et eller andet, som den er utilfreds med, synes, det er noget, Natur- og Landbrugskommissionen skal tage sig. Det holder ikke, der er nogle ting, som man er nødt til at gøre, hvor problemerne er nødt til at blive løst, og det her er en af de ting.

Så er der mange, der har sagt: Det, I har gang i her, handler om at fjerne en dispensationsmulighed for nogle landmænd. Nej, det gør det ikke. Det, det handler om her, er at gøre dispensationen overflødig.

Sagen er den, at for at passe på vores vandmiljø skal vi udlede mindre kvælstof fra landbruget. I den her lovgivning er der seks muligheder, den enkelte landmand kan vælge mellem – seks muligheder: Han kan udlægge mellemafrøder, han kan udlægge efterafgrøder hos en anden jordbruger, han kan nedsætte sin kvælstofnorm, han kan afbrænde gyllen, han kan udlægge energiafrøder, og så kan han plante efterafgrøder.

Hidtil har det været sådan, at det var noget, man gjorde i samme sæson, så de fem alternativer til efterafgrøder kunne man bruge i løbet af en sommer. Fik man ikke gjort noget af det, kunne man plante efterafgrøder til sidst.

Det har så i flere år betydet, at efterafgrøderne er vasket væk, og at den enkelte landmand ikke har kunnet bidrage til en mindre udledning af kvælstof. Det er selvfølgelig ikke sjovt for den enkelte landmand, at han ikke bidrager til fællesskabet, men det er bestemt heller ikke sjovt for vandmiljøet. Derfor gør vi det på en anden måde nu, og det er sådan set bare det, der ligger i det her lovforslag.

Vi gør det på en anden måde. Vi siger, at vi starter sæsonen der, hvor man planter efterafgrøderne. Hvis det så ikke lykkes at plante efterafgrøderne, fordi der kommer for meget regn, har man stadig væk de fem andre muligheder for at gøre balancen op på sit kvælstofregnskab.

Det er jo ikke det, der er en ekstra byrde. Det får jo ikke nogen arbejdspladser til at fosse ud af landet. Det lukker ikke dansk landbrug. Det lukker et hul, der har vist sig for nogle landmænd, som ikke har kunnet reducere med det, de gerne ville og i hvert fald skulle, på baggrund af vejret.

Så jeg synes, det er vigtigt, at vi får taget det her på den måde, at man prøver at kigge lidt praktisk på det. For sådan som jeg hører det, siger alle jo egentlig, at efterafgrøderne virker, og at efterafgrøder sådan set er udmærket. Det er meget godt, for det er jo også noget, der er vedtaget under den tidligere regering.

Men det ændrer da ikke ved, at vi selvfølgelig også må have – og det havde jeg faktisk forventet – en fælles interesse i at lukke det hul. Vi har jo et fælles mål om at reducere kvælstofudledning, og det er da ærgerligt, at der er sådan et vidt åbent hul, så vi ikke får reduceret kvælstofudledningen, når man nu så nemt kunne gøre noget ved det.

Jeg mener sådan set, at vi med det her lovforslag har fjernet muligheden for, at man forhøjer kvælstofkvoten på grund af vejrlig. Vi har givet landmanden nogle alternative muligheder. Det kommer til at betyde, at vi får reduceret mere kvælstofudledning, og det er jo rigtig godt. Det kommer også til at betyde, at EU-Kommissionen ikke er på nakken af os om nitratdirektivet, og det er også ret positivt.

Så vil jeg bare sige, at med god planlægning kan den enkelte landmand altså gøre det her og både skabe fundamentet for et godt vandmiljø og søreme også for en god sæson med gode afgrøder. Det handler bare om lidt planlægning. Ja, der ligger lidt, i forhold til hvornår man skal indberette; man skal indberette tidligere, og jeg er faktisk langt hen ad vejen enig med hr. Steen Gade i, at det er rigtig praktisk, at man skal indberette, nogenlunde samtidig med at man udfører den handling, der skal indberettes. Så er det nemmere at huske, i stedet for at gøre det halvandet år efter.

Det kan man selvfølgelig godt kalde en byrde, men samlet set vil jeg sige, at der altså er minimale byrder i det her lovforslag. Det handler om at gøre tingene smartere. Når nu vi alligevel skal have de efterafgrøder, er det da smartere, at vi får dem til at virke.

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er foreløbig en enkelt, der har bedt om ordet. Det er hr. Erling Bonnesen fra Venstre.

Kl. 17:47

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. I forhold til Natur- og Landbrugskommissionen er det jo sådan en lille smule pudsigt, at den diskussion er vendt 180 grader. For når vi andre fra oppositionen nogle gange sådan undervejs i arbejdet måske har haft nogle ting, vi gerne ville have sat på dagsordenen, så har det ikke kunnet lade sig gøre, nej, så skulle det vente på Natur- og Landbrugskommissionen.

Nu er det så lige vendt 180 grader, så det er derfor, vi selvfølgelig har fremhævet nogle gange, at det da så ville være oplagt at sige – i hvert fald når der så kun er nogle ganske få uger til, at kommissionen skal afrapportere – at den altså også skulle have kigget på det her i sin helhed. Det kan jeg også forstå på nogle af de udtalelser, fødevareministeren selv har fremsat, altså at der er god grund til at få set på det.

Så har jeg sådan undret mig en lille smule. Hvis man prøver at tage den sidste del ind i debatten, som ministeren har påpeget her, er der nogle andre muligheder. Der er det her dårlige vejr, som gør, at man enten ikke har kunnet udlægge nok efterafgrøder, eller at nogle af dem er blevet skadet. Nå, ja, men så pålægges der så bare nogle andre byrder, og så skal man foretage nogle andre ting, og så pålægges man igen nogle andre byrder.

Det er da sådan set underligt, som jeg flere gange har været inde på under debatten her: Når det er sådan, at miljøet ikke bliver påvirket eller skadet, hvorfor vil man så ikke give landmanden muligheden for at gødske sine afgrøder? For det er sådan set det, det handler om.

Kl. 17:48

Kl. 17:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 17:48

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg synes, der kommer rigtig mange af sådan nogle løse påstande om, at arbejdspladserne fosser ud af landet, og nu hører jeg så, at regeringen sylter alt muligt i Natur- og Landbrugskommissionen.

Jeg ved ikke, hvad det er, ordføreren taler om. Det var jo ordføreren, der syntes, at det her også skulle lægges over i Natur- og Landbrugskommissionen, på trods af at det er noget, der kan sættes i værk med det samme og bare handler om at lukke et hul i den nuværende lovgivning. Det synes jeg er noget mærkeligt noget. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg ikke mener, at det her er en ekstra byrde. Det her handler alene om, at man både i våde og tørre efterår får reduceret den mængde kvælstof, man nu engang skal reducere med.

Kl. 17:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:49

Erling Bonnesen (V):

Jamen hvis vi så springer polemikken over, som vi var inde på i forhold til Natur- og Landbrugskommissionen, og så kommer vi helt ind til kernen, er det så ikke underligt, at når det ikke skader miljøet, vil man ikke give landmanden lov til at gødske afgrøderne, så de kan få bare nogenlunde det, som de, om jeg så må sige, skal have for at udvikle sig? Er det ikke underligt, at selv om det ikke skader miljøet, vil man ikke give landmanden mulighed for at gødske sine afgrøder?

Det spørgsmål har jeg stillet flere gange, og jeg har endnu ikke fået det besvaret. Det er derfor, man nok ud i en polemisk debat i stedet for.

Kl. 17:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 17:49

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jamen det glæder mig da, at Venstres ordfører selv siger, at hele spørgsmålet om Natur- og Landbrugskommissionen drejer sig om polemik. Det var Venstre selv, der rejste sagen, så det er Venstre, der tager polemik med ind i debatten, og det er fint nok med mig.

Jeg ved heller ikke, hvad det er for en påstand om, at det, at der ikke er efterafgrøder, ikke skulle skade vandmiljøet. Selvfølgelig gør det det. Altså, man har jo indført efterafgrøderne, fordi de virker. Det vil sige, at når der ikke er efterafgrøder, virker de ikke. Så selvfølgelig påvirker det udledningen af kvælstof, at der ikke er efterafgrøder.

Derfor er vi da nødt til at sørge for, at den her lov ikke er så fuld af huller, altså at vi sørger for, at vi får den kvælstofreduktion, vi rent faktisk har brug for.

Kl. 17:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti for en kort bemærkning.

René Christensen (DF):

Det, jeg egentlig gerne vil spørge ministeren om, er den her nultolerance, der skal være. Som jeg tidligere har sagt, mener Dansk Folkeparti selvfølgelig, at loven skal overholdes.

Så har vi de her ekstreme tilfælde, hvor man har kunnet give en dispensation. Er det sådan, at det er regeringens holdning fremadrettet, også på alle andre områder, at der bare er nultolerance, altså at der ikke er nogen sager, hvor man kan sige, at det er nogle specielle situationer, hvor man giver nogle dispensationsmuligheder?

Jeg synes, at den her sag havde været en anden, hvis vi sådan havde set, at det her bare var kontinuerligt, altså at landmændene fik den ene dispensation efter den anden. Det her er jo tilfælde, hvor der har været en ekstrem vejr situation, og man har givet helt op til 7.000 dispensationer. Og jeg er sådan set enig med ministeren i, at det er værd at diskutere, når der er givet 7.000 dispensationer. Det er jeg faktisk enig i.

Men spørgsmålet er, om diskussionen skal munde ud i, at man skal lave en lovændring. Og det havde været en interessant diskussion at tage, når Landbrugskommissionen kommer med sine anbefalinger, altså hvordan kan vi komme ud over det her, så vi ikke kommer til at se, at vi skal give de her mange dispensationer år efter år?

Men er det ministerens holdning, at der sådan fremadrettet skal være nultolerance i lovgivningen på de her områder?

Kl. 17:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 17:51

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg kan simpelt hen slet ikke forstå, hvordan man kan kalde det nultolerance, når hver enkelt landmand har seks forskellige valgmuligheder.

Da hr. René Christensen selv var med til at gennemføre randzoneloven, drejede det sig om randzoner, slut! Men her har vi en lovgivning, hvor man kan vælge mellem seks forskellige virkemidler. At kalde det nultolerance, ligger helt uden for min begrebsverden.

Kl. 17:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. René Christensen.

Kl. 17:52

René Christensen (DF):

Det lyder flot at stå og sige, at der sådan er seks forskellige redskaber at vælge mellem. Der er lidt forskellige muligheder, og når man har rigtig skidt vejr, kan man plante efterafgrøder et andet sted, hvor det sikkert har været lige så skidt vejr, ellers så skal man i hvert fald ud på et marked, der måske ligger langt væk. Den mulighed er måske sådan mere en mulighed, der er på papiret.

Jeg er enig med ministeren i, at der er lagt nogle muligheder ind, og man kan nok også planlægge sig ud af det på en eller anden vis. Men tro mig, der vil komme situationer, hvor der vil være landmænd, der står i en situation, hvor vi har haft så ekstremt vejr, at det har været utroligt. Jeg nævnte det også, da jeg havde mulighed for at stå på talerstolen i forbindelse med min ordførertale.

Da vi stod i 2010 og 2011, var det virkelig ekstremt. Landmændene kunne simpelt hen ikke køre på deres arealer, og det var altså i lange perioder, der var de her oversvømmede områder. Og der mener jeg altså, at vi også fra Folketingets side skal være tolerante, selv om vi har nogle miljømål, vi gerne vil opnå.

Jeg er da enig i, at når vi er enige om at nå vores miljømål, skal vi også gå efter dem. Men vi bør have muligheden for at give en dis-

pensation, når vi står med så ekstreme tilfælde, i stedet for at komme med den store hammer efterfølgende.

Der spørger jeg bare ministeren: Er ministeren ikke enig i det? Vi vil gerne diskutere, om det skal være 7.000 dispensationer. Men det er jo ikke det, vi diskuterer her. Vi diskuterer jo nultolerance.

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 17:53

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det er ikke nultolerance. Vi har jo netop taget højde for den situation, hvor det er så vådt, at landmanden ikke kan komme på markerne. Det er vi klar over. Det er jo derfor, at der er seks forskellige valgmuligheder.

Hvis landmanden ikke kan komme på marken med efterafgrøderne om efteråret, har han mulighed for det i den kommende sæson. Og så kan man godt sidde og trække på skulderen af seks valgmuligheder, men når vi kører i bil, får vi ikke muligheden for at vælge mellem at tage sikkerhedssele på eller have en airbag, vel?

Her er der rent faktisk seks forskellige valgmuligheder. Det handler om, at man kan udlægge mellemafgrøder. Man kan udlægge efterafgrøder hos en anden jordbruger. Man kan nedsætte sin kvælstofnorm. Man kan afbrænde sin gylle. Og man kan udlægge energiforgrøder. Det er de fem andre muligheder, der er, hvis det hele skulle regne væk om efteråret.

Vi ved jo også godt i regeringen, at det nogle gange regner rigtig meget, og at det kan være rigtig, rigtig svært at komme ud med traktoren. Derfor er vi rigtig glade for nu at kunne vende det her om, så man kan starte med efterafgrøderne. Virker det ikke, har man fem andre muligheder. Det synes jeg kun man kan være tilfreds med.

Kl. 17:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak for det.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

10) Forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til transportministeren:

Hvad har regeringen tænkt sig at gøre for at opfylde sine løfter til vælgerne om at nedsætte priserne på kollektiv transport?

Af Kristian Pihl Lorentzen (V), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Le-garth (KF).

(Anmeldelse 10.01.2013. Fremme 15.01.2013).

Kl. 17:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til torsdag den 21. februar 2013.

Vi giver først ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Kristian Pihl Lorentzen, Venstre. Nej? Så er det transportministeren.

Besvarelse

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Med forespørgslen her er jeg blevet bedt om at redegøre for, hvad regeringen har tænkt sig at gøre for at opfylde løfterne til vælgerne om at nedsætte priserne på den kollektive transport.

Som det sikkert er anmelderne af forespørgslen bekendt, har regeringen sammen med Dansk Folkeparti og Enhedslisten indgået aftalen om bedre og billigere kollektiv trafik. Heri afsættes årligt mere end 600 mio. kr. til takstnedsættelser i den kollektive trafik. Aftalen sikrer takstnedsættelser i form af en takstnedsættelse på 20 pct. uden for myldretiden, et nyt ungdomskort, introrabat på rejsekort, øgede muligheder for prisdifferentiering hos togoperatørerne og rabat for særlige passagerer i fjernbusserne. Hver især bidrager dette til billigere billetter i den kollektive trafik og gør det mere attraktivt for flere danskere at bruge den kollektive trafik. Det betyder, at flere rent faktisk vælger at bruge den, hvilket selvfølgelig også er i tråd med regeringens politik.

Jeg vil gerne knytte et par kommentarer til takstnedsættelserne uden for myldretiden og det nye ungdomskort. Takstnedsættelser uden for myldretiden er målrettede takstnedsættelser, der sikrer, at vi med de til rådighed værende midler får den størst mulige effekt. Takstnedsættelser på 20 pct. i stedet for f.eks. på 4 pct., hvis de var delt ud over det hele, er med til at give en effekt, og vi har faktisk kunnet regne ud, at det vil betyde noget i retning af en passager-vækst på 3-4 pct.

Jeg er også meget glad for det nye ungdomskort. Ungdomskortet er kort fortalt det tilbud, som de fem partier giver de unge, og det sikrer, at unge på ungdomsuddannelserne og studerende på de videregående uddannelser får en billigere og mere attraktiv kollektiv trafik. For den enkelte er det et godt tilbud, og jeg tror også på, at det vil have en positiv effekt for samfundet.

Derfor kan man meget kort fortalt sige, at regeringen er godt tilfreds med aftalen om bedre og billigere kollektiv trafik, da den ligger helt i tråd med regeringens politik om at gøre den kollektive trafik attraktiv samt gerne være et alternativ til bilen.

Jeg er selvfølgelig også tilfreds med den interesse, som forespørgerne udtrykker ved at have rejst denne forespørgselsdebat. Jeg kan bare konstatere, at det ikke er et spørgsmål, der blev ofret så meget opmærksomhed på, da de selv havde regeringsansvaret, men som det er alle bekendt, er det sådan, at der er større glæde i himlen over 1 omvendt synder end over 99 retfærdige.

Kl. 17:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak til ministeren for det. Så åbner vi forhandlingerne. Den første ordfører er ordføreren for forespørgerne, hr. Kristian Pihl Lorentzen fra Venstre.

Kl. 17:58

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for det. Siden valget i efteråret 2011 er der blevet talt meget i befolkningen om regeringens problemer med løftebrud. Det er med god grund. Men et blandt de mange løftebrud skiller sig i særlig grad ud fra mængden. Det er det meget højt profilerede løfte fra Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti om en dramatisk sækning af billetpriserne i den kollektive trafik. Hvem husker ikke det fælles S-

SF-oplæg, der hedder »Fair Forandring«? Det var på forsiden prydet af partilederne fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal.

Venstre noterer sig, at regeringen ikke tilnærmelsesvis har indfriet de klare valgløfter om lavere billetpriser, som fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal i deres egenskab af partiledere udstedte før valget. S og SF lovede en markant sænkning af prisen på billetter i den kollektive trafik i myldretiden og uden for myldretiden. Der var rigtig mange forventningsfulde vælgere, der kvitterede ved at stemme på de to røde partier. Det er der ingen tvivl om.

Fru Helle Thorning-Schmidts og hr. Villy Søvndals løfter fra »Fair Forandring« inkluderer bl.a. følgende: 20 pct. lavere pris på abonnementskort uden for det gamle HT-område, altså i resten af landet, 40 pct. lavere pris på abonnementskort i det gamle HT-område og 25 pct. lavere pris på klippekort i det gamle HT-område. Desuden blev der helt konkret lovet en pris på blot 10 kr. for korte rejser for brugere af klippekort i hovedstadsområdet.

Der var altså yderst markante og klokkeklare løfter om billigere rejser i den kollektive trafik, også i myldretiden, hvor det meget store antal pendlere skal til og fra arbejde eller til uddannelse.

Hvad er der så sket siden valget? Realiteten er, at billetpriserne siden valget i efteråret 2011 er steget to gange, senest i januar 2013. Endvidere har regeringen besluttet at indføre takstnedsættelser i lokaltrafikken uden for myldretiderne svarende til 20 pct., hvilket jo slet ikke kommer det store antal forventningsfulde pendlere til gavn.

Derfor kan det ikke undre nogen, at tusindvis af pendlere føler sig godt og grundigt snydt af den røde regering. Faktisk kan man med god grund tale om et kollektivt løftebrud af historiske dimensioner. Der er vel at mærke ikke tale om løfter udstedt af enkelte folketingskandidater eller ordførere, nej, der er tale om løfter, der var udstedt af selveste partilederne for S og SF.

Hvad har vi andre så lovet i valgkampen? Faldt vi også for fristelsen til at udstede velklingende løfter til pendlere for at score nogle stemmer op til valget? Nej. Venstre gik til valg på at fastholde det takstloft, der trådte i kraft med virkning fra 2008 som et effektivt værn imod de tidligere kraftige årlige stigninger i billetpriserne. Det løfte agter vi at indfri til punkt og prikke og holde fast i. Men vi afholder os fuldstændig fra at foregøgle passagererne, at vi vil sænke priserne i myldretiden.

Desuden vil Venstre satse på en modernisering og effektivisering af den kollektive trafik, så vi får bedre service og frigør penge til målrettede investeringer i den kollektive trafik. Herunder vil vi sætte kunderne, altså passagererne, i centrum og sikre en langt bedre sammenhæng mellem busser og tog.

Lad os nu tilføje debatten om den kollektive trafik noget realisme, noget troværdighed og fokus på bedre service for de penge, der er til rådighed. Helt centralt er det, at befolkningen kan have tillid til, at de løfter og mål, der fremføres af os politikere før valgene, også gælder, når vi kommer til tiden efter valgene, og også gælder den kollektive trafik.

På denne baggrund vil jeg gerne på vegne af Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer sig, at regeringen ikke tilnærmelsesvis har indfriet de klare valgløfter fra Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti om en markant sænkning af prisen på kollektiv trafik i så vel myldretiden som uden for myldretiden.

Løfterne fra oplægget »Fair Forandring« inkluderer bl.a.:
 - 20 pct. lavere pris på abonnementskort uden for det gamle HT-område,
 - 40 pct. lavere pris på abonnementskort i det gamle HT-område og
 - 25 pct. lavere pris på klippekort i det gamle HT-område.

Fakta er, at billetpriserne siden valget i efteråret 2011 er steget to gange, senest i januar 2013. Endvidere har regeringen besluttet at indføre takstnedsættelser i lokaltrafikken uden for myldretiderne svarende til 20 pct., hvilket ikke kommer det store antal pendlere til gavn.

Folketinget opfordrer regeringen til at fastholde det takstloft, der trådte i kraft med virkning fra 2008 som et effektivt værn mod de tidligere kraftige årlige stigninger i billetpriserne.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 30).

Kl. 18:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Forslaget til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er foreløbig to, der har bedt om ordet, den første er hr. Rasmus Prehn fra Socialdemokraterne.

Kl. 18:04

Rasmus Prehn (S):

Tak til hr. Kristian Pihl Lorentzen fra partiet Venstre. Det her med at love noget er jo ikke noget, som ligger ordføreren selv fjernt. Kigger man lidt i de forskellige lokale aviser sådan landet over, kan man se, at der sådan set at tale om en sand udbryderkonge, når det handler om løfter. Venstres trafikordfører har jo i hele kongeriget lovet asfaltering, nye veje, motorvejsopkobling, dybere havne, ja, snart sagt hvad som helst er der lovet.

Men der er ikke ret meget af det der er udsigt til bliver til noget, så jeg tror, at det, vi skal bruge vores kræfter på i dag, er at tale om, hvad vi rent faktisk har gjort, hvad vi er lykkedes med. Og ja, den siddende regering er rent faktisk lykkedes med at sætte priserne ned i den kollektive trafik.

Kan Venstres ordfører komme med et kvalificeret gæt på, hvor mange procent den kollektive trafikpris steg, mens Venstre havde regeringsmagten fra 2001 til 2011?

Kl. 18:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:05

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Nu synes jeg, hr. Rasmus Prehn fjerner fokus lidt fra dagens emne. Det er da rigtigt, at jeg er meget aktiv med hensyn til at tage rundt omkring i landet for at se på projekter. Det har jeg også noteret mig hr. Rasmus Prehn er indimellem, og det hilser jeg meget velkommen. Men det at være ude at se på projekter er jo ikke det samme som at love, det bliver indfriet i morgen.

Når vi taler trafikplanlægning, er det altså vigtigt at have det lange perspektiv for øje. Og noget kan gennemføres hurtigt, noget andet tager 5, 6, ja, helt op til 10 år, men det er bare vigtigt, at vi politikere er orienteret. Jeg synes, det er at fjerne fokus fra den her vigtige debat.

Det er således, at priserne i den kollektive trafik faktisk steg alermest i de sidste år under Nyrupregeringen. De fortsatte så med at stige sådan rimelig markant i de første år under VK-regeringen, indtil vi i 2007 sagde, at nu skulle det have en ende med de ret kraftige årlige stigninger i billetpriserne. Derfor vedtog vi takstloftet, som jeg opfatter som en kæmpe succes. For det er jo netop værnet imod, at priserne stiger, men flader ud og kun stiger i takt med prisudviklingen på lønninger, dieselolie osv.

Så takstloftet er vi utrolig glade for, og det forstår vi at regeringen da også er. Problemet er bare, at hr. Rasmus Prehn og de andre Socialdemokrater har været ude at love markante fald i billetpriserne i myldretiden, og det har man ikke indfriet.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 18:06

le Thorning-Schmidt, den nuværende statsminister, og hr. Villy Søvndal, den nuværende udenrigsminister, der prydede et oplæg, der hed »Fair Forandring« – og lovede, at taksterne ville falde med henholdsvis 20 og 40 pct., også i myldretiden. Og det, der er sket efter valget, er, at taksterne er steget to gange.

Kl. 18:06

Rasmus Prehn (S):

Jamen jeg vil gerne på Socialdemokraternes vegne kvittere for, at Venstres ordfører her på talerstolen indrømmer, at han er rejsende i løfter, også urealistiske løfter, i et ret stort omfang.

Med hensyn til den prisudvikling, der var, mens regeringen havde regeringsmagten, kan Venstres ordfører så bekræfte, at der var tale om, at priserne i den kollektive trafik steg med hele 54 pct., mens den almindelige pris- og lønudvikling i samme periode kun var 23 pct.? Kan Venstres ordfører bekræfte de tal fra Transportministeriet?

Kl. 18:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:07

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg må afvise, at Venstre har udstedt urealistiske løfter med hensyn til investeringer i den trafikale infrastruktur. Og igen prøver hr. Rasmus Prehn, fordi man har en yderst dårlig sag hos Socialdemokraterne, at aflede opmærksomheden fra dagens emne, nemlig priserne i den kollektive trafik, og hvem der har lovet hvad, og hvem der indfrier sine løfter.

Det er formentlig korrekt, at priserne steg med 54 pct. i den første del af VK-regeringens regeringsår, men hvis hr. Rasmus Prehn går 2-3 år tilbage, vil han se, at prisstigningerne i den sidste del af Nyrupregeringens tid var endnu større. Derfor tog vi bestik af situationen på et tidspunkt omkring 2006-07 og indførte et takstloft, som netop gjorde, at priserne ikke fortsatte deres himmelflugt år for år.

Det takstloft har faktisk været en succes, og det holder vi fast i, det var det, vi gik til valg på. Det er forskellen på Socialdemokraterne og os, for Socialdemokraterne gik til valg på at sænke priserne med 20 pct., ja, med helt op til 40 pct., og i stedet for er priserne steget i myldretiden. Det kalder vi kollektivt løftebrud.

Kl. 18:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten.

Kl. 18:08

Henning Hyllested (EL):

Jamen jeg kan forstå, at Venstres ordfører jo er voldsomt begejstret for takststigningsloftet, og det er nærmest omdrejningspunktet, når vi snakker takster og prisniveau i den kollektive trafik, fair nok. Og Venstres ordfører anser det for at være et effektivt værn mod prisstigninger. Samtidig brækker – eller hvad vi skal kalde det – Venstres ordfører sig over eller henviser til, at priserne i den kollektive trafik er steget to gange.

Jamen det er de jo netop på grund af takststigningsloftet, så jeg synes ikke lige, der er en sammenhæng i argumentationen der, vil jeg sige til hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 18:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:08

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Der er en fantastisk god sammenhæng, for hvis hr. Henning Hyllested havde hørt efter, ville han have hørt, at det jo er sagt i sammenhæng med, at nogen er gået ud i valgkampen – og det var jo fru Hel-

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Henning Hyllested.

Kl. 18:09

Kl. 18:09

Henning Hyllested (EL):

Det er jo klar tale. Det betyder, kan jeg forstå på Venstres ordfører, at Venstre finder, at det nuværende prisniveau i den kollektive trafik er o.k., og at det er o.k., at brugerne af den kollektive trafik, herunder de pendlere, som jeg kan forstå at Venstres ordfører har en veneration for, kan se frem til kommende prisstigninger hvert evig eneste år i henhold til det takststigningsloft, som jo er omdrejningspunktet for Venstre.

Så vil Venstres ordfører bekræfte dette, nemlig at brugerne af den kollektive trafik i årene fremover, og især da hvis Venstre kommer tilbage til regeringsmagten, kan se frem til stigende priser i den kollektive trafik hvert evige eneste år i januar?

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:10

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Nu er hr. Henning Hyllested inde på ønsketænkning, som jeg kan tilslutte mig, nemlig at Venstre kommer tilbage til magten.

Men jeg kan bekræfte, at vi holder fast i takstloftet som vores politik. Det var da ønskeligt, at man havde en kæmpestor pose penge til at sænke taksterne med, men det har vi bare ikke. Og vi skal bare tænke på, at hver gang vi sænker taksterne, er det andres penge, der skal bruges til det.

Der skylder Enhedslisten og andre jo at fortælle, hvem der skal betale gildet. Skal det være de bilister, som i forvejen plukkes for over 40 mia. kr. om året, og som er fuldstændig afhængige af deres bil for at kunne passe deres arbejde eller uddannelse? Eller er det skatteyderne, som i forvejen har et af verdens højeste skattetryk?

Så når man går ud og lover sådan noget, må man også pege på, hvem der skal betale regningen. Ellers er det det, jeg kalder en gratis omgang.

Derfor siger Venstre åbent og ærligt: Vi holder fast i takstloftet, som gør, at taksterne ikke stiger mere end det, som folks lønninger og det almindelige prisniveau i samfundet udvikler sig med.

Kl. 18:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Jonas Dahl, SF.

Kl. 18:11

Kl. 18:13

Jonas Dahl (SF):

Det var enormt interessant. Jeg ved ikke, om det, som hr. Kristian Pihl Lorentzen var ude at sige, var en fortalelse, for han siger, at skatteyderne ikke må betale.

Jeg vil bare være sikker på, at jeg hørte rigtigt, for skal det forstås sådan, at skatteyderne ikke på nogen måde må bidrage til den kollektive trafik i Danmark? Og betyder det så, at alle udgifter til den kollektive trafik alene skal væltes over på forbrugerne – ja eller nej?

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:12

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg synes, hr. Jonas Dahl her leverer et mislykket forsøg på at fjerne opmærksomheden fra, hvad det her drejer sig om. For selvfølgelig skal skatteyderne gå ind og understøtte den kollektive trafik. Vi har nogle steder i landet, hvor det er en bragende underskudsforretning at køre med busser og tog. Vi har bare bestemt, at vi vil have et sammenhængende land, så der kører vi med busser og tog, og så bliver regningen jo betalt af skatteyderne.

Eksempelvis støttes DSB jo med noget, der ligner 4 mia. kr. om året, og det er også en politik, vi har stået bag. Vi ønsker så bare en effektivisering af DSB, så vi forhåbentlig kan få det beløb nedbragt og bruge pengene på nogle fremadrettede investeringer.

Der bliver også støttet massivt i den kollektive busdrift landet over. Det er jo regioner og kommuner, som spytter i kassen dér med folks skattekrone, og det synes vi også er fint. Vi siger bare, at vi ikke vil være med til at putte endnu flere skattekrone i det, så hr. Jonas Dahl har fordrejet mine ord fuldstændig.

Selvfølgelig er vi nødt til understøtte den kollektive trafik, for det er en underskudsforretning mange steder. Men hvis vi gør en fælles indsats, tror jeg, vi kan få det til at blive en bedre forretning rundt omkring, f.eks. ved at vi spørger til prisen på togdriften rundt omkring i landet.

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 18:13

Jonas Dahl (SF):

Jeg forholdt mig sådan set bare til det, hr. Kristian Pihl Lorentzen selv sagde. Det er helt i orden, at det var en fortalelse, men så har vi fået det ryddet af vejen.

Jeg bed også mærke i det her med DSB, for sandheden er jo, at i løbet af 00'erne, da de borgerlige sad der, og hr. Kristian Pihl Lorentzen sad med ved bordetovre i Trafikministeriet, sugede man jo penge ud af DSB. Det er jo sandheden. Og samtidig steg priserne i øvrigt i den kollektive trafik med næsten 50 pct., som vi også hørte det fra hr. Rasmus Prehn. Så jeg synes, Venstre også bliver nødt til at forklare, hvad deres eget svar er.

Jeg vil gerne stå på mål for, at vi rent faktisk har lykkedes med at sænke priserne i den kollektive trafik med 20 pct. i myldretiden, det er jeg faktisk stolt af. Men hvordan har hr. Kristian Pihl Lorentzen det med, at priserne steg næsten 50 pct. i de 10 år, de borgerlige sad ved magten?

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg har det rigtig fint med, at vi fik indført et takstloft, som indebar, at vi fik fladet kurven totalt ud, og at vi fik rettet den stigning, der startede under Nyrupregeringen, og som SF også var medskyldig i, ind, således at vi nu har et takstloft. Det er et rigtig stort gode for passagererne, at de ved, at taksterne ikke kan eksplodere hvert eneste år.

Med hensyn til at vi skulle have suget penge ud af DSB som en anden flok blodigler, vil jeg sige, at det jo er fuldstændig fordrejet. Faktum er, at DSB får næsten 4 mia. kr. fra staten om året. Det kalder jeg ikke at suge penge ud af DSB, det er virkelig en massiv understøttelse. Og når vi får effektiviseret DSB – det er deres nye ledelse jo i fuld gang med, og det hilser vi meget velkommen – så kan vi forhåbentlig få nedbragt det beløb, som DSB understøttes med, markant.

Nogle af de penge, som hr. Jonas Dahl siger blev suget ud af DSB, ja, det handlede jo faktisk om, at Europa-Kommissionen pålagde den danske stat at få noget tilbagebetaling fra DSB, for at der ikke skulle ske en konkurrenceforvridning, fordi DSB på mange måder har en monopolstatus – endnu.

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om kommentarer, og så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Rasmus Prehn.

Kl. 18:15

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

»Løsninger frem for historieskrivning«. Det er overskriften på et debatindlæg i Folkebladet Lemvig den 16. februar skrevet af ingen ringere end Venstres ordfører, hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Venstres ordfører synes altså i Folkebladet Lemvig, at det er vigtigt at understrege, at Venstre ikke vil bruge kræfterne på at pege fingre historisk, men hellere vil tale om løsningerne. Derfor er det usædvanlig overraskende at se, at der nu er indkaldt til en forespørgselsdebat og at høre Venstres ordfører stå her og bruge hele sin tale tid på at pege fingre og tale historieskrivning.

Venstres ordfører gør altså det stik modsatte af, hvad han i offentligheden giver udtryk for han er optaget af. Venstres ordfører er ikke optaget af løsninger, han er optaget af historieskrivning, så han kan pege fingre.

Vi står også med et forslag til vedtagelse, der er fremsat af de højreorienterede partier. Handler det om, hvad man selv har på hjerte, hvad man selv gerne vil foreslå inden for kollektiv trafik? Næh, det er ene og alene historieskrivning, det er ene og alene pegende fingre af, hvad andre har gjort. Men vi kommer ikke uden om det, når det er, vi skal diskutere det her spørgsmål, for det er en forespørgselsdebat, hvor Venstres ordfører i høj grad har lagt op til en dyst på historiske facts, og så må vi jo dykke lidt ned i historien og prøve at gå det igennem.

Det er sådan set sådan med den nuværende politik inden for kollektiv trafik, at der for første gang i mange år sker det, at vi rent faktisk sætter priserne ned i den kollektive trafik, mens kvaliteten og kapaciteten får et betydeligt løft. Med Venstre og Konservatives regering fra 2001 til 2011 havde vi 10 lange og mørke år med dyrere og dårligere kollektiv trafik. Statsminister Anders Fogh Rasmussen fjernede som noget af det første et tilskud på 200 mio. kr. årligt til billigere kollektiv trafik, som Nyrupregeringen havde gennemført. Fra 2001 til 2011 steg priserne eksplosivt. Således var den gennemsnitlige prisstigning i hovedstadsområdet på hele 54 pct., mens den almindelige prisudvikling i samme periode var på kun 23 pct.

I samme periode led den kollektive trafik under et vældigt kvalitetstab. Der var færre afgang, der var problemer med at få siddeplads, og der var flere områder, der helt mistede deres egen bus- og rutebilsbetjening. Det var blandt de problemer, som voksede frem, mens Venstre og Konservative havde det politiske ansvar i regeringen. Fogh og Løkke stod altså for dyrere og dårligere kollektiv trafik. Socialdemokratiet og regeringen står i al beskedenhed for det modsatte, nemlig bedre og billigere kollektiv trafik.

Regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti sikrer igennem den aftale, vi har indgået her i sommer, bedre og billigere kollektiv trafik, og at der afsættes en hel mia. kr. årligt til den kollektive trafik. Det er penge, der bl.a. anvendes til at nedsætte taksterne med 20 pct. om aftenen og i weekenden i lokaltrafikken og til indførelse af et nyt ungdomskort, så alle unge 16-19-årige kan få rabat, og så alle på en ungdomsuddannelse kan få rabat, og så alle studerende ved videregående uddannelser kan få rabat. Vi afsætter også en pulje på hele 57 mio. kr. til målrettede initiativer i yderområderne, og vi sikrer, at de sociale rabatter i landets fjernbusser fastholdes. De her takstreduktioner forventes i sig selv at øge passagerantallet i den kollektive trafik med 3-4 pct.

Fra socialdemokratisk side er vi stærkt optaget af at fortsætte arbejdet med at gøre den kollektive trafik langt mere attraktiv. For os Socialdemokrater er målet, at flere vælger den kollektive trafik frem for bilen til gavn for mindre trængsel, bedre miljø og klima.

Derfor er vi glade for og stolte over, at regeringen er i fuld gang med at løfte det her område. Der sker elektrificering af jernbanenet, hvilket var gået helt i stå i de 10 år, den tidligere regering havde magten; der sker indkøb af elektriske tog og andet nyt materiel; hurtigere og mere rettidige tog; bedre og mere sammenhængende organisering af de forskellige trafikselskaber og aktører, det er noget, der er i fuld gang; flere afgang i den københavnske metro er der sat penge af til; satsning på letbaner i landets største byer; busbaner, så landets bybusser kan komme hurtigere og uforstyrret frem; ja, der er også sat penge af til supercykelstier, der skal hænge sammen med den kollektive trafik.

Det er altså sådan, at der aldrig er blevet gjort så meget i Danmark for at sikre bedre og billigere kollektiv trafik.

Kl. 18:20

På vegne af Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Socialdemokraterne skal jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti gennem aftalen om bedre og billigere kollektiv trafik fra juni 2012 har afsat 1 mia. kr. årligt til bedre og billigere kollektiv trafik – penge, der bl.a. anvendes til at nedsætte taksterne med 20 pct. om aftenen og i weekenden i lokaltrafikken og til indførelse af et nyt ungdomskort, så alle unge fra 16 til 19 år, alle på en ungdomsuddannelse og alle studerende på de videregående uddannelser kan rejse billigt med kollektiv trafik, samt en pulje på 57 mio. kr. om året til målrettede initiativer i landets yderområder. Takstreduktionerne forventes i sig selv at øge passagerantallet i den kollektive trafik med 3-4 pct. Folketinget ønsker at fortsætte arbejdet med at gøre den kollektive trafik langt mere attraktiv. Folketinget har som mål, at flere vælger den kollektive trafik frem for bilen til gavn for mindre trængsel, bedre miljø og klima.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 31).

Kl. 18:21

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Forslaget til vedtagelse vil indgå i den videre debat.

Der er foreløbig fire, der har bedt om ordet. Den første er hr. Kristian Pihl Lorentzen fra Venstre.

Kl. 18:21

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Det virkede et kort sekund, som om min gode kollega hr. Rasmus Prehn var lidt irriteret over, at vi i det hele taget har rejst den her debat. Jeg er helt enig i, at herinde i Folketinget skal vi tænke fremadrettet, vi skal tænke i fremtiden, vi skal tænke i løsninger.

Jeg forstår også godt, at Socialdemokraterne ikke er interesseret i, at vi prøver at tale om taksterne i den kollektive trafik, men når vi tager den her debat op, er det jo netop, fordi vi er nødt til at genskabe troværdigheden til det politiske løfte om den kollektive trafik. Og det er jo virkelig et bragende løftebrud, når man går fra at ville sænke priserne til 40 pct. i myldretiden til, at de faktisk nu er steget to gange. Det forstår jeg godt at man er irriteret over at vi taler om, men den debat er vi nødt til at tage.

Jeg synes også, at det er meget utroligt, at vi skal høre på, at man nærmest praler af, at denne regering har ofret så meget på kollektiv trafik som ingen sinde før. Jeg vil gerne stilfærdigt henvise til den store trafikaftale fra 2009, hvor vi faktisk brugte over halvdelen af 90 mia. kr. på at fremme den kollektive trafik. Det var da et løft, der ville noget – et historisk løft. Derfor vil jeg spørge hr. Rasmus Prehn: Føler hr. Rasmus Prehn, at Socialdemokraterne har indfriet det løfte til vælgerne og pendlerne, der blev givet i det her oplæg »Fair Forandring«, hvor den nuværende statsminister pryder forside?

Kl. 18:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:23

Rasmus Prehn (S):

Det er altså overhovedet ikke, fordi vi fra socialdemokratisk side er sure over, at vi skal diskutere det her. Vi vil hellere end gerne diskutere kollektiv trafik, det er en hjertesag for os Socialdemokrater.

Jeg synes altså, det er interessant og lidt tankevækkende, at hr. Kristian Pihl Lorentzen sidder ved computeren og skriver det ene indlæg efter det andet om, at nu skal vi bruge tiden på løsninger, ikke på historieskrivning. Men lige så snart hr. Kristian Pihl Lorentzen så kan se sit snit til det her i Folketingssalen, vil han kun tale om historien; så borer han sig ned i fortiden og vogter nidkært over, om nogen er kommet til at sige et eller andet uden at kunne holde det hundrede procent. Altså, skulle vi ikke hellere tale om løsningerne?

Jeg er faktisk stolt af – og det kan godt være, at Venstre ryster lidt på hovedet og spørger: Hvad er det for noget? – at vi kan nedsætte taksterne med 20 pct. uden for myldretiden. Det er et skridt i den rigtige retning. Det gælder også i weekendene. Vi har lavet et endnu bedre ungdomskort, og vi laver en helt særlig løsning for yderområderne. Det er gode tiltag. Dem kan vi godt være stolte af. Det var måske ikke så meget, som vi havde håbet på, men det er et skridt i den rigtige retning.

Kl. 18:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 18:24

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jamen vi vil også gerne være med til at tale om fremadrettede løsninger, og dem tror jeg også man kan nå frem til.

Jeg vil også godt anerkende, at man har bevilget penge til ungdomskortet. Det er faktisk en idé, som er groet i Venstres have, og som vi var med til at søsætte i vores regeringstid. Det glæder mig, at det fortsætter, for det er et gode for rigtig mange unge, ikke mindst i

vores landdistrikter, så det vil jeg godt tage hatten af for at man er opmærksom på.

Kl. 18:27

Men følger hr. Rasmus Prehn ikke, at der er nogle, der må føle sig snydt, når det store antal pendlere, f.eks. de titusindvis af pendlere i hovedstadsregionen, i Aarhus og i Aalborg og andre steder, kunne se frem til, at nu skulle de have markant billigere billetter, og det så ender med, at de kan få nogle billigere billetter, hvis de kører om aftenen og på tidspunkter af dagen, hvor man ikke skal til og fra arbejde?

Kl. 18:27

Tænker hr. Rasmus Prehn ikke, at nogle kunne føle sig snydt?

Kl. 18:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:25

Rasmus Prehn (S):

Jeg tror altid, at det vil være sådan, at når man får en løsning, som trækker lidt i den rigtige retning, så kan det godt være, at man vil tænke: Det havde været endnu bedre, hvis vi havde kunnet få endnu flere af de ambitioner, vi havde på det område, opfyldt. Sådan har jeg det da også selv. Jeg kunne da også godt have ønsket mig, at vi var kommet endnu mere i mål med nogle af de ambitioner, vi havde på det her område. Men i politik er man nødt til at tage ét skridt ad gangen. Og de skridt, vi har taget på det her område, er faktisk gode.

Jeg er rigtig glad for, at Venstre roser vores initiativ for at forbedre ungdomskortet. Det er nemlig rigtig god politik. Det er rigtig godt, at vi kan være enige om at mødes om det.

Med hensyn til det med, at det skulle være et problem, at man sænker taksterne uden for myldretiden, vil jeg sige, at det da havde været dejligt, hvis det var sådan, at vi kunne sænke taksterne hele døgnet. Men sagen er den, at med de ressourcer, vi har til rådighed, vil vi få mest ud af at sænke taksterne uden for myldretiden, for det betyder, at vi udnytter den samlede kapacitet bedre.

I stedet for at der kører tomme S-tog og tomme busser rundt midt på dagen, er det en god idé at lave en prisincitamentsstruktur, der gør, at nogle af dem, der har muligheden for det – studerende, måske pensionister og andre – vælger at køre uden for myldretiden. Det giver altså plads til flere pendlere i myldretiden.

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Hans Christian Schmidt fra Venstre.

Kl. 18:26

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. På et møde før valget, og det husker jeg tydeligt, gik debatten bl.a. på, om det var vigtigt, at man var realistisk. Det var Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, der sagde, at man er nødt til at være realistisk, at man er nødt til at forstå, at vi har de penge, vi har. Det må man så indstille sig på.

Vi kom så til at diskutere de løfter, som S og SF havde udstedt i deres »Fair Forandring«, og det var jo sådan, at vi selvfølgelig også kom til at diskutere, om det ikke var lidt vidtløftigt at love alt det, når man nu engang ville kunne være meget opmærksomme på, at de penge måske ikke var der, for vi måtte være realistiske. Svaret var dengang fra S og SF:

Overhovedet ikke! Det, vi lover før valget, gennemfører vi efter valget.

Jeg vil bare gerne spørge: Er det sådan, at ordføreren vil oplyse for os, hvad det så i grunden helt præcis i kroner og øre koster at sænke prisen på klippekort i HT-området med 25 pct., som S og SF jo lovede, og hvad det præcis koster i kroner og øre at sænke prisen på abonnementskort i HT-området med 40 pct., som S og SF lovede?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Rasmus Prehn (S):

Vi var inden valget optaget af at sikre bedre og billigere kollektiv trafik. Nu her efter valget har vi faktisk lavet en bred aftale i Folketinget med Dansk Folkeparti og Enhedslisten – ja, Venstre vil ikke være med til noget, de vil hellere hænge i hængekøjen. Der har vi faktisk gennemført en politik, hvormed vi leverer bedre og billigere kollektiv trafik.

Med hensyn til de konkrete forslag, der var før valget, hang det jo sammen med, at vi havde en ambition på det tidspunkt om at lave en betalingsring eller en trængselsring, som så skulle sikre, at man fik nogle penge ind, der kunne være med til at finansiere nogle af de her ting. Men der husker jeg da at hr. Hans Christian Schmidt og Venstre brugte usædvanlig mange kræfter på at modarbejde den idé. De lavede nærmest en kampagne med klistermærker alle mulige steder osv. Den idé er ikke blevet til noget, og det er der mange der er glade for. Der er måske også nogle, der er lidt skuffede over det. Men sagen er i hvert fald den, at den finansiering af de her billigere klippekort, der skulle have været, ikke helt var, som vi havde regnet med. Derfor har vi fundet nogle andre penge, og så er vi kommet et godt skridt i den rigtige retning.

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 18:29

Hans Christian Schmidt (V):

Hvis jeg nu havde spurgt ordføreren om, hvordan det gik med betalingsringen, så var det et rigtig flot svar, jeg fik. Havde jeg nu også spurgt noget om, hvordan det så var med aftalen, man har lavet med Dansk Folkeparti, havde jeg også fået et rigtig flot svar. Det var bare slet ikke det, jeg spurgte om.

Det er ret typisk, for hr. Rasmus Prehn bruger den taktik at svare på det modsatte af, hvad man spørger om. Så nu prøver jeg bare en gang til, og det er ganske, ganske roligt, det drejer sig om helt almindelige tal; det er hverken pegen bagud eller forud eller henad. Det er bare rent faktuelle tal for noget, man selv har foreslået: Hvad koster det helt præcis i kroner og øre at sænke prisen på klippekort i HT-området med 25 pct., som S og SF lovede? Jeg går da ud fra, at man må have vidst det, når man gik til valg på det. Og hvad koster det helt præcis i kroner og øre at sænke prisen på abonnementskort i HT-området med 40 pct., som S og SF lovede?

Jeg vil sådan set bare gerne have at vide, hvad man i grunden lovede, og hvad det skulle koste. Jeg diskuterer slet ikke, om det er blevet gennemført eller noget – eller betalingsringen. Det kan vi tage ved en anden lejlighed. Jeg vil bare gerne vide, hvad de løfter, man gav, skulle koste?

Kl. 18:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:30

Rasmus Prehn (S):

Når jeg yder den helt særlige service at inddrage det med trængselsringen, er det, fordi det var der, vi ville finde finansieringen til det her forslag. Og jeg ved godt, at Venstre har siddet og regnet på noget – de er jo i gang med at lave alle mulige forskellige regneeksempler – og der har man fundet ud af, at det ville koste op mod 10 mia. kr.

eller noget i den stil at få gennemført de forslag, som vi lancerede på det tidspunkt. Det var ikke det, vores beregninger viste. De viste, at inden for det provenu, man skulle kunne sikre med trængselsringen – 2 mia. kr. – skulle man være i stand til at finansiere det her.

Nu er vi så endt i en situation, hvor vi har lukket leasinghullet – det gav 1 mia. kr. Der har vi så valgt at sige, at vi bruger ½ mia. kr. på billigere kollektiv trafik, og vi bruger ½ mia. kr. på bedre kollektiv trafik. Og så er der altså ikke penge nok til alt det, vi gerne ville. Det er ærgerligt, men det er trods alt et skridt i den rigtige retning, og det er en sænkning af priserne i modsætning til i de 10 år i mørke, hvor den tidligere regering bare lod priserne stige med 54 pct.

Kl. 18:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Så er det hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance.

Kl. 18:31

Leif Mikkelsen (LA):

Nu deltager Liberal Alliance faktisk ikke i den her forespørgselsdebatt for at beklage sig over Socialdemokraternes mange løftebrud, for vi mener faktisk, at det er rigtig godt for Danmark, at man ikke havde modet til at gennemføre den stribe af løfter. Det var faktisk rigtig godt for Danmark.

Det er bare rigtig skidt for tilliden til politikere. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Rasmus Prehn, om ikke hr. Rasmus Prehn som repræsentant for Socialdemokratiet synes, at det er et problem, at man for at gaffe vælgerne over til sig og vinde et valg lover en hel masse ting, som er så urealistiske, at listen over de ting, der ikke er blevet gennemført, faktisk er rigtig lang.

Jeg vil gerne sige, at jeg hver dag glæder mig over de ting, som ikke er gennemført. Jeg glæder mig over det for Danmarks skyld. Men er det ikke et bedrag over for vælgerne? Tænker man ikke i Socialdemokratiet over, om ikke det er årsagen til, at man i øjeblikket har nogle meningsmålinger, der viser, at den her regering overhovedet ikke vil komme i nærheden af at blive genvalgt, fordi man har snydt på vægten og snydt vælgerne? Så skal vi andre gang på gang gå og forklare, at alle politikere faktisk ikke er sådan.

Er det ikke et politisk problem?

Kl. 18:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:32

Rasmus Prehn (S):

Jeg tror generelt – og det tror jeg vi alle sammen kan blive enige om – at det, der styrker troværdigheden hos en politiker, er, at man holder sine løfter. Det tror jeg da også at hr. Leif Mikkelsen kender til. Det er jo ikke mange år siden, at hr. Leif Mikkelsen var medlem af partiet Venstre. Så valgte han at skifte over til et parti, der hed Ny Alliance, og bedst som folk havde stemt på ham, så hed det – trylle, trylle – Liberal Alliance.

Så jeg tror egentlig, at når det kommer til det med at løbe fra det, man er gået til valg på, så er der tale om, at der sidder en sand vane-forbryder hernede. Det er ikke noget, der pynter, og det kender vi også til hos Socialdemokraterne. Der er nogle gange, hvor man ærgres sig over det, der er sket. Så må vi stramme op.

Men det, vi kan konstatere i forhold til kollektiv trafik, er, at vi før valget talte om bedre og billigere kollektiv trafik. Det er det, vi indfører nu.

Kl. 18:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 18:33

Leif Mikkelsen (LA):

Hr. Rasmus Prehn har åbenbart lært en ting, nemlig at et modangreb er det bedste forsvar, og det har jeg det fint med. Jeg har nemlig præcis de samme holdninger, som jeg har haft hele vejen igennem. Jeg var nemlig i et parti, som jeg syntes blev for socialdemokratisk, og derfor er jeg der, hvor der nu er liberale tanker. Der har jeg sådan set været hele tiden, og sådan er det.

Er hr. Rasmus Prehn enig med mig i, at det er et problem for os politikere, hvis vi fortsætter den linje, hvor vi bilder vælgerne noget ind inden et valg og bagefter gør noget helt andet? Er hr. Prehn enig i det? For så burde man jo virkelig leve op til de løfter, som man har givet.

Jeg synes, det er et alvorligt demokratisk problem, og der nytter det ikke noget at stå og sparke lidt tilbage her. Jeg synes, at hr. Rasmus Prehn i lyset af »Fair Løsning« og hele striben – jeg skal nok læse den op ved lejlighed – skylder at forklare, om det var en bestemt taktik, og om det kan forventes, at man gør det en gang til for at gaffe vælgerne til sig og dermed snyde sig til en valgsejr med et vælgerbedrag.

Kl. 18:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:34

Rasmus Prehn (S):

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at det, der i det danske demokrati afgør, om man kan gennemføre sine løfter hundrede procent, er, hvordan resultatet af et valg bliver.

Vi havde den ambition inden valget, at der skulle være bedre og billigere kollektiv trafik. Vi havde så nogle ret store ambitioner, men sammensætningen af Folketinget og det forløb, der var efterfølgende, gjorde, at vi ikke kunne komme igennem med hele pakken, men kun noget af den.

Men vi har leveret, når det gælder både bedre og billigere kollektiv trafik. Personligt ville jeg gerne have haft, at det var blevet mere ambitiøst, men vi har knoklet, så godt vi kunne, med at få nogle af de her ting igennem. Og ja, den proces har været lærerig – det har den i hvert fald været for mig.

Kl. 18:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Flemming Damgaard Larsen fra Venstre.

Kl. 18:34

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Jeg kan konstatere, at der her er tale om et eklatant vælgerbedrag fra Socialdemokraternes side. I »Fair Forandring« lovede man, at det skulle være 40 pct. billigere for pendlere. Det står der direkte, og man skrev:

»Med forslaget lægges der særlig vægt på at billiggøre rejserne for pendlere i hovedstadsområdet.«

Så der er altså tale om et eklatant vælgerbedrag, for der er sket det stik modsatte. Priserne er steget for pendlere.

Nu står jeg hver dag på på Danmarks største pendlestation, Roskilde Station. Det er i Roskilde, jeg er valgt, og jeg tager ind til hovedstaden derfra for at være her i Folketinget. Jeg vil unde hr. Rasmus Prehn at høre, hvad disse pendlere fortæller mig og mener om det her vælgerbedrag. Nogle af dem, nemlig dem, der stemte på Socialdemokraterne og SF, havde jo regnet med, at de ville få 40 pct. billigere billetter. Der skete det stik modsatte. Hvad skal jeg svare disse pendlere fra Roskilde, der i den grad føler sig snydt af Socialdemokratiet?

Kl. 18:36

Kl. 18:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:36

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, at hr. Flemming Damgaard Larsen skal svare sine pendlerkollegaer fra Roskilde, at regeringen faktisk arbejder på at indfri det her løfte. Vi kan ikke indfri det hundrede procent, men vi leverer bedre og billigere kollektiv transport, og det vil være sådan, at på udvalgte tidspunkter kan man komme billigere fra Roskilde til København. Og vælger man at bruge rejsekort og andet, kan man også opnå fordele. Så vi har arbejdet i retning af den ambition, vi havde. Vi ville gerne have indfriet mere af vores ambition, men vi er kommet igennem med noget, der er et skridt i den rigtige retning.

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 18:36

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det således, at pendlerne jo ikke kan rejse på arbejde mellem kl. 11.00 og kl. 13.00. Det er i hvert fald et meget lille antal af pendlerne, som det er gjort billigere for. Men på det tidspunkt, hvor de rejser, og det er især mellem kl. 7.00 og kl. 8.30, er det blevet dyrt. Det er det, man ikke kan forstå.

Men så vil jeg godt spørge om noget andet. Man vil nedsætte billetpriserne på den kollektive trafik og også forbedre den, påstår man. Men ude i landområderne, i store dele af den sjællandske storkreds, hvor jeg nu kommer fra, og som er den, jeg kender bedst, er der nedlagt rigtig mange busruter, mange buslinjer. Der er mange små bysamfund, der i denne regeringstid får frataget deres busrute. Det er også et stort problem. Man har heller ikke nedsat billetpriserne på færgetrafikken til vores små øer. De kunne ellers godt bruge det for at få flere turister dertil, således at deres købmand kan overleve og deres erhvervsliv kan overleve osv. osv. Dem har man også svigtet fra regeringens side. Hvilket svar er der til dem i de små bysamfund, der får frataget deres busrute, og de små øer, der heller ikke har fået billigere billetpriser?

Kl. 18:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:37

Rasmus Prehn (S):

I forhold til regional busstrafik, også i mindre tætbefolkede områder, har vi jo altså afsat en pulje, man kan søge fra, hvis man vil gøre nye tiltag. I Nordjyllands Trafikselskab, hvor man har en lignende situation, og hvor man måske også betjener endnu mindre tætbefolkede områder end på Sjællandsejeren, har man valgt at indrette sig med fleksture. Det har vist sig at være en rimelig stor succes. Man har nye tiltag under opsejling, hvortil man søger penge fra den her pulje. Det har man også mulighed for at gøre i Region Sjælland.

Hvis det handler om, hvornår der er blevet nedlagt flest busruter, så tror jeg, at Venstre har en rigtig dårlig sag, for fra 2001 til 2011 var der faktisk tale om et sandt grindedrab på regionale busruter. Der blev virkelig nedlagt mange ruter, også mange flere, end der bliver gjort nu. Så jeg tror ikke, at vi skal tage den konkurrence op, selv om Venstre jo ellers har travlt med at sige, at det ikke handler om historieskrivning, men at det handler om løsninger.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Hans Andersen fra Venstre.

Kl. 18:39

Hans Andersen (V):

Tak for det. Nu har vi været inde på det et par gange her ved de forrige spillere, altså det med troværdighed og løftebrud. Nu står hr. Rasmus Prehn jo op, men hvis hr. Rasmus Prehn sad ned, ville det være en ret varm stol at svede i. For jeg har jo lyttet mig til, og hvis man sidder og følger udsendelsen, kan man jo også godt konstatere, at der er tale om løftebrud. Spørgsmålet er, om de nogen sinde er overgået i antal. Troværdigheden er i hvert fald godt flosset, og i Socialdemokratiet må man jo spekulere over, hvad man skal sige til vælgerne, næste gang man skal møde dem på en station. Der er da ingen af dem, der vil tage imod en pjece.

Men jeg vil bare spørge, for der blev ikke svaret før: Hvad koster en nedsættelse af priserne med 40 pct. på abonnementskort i det gamle HT-område? For det er sådan set interessant nok, om man ud over det, at man lovede noget, så oven i købet ikke engang havde beregnet og finansieret det. Så hvad koster en 40 pct.s nedsættelse på abonnementskort i hovedstadsområdet?

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:40

Rasmus Prehn (S):

Nu kan jeg forstå, at hr. Hans Andersen har brugt meget af sin tænketid på at gøre sig overvejelser om temperaturen her på talerstolen. Der er faktisk ret bekvemt heroppe. Og det kan måske være, at det var den der fokus på temperaturen, der gjorde, at hr. Hans Andersen ikke hørte efter, da jeg svarede på det spørgsmål, som hr. Hans Christian Schmidt stillede, nemlig om, hvad det koster.

Altså, vi havde jo påregnet, at vi kunne få en indtægt på trængselsringen på 2 mia. kr.; inden for den ramme skulle vi være i stand til at indfri vores løfter. Så det var den beregning, der lå til grund for det, hvilket også fremgår af »En Fair Løsning«.

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Hans Andersen.

Kl. 18:41

Hans Andersen (V):

Det var jo så ikke svaret på det helt konkrete spørgsmål, jeg stillede, men jeg tror aldrig, at vi får svaret. Vi må bare konstatere, at næste gang der står sådan meget konkrete løfter fra Socialdemokratiet i valgplacater, så vil vælgerne være meget, meget forsigtige med at bide på; det tror jeg i hvert fald.

Kan hr. Rasmus Prehn forklare mig, hvorfor det, når vi i Danmark taler om, at det skal kunne betale sig at arbejde, så ikke er dem, der tager på arbejde hver dag, der er imødekommet i den sidste aftale om billigere billetter?

Kl. 18:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:41

Rasmus Prehn (S):

Da vi havde den her store diskussion om både billigere billetter og trængselsringen – den havde vi før valget, og vi havde den også efter valget – havde vi jo lejlighed til at være i dialog med rigtig mange

pendlere. Og noget af det, der rent faktisk kom frem i den debat, var, at mange pendlere sagde: Prøv at høre, det er egentlig vigtigere for os, at vi kan få et tog, der kører til tiden, og at der er en siddeplads, end det er, at billetten bliver billigere. Jeg ved ikke, hvordan det er med partiet Venstre, men vi har det sådan i Socialdemokratiet, at vi grundlæggende synes, det er en rigtig god idé at lytte til borgerne. Borgerne kommer med et indspark og siger: Prøv at høre, det er egentlig vigtigere for os, at toget kører til tiden, og at der er en siddeplads. Og når de siger det, så prøver vi at tage bestik af det.

Da vi så kun havde den her halve milliard kroner til at sænke billetpriserne med, valgte vi at målrette dem til nogle grupper, som vi syntes havde behov for det, bl.a. unge mennesker, og så valgte vi at fokusere på billigere billetter uden for myldretiden, sådan at nogle af dem, der har mulighed for at køre uden for myldretiden, vælger det, altså sådan at der bliver flere siddepladser i toget i myldretiden til fordel for de mange pendlere, der gerne vil fra Helsingør, hvor hr. Hans Andersen kommer fra, eller fra Roskilde, hvor hr. Flemming Damgaard Larsen kommer fra.

Kl. 18:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Mike Legarth fra Konservative.

Kl. 18:43

Mike Legarth (KF):

Nu er ordføreren, hr. Rasmus Prehn, jo kendt for i mange sammenhænge at sige det, han mener, altså sige sandheden. Og så vil jeg godt høre: Hvad var formålet for Socialdemokratiet og SF med i deres valgoplæg »Fair Forandring« at skrive, at man ville sænke priserne med henholdsvis 20 pct. og 40 pct. inden for og uden for HT-området for abonnementskort og med 20 pct. for klippekort? Hvad var formålet med at love så dramatiske prissænkninger op til valget?

Kl. 18:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:43

Rasmus Prehn (S):

Vi havde jo set, at der havde været et rædselsår; 10 år, hvor priserne i den kollektive trafik bare var steget og steget. Det var, mens hr. Mike Legarths parti havde regeringsmagten. De Konservative sad i regering, og Venstre sad i regering. Det var steget med 54 pct. i hovedstadsområdet, mens den almindelige prisudvikling i den samme periode kun havde været på 23 pct. Så vi var meget ambitiøse i forhold til at tage fat om det her problem, også, fordi vi kan se, at der rent faktisk er trængselsproblemer i hovedstadsområdet. Så havde vi det her berømte forslag om trængselsringen, og der var tanken så, at ved at betale i trængselsringen kunne man få sat priserne ned. Det var sådan, regnestykket hang sammen. Så kender vi historien. Der var ikke opbakning til den trængselsring. Nu har vi fundet en trafikmilliard, sådan at vi får bedre og billigere kollektiv trafik.

Kl. 18:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 18:44

Mike Legarth (KF):

Det var noget af en søforklaring. Næh, sandheden er, at man lokkede vælgerne med politiske gaver: Stem på os, og så sænker vi dine daglige omkostninger inden for den offentlige transport inden for det her område. Men det var jo et bedrag. Og var det, Socialdemokratiet og SF egentlig gjorde, ikke et stort bedrag? Og er det ikke helt rimeligt,

at dem, der bruger et offentligt transportmiddel til hverdag, føler sig bedraget? Det vil jeg spørge hr. Rasmus Prehn om.

Kl. 18:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:45

Rasmus Prehn (S):

Sagt til hr. Mike Legarth: Lidt ligesom jeg var inde på i mit svar til hr. Hans Andersen fra Venstre, var der jo rent faktisk det, at da vi var kommet med vores forslag, havde vi lejlighed til at være i dialog med ikke bare hundredvis, men i tusindvis af pendlere. Og det, de sagde til os, var: Jamen prøv at høre, det er faktisk for os vigtigere at kunne få en siddeplads i vores tog, og at der er tog til tiden. Det er blevet meget ringere i de 10 år, vi har haft Venstre og Konservative ved magten. De har ikke prioriteret den kollektive trafik, så det er ikke til at få en siddeplads længere. Så løs det problem før det med priserne.

Da vi havde 1 mia. kr. at gøre godt med, valgte vi at sige, at så slår vi halv skade. Så er der 0,5 mia. kr. til billigere billetter og 0,5 mia. kr. til at løfte kvaliteten. På den måde mener jeg faktisk, at vi har været i en rigtig god dialog med pendlere og ud fra de forudsætninger, vi har haft, prøvet at imødekomme dem bedst muligt.

Kl. 18:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Kim Christiansen.

Kl. 18:46

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Det er jo en spændende debat, vi har her i dag, og det er også en nødvendig debat.

Der ligger to forslag til vedtagelse, og Dansk Folkeparti kunne for så vidt støtte begge forslag. Vi kunne sagtens støtte forslaget fra Venstre, De Konservative og Liberal Alliance, for det er et faktum, at Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet op til valget i september 2011 lancerede valgflask, i form af at priserne skulle falde med 40 pct. i København og med 20 pct. i provinsen. Det er et faktum. Da regeringen så kom til, blev der sat nye rekorder i rygsvømning og bortforklaringer. I regeringsgrundlaget blev det slået fast, at der skal være en billigere kollektiv trafik, men der er ikke sat tal på. Der er tale om et gigantisk løftebrud fra regeringens side, sådan som forslaget til vedtagelse fastslår. Det vil jeg gerne understrege at Dansk Folkeparti er hundrede procent enige i.

Når Dansk Folkeparti så alligevel vælger at lave et forslag til vedtagelse sammen med regeringen, er det jo, fordi vi i juni sidste år indgik en aftale med regeringen og Enhedslisten om bedre og billigere kollektiv trafik. Det er i øvrigt en rigtig, rigtig god aftale, som giver 1 mia. kr. årligt til den kollektive trafik, hvoraf over 600 mio. kr. går til at lave takstnedsættelser. Vi gik i Dansk Folkeparti ind og tog det medansvar. Vi kunne selvfølgelig også godt have blevet ved med at hænge os i historikken. Det vil vi nok også gøre alligevel. Men vi gik trods alt ind og tog et medansvar, fordi det til syvende og sidst er passagererne, det handler om.

Det, jeg lige vil fremhæve fra aftalen, er, at der er et fald på 20 pct. i billetprisen uden for myldretiden, og det er der flere der har været inde på. Men jeg vil især fremhæve ungdomskortet – det såkaldte HyperCard – som giver de unge rabatter for 300 mio. kr. årligt. Det kan der så nok også blive brug for, kan man sige, med udsigten til nedskæringer i deres SU. Det er så også blevet gratis at få et rejsekort, og vi har sikret, at pensionister, studerende og børn fortsat kan få rabat i fjernbusserne.

Vi er i Dansk Folkeparti tilfredse med det her resultat. Det er jo ikke os, der har givet løfter om billigere priser i den kollektive trafik i myldretiden. Vi er til gengæld optagede af, at omkostningerne bliver holdt i ro, så prisen ikke stiger mere end nødvendigt, og derfor støtter vi naturligvis en fortsættelse af takstloftet.

Rejsekortet er et kapitel for sig, og det er for mange blevet en fordyrelse. Det har været fremme af bl.a. Movia, at det er væsentlig dyrere, nemlig tre gange dyrere, at administrere end klippekortene. Jeg vil ikke komme ind på rejsekortets økonomi. Den taler næsten for sig selv. Men det er i hvert fald vigtigt, at der kommer styr på omkostningerne, så vi ikke får en ny IC4-skandale, der så bare hedder rejsekortskandalen.

Når vi så er ved omkostningerne, forstår vi i Dansk Folkeparti heller ikke, hvorfor regeringen her fra nytår lader lønsumsafgiften på den kollektive trafik stige fra 3,08 pct. til 4,12 pct. Det er lovforslag nr. L 81, som Dansk Folkeparti ikke stemte for. Det kommer altså til at koste trafikelskaberne knap 65 mio. kr. at kompensere busoperatører og deres egne lokalbaner, og for de statslige togkontrakter er der tale om en omkostning på 40 mio. kr. Trafikelskaberne kan næppe få kommunerne til at dække deres omkostninger. De skærer i forvejen ned på deres bidrag til trafikelskaberne. Og så skal det enten finansieres gennem stigende billetpriser eller ved at have færre busruter. Det er sådan en beslutning, der i min optik går stik imod det gode samarbejde, vi ellers har omkring bedre og billigere kollektiv trafik.

Det, vi mener i Dansk Folkeparti at der skal til, er i stigende grad at gøre som på busområdet, nemlig at have incitamentkontrakter, således at operatørerne bliver belønnet for at trække flere passagerer til. Det er noget, som jeg håber at man tænker ind i de nye aftaler, der skal laves med bl.a. DSB.

Som det fremgår af min ordførertale, er der efter Dansk Folkepartis opfattelse ting, vi er kommet i mål med, men der er absolut også store udfordringer. Dem tager Dansk Folkeparti naturligvis gerne et medansvar for at løse.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er foreløbig tre, der har bedt om ordet. Den første er hr. Hans Christian Schmidt fra Venstre.

Kl. 18:50

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Nu hørte vi jo for et øjeblik siden Socialdemokratiets ordfører, hr. Rasmus Prehn, erkende, at det var et vælgerbedrag, og også til et spørgsmål fra hr. Leif Mikkelsen sige, at man havde lært af det. Men hvad vi ikke hørte noget om, var jo, hvad det helt præcis kostede i kroner og øre at sænke prisen på klippekort i HT-området med 25 pct., som S og SF lovede før valget, og hvad det helt præcis kostede i kroner og øre at sænke prisen på abonnementskort i HT-området med 40 pct., som S og SF lovede. Det kunne vi ikke få svar på, man havde end ikke undersøgt det. Nu glæder vi os selvfølgelig til, at ministeren senere i debatten, altså når ministeren svarer på de ting, der har været oppe her, giver os svarene.

Men jeg kunne da godt føle mig fristet til at spørge Dansk Folkepartis ordfører, om man i de forhandlinger, man har haft, om, hvordan man skulle bruge pengene, har fået oplyst noget om, hvad det her ville koste. Måske var det et argument for, at man ikke kunne leve op til det, man havde lovet. Jeg vil bare godt spørge Dansk Folkeparti: Kender Dansk Folkeparti noget til, hvad det ville koste?

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:51

Kim Christiansen (DF):

Jeg tror, at vi i Dansk Folkeparti har nøjagtig den samme viden om det her område, som hr. Hans Christian Schmidt har. Vi var vel i Dansk Folkeparti nogle af dem, der var mest aktive i forhold til at skyde betalingsmuren omkring København ned. Så jeg føler ikke, at jeg skal stå heroppe og stå på mål for, hvad regeringens provenuberegninger har gået ud på.

Kl. 18:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 18:52

Hans Christian Schmidt (V):

Det kan jeg forsikre om at jeg heller ikke forventer af Dansk Folkepartis ordfører. Det ville også være helt unormalt, og det skal Dansk Folkepartis ordfører heller ikke. Jeg var bare interesseret i at høre, om der kunne have sneget sig en oplysning ind, som vi i Folketinget endnu ikke havde fået, nemlig om, hvad det ville koste at gennemføre de her ting. Jeg forstår så på Dansk Folkepartis ordfører, at de oplysninger heller ikke er blevet viderebragt til Dansk Folkeparti, og så er det jo korrekt, at vi alle sammen er i samme båd, hvad det angår. Så må vi jo vente på, at ministeren kommer op og svarer på det.

Kl. 18:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:52

Kim Christiansen (DF):

Som det er hr. Hans Christian Schmidt bekendt, var trængselsmuren eller betalingsmuren, eller hvad man nu ønsker at kalde den, jo skudt ned, lang, lang tid inden vi gik ind i de her forhandlinger om en bedre og billigere kollektiv trafik. Det var jo netop et af punkterne for Dansk Folkeparti, da vi gik ind i den dialog, at trængselsringen var død og borte, og derfor var det selvfølgelig slet ikke et samtaleemne, hvad den kunne have indbragt.

Kl. 18:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak, så er det hr. Flemming Damgaard Larsen fra Venstre.

Kl. 18:53

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg havde sådan set også ligesom hr. Hans Christian Schmidt forventet, at ministeren ville gå op og svare på de ting, der er blevet rejst i dag. Men jeg kunne se, at ministeren rystede på hovedet. Og jeg er meget skuffet over, at ministeren er gået i flyverskjul og ikke tør gå på talerstolen.

Men nu er det ordføreren her, jeg skal have fat i. Noget, som jeg ved Dansk Folkeparti lægger meget vægt på, er jo de mindre lokalsamfund. Og jeg har haft kontakt med mange små lokalsamfund på Sjælland i min storkreds, hvor jeg er valgt, og de siger, at deres bus er taget fra dem. Man skulle bruge pengene til at forbedre den kollektive trafik, men hvorfor har Dansk Folkeparti så ikke sat hælene i for at sikre, at disse buslinjer blev opretholdt rundt omkring i lokalsamfundene?

Noget andet er færgerne til øsamfundene. Der er billetpriserne også eksploderet, således at man har haft svært ved at fastholde turisttallet på øerne. Var det ikke en idé, at man også der havde sat ind? Det er jo småpenge, det her handler om som provenu, men for den enkelte ø betyder det rigtig meget, hvis man får nedsat billetpriserne på øfærgerne.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:54

derfor er det jo interessant i dag at spørge ordføreren, om man stadig væk føler sig godt tilpas i det selskab. For den her milliard highlighthes jo i forslaget til vedtagelse i dag som den helt store åbenbaring, og som om den bærer hele politikken.

Kl. 18:54

Så det er jo interessant at spørge, om Dansk Folkeparti føler, at man har fået indfriet forventningerne, og om man føler sig godt tilpas i det selskab, man fik sig pluppet ud i på det tidspunkt. Er det stadig væk godt, nu hvor man har haft tid til at tænke over det?

Kl. 18:57

Kim Christiansen (DF):

Hvis jeg skal starte med det sidste, så Dansk Folkeparti da gerne, at der blev afsat midler til at subsidiere øfærgerne, således at priserne kunne falde der. Men det var ikke noget, der kunne blive plads til i den her omgang. Vi har jo selv tidligere været med til at afsætte sådan en pulje på finansloven sammen med den daværende VK-regering, og den så vi da meget gerne blive etableret igen.

Med hensyn til busdøden i udkantsområderne har Venstre jo selv lige stemt for L 81, som netop gør, at lønsumsafgiften stiger, hvad jeg påpegede i min ordførertale, og det vil føre til lukning af buslinjer. Jeg har ikke fantasi til at tro, at de hårdt trængte kommuner vil kompensere trafikelskaberne for det tab, der kommer. Og med hensyn til yderområderne er der jo netop i den her aftale om bedre og billigere kollektiv trafik afsat 57 mio. kr. årligt som en ansøgningspulje til initiativer i Udkantsdanmark.

Kl. 18:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 18:55

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jamen sådan en ansøgningspulje kan man jo ikke bruge til ret meget, hvis først buslinjen er blevet nedlagt. Så er fundamentet jo allerede der blevet ødelagt. Man kan heller ikke bruge det til ret meget, at man som uddannelsessøgende fra disse små lokalsamfund får det billige HyberCard, som den tidligere transportminister, hr. Hans Christian Schmidt, jo indførte, hvis busruten er nedlagt. Hvad kan man bruge en billigere billetpris til, hvis først buslinjen er nedlagt? Hvad vil ordføreren gøre ved det?

Kl. 18:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:55

Kim Christiansen (DF):

Som sagt har vi afsat 57 mio. kr. årligt til, at man fra kommuners og trafikelskabers side kan komme med nogle rigtig gode ideer til, hvordan man får genetableret nogle af de her små busruter, som måske i dag er nedlagt. Det er jo ikke på foranledning af Dansk Folkeparti i hvert fald. Vi har kæmpet meget for, at det ikke skulle være sådan, men på foranledning af de kommuner og trafikelskaber, som sidder med økonomien derude. Så jeg mener faktisk, at vi med 57 mio. kr. årligt i hvert fald kan være med til at støtte op omkring nogle projekter i Udkantsdanmark, hvis man ønsker at etablere en busrute. Det behøver jo ikke at være store blå busser med plads til 52 personer. Det kunne jo været andre løsninger i form af små busser, mindre busser, pendlerbusser, også i udkantsområderne. Så det er jo sådan nogle initiativer, vi støtter med det her.

Kl. 18:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance.

Kl. 18:56

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Vi var jo nogle, der syntes, at Dansk Folkeparti kom ud i noget snavs, da man kom over i den der milliardpulje sammen med den anden side af salen. Nu er det ved at være noget tid siden, så

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:57

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil sige det på den måde, at Dansk Folkeparti føler sig godt tilpas i alles selskab, hvis vi har indflydelse og vi kan gøre noget, der gavner borgerne i Danmark. Derfor kan vi også føle os godt tilpas i hr. Leif Mikkelsens selskab, hvis det gavner borgerne i Danmark. Så jo, vi har det godt med, at vi kan være med til at bruge 1 mia. kr. årligt på at forbedre den kollektive trafik til glæde og gavn for pendlerne. Det har vi det godt med.

Kl. 18:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 18:57

Leif Mikkelsen (LA):

Nu er det jo en velkendt sag, at bilisme i Danmark bidrager med mange flere penge via afgifter osv. til samfundet, end det koster at udbygge og vedligeholde vejnettet osv. Det var sådan set en betalingsringsindtægt, der blev brugt her, og som kom til at mangle, og så tager man 1 mia. kr. og drysser ud over den kollektive trafik. Er det ikke en speciel øvelse at være med til?

Det er i forvejen et område, som bidrager voldsomt til alt andet end de udgifter, der er relateret til bilismen. Havde det ikke været mere passende, at man havde brugt den milliard til at lette registreringsafgiften eller andre afgifter for den trængte bilisme i stedet for at bruge den til at hælde ud over den kollektive trafik, som man så er kommet til i det selskab, som ordføreren er kommet med i?

Kl. 18:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:58

Kim Christiansen (DF):

Nu vil jeg ikke sige, at det var penge, man decideret tog fra bilisterne. Det var jo et leasinghul, vil jeg sige, som var forbeholdt nogle få mennesker at udnytte, og vi syntes egentlig i Dansk Folkeparti, det var passende, at vi lukkede det hul. Så kan man altid diskutere, hvordan provenuet så skal bruges, og der ville vi gerne være med til at bruge det på den her måde.

Hvis hr. Leif Mikkelsen har læst aftalen, ved han, at der står i den, at bl.a. fremtidige reguleringer af registreringsafgiften skal være udgiftsneutrale. Så det er jo sådan nogle ting, som Dansk Folkeparti har fået sat et fingeraftryk på, fordi vi ikke bare har sat os ude på bænken eller endnu værre helt oppe på tilskuerpladserne og så i øvrigt siddet og underholdt med, hvordan man skulle spille inde på banen. Vi går ind på banen, og så griber vi de muligheder, der er, når man er derinde.

Kl. 18:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Kristian Pihl Lorentzen fra Venstre.

Kl. 18:59

Kl. 19:02

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg vil da gerne kvittere for hr. Kim Christiansens ordførertale. Der var flere kloge ting i den. Bl.a. forstår jeg, at Dansk Folkeparti ikke står bag de her meget kontante løfter om dramatiske fald i priserne på kollektiv trafik. Og der kan man sådan set slet ikke identificere sig med regeringen, så vidt jeg forstår det.

Jeg forstod også på hr. Kim Christiansen, at man sådan set kunne støtte begge forslag til vedtagelse, og det var jo også en interessant udmelding. Derfor kan jeg da appellere til, det kan nås endnu, at hr. Kim Christiansen vælger og ender op med at støtte det blå forslag til vedtagelse i den her forbindelse.

Men jeg vil også godt lige dvæle ved det, hr. Kim Christiansen sagde om et leasinghul, for jeg tror da, vi er mange, der er enige i, at det var en god idé at få lukket det hul. Men det, der bare er forskellen, er jo, om man skulle bruge de penge, som stammer fra bilisterne og bilismen, til at kanalisere over i den kollektive trafik, eller om man skulle bruge dem til gavn for de mange danskere, som ikke kan bruge kollektiv trafik, og som er hundrede procent afhængige af deres bil, i forbindelse med en kommende omlægning af bilafgifterne. For nu mangler den jo på forhånd, altså den milliard, som man nu bruger i regi af milliardærklubben.

Kl. 19:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 19:00

Kim Christiansen (DF):

Nu mangler der jo ikke nødvendigvis 1 mia. kr. Det kommer an på, hvordan man vælger at prioritere statskassens beskedne midler, så det kan man såmænd nok finde 1 mia. kr. til.

Jeg er meget enig i det, hr. Kristian Pihl Lorentzen siger med hensyn til trængslerne for de danske bilejere; det kerer vi os også om i Dansk Folkeparti. Men det er jo nemt at sidde og bebrejde os, at vi har udmøntet 1 mia. kr. og skal gøre det i årene fremover til et formål, som man måske ikke selv havde villet støtte, men så kunne man jo have meldt sig på banen, vil jeg sige til hr. Kristian Pihl Lorentzen, for så havde man jo fået medindflydelse på, hvordan pengene skulle fordeles.

Kl. 19:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 19:01

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Nej, vi er såmænd ikke fornærmede over, at vi ikke er med i milliardærklubben. Vi under Dansk Folkeparti, at man har valgt at gå ind og tage noget indflydelse. Vi er bare overordnet uenige i, at man egentlig har snuppet nogle penge, der hørte hjemme blandt bilisterne, og kanaliseret dem over i den kollektive trafik, og sådan er det. Det er fair nok.

Jeg vil bare høre, om hr. Kim Christiansen er opmærksom på, at priserne for pensionistkort stiger. Og hvis pensionister gerne vil erhverve et rejsekort, skal de bestille det på internettet. Der er det jo således, at mange pensionister faktisk ikke er på internettet, og hvis ikke de er det, skal de betale ekstra og have ekstra bøvl for at skaffe sig et rejsekort. Hvad synes Dansk Folkeparti? Synes man, det er en rimelig ordning, man her har fået indført, i forhold til pensionisterne?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:02

Kim Christiansen (DF):

Jeg tror, hr. Kristian Pihl Lorentzen meget vel er klar over, at jeg er citeret ganske mange steder for at være utrolig kritisk over for rejsekortet og især de konsekvenser, som det har for mange pensionister, som jo ikke har den samme mulighed og flair for at gå på internettet, som den yngre generation har. Det har jeg kritiseret i meget barske vendinger, også i forhold til at vi har set stigninger for nogle pensionistpendleres vedkommende på op til flere hundrede procent, så der er jeg helt på linje med spørgeren. Det er selvfølgelig en problematik, man skal tage meget alvorligt.

Kl. 19:02

Formanden:

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 19:02

Henning Hyllested (EL):

Den er til ordførerens bemærkninger om, at det her forlig, som vi snakker meget om i dag, og som også ligesom skulle udmønte nogle af de takstnedsættelser, som vi snakker om, ligger længe, længe efter hele – hvad skal vi kalde det? – sammenbruddet af betalingsringen.

Det gør det ikke. Jeg vil erindre om, at det her forlig bygger direkte på, at betalingsringen jo altså ikke blev til noget. Og at det provenu mangler, der skulle have ligget fra betalingsringen på 1,5-2 mia. kr., og som bl.a. skulle have været anvendt til billigere kollektiv trafik i hovedstadsområdet, betyder jo altså, at vi kun fik 1 mia. kr. – kun fik 1 mia. kr. at tumle med. Og af den ene milliard er det jo kun den halve milliard, som går til billigere kollektiv trafik.

Det er så en af forklaringerne på, at man ikke kan nå videre med det, end man rent faktisk gør. Jeg synes bare lige, at jeg sådan ville erindre om de historiske kendsgerninger i det her.

Kl. 19:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:04

Kim Christiansen (DF):

Jeg tror, at jeg har ret i, at betalingsringen var død – jeg tror endda også, at den var begravet – inden den her aftale mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Enhedslisten blev indgået.

Det er så i hr. Henning Hyllesteds optik en udløber af, at man ikke kunne finde et provenu det ene sted, og så forsøgte man at gøre det et andet sted.

Jamen det kan meget vel være, at det har været intentionerne. Men der vil jeg så bare erindre om, at til forskel fra en direkte beskatning af folk, der hver dag har behov for deres bil for at passe deres arbejde, er det her altså et hul, man har lukket i leasinglovgivningen, som jeg jo kan høre der er bred enighed om var en god idé.

Så der er stor forskel på, hvordan provenuet bliver tilvejebragt, vil jeg sige til hr. Henning Hyllested.

Kl. 19:04

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 19:04

Henning Hyllested (EL):

Det sidste er vi så absolut ikke enige om, på trods af at vi er med i det samme forlig.

Jeg præciserer bare over for ordføreren, at det forlig, vi er sammen om, er en direkte udløber af og bygger direkte på ruinerne af den betalingsring, som var den bedste løsning.

Det forlig, vi har indgået, og som vi diskuterer i dag, var en lap-løsning sammenlignet med betalingsringen.

Kl. 19:08

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 19:05

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil altså lige minde om, at i aftaleteksten til forliget om en bedre og billigere kollektiv trafik, står der, at vi jo også har aftalt, at der skulle nedsættes en trængselskommission.

I kommissoriet for trængselskommissionen var det en betingelse for Dansk Folkeparti, at ordet betalingsring i København overhovedet ikke kom på tale. Så det kan godt være, at vi er lidt uenige om, hvad intentionerne har været, jeg forholder mig bare til det, der står i aftalen.

Kl. 19:05

Formanden:

Så siger jeg tak til Dansk Folkepartis ordfører. Hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 19:05

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Venstre, Konservative og Liberal Alliance har rejst den her forespørgselsdebat for at høre, hvad regeringen vil gøre for at sætte priserne i den kollektive trafik ned. Ligesom både ministeren og en lang række andre ordførere vil jeg også fortælle om det her forlig, vi indgik for godt et års tid siden. Her fandt regeringen sammen med Enhedslisten og Dansk Folkeparti 500 mio. kr. årligt til udbygning af grønne transportmidler og derudover 600 mio. kr. årligt til at sætte priserne ned i den kollektive trafik.

Fra radikal side er vi især glade for, at det her såkaldte HyperCard blev gjort permanent. Det er en ordning, hvor unge på ungdomsuddannelserne kan købe et billigt månedskort, så de kan komme frem og tilbage til deres uddannelse og i øvrigt få rabat på ture, hvis de tager mellem landsdele. Den tidligere regering har indført den her ordning som en forsøgsordning i 2 år, så vidt jeg husker, og den har vi altså sørget for at finde penge til at gøre permanent. Vi er overbevist om, at det er med til at få flere til at tage en uddannelse, og det er også en hjælpende hånd til de unge, som har meget langt til en uddannelse. For at sikre, at der også kommer bare lidt flere busser og lidt mere kollektiv trafik ud i landdistrikterne, har vi sat godt 60 mio. kr. af om året til at lave nye tiltag i landdistrikterne, så der også er en bus eller noget andet, så man kan komme hen til en uddannelse.

Ud over det blev der afsat penge til, at priserne i den kollektive trafik falder med 20 pct. uden for myldretid. Analyser viser, at det er her, vi får flest nye passagerer over i den kollektive trafik. Vi forventer, at der kommer 3-4 pct. flere passagerer med den nedsættelse, vi har lavet. Hvis vi havde brugt alle de penge i myldretiden, havde vi kun fået 1 pct. flere passagerer. Så det er også ud fra tanken om at få mest muligt for pengene, at vi har valgt at sætte pengene af uden for myldretid.

Vi kan selvfølgelig støtte det forslag til vedtagelse, vi selv er med til at fremsætte.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 19:08

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Jeg er jo nødt til at gentage mit spørgsmål. Det er jo sådan, at under en forespørgselsdebat kan vi ikke spørge ministeren, når ministeren giver sin besvarelse heroppe, men må vente på, at ministeren kommer op igen. Men vi kan lede lidt efter de svar nogle andre steder, hvis der er nogen, der er stødt på de svar. Og lige før kunne vi jo høre på hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiets ordfører, at hr. Rasmus Prehn ikke kendte til de tal, som S og SF lovede før valget, nemlig hvad det helt præcis koster i kroner og øre at sænke prisen på klippekort i HT-området med 25 pct., og hvad det helt præcis koster i kroner og øre at sænke prisen på et abonnementskort i HT-området med 40 pct. Men da jeg så hørte nu, at den radikale ordfører sagde: Havde vi nu brugt det her i myldretiden, så havde vi kun fået 1 procent mere – så tænkte jeg alligevel, at man da skal prøve at forfølge de små spor, der kan være. Og det kunne jo være, at den radikale ordfører var stødt på de oplysninger, vi nu ikke har kunnet få, nemlig hvad det i grunden helt præcis koster at lave det her. Er den radikale ordfører bekendt med, hvad de ting, jeg lige har nævnt, koster?

Kl. 19:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:09

Andreas Steenberg (RV):

Nej, de tal har jeg ikke lige på mig. Men det fungerer jo også sådan herinde, at hr. Hans Christian Schmidt kan stille spørgsmålet i udvalget, hvor hr. Hans Christian Schmidt også er medlem, og så kan han få svar på det.

Kl. 19:09

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 19:09

Hans Christian Schmidt (V):

Nu behøver jeg jo ikke at stille det i udvalget. Jeg kan jo også gøre det, når vi har en forespørgselsdebat om lige nøjagtig de emner. Det ville jo heller ikke være unormalt.

Jeg kan forstå, at den radikale ordfører siger, at den radikale ordfører ikke lige har tallene med sig. Så er det jo tegn på, at de trods alt er regnet ud, og det er da altid et håb. Så kan vi jo bede om og håbe på, at ministeren vil komme op og forklare det. Men er det heller ikke sådan, at den radikale ordfører bare har en svag erindring om, i hvilket leje det ligger? For det er jo lidt interessant i forhold til den anden debat, der kører.

Kl. 19:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:10

Andreas Steenberg (RV):

Nej, jeg har heller ikke nogen tal i svag erindring, og jeg skal også være ærlig og sige, at jeg heller ikke kan huske, om jeg har set de tal nogen sinde. Men hvis hr. Hans Christian Schmidt stiller et spørgsmål til ministeren, kommer der også et svar. Sådan fungerer det jo.

Kl. 19:10

Kl. 19:13

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:10

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Nu kan jeg se på ministerens kropssprog, at ministeren nægter at gå på talerstolen, altså stadig væk er gået i flyverskjul, og det er lidt ærgerligt, at vi ikke kan stille spørgsmål til ministeren. Men så må jeg jo prøve at stille dem til den radikale ordfører.

Dansk Folkepartis ordfører bekræftede jo før, at der er tale om et eklatant løftebrud fra S og SF, ved at de lovede 40 pct. billigere billetpriser og man så alligevel ikke får det som pendler. For det er jo virkelig pendlerne, der bruger den kollektive trafik og har glæde af den kollektive trafik. Synes den radikale ordfører også, at det er et løftebrud fra Socialdemokratiet og SF, at man i valgkampen lovede 40 pct. billigere priser i myldretiden, altså for pendlerne, og så efter valget ikke ville gennemføre det alligevel? Er det et løftebrud?

Kl. 19:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:11

Andreas Steenberg (RV):

Først til det her med spørgsmål: Altså, det er jo sådan, at man kan stille alle de spørgsmål, man vil, og så får man svar. Det synes jeg bare Venstres forskellige folketingsmedlemmer skal give sig i kast med.

Så bliver jeg spurgt om, hvorvidt noget er et løftebrud. Jeg vil forholde mig til det, vi har gennemført, og der har vi altså lavet takstnedsættelser for unge og så uden for myldretid. Så må man jo spørge de partier, som der bliver henvist til, om, hvad de synes om det, og hvad der skal gøres mere af det. Lige nu er der jo i hvert fald ikke flere penge til det, og det kommer der heller ikke, hvis Venstre får magten, for så skal vi jo have nulvækst og alt muligt andet.

Kl. 19:12

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 19:12

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er jo ikke noget rigtigt svar, og det er noget, der skuffer ikke alene mig, men også mine vælgere fra Roskilde, som jo har den største pendlerstation, vi overhovedet har i Danmark, altså Roskilde Station. Jeg møder jo disse folk hver dag, når jeg tager på arbejde her i Folketinget, og de er dybt skuffede over den her situation, som regeringen har bragt dem i, ved at de ikke har fået de lavere priser, som er blevet lovet dem som pendlere. Men det kan vi ikke komme videre med.

Så vil jeg godt spørge om noget, som jeg ved interesserer De Radikale meget, og det er vedrørende de små bysamfund, lokalsamfund, og de små øer, vi har i Danmark. Der er jo også kollektiv trafik – der har i hvert fald været det i de små lokalsamfund; der er mange steder, hvor busserne er fjernet. Hvad angår øfærgerne, er billetpriserne ikke blevet sat ned, men er i stedet for steget. Hvorfor har Det Radikale Venstre ikke sikret disse buslinjers opretholdelse, og at man fik lavere billetpriser til øfærgerne?

Kl. 19:13

Formanden:

Ordføreren.

Andreas Steenberg (RV):

Først og fremmest synes jeg, at hr. Flemming Damgaard Larsen skal forklare sine vælgere i Roskilde og måske også dem, der ikke har stemt på hr. Flemming Damgaard Larsen, hvad Venstre har tænkt sig at lave om, hvis Venstre får flertal igen eller Venstre er med i et flertal igen. Det synes jeg må være interessant for vælgerne i Roskilde at vide, altså hvordan hr. Flemming Damgaard Larsen vil give dem billigere billetter, når nu der skal være nulvækst. Hvad angår øer og busser til mindre byer, er det jo altså kommunernes ansvar, og der er lavet en udligningsreform, der flytter 400 mio. kr. fra de rigeste kommuner til de fattigste – en udligningsreform, som Venstre ikke har stemt for, men som altså i høj grad flytter penge til bl.a. landdistriktkommuner, så de har nogle ekstra penge. Det er så op til de kommunalpolitikere, man har stemt ind i de kommuner, hvad de vil bruge pengene til, det er jo den prioritering, der skal foregå lokalt, og som ikke foregår herindefra.

Kl. 19:14

Formanden:

Hr. Leif Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:14

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Nu kunne vi før høre, at der var uenighed blandt Dansk Folkeparti og Enhedslisten om, hvilket grundlag milliardærklubben hvilede på. Der var et bud på, at det var leasingaftaler, og et andet på, at det var betalingsringen. Nu er der jo en partner mere på talerstolen, som er forligspartner, og derfor kunne det være interessant at høre, hvad den radikale opfattelse er af, hvilket grundlag den der milliard hviler på.

Kl. 19:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:14

Andreas Steenberg (RV):

Jeg tror ikke helt, jeg forstår den modsætning, der bliver sat op. Pengene her kommer altså fra et hul, der bliver lukket i registreringsafgiftsloven. Man har kunnet omgå registreringsafgiften med leasing- og demobiler, og det er nu lavet om, og det giver så den her milliard mere, end man havde forudsat, fordi afgiften ikke længere kan omgås.

I den politiske kontekst er det jo rigtigt, at der var en diskussion om betalingsringen, og at det skulle give nogle penge til den kollektive trafik, og der valgte man så den her løsning i stedet for. Så det er jo de to grundlag, der er for det.

Kl. 19:15

Formanden:

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 19:15

Leif Mikkelsen (LA):

Jeg kan forstå, at man kan enes om at fordele pengene. Det er jo så udmærket, det er normalt det, der forbrødrer de fleste.

Men nu nævnte hr. Rasmus Prehn jo, at hvad angår løftebrud, afhænger det, man kan gennemføre, helt af Folketingets sammensætning. Af det afhænger så, måtte jeg forstå, om »En Fair Løsning« kan gennemføres. Vi hørte, at i hvert fald »En Fair Løsning« er S og SF. Enhedslisten har altid plæderet kraftigt for at støtte den kollektive trafik.

Når så ikke det alligevel kunne lade sig gøre at indfri valglofterne, hvem er skurken så i det selskab? Der må jo være et svar på det

spørgsmål. Er det Det Radikale Venstre, der er skurken og skyld i, at man ikke kunne gennemføre »En Fair Løsning«? Det kunne da være interessant at høre. Så er det jo der, Socialdemokraterne skal beklage deres nød over, at de var nødt til at lave vælgerbedrag. De har altså lavet vælgerbedrag på grund af Det Radikale Venstre, er det rigtigt opfattet?

Kl. 19:16

Formanden:
Ordføreren.

Andreas Steenberg (RV):

Det var en fælles beslutning fra regeringens side ikke at vælge at gå videre med betalingsringen. Det var alle partier enige om. Så har vi jo en økonomisk situation ud over det, som gør, at der ikke er særlig meget rum i økonomien. Jeg er meget glad for, at vi trods alt har fundet nogle penge til den kollektive trafik. Det bliver jo nok svært, skal jeg indrømme, at finde endnu flere penge, fordi dansk økonomi jo er blevet væsentlig forværret for næsten hver dag, der er gået siden folketingsvalget. Så der kommer nok heller ikke umiddelbart flere penge til at nedsætte taksterne. Men som sagt var det en fælles beslutning at droppe betalingsringen.

Kl. 19:17

Formanden:
Hr. Kristian Pihl Lorentzen for en kort bemærkning.

Kl. 19:17

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Jeg bemærkede, at hr. Andreas Steenberg var inde på, at Venstre går ind for nulvækst – sådan faldt bemærkningen. Jeg kan også fortælle, at vi går ind for et byrdestop. Men jeg har noteret mig, at hr. Andreas Steenbergs formand, økonomi- og indenrigsministeren, jo også støtter disse ting, så der er noget spændende, vi kan komme til at tale om. Jeg kan også ud fra ordførerens bemærkning til hr. Flemming Damgaard Larsen sige, at Venstre nok skal vide at komme med klare mål, når engang valgkampen går i gang, og det bliver vel at mærke nogle mål, der kan indfries, når valget er gennemført.

Jeg vil gerne spørge helt kontant: Mener den radikale ordfører, at de klare løfter, der er givet i oplægget »Fair Forandring«, er blevet indfriet her efter valget? Det er det ene spørgsmål – ja eller nej.

Det andet spørgsmål er: Støtter Det Radikale Venstre det takstloft, der blev indført i 2007? De Radikale var i øvrigt med til at indføre det dengang, og derfor vil jeg gerne høre, om De Radikale stadig væk støtter det takstloft, der er gældende i dag.

Kl. 19:18

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 19:18

Andreas Steenberg (RV):

Jeg giver ikke meget for det der med, at Venstre kommer med konkrete mål og løfter inden et valg. Nu hører vi jo i dag, at der bliver givet indtryk af, at småøerne skal have lidt billigere færgebilletter, og at vi skal have lidt flere busser ude i de små bysamfund, og samtidig skal der være nulvækst i de offentlige budgetter. Venstre har også været ude at sige, at sundhedsvæsenet skal have flere penge, forskningen skal have flere penge, så jeg glæder mig efterhånden til at se det der regnestykke. Det er jo meget, meget spændende, om vi kan få det at se inden et valg. Jeg glæder mig til at se, hvordan alle de løfter, der bliver givet af Venstre om øget offentlig vækst, skal komme til at hænge sammen med, at der ikke skal være øget offentlig vækst.

40 pct. billigere busbilletter – nej, det er ikke blevet til noget.

Det andet spørgsmål var om takstloftet. Ja, det stemte vi jo for og var med i en aftale om, som hr. Kristian Pihl Lorentzen også var inde på.

Kl. 19:19

Formanden:
Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 19:19

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Ja, det var jo en gang sniksnak om Venstres måde at udstede valgløfter på, men de adskiller sig altså markant fra regeringens, for som ordføreren også sagde, er de valgløfter ikke blevet indfriet. Det var det første. Tak for det klare svar. Det andet er, at man stadig væk støtter takstloftet. Tak for det svar.

Derfor er naturligt, at mit næste spørgsmål er: Kan Det Radikale Venstre så ikke støtte det blå forslag til vedtagelse, der foreligger nu, for det er lige præcis de to elementer, der er i det, nemlig punkt 1, at vi konstaterer, at der er foregået et løftebrud, og punkt 2, at vi opfordrer regeringen til at videreføre takstloftet. Det må Det Radikale Venstre jo så kunne støtte.

Kl. 19:20

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 19:20

Andreas Steenberg (RV):

Nej, for den tekst indeholder jo ikke noget om den glimrende aftale, vi har lavet om at afsætte lidt over 1 mia. kr. til den kollektive trafik. Det er det, den anden tekst handler om. Så nej, det kan vi selvfølgelig ikke.

Må jeg ikke bare til det her med nulvækst sige, at det jo ikke er noget sniksnak at anføre, at Venstre lover ekstra penge til offentligt forbrug på en række områder nu i dag – f.eks. billigere færgebilletter til de små øer. Men der er ikke noget regnestykke, der viser, hvor man vil få de penge fra, når man samtidig vil holde en nulvækst i den offentlige sektor, så det bliver altså meget spændende at se det regnestykke på et tidspunkt.

Kl. 19:20

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Hr. Jonas Dahl som SF's ordfører.

Kl. 19:20

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Tak for muligheden for at diskutere, hvad regeringen vil gøre for at opfylde sine løfter om billigere kollektiv trafik. Jeg synes egentlig også, at vi så bliver nødt til at starte et vist sted, netop hvad det sådan set var, de borgerlige partier gjorde. Så lad os bare holde fast i den diskussion, som også startede op tidligere; jeg kan godt forstå, at Venstres ordfører havde svært ved at svare på spørgsmålene. Men sandheden er jo, at i de 10 år, hvor der sad en borgerlig regering, steg taksterne med 50 pct., også i HT-området. Det er jo sandheden. Derfor synes jeg også, det klinger noget hult, når man så nu siger, at det er et problem, at den nye regering har sænket priserne i den kollektive trafik uden for myldretiden med 20 pct.

Jeg vedstår gerne, at vi havde et valgløfte op til valget i 2011; det var, fordi vi havde en ambition, bl.a. om en trængselsring, og det stod S og SF sammen om. Det viste sig, at der var problemer med det. Derfor frafaldt vi det sidste år, og vi indgik i øvrigt en bred aftale med Enhedslisten og Dansk Folkeparti. Det lykkedes os at sænke priserne i forhold til den kollektive trafik med små 600 mio. kr., og

der blev afsat yderligere en lille halv milliard kroner til generelt at styrke den kollektive trafik.

Jeg synes faktisk, det var et godt resultat. Jeg er ikke skuffet over det. Jeg havde gerne set, at vi var nået helt i mål, og at vi havde sænket priserne yderligere, ja, men sådan er det jo nogle gange. Hvis ikke man kan levere finansieringen – og det kunne vi ikke med hensyn til trængselsringen, det må vi være så ærlige at erkende – jamen så kan man jo heller ikke bruge pengene. Det er jo også derfor, at det – for nu at vende tilbage til det, hr. Andreas Steenberg også sagde – godt nok klinger noget hult, når man så skal høre på Venstres nulvækst og ambitioner om det ene eller det andet. Man skal vel bare huske tilbage til valgkampen i 2007 – det husker jeg meget tydeligt – hvor en tidligere Venstrestatsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, lovede 90 mia. kr. til sygehusene; efter valget var det tal i hvert fald halveret. Så jeg synes ærlig talt, man skal feje en lille smule for egen dør.

Men lad os nu holde fast i, hvad det rent faktisk er, vi står med i dag: Regeringen har afsat de her 600 mio. kr. til den kollektive trafik. Det betyder, at vi rent faktisk kommer til at bidrage med billige billetter og med at gøre den kollektive trafik mere attraktiv.

Det drejer sig bl.a. om, at vi får mere ud af at bruge pengene uden for myldretiden. Det handler også om, at vi måske skal se lidt fremad i forhold til at få folk til at flytte sig væk fra myldretiden. For det er interessant – det kan man også se, når man rejser rundt i verden omkring os – at vi i Danmark har en tendens til, at vi altid møder lidt over kl. 8.00, det gælder i øvrigt også i de offentlige instanser. I stedet kunne vi måske brede mødetiden lidt mere ud, således at nogle mødte lidt tidligere og andre mødte lidt senere. Det ville måske faktisk give nogle kapacitetslettelser i forhold til den kollektive trafik og i forhold til den trængsel, vi har på vores veje.

Der synes jeg i øvrigt også, at der, hvis man ser på Trængselskommissionens idékatalog, som kom her for et par uger siden, er mange meget spændende forslag, som jo igen er et resultat af de forhandlinger, der var i forbindelse med trængselsringen, som strandede sidste år, men som faktisk betød, at vi fik en Trængselskommission, som nu ser på den trængselsudfordring. Og der må vi bare igen konstatere, at det havde Venstre ingen svar på, da man sad ved magten.

I SF ønsker vi at styrke den kollektive trafik og også andre miljørigtige transportformer. Vi kæmper sådan set ikke kun for at styrke den kollektive trafik med busser og tog, men også for at gøre det lettere for cyklisterne, som der heldigvis også er mange af her i HT-området. Måske ville det være nemmere, hvis vi fladede noget af Jylland ud, så der ikke var så mange bakker ligesom i København – så kunne det også være, at vi kunne styrke den kollektive trafik. Men det kan vi gætte på, og så kan vi tage en diskussion om, hvad finansieringen ville være til det. Jeg tror dog, det er relativt urealistisk.

Men lad os derfor også fokusere på, hvad der rent faktisk flytter noget. Vi kan gøre den kollektive trafik mere attraktiv; det gør vi bl.a. med priserne. Det gør vi også i forhold til at sikre en bedre indpasning af afgangene. Det drejer sig om S-togene, det drejer sig også om de A-busser, der er, og som nu er startet op igen i Aarhus. Det synes jeg er et eksempel på, hvordan vi hele tiden udvikler den kollektive trafik i Danmark, så vi bevæger os i den rigtige retning.

Det er ikke så mange uger siden, jeg sammen med transportministeren var med til indvielsen af Grenaa-Odder-banen i Aarhus, som igen er et eksempel på, hvordan man kan fragte folk fra den nordlige del af en provinsby til den sydlige del, nu med hurtig trafik. Letbanen er på skinner, også i Aarhus, og vi har VVM-redegørelser på vej i Odense og i Aalborg.

Så jeg synes faktisk, vi gør rigtig meget i forhold til den kollektive trafik. Derfor skuffer det mig ærlig talt også, at Venstre ikke har leveret et eneste svar med hensyn til løsninger, hverken i forhold til trængslen eller i forhold til de udfordringer, man har i den kollektive trafik – ikke et eneste svar har vi fået her i dag. I stedet for har man

haft meget travlt med at fortælle, hvad regeringen gør forkert. Og fred være med det. Men man kunne dog i det mindste have gjort sig umage og bare være kommet med ét forslag. Men det har man ikke kunnet finde ud af. Det er alligevel imponerende her efter halvanden times debat, at det ikke er kommet på banen.

Så jeg synes faktisk, det ender med at være en ren tilståelsessag for Venstre. Når vi kan se, at priserne i den kollektive trafik er steget med over 50 pct., og at det nu faktisk lykkes den nye regering at sænke priserne i den kollektive trafik med 20 pct. uden for myldretiden, så vil jeg faktisk sige, at jeg synes, det er en halv sejr, og at jeg synes, vi bevæger os i den rigtige retning.

Så jeg må indrømme, at jeg ærlig talt undrer mig lidt over forespørgselsdebatten i dag, for jeg synes, det er en tabersag, Venstre står med, men lad os nu få gang i debatten. Jeg glæder mig sådan set også til at diskutere baggrunden for det.

Men jeg vil bare afslutningsvis konstatere, at vi selvfølgelig støtter det forslag til vedtagelse, som hr. Rasmus Prehn læste op tidligere.

Kl. 19:25

Formanden:

Der er fire medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er hr. Mike Legarth.

Kl. 19:26

Mike Legarth (KF):

Nu er det jo en kendt sag, at det var den daværende formand for Socialistisk Folkeparti, Villy Søvndal, der var først ude med hensyn til at love meget lavere priser på offentlig transport op til valgkampen. Og det var også Socialdemokratiet og SF, der i deres valgprogram »Fair Forandring – Tryghed om skat og velfærd« lovede de her dramatiske prisændringer på mellem 20 og 40 pct.

Jeg spurgte hr. Jonas Dahls kollega tidligere, og nu vil jeg også gerne spørge hr. Jonas Dahl: Hvad var formålet med at give et løfte til vælgerne i valgkampen om at sænke priserne for offentlig transport med mellem 20 og 40 pct.?

Kl. 19:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:26

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, at med den trængsel, vi har, særlig i hovedstadsområdet, har vi en udfordring med at få flere over i den kollektive trafik. Det gør man bl.a. med priser, det gør man bl.a. ved at få en bedre kollektiv trafik generelt, det synes jeg egentlig er ret logisk. Og vi må bare erkende, at der altså er trængsel, hvis man tager sin bil ind til København, det tror jeg også er gået op for de borgerlige. Jeg konstaterer så, at man ikke har nogen svar; en del af vores svar er at sikre bedre muligheder for at komme med den kollektive trafik og lavere priser.

Kl. 19:27

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 19:27

Mike Legarth (KF):

Men er sandheden ikke den, at selv om ét finansieringselement forsvinder – det, som hr. Jonas Dahl kalder trængselsringen – så kunne man have fundet pengene et andet sted? Man har jo afgivet et løfte til befolkningen om, at hvis vi vinder valget, sænker vi priserne med mellem 20 og 40 pct. Det gjorde man ikke, og hvad var årsagen til, at man ikke gjorde det? Det vil jeg egentlig gerne høre. Og er det ikke rigtigt, at dem, der står tilbage, som stemte på SF, nu må føle

sig bedraget? For der kommer jo ikke nogen god forklaring på, hvorfor man ikke levede op til det valgløfte, man udstedte.

Kl. 19:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:27

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg synes sådan set, det er ærlig snak at gå til valg på en trængselsring; det gjorde vi i SF, det vedstår jeg hundrede procent. Jeg synes sådan set også, det var den rigtige løsning. Der viste sig at være nogle udfordringer ved den, derfor frafaldt vi den fra regeringens side. Og når man ikke har en finansiering eller en indtægt, er det også svært at begynde at bruge pengene, det er sådan en del af den økonomiske grundforståelse. Når man ikke har pengene, er man nødt til at se på, om man så kan hente nogle penge andre steder, og det gjorde vi bl.a. ved at hente en lille milliard kroner, hvilket der i øvrigt også blev henvist til tidligere, i form af leasingbilerne og i form af de her såkaldte prøvebiler. Der hentede vi en milliard kroner, som vi så har brugt til at gøre den kollektive trafik billigere og bedre. Jeg synes sådan set, det er et løft i den rigtige retning. Jeg havde gerne set, at vi havde kunnet gøre endnu mere, men vi må bare konstatere, at da vi ikke havde finansieringen, var det ikke muligt.

Kl. 19:28

Formanden:

Hr. Kristian Pihl Lorentzen for en kort bemærkning.

Kl. 19:28

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Jeg forstår egentlig godt, at hr. Jonas Dahl virker sådan lidt træt og tvær her, for SF har jo en uhyre dårlig sag. Fakta er jo, at SF brugte rigtig, rigtig mange penge på at profilere løftet om lavere priser i kollektiv trafik. De fleste husker den reklame, som prydede samtlige busser her i hovedstadsområdet. Så det er da klart, at SF ikke bryder sig om at tale om det her.

Jeg synes også, det er utroligt at skulle høre på, at Venstre og andre blå partier ikke har gjort noget for at bekæmpe trængslen i København. Der blev faktisk i 2009 lavet en bred politisk aftale, hvor også SF var med, hvor vi afsatte 25 mio. kr. – det er mange penge – til en gennemgribende analyse af, hvordan vi kan bekæmpe trængslen og fremme mobiliteten i hovedstadsområdet. Den analyse blev sat i gang i 2009, arbejdet skal være færdigt i 2013. På et tidspunkt kom en operation, vi kunne kalde »Befri Villy« eller »Red Villy«, ind fra sidelinjen i kølvandet på betalingsringens fald, og der kom så en Trængselskommission, som stort set har den samme opgave. Så det er da pudsigt at høre, at man ikke har gjort noget fra den tidligere regerings side. Så jeg vil gerne stille hr. Jonas Dahl et spørgsmål: Fortryder SF, at man brugte så mange penge på den her storstilede kampagne med lavere priser i den kollektive trafik?

Kl. 19:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:29

Jonas Dahl (SF):

Nej, vi havde en ambition om at sænke priserne i den kollektive trafik. Jeg er sådan set glad for, at det lykkedes at sænke priserne uden for myldretiden med 20 pct., for det synes jeg faktisk er et vigtigt skridt i den rigtige retning. Jeg vedkender mig blankt, at vi ikke er kommet i mål, og det skyldes bl.a., at vi ikke havde finansieringen, så vi ikke fik nogen trængselsring. Det synes jeg sådan set er ærlig snak. Men jeg synes ærlig talt, at hr. Kristian Pihl Lorentzen afslører

sig selv, for hvis det, Venstre og den borgerlige regering gjorde i 10 år for at bekæmpe trængslen i København, var at nedsætte et udvalgsarbejde, som endnu ikke er færdigt, til 25 mio. kr., så er det da – undskyld mig – en tilståelsessag, vil jeg sige til hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 19:30

Formanden:

Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 19:30

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Så vil jeg bede hr. Jonas Dahl om at læse den store aftale fra 2009 en gang til, for han vil jo så se, at der er iværksat en lang, lang række investeringer i hovedstadsområdet, og jeg bryder mig ikke om at remse dem op her, men der er oplyst en lang række ting, som er færdige i løbet af de kommende år, og som, når de er færdige, vil afhjælpe trængslen. Så det skal hr. Jonas Dahl ikke være så nervøs for.

Det, der er det centrale her, er jo, at SF i den grad har gennemført et løftebrud, og derfor er jeg igen nødt til at dvæle ved det, der stod i »Fair Forandring«, om, at man ville afsætte 1,5 mia. kr. til billigere kollektiv trafik. Mener hr. Jonas Dahl, at man for de 1,5 mia. kr., der er afsat, kunne få denne massive sænkning af billetpriserne i myldretiden på henholdsvis 40 og 20 pct.? Mener hr. Jonas Dahl, at det regnestykke passer, og at man der har haft styr på kuglerammen?

Hvis ikke hr. Jonas Dahl kan svare på det, ser jeg meget frem til ministerens opsummering her til sidst, hvor ministeren forhåbentlig kan svare på det.

Kl. 19:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:31

Jonas Dahl (SF):

Lad os nu holde fast i, hvad der står i »Fair Løsning«, for hr. Kristian Pihl Lorentzen siger, at der står 1,5 mia. kr., men så vidt jeg husker, står der faktisk 3 mia. kr. Så lad os nu i det mindste bare holde os til fakta i den diskussion, vi har i dag, i stedet for at begynde at hælde vand ud af ørerne og komme med forkerte tal.

Det helt afgørende her er, at vi havde en ambition om at sænke priserne i den kollektive trafik, det viste sig, at vi ikke kunne få en trængselsring, men jeg er faktisk glad for, at vi er lykkedes med at lave takstnedsættelser på 20 pct. uden for myldretiden. Det betyder bl.a., at prisen med rabat på en kontantbillet i København, som koster 24 kr., nu er nede på 12 kr. uden for myldretiden. Man kan så blive ved med at snakke om, om det ikke er nok.

Jeg glæder mig rigtig meget til at høre, hvad Venstre vil gøre for at styrke den kollektive trafik. Jeg synes sådan set, vi bevæger os i den rigtige retning, og jeg glæder mig sådan set rigtig, rigtig meget til at høre, hvad Venstre vil gøre for den kollektive trafik.

Jeg vedstår blankt, at vi har udfordringer i forhold til den trængsel, der er i København. Det er jo netop derfor, vi har nedsat Trængselskommissionen, det er jo netop derfor, vi sænker priserne i den kollektive trafik, og jeg synes faktisk, vi i den grad bevæger os i den rigtige retning. Og i stedet for at blive ved med at hive det her frem, når vi nu har sænket priserne med 20 pct., synes jeg egentlig, Venstre skulle komme med bare en enkelt løsning.

Kl. 19:32

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:32

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. I Socialdemokratiets og SF's fælles valgoplæg »Fair Forandring« står der helt konkret følgende:

»Konkret foreslås det bl.a., at abonnementskort i det gamle HT-område sættes 40 pct. ned i pris.«

Det foreslås endvidere:

»Med forslaget lægges der særlig vægt på at billiggøre rejserne for pendlerne i hovedstadsområdet.«

I valgkampen blev det så fulgt op af den her store kampagne fra SF's side, hvor SF's daværende formand lovede 40 pct. billigere tog- og buskort i København.

Det er ikke sket for pendlerne. Der er sket det stik modsatte: Prisen er steget på disse togbilletter.

Vil hr. Jonas Dahl ikke som SF's ordfører indrømme, at det er et eklatant løftebrud?

Kl. 19:33

Formanden:

Jonas Dahl.

Kl. 19:33

Jonas Dahl (SF):

Nej. Det er sådan, at man går til valg på valgløfter. Det har Venstre – hvis jeg da ikke erindrer helt forkert – også gjort i de par valgkampe, jeg har været involveret i.

Men det er også sådan, at man forsøger at lancere så meget af det som muligt. Vi er faktisk lykkedes med at sænke priserne i den kollektive trafik med 20 pct. uden for myldretiden. Jeg synes faktisk, det er et vigtigt skridt i den rigtige retning. Særlig når man tager i betragtning, at priserne i den kollektive trafik steg med 50 pct. – 50 pct. – i de 10 år, hvor de borgerlige sad ved magten.

Jeg kan godt forstå, at Venstre åbenbart er kede af, at priserne i den kollektive trafik nu bliver sænket. Jeg skal ikke kunne sige, om det er, fordi man gerne vil holde hånden over bilejerne, eller hvad baggrunden er. Det kan blive sådan en filosofisk diskussion.

Men jeg synes, at Venstre skylder nogle svar på: Hvad vil Venstre selv gøre for at mindske trængslen i bl.a. Københavnsområdet? Kan vi ikke få et bud?

Kl. 19:34

Formanden:

Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 19:34

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg kan godt forstå, at SF's ordfører gerne vil tale om noget andet og taler udenom. Men det, som hr. Jonas Dahl ikke vil konstatere, vil jeg så konstatere: Det er et eklatant løftebrud, der er tale om.

Her under debatten har der også været mange indlæg på Facebook; bl.a. på min facebookprofil. Der er der en dame, der siger, at mimrekortet, altså 65-kortet, stiger og stiger. Og så spørger hun, hvornår det stopper.

Nu kan jeg ikke spørge ministeren, for ministeren vil jo ikke gå på talerstolen og deltage i debatten. Derfor er jeg nødt til at spørge hr. Jonas Dahl: Hvornår holder mimrekortet op med at stige?

Kl. 19:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:35

Jonas Dahl (SF):

Det synes jeg faktisk er et rigtig, rigtig godt spørgsmål, og jeg glæder mig faktisk til at læse, hvad hr. Flemming Damgaard Larsen selv

skriver på sin facebookprofil. For når vi konkluderer, at priserne rent faktisk steg uafbrudt i 10 år under den borgerlige regering, så er det da lidt interessant, at den nye regering, som har siddet i halvandet år og har sænket priserne uden for myldretiden med 20 pct., nu skal kritiseres og nu skal levere svarene på, hvad vi vil gøre for at sænke priserne i den kollektive trafik yderligere.

Jeg vil gerne sige, at jeg da håber, at vi i løbet af de næste 10 år kan komme til at se på, hvordan vi sænker priserne i den kollektive trafik yderligere. Jeg tror sådan set, vi er mange i den røde blok, der gerne vil se på det.

Men jeg synes ærlig talt, at vi mangler at høre et svar, så jeg glæder mig til om lidt at gå ind på Facebook og læse, hvad hr. Flemming Damgaard Larsen svarer. Vil Venstre være med til at sænke priserne i den kollektive trafik? Det er ikke så svært.

Kl. 19:36

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 19:36

Hans Christian Schmidt (V):

Nu kan min kollega hr. Kristian Pihl Lorentzen jo ikke få ordet igen, så jeg vil hjælpe ved med at sige, at man i bilag 1 i »Fair Forandring« kan se, at der ganske rigtigt er afsat 1,5 mia. kr. Så de 3 mia. kr. findes ikke der – der er 1,5 mia. kr.

Men det er noget helt andet, jeg vil spørge hr. Jonas Dahl om. Jeg synes, det er underligt, og at det virker useriøst, at man gik til valg på indførelsen af en betalingsring, men at man åbenbart slet ikke havde fundet ud af, om den kunne blive til noget eller ej. Man fik advarsler om, at det ikke kunne lade sig gøre – det kunne ikke lade sig gøre økonomisk, man kunne ikke indrette det sådan; alle advarsler blev givet – men man afviste det og sagde: Vi har gennemgået det, og vi ved til punkt og prikke, at det kan gennemføres. Så kunne man da i det mindste godt forestille sig, at hr. Jonas Dahl kunne fortælle os, hvad det, hr. Jonas Dahl gik til valg på, så koster, for andre fra rød blok, som hr. Jonas Dahl selv kalder det, har ikke kunnet fortælle det.

Hvad koster det helt præcis i kroner og øre at sænke prisen på klippekort i HT-området med 25 pct., og hvad koster det helt præcis i kroner og øre at sænke prisen på abonnementskort i HT-området med 40 pct.? Hvis ikke vi kan få det at vide, begynder det jo at blive en tilståelsessag om, at man ikke engang har regnet på det, fordi det bare var et nummer i valgkampen.

Kl. 19:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:37

Jonas Dahl (SF):

Nu er hr. Hans Christian Schmidt jo tidligere transportminister, så jeg er helt sikker på, at han også har adgang til tallene, og jeg tager gerne en diskussion om tallene lidt senere. Men sandheden er jo, at det med operatørudgifterne koster lidt over 3 mia. kr. for Movia i hovedstadsområdet, og der er indtægter for ca. 1,4 mia. kr. Så kan man jo selv lave regnestykket, når man ser på, hvor mange passagerer, der er.

Men jeg vil gerne tage en økonomiundervisningstime med hr. Hans Christian Schmidt. Jeg undrer mig lidt over, at han ikke husker det fra sin ministertid, og hvis hr. Hans Christian Schmidt er så god til økonomi, kan vi måske få svaret her. Jeg vil da gerne høre, hvad hr. Hans Christian Schmidt har regnet sig frem til.

Kl. 19:37

Kl. 19:40

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 19:37

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg kan sige bestemt, at jeg heller ikke kender tallet. Jeg troede bare, at dem, der kom med forslaget, kendte det. Altså, hvis man gerne vil overbevise nogle vælgere om, at de skal stemme på en, fordi man vil gennemføre noget, og man så, når man bliver spurgt om, hvor mange penge man vil bruge på det, siger, at det har man ikke siddet og regnet på, men at det er sådan noget, man kunne tænke sig, så begynder folk da at sige til sig selv, at det vist ikke er noget, man har ment fra starten af. Altså, man har ikke engang gjort sig den ulejlighed at regne det ud.

Nu er det jo altså hr. Jonas Dahls forslag, og jeg kan forstå, at hr. Jonas Dahl gerne vil have, at jeg skal hjælpe ham med at svare på noget, som han ikke selv ved. Det vil jeg jo altid gerne gøre, men det kan jeg ikke her, og det er heller ikke mit forslag, så jeg synes faktisk, at det er at adressere det forkert.

Som sagt kan jeg åbenbart ikke få ministeren til at gå på talerstolen, og vi kan ikke spørge ministeren, når han kommer med sit svar i første runde, så vi er altså under den her debat afskåret fra at have en debat med ministeren. Det er jo lidt trist, men så må hr. Jonas Dahl altså finde sig i, at han så skal svare på det – hvis han altså vil.

Kl. 19:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:38

Jonas Dahl (SF):

Jeg husker heldigvis også rigtig mange forespørgsler i den her sal, da der sad en anden regering, og hvor der sad en anden transportminister, som heller ikke altid deltog i de sidste debatter. Så jeg synes ærlig talt, at vi lige skal stoppe med de der julelege, som jeg synes vi er begyndt at bevæge os en smule ud i.

Hvis man slår op i »Fair Løsning« – jeg husker ikke helt sidetallet, men jeg tror, det er på side 57 – kan man se, at der står, at S og SF, som var dem, der fremlagde »Fair Løsning«, afsætter 3 mia. kr. til bedre og billigere kollektiv trafik, som formuleringen er, så vidt jeg husker. Jeg vil gerne diskutere sidetallet efterfølgende, og jeg vil også gerne printe et eksemplar, hvis hr. Hans Christian Schmidt har behov for lidt godnatlæsning.

Men lad os nu bare holde fast i det. Hvis hr. Hans Christian Schmidt er så optaget af det, synes jeg bare også, at hr. Hans Christian Schmidt skal komme herop som privatist om lidt og redegøre for, hvilke forslag om at sænke priserne på den kollektive trafik der i hans tid som transportminister blev lagt på bordet. Hvilke forslag er Venstre kommet med efterfølgende, efter valget, for at sænke priserne på den kollektive trafik og gøre den kollektive trafik mere tilgængelig? Vi har nu spurgt i et par timer, og der er stadig væk ikke kommet nogen svar. Det er da forunderligt.

Jeg er sådan set stolt af, at det faktisk er lykkedes os at sænke priserne med 20 pct. uden for myldretiden. Det er i hvert fald et skridt i den rigtige retning.

Kl. 19:40

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Henning Hyllested som Enhedslistens ordfører.

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Jeg synes, det er en rigtig god forespørgslesdebat, og jeg synes, den er meget berettiget, men jeg synes også, den er lidt underlig. Lad mig med det samme sige, at i Enhedslisten tager vi ikke noget som helst ansvar for, hvad der er udstukket af løfter i valgkampen, det være sig 20 pct. på det ene produkt eller 40 pct. på det andet produkt. På trods af at vi i Enhedslisten faktisk har et ideal om, at al kollektiv trafik i det her land i virkeligheden skulle være gratis, kunne vi nu ikke drømme om at gå ud og låse os fast på nogle meget bestemte procentsatser, al den stund vi jo godt ved, at det er meget dyrt med det ideal, vi har, og at vi er parat til at tage tingene, som de måtte komme, og i det tempo, det kan lade sig gøre, og i hvert fald ikke på nogen måde låse os fast i forhold til et valgresultat, som vi jo ikke kender, når man står midt i en valgkamp. Så lad mig med det samme sige, at det vil vi ikke stå på mål for.

Men når jeg siger, at vi alligevel synes, det er lidt underligt med den her debat, så er det, fordi vi jo rent faktisk – som også flere ordførere har gjort opmærksom på – har lavet et forlig på ruinerne af betalingsringen, vil jeg gerne understrege, men vi har trods alt lavet et forlig, regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti. Det er et forlig, som jo også, når vi snakker om takstnedsættelser, trods alt går den rigtige vej – der er faktisk tale om takstnedsættelser. Det kan man selvfølgelig gøre sig lystig over eller mene, at det ikke er nok. Nej, det synes vi jo altså heller ikke, jævnfør hvad jeg før sagde om Enhedslistens idealer på det her område. Men der er altså tale om takstnedsættelser, der er tale om takstnedsættelser om aftenen, 20 pct. om aftenen, om natten, i weekenderne og også midt på dagen. Jamen det er da noget. Der er tale om at indføre et ungdomskort, man kan også kalde det en forbedring af det eksisterende HyperCard, og der må vi jo konstatere, at der i den gamle forligskreds, hvor forespørgerne alle sammen var med, jo ikke blev fundet finansiering til at fortsætte med HyperCardet. Fra Enhedslistens side deltager vi jo gerne i den nye forligskreds, når vi bliver tilkaldt, og så rydder vi op efter den gamle forligskreds, som ikke var i stand til at finde penge til at fortsætte med HyperCardet. Men jeg kan selvfølgelig også forstå, og det er der ikke lagt skjul på her, at debatten er et forsøg på at fortsætte den her løftebrudsdiskussion, det her løftebrudsprojekt, som Venstre lancerede kort efter valget, og jeg vil fra Enhedslistens side sige, at vi ikke har noget problem med det, for vi har ikke lovet noget, vi ikke kan holde, og sådan må det være. Vi står ikke på mål for, hvad andre partier går og lover i valgkampen.

Så kan jeg forstå på nogle af de bemærkninger, der er faldet i dag, på nogle af ordførertalerne, at Venstre, Konservative og Liberal Alliance sådan set ikke er ude på at skaffe nogen som helst form for finansiering, der kan sænke priserne på den kollektive trafik i fremtiden. Det er jo fair nok, så ved vi det. Pendlerne, alle brugerne af den kollektive trafik kan forvente, at hvis disse partier kommer til magten igen, fortsætter prisstigningerne år efter år. Enhedslisten er helt klart inde at prøve at se, om ikke vi kan finde finansiering til at fortsætte ad den vej, der hedder takstnedsættelser og forbedring af den kollektive trafik i det hele taget, men i høj grad takstnedsættelser, og vi har jo peget på de der kørselsafgifter, som ganske vist ikke er vores opfindelse, men som bl.a. er Venstres opfindelse og Det Konservatives opfindelse og Dansk Folkepartis opfindelse. Hvis man endelig vil diskutere løftebrud, har vi da her – i hvert fald fra Venstres side – at gøre med et eklatant løftebrud, en løben fra sin egen politik, i og med at Venstre nu har erklæret, at de overhovedet ikke vil vide af de der kørselsafgifter på lastbiler, på trods af at de faktisk er disponeret, de er nemlig disponeret til skattelettelser, og det var også meningen, at der skulle rulle nogle penge ind fra de der kørselsafgifter til Infrastruktur fonden. Men det løber man fra nu, fordi det er po-

pulært, og det er, som jeg siger, da vistnok et klart løftebrud, hvis man skal snakke om det i forhold til det, man har stået for tidligere.

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om – og vi har en aftale med regeringen fra finanslovaftalerne fra 2012 – at vi indfører kørselsafgifter for lastbiler på et mere ambitiøst niveau, og at de ekstra penge, vi skaffer ud over dem, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti skaffede, skal bruges til bedre og billigere kollektiv trafik. Jeg kan så også love regeringen, at Enhedslisten i høj grad vil holde regeringen fast på, at det er en aftale, vi har, for man kan godt frygte, at der kommer noget lidt andet ud af det, nu hvor vi skal til at høre om konkurrenceevnepakken, hvor man har blikket stift rettet mod nogle af erhvervslivets afgifter.

Kl. 19:45

Formanden:

Hr. Kristian Pihl Lorentzen for en kort bemærkning.

Kl. 19:45

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg kan da som en kvittering for hr. Henning Hyllesteds bemærkning garantere, at Venstre står på mål for takstloftet. Vi står på mål for, at taksterne holder sig i ro og kun stiger med pris- og lønfremskrivningen fra år til år. Vi lover ikke at sænke taksterne og har heller ingen planer om at gøre det fremover. Til gengæld lover Enhedslisten jo nu her igen at sænke taksterne – markant forstås – og derfor må man umiddelbart komme til at tænke på Margaret Thatchers kloge ord om, at en socialist er en person, der på et eller andet tidspunkt løber tør for andre menneskers penge. I hvert fald er jeg nødt til at stille spørgsmålet: Hvem skal betale for disse massive takstnedsættelser? Hvem skal det ramme?

Kl. 19:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:46

Henning Hyllested (EL):

Nu har jeg jo lige i slutningen af min ordførertale løftet sløret for, hvordan vi bl.a. vil skaffe penge til bedre og billigere kollektiv trafik, så vi kan fortsætte ad det spor, vi har lagt sammen med regeringen og også Dansk Folkeparti i det forlig, vi har indgået. Så dér er der i hvert fald nogle af pengene, og så ser vi, hvor langt vi kan komme ad den vej. Vi lover hverken nedsættelser på 40 pct. eller 20 pct. eller gratis kollektiv trafik sådan lige om hjørnet. Det har vi aldrig lovet, og det lover vi ikke.

Hr. Kristian Pihl Lorentzen er inde på takststigningsloftet. Jeg havde heller ikke noget imod at fortsætte med takststigningsloftet, hvis ellers Trafikstyrelsen så ville melde ud, at procenten var nul komma nul dut. Så var der ingen problemer for os i det, men det gør man jo ikke. I år har man meldt ud, at det var 3,5 pct. Jeg vil bare sige til hr. Kristian Pihl Lorentzen, at hvis man holder fast i takststigningsloftet, ender man jo også med at sikre, at der hvert eneste år pr. 20. januar sker prisstigninger i den kollektive trafik. Hr. Kristian Pihl Lorentzen og Venstre må jo åbenbart finde, at niveauet i den kollektive trafik er passende eller måske endda upassende således at forstå, at man skal forhøje priserne.

Kl. 19:47

Formanden:

Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 19:47

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg fik ikke noget klart svar på, hvem der skulle betale, men jeg kan jo selv sjesse mig frem til, at pengene bl.a. skal hentes på lastbilaf-

gifterne. I hvert fald kan vi se i forligsteksten fra den røde trafikforligskreds, også kaldet milliardærklubben paradoksalt nok, at man lægger op til store stigninger i lastbilafgifterne, og der har jeg en fornemmelse af at Enhedslisten har en finger med i spillet. Så der vil jeg spørge Enhedslisten: Er det fornuftigt at pålægge vognmændene meget store kilometerbaserede lastbilafgifter, som de jo kun kan fakturere videre til deres kunder, hvad enten det er kunderne ude i supermarkederne eller de producerende virksomheder i Danmark? Mener Enhedslisten, at det giver flere danske arbejdspladser, eller at det vil svække den danske konkurrenceevne og dermed koste danske job?

Kl. 19:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:48

Henning Hyllested (EL):

Vi tror faktisk, at det er nødvendigt også af hensyn til klima og miljø, og vi tror sådan set ikke på, at det kommer til at koste nogen danske arbejdspladser. Hvis man skal snakke om, at det danske vognmandserhverv er truet i dag – og det er det – må man jo sige, at det er af helt andre årsager. Så er det bl.a. på grund af EU og deres elendige liberale holdning til cabotagekørsel og overtrædelse af kørehvile-tids-bestemmelserne, fremmede chauffører, der skubber danske chauffører ud, og den slags ting. Det er en meget, meget større trussel for vognmandserhvervet og for chaufførhvervet i dag. Så det tror vi ikke rigtig på.

Jeg vil gerne gøre hr. Kristian Pihl Lorentzen opmærksom på, at det ikke er os, der har fået ideen til de her kørselsafgifter. Vi har såmænd bare truffet en aftale med regeringen om at indføre dem på et lidt mere ambitiøst niveau. Ideen er Venstres, Konservatives og Dansk Folkepartis, og det er en rigtig god idé, man kom på. Vi bygger videre på den.

Kl. 19:49

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 19:49

Jonas Dahl (SF):

Det, jeg sådan set gerne vil høre Enhedslistens ordfører om, er, om han ikke vil bekræfte, at den, der allerførst foreslog lastbilafgiften, i øvrigt var den konservative transportminister, i dag partiformand hr. Lars Barfoed, og at det i øvrigt var under VK-regeringen. Jeg synes bare, at det er værd at understrege, efter at vi nu igen hører Venstre harcelere mod noget, som de sådan set selv har foreslået. Det viser sådan set bare, hvor stor en farce den her debat er ved at udvikle sig til.

Kl. 19:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:50

Henning Hyllested (EL):

Det er jeg for så vidt enig i, og det er også derfor, at jeg gjorde en del ud af at sige i min ordførertale, at hvis vi endelig skulle bruge det, der hedder løftebrud, som indgangsvinkel til den her diskussion, har vi da her at gøre med et meget kraftigt et af slagsen. Når man som regering kan sidde og sige, at det er en god idé at lave nogle kørselsafgifter, og endda disponere over pengene i forårspakke 2.0, inden de begynder at rulle ind, og når man, når man så er kommet i opposition, siger, at det for resten var en dårlig idé, og løber fra det,

hænger det ikke sammen. Det er hykleri, må jeg sige til hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 19:53

Kl. 19:50

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 19:50

Mike Legarth (KF):

Det er egentlig ikke for at stille spørgsmål til hr. Henning Hyllested, men for at markere og klargøre den konservative profil, og jeg ved, at Venstre deler det synspunkt: Kørselsafgifter for lastbiler vil være et fuldstændig forkert træk at tage i dagens Danmark. Regeringen har lagt ekstra byrder på erhvervet, og den konkurrencesituation, som transporterhvervet er udsat for i dag, er set i forhold til for nogle år siden, da det her blev planlagt, en helt anden. Det var dengang på tegnebrættet, men det er tilrettet, og det tager vi ansvaret for. Vi står i en ny situation, og vi har brug for afgiftslettelser i stedet for afgiftspålæggelser.

Kl. 19:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:51

Henning Hyllested (EL):

Jeg kan ikke se, hvad det er, der har gjort, at konkurrencesituationen for vognmandserhvervet er helt anderledes i dag, end den var tidligere. Jo, der er selvfølgelig sket det, at truslen fra billige østchauffører, der kører både lovlig og ulovlig cabotage, er blevet større siden da, og at EU truer med yderligere liberalisering af vognmandserhvervet. Så på den måde er det rigtigt.

Men jeg har da ikke på fornemmelsen, at de partier, som i sin tid opfandt den her kørselsafgift, nemlig Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, har nogen som helst intentioner om at bekæmpe EU's pressen på for liberalisering af det her erhverv – med undtagelse af Dansk Folkeparti, vil jeg så sige. På den måde er konkurrencesituationen forværret, men det skyldes jo så andre forhold, som De Konservative og Venstre altså ikke vil gøre noget ved.

Kl. 19:52

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 19:52

Mike Legarth (KF):

For det første er der jo nedgangstider overalt i hele Europa. Derfor er der mindre gods at køre med, og derfor er det vanskeligere at skaffe overskud i transportbranchen, som lastbiltransporten hører under. Det er udenadslære for alle, og det ved hr. Henning Hyllested også udmærket godt. Så det er blevet vanskeligere, end det var for bare få år siden. Det er jo den samme retorik, regeringen bruger hele tiden, og den er jo sand.

Det næste er om cabotagekørsel. Her er De Konservatives synspunkt, og det tror jeg deles af Venstre – det kan Venstre selv redegøre for, men nu er meget af talletiden jo brugt, så lad mig her tilkendegive, hvad der var den tidligere regerings holdning – at der skal være ens regler i EU, der gælder for alle lande. Det skal være en gennemskuelig lovgivning, det skal kunne kontrolleres, og de regler, der er, skal overholdes. Det er det synspunkt, vi har, og vi afventer den rapport, og der skal sættes ind over for det, hvis der mangler nogle tiltag.

Kl. 19:53

Formanden:

Ordføreren.

Henning Hyllested (EL):

Det er lige nøjagtig det, der er galt, for der er for så vidt ens regler i Europa i dag. Reglerne er bare sådan, at det danske vognmandserhverv og det danske chaufførhverv er truet, fordi man har åbnet op for noget cabotagekørsel, som betyder, at de fremmede vognmandsfirmaer, der kommer med billige bulgarske og rumænske chauffører, kan ligge og køre til en tredjedel af den løn, som danske chauffører skal have. Det er jo det, der er truslen mod det danske vognmandserhverv i dag. Det er ikke de her kørselsafgifter.

Som sagt: De Konservative, Venstre og Dansk Folkeparti fandt selv på ideen. Vi synes, det er en rigtig god idé, og vi bygger videre på den for at skaffe finansiering til den kollektive trafik, som også skal flytte mennesker og gods på en miljørigtig måde, og som skal sikre mobiliteten også i yderområderne og også for dem, der ikke har bil og ikke har råd til at anskaffe sig bil.

Kl. 19:53

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Leif Mikkelsen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 19:54

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Egentlig er det jo en lidt atypisk debat, vi har her i dag, for transportområdet er pr. tradition kendetegnet ved sådan brede forlig og forbrødring om opgaveløsningen, fordi der normalt ligger noget fælles i det, både den kollektive trafik og det at skaffe gode veje osv. Det er lidt en fælles sag. Så når vi overhovedet bevæger os ud i den her diskussion, er det jo, fordi der set fra min stol sådan set er noget mere alvorligt på spil. Det er også derfor, det her ender i en diskussion om politikertroværdighed.

Jeg ønsker ikke at skose regeringen. Jeg vil faktisk hellere rose regeringen for, at den ikke har gennemført alt det, den lovede før valget: betalingsring, efterløn, forlængelse af dagpengeperioden, vækst i det offentlige forbrug på 1,4 pct., trepartsforhandlinger, millionærskat og bankskat. Der er sådan set nok at rose regeringen for at den ikke har gennemført. Problemet er jo bare, at det var vælgerbedrag, fordi man før valget pegede på, at det ville man, og man fik regeringsmagten på den baggrund. Derfor er det medvirkende til, at der vokser politikerlede frem, der handler om mangel på troværdighed: Hvad kan jeg så tro på, næste gang der siges noget?

Det er jo derfor, at alle kredse stort set er enige om den problemstilling, at det sådan set er skidt for folkestyret. Og så kan man slå lidt på, om der kan findes nogle andre, der også har foretaget løftebrud osv. Altså, hovedsignalet er jo dårligt, nemlig at det overhovedet er nødvendigt med en sådan diskussion. Det er skidt for folkestyret, at vi opfører os sådan.

Derfor synes jeg måske, der er én opløftende ting ved den udvikling, der er i meningsmålingerne i øjeblikket, og som i alvorlig grad går ud over især de to partier, som stod bag »En Fair Løsning«, og som førte sig meget frem i valgkampen, nemlig at de i den grad bliver vendt ryggen til af vælgerne i øjeblikket. Det kan vi så sige er den positive udvikling af, at der måske dog alligevel er en sund vurdering hos vælgerne af, hvad de vil finde sig i at skulle tro på. Jeg synes faktisk, det er vigtigt med politisk troværdighed over for vælgerne, og at man derfor både siger det, man vil gøre, og gør det, man siger. Så når vi er nået hertil i en trafikdiskussion, ja, så er det sådan set udtryk for, at det åbenbart bekymrer mange, at vi kan bruge det her som eksempel på, hvor mange svigt der sådan set er sket i forhold til troværdighed.

Så vi står bag det forslag til vedtagelse, som blå blok er kommet med, og som peger på de her ting, men vi ønsker sådan set ikke at

bebrejde regeringen, at de ikke har gennemført de ting, de truede med før valget. Det er faktisk godt for Danmark, at de ikke er gennemført, og det er så tæt på, at jeg hermed kommer med en ros til regeringen.

Kl. 19:57

Formanden:

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 19:57

Henning Hyllested (EL):

Jeg synes jo også, at man skal holde, hvad man lover. Det er det, vi lærer vores børn, og det synes jeg er et rigtig godt princip at holde sig til.

Jeg kan forstå, at ordførerens bekymring lige nu i den her debat er, at det betyder manglende tillid til politikerne, hvis man ikke holder, hvad man lover, og at det er skidt for folkestyret. Det er jeg faktisk meget, meget enig i, og jeg synes også, det er værd at slå et slag for.

Men så vil jeg bare gerne spørge ordføreren om noget. Man kan bebrejde regeringen, man kan bebrejde SF og Socialdemokratiet for ikke at holde det, de inden valget sådan meget håndfast lovede omkring takstnedsættelser. Men hvad mener ordføreren så om det løftebrud – som jeg selv var inde på i min ordførertale – som Venstre og Konservative begik, i og med at man som regering trods alt gennemførte og disponerede over nogle kørselsafgifter, som man nu undsiger. Er det ikke i samme kategori?

Kl. 19:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:58

Leif Mikkelsen (LA):

Jo, det vil jeg sådan set give ordføreren fuldstændig ret i, bortset fra at det, som måske med hr. Henning Hyllesteds hjælp er blevet en forøgelse af den afgift, der påtænkes, ikke lå i de daværende regeringspartiers udspil om, at det var den belastning, man skulle have på det område. Og derfor er der jo, når en senere regering med sit støttepartis hjælp så øger det provenu – efter en vurdering af, hvad det kan bære eller ikke bære – mulighed for at sige, at man ikke længere vil acceptere det.

Hvis man tager det råt for usødet, er det klart, at det er løftebrud at løbe fra en aftale, men her er der altså tale om en regering, der forsøger at malke koen noget mere. Og jeg hørte endda, at hr. Henning Hyllested med glæde i stemmen heroppefra sige, at pengene skal bruges i den kollektive trafik. Det er tegn på, at man i hvert fald ved, hvor man har Enhedslisten: De tager altid penge fra bilister og bruger dem på kollektiv trafik.

Kl. 19:59

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 19:59

Henning Hyllested (EL):

Jamen det er jo netop – som det også er blevet efterlyst i debatten – fordi spørgsmålet er, hvor pengene skal komme fra, altså hvor vil man finde finansiering til det her?

Vi har altså sammen med regeringen prøvet at pege på, hvor der så kan findes finansiering til at fortsætte ad den vej, vi er slået ind på sammen med regeringen og Dansk Folkeparti for at billiggøre og forbedre den kollektive trafik.

Det er så blevet de der kørselsafgifter, og det er rigtigt, at vi forhøjer dem. Men det står vel tilbage, at hovedparten af de kørselsaf-

gifter og ideen om dem altså er skabt hos Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti. Og jeg vil stadig væk vove den påstand – og jeg forstår også på ordføreren, at han holder med mig i det – at der er tale om, at man i den grad løber fra sin egen politik, når man undsiger den totalt. Der er trods alt tale om penge, man *har* disponeret.

Kl. 19:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 19:59

Leif Mikkelsen (LA):

Nu kunne Enhedslisten jo afprøve tyngden af det løftebrud ved at foreslå, at man faktisk rent størrelsesmæssigt gik tilbage til V og K's forslag. Jeg er godt klar over, at hr. Henning Hyllested sikkert kom til at mangle penge fra bilister til kollektiv trafik. Men hvis man løb fra det bud, kunne man virkelig tale om det.

Men når hr. Henning Hyllested *øger* tallet, er det klart, at det så er et andet forslag end det, der oprindeligt forelå. Så efter min bedste overbevisning er det ikke et løftebrud af samme karakter som det, vi taler om her.

Kl. 20:00

Formanden:

Der er par korte bemærkninger. Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 20:00

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Leif Mikkelsen, om han kan bekræfte, at adskillige LO-forbund på det seneste stærkt har anbefalet, at man tager alt omkring kørselsafgifter for lastbiler af bordet, fordi de ved, at det netop er deres medlemmers arbejdspladser, der står på spil.

Kl. 20:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 20:00

Leif Mikkelsen (LA):

Jo, og det er jo rigtigt, som spørgeren vel antyder, at man skal vurdere det i situationen, og at enhver har lov til at blive klogere. Nu er det bare ikke det, jeg har hørt, altså at regeringen er blevet klogere på alle de ting, den ikke har gennemført. Men at man kan blive klogere på et bestemt erhverv og på konkurrenceevnen, som vi jo jævnligt taler om på det her område, og at det er et problem specielt for vognmandserhvervet at være under så stort et pres, at man kan få behov for at nyvurdere tingene, er rigtigt.

Men vi savner jo stadig væk at få afprøvet, om man vil genfremsætte det forslag, som V og K kom med, så man kan tage stilling til det. Nu har man øget trækken på malkekoen, og derfor er det selvfølgelig et uacceptabelt forslag.

Kl. 20:01

Formanden:

Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 20:01

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Lige en runde til om de såkaldte kørselsafgifter, som i virkeligheden ikke er temaet for debatten i dag, men som hr. Henning Hyllested nu er meget offensiv i forhold til. Kan hr. Leif Mikkelsen ikke bekræfte, at det godt nok var den tidligere regering, der var med til at føde disse kørselsafgifter, men at det skete i en helt anden tid end i dag, nemlig for 4-5 år siden? Så er der siden sket rigtig meget: den internationale krise, svækkelse af Danmarks konkurrencekraft, danske

job, der er i fare for at blive udflaget osv. Er man ikke i den situation nødt til at skifte politik, tage bestik af situationen?

Så hvad foretrækker hr. Leif Mikkelsen: at man har et parti, som står støbt fast i det, man sagde for 5 år siden – at det skal gennemføres for enhver pris – eller at man har nogle partier, der tager bestik af situationen og ændrer politik, når befolkningens tarv kræver det i en svær krisetid?

Kl. 20:02

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 20:02

Leif Mikkelsen (LA):

Jo, det er en balance imellem at stå fast på det, man har foreslået, og så tage bestik af situationen – det er klart. Her er der god grund til at tage bestik af situationen i forhold til et meget trængt erhverv. Og man kan spørge sig selv, om vi skal have det udflaget mere. Skal vi have færre danske vognmænd? Skal vi i det hele taget have færre lastbiler under danske nummerplader? Eller hvad er fremtiden på det område? Det er man nødt til at vurdere, og vi har hørt inden for alle dele af vognmandsbranchen, at erhvervet er utrolig klemmt. Så det er en markant anderledes situation, end før krisen indtrådte.

Kl. 20:02

Formanden:
Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 20:03

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Jeg ved ikke, hvor meget erfaring Liberal Alliances ordfører har med at støbe i beton, men jeg kunne godt tænke mig sådan at få en graduering, for nu fik vi at vide, at der var flere grader af løftebrud, men at det ikke var så slemt, når det var Venstre; det var værre, når det så var regeringspartierne – sådan forstod jeg det. Men når to af regeringspartierne gik til valg på en trængselsring – det har vi jo sådan set åbent sagt alle sammen og i øvrigt også i dag – og ikke har kunnet gennemføre den, men i stedet for sænker priserne og gør den kollektive trafik bedre med 1 mia. kr., eller når man nu som Venstre siger, at man ikke længere mener, at det er støbt i beton, at man går ind for lastbilafgifterne, hvordan graduerer Liberal Alliances ordfører så her graden af løftebrud, for det fik ordføreren rodet sig selv ud i? Jeg kunne egentlig bare godt tænke mig at høre udlægningen. Hvorfor er regeringens løftebrud værre end Venstres?

Kl. 20:03

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 20:03

Leif Mikkelsen (LA):

Hvis hr. Jonas Dahl nu havde lyttet godt efter, understregede jeg meget klart, at her er denne regering med hjælp fra Enhedslisten kommet med et forslag, der øger provenuet fra disse kørselsafgifter på lastbiler, og som øger provenuet anderledes i forhold til det forslag, der oprindeligt kom. Det er klart. Dermed er man jo ikke bundet af, at en regering ændrer et forslag og dermed belaster erhvervet mere, end man så i dag vurderer det kan holde til. Det er derfor, jeg nuancerer det.

Men ellers vil jeg gerne understrege, at jeg bestemt mener, at ethvert parti bør læse i egne notater og se efter – inden man ændrer politik – om det er tvingende nødvendigt, og om der er saglige grunde for det eller ej. Det er den del af listen, jeg har læst op, og der er ingen saglige grunde for at løbe fra alt det.

Især hr. Jonas Dahls parti gik jo før valget forrest på de områder, som vi nu kan se overhovedet ikke er blevet gennemført efter valget.

Kl. 20:04

Formanden:
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 20:04

Jonas Dahl (SF):

Sandheden er jo, at vi sænker priserne i den kollektive trafik med 20 pct. uden for myldretiden.

Men nu tog vi så en diskussion om de her lastbilafgifter, og så vil jeg bare høre, om ordføreren kan fortælle, præcis hvad de her lastbilafgifter kommer til at udgøre for den enkelte lastvogn. Kan ordføreren redegøre for, hvor det endelige udspil har været bragt, og kan ordføreren fortælle, præcis hvad detaljerne er i det her udspil i forhold til lastvognsafgifterne? For mig bekendt er vi egentlig ikke kommet med noget udspil, men det kan være, at Liberal Alliance har set noget bag skodderne, som jeg ikke har.

I hvert fald må man bare konstatere, at Venstre annoncerede en lastbilafgift og nu har så travlt med at løbe fra den. Regeringen har også annonceret det, men den har i øvrigt ikke lagt noget frem. Kan ordføreren ikke bare bekræfte det?

Kl. 20:05

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 20:05

Leif Mikkelsen (LA):

Det lyder da interessant, hvis vi i løbet af ugen, hvor vi skal diskutere det her, får et forslag at se, der ikke øger det provenu, der oprindeligt var lagt op til. Det bliver interessant at se, det glæder vi os meget til.

Kl. 20:05

Formanden:
Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 20:05

Rasmus Prehn (S):

Jeg bliver lidt nysgerrig, for nu har jeg siddet og lyttet til hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance, og hr. Leif Mikkelsen taler om lastbilafgifter, om andre partiers løftebrud og om alle mulige forskellige ting. Det eneste, hr. Leif Mikkelsen og Liberal Alliance ikke taler om, er aftenens emne, nemlig kollektiv trafik.

Nu er det jo en kendt sag, at Liberal Alliance vil bringe alle offentlige udgifter helt ned i kælderens: Der skal ikke bruges noget som helst, og vi skal have skattelettelser alle sammen. Hvilke ambitioner har Liberal Alliance i forhold til den kollektive trafik? Hvor skal pengene til den kollektive trafik komme fra, hvis Liberal Alliance får magt, som de har agt? Hvad skal der ske med priserne?

Kl. 20:06

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 20:06

Leif Mikkelsen (LA):

Nu er aftenens emne klart defineret i den forespørgselsdebat, der er rejst, om, hvad der er af forskel på, hvad hr. Rasmus Prehns parti kom med før valget, og hvad man så har lanceret efter valget. Og hr. Rasmus Prehn har stået her og sagt, at det var, fordi man nu ikke lige havde den rigtige mandatsammensætning til at gennemføre det, at der var store forskelle på det, man lovede før valget, og det, man gennemførte. Det er faktisk aftenens tema, det er forespørgselsdebat-

ten. Det er ikke et spørgsmål om, hvad vi vil byde på i forhold til den kollektive trafik. Jeg har endda peget på i spørgsmål, at bilisterne i Danmark bidrager helt overvældende til samfundet – meget mere, end de belaster – og så ser vi alligevel det ene forslag efter det andet, hvor man flytter penge derfra til den kollektive trafik.

Så der er masser af muligheder for den kollektive trafik. Der er konkurrenceudsættelse, og der er ingen, der siger, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, at man skal have et stort DSB, der har dundrende underskud. Man kan spørge til prisen for andre aktører på banen. Der er masser af muligheder, hvis vi kan komme til at gennemføre Liberal Alliances politik. Og det vil være klogt, hvis hr. Rasmus Prehn hjælper til med det.

Kl. 20:07

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 20:07

Rasmus Prehn (S):

Nu fremgår det jo faktisk af teksten her, at det handler om priserne i den kollektive trafik. Så det er ikke for meget forlængt, at Liberal Alliance så også kommer med sine forslag på det her område. Er sagen ikke den, at hvis det er, at Liberal Alliance får magt, som de har agt, så vil priserne i den kollektive trafik stige?

Kl. 20:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 20:07

Leif Mikkelsen (LA):

Hvis Liberal Alliance får magt, som vi har agt, vil omkostningerne for danskerne falde. Vi bidrager nemlig ikke til noget, der får de offentlige omkostninger til at stige. En gennemførelse af vores politik, som betyder et helt andet skattniveau, betyder jo rent faktisk, at de, der skal bruge den kollektive trafik, har flere af deres egne penge at bruge i stedet for at skulle betale til et regeringsparti, der åbenbart hæmningsløst skal bruge de penge, man kan få op af borgernes lommer.

Derfor skal man sætte det ind i den rigtige kontekst. Man kan jo ikke pege på, at vi skal byde på, hvordan den kollektive trafik skal være, hvis det er Socialdemokraterne, der fastlægger skattniveauet osv. Det hænger ikke sammen. For os hænger politikken sammen med det udgiftsniveau, danskerne er udsat for, sammenholdt med hvad man skal betale i brugerbetaling. Så det er som at blande æbler og pærer, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn.

Kl. 20:08

Formanden:

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 20:08

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Det har været en interessant debat, som jo har taget sit udgangspunkt i »Fair Forandring«, altså Socialdemokratiet og Socialistisk Folkepartis valgprogram, hvor man lovede dramatiske sænkninger af prisen på offentlig transport på mellem 20 og 40 pct. Det blev ikke opfyldt, og så har vi stillet nogle spørgsmål om, hvad årsagen var til, at man fremsatte de her løfter om lavere priser, og hvad konsekvensen af, at man ikke har fulgt op på de løfter, er.

Det er klart, at det i vores øjne er et løftebrud, når man går ud med landsdækkende eller i hvert fald københavnske busreklamer og en landsdækkende politisk kampagne om, at hvis den her regering

kommer til, er der politiske gaver at hente i form af en væsentlig sænkelse af den udgift, en helt almindelig borger i det her land har hver måned.

Blev de løfter så opfyldt? Det ved alle i dag at de ikke blev. Vi har så hørt en argumentation fra nogle af ordførerne om, at det var, fordi den finansieringskilde, man havde, nemlig betalingsringen, ikke kunne gennemføres. Så mente man heller ikke, at man kunne leve op til de løfter, man havde givet med den anden hånd. Og der bør jo ikke være nogen sammenhæng i det. Altså, man må jo stå på mål for de løfter, man giver i en valgkamp. Hvis man lover vælgerne, at hvis man får et flertal med deres kryds, så vil man leve op til det og det, synes jeg ikke, argumentationen er i orden. Så er det ikke i orden at sige, at man ikke kunne gennemføre et eller andet bestemt politisk synspunkt, når nu man havde det politiske flertal. Så det er et løftebrud.

Det har det endda været to gange, for rent faktisk er priserne jo steget to gange. Så det er på alle måder stærkt kritisabelt, og det er utroværdigt.

Det er vigtigt, at vi tager en debat om det her, ikke så meget, fordi det er vigtigt at få cementeret, at det var et løftebrud – for det tror jeg de fleste er klar over – men fordi det for fremtiden ikke duer, at vi udsætter os selv for at blive betegnet som nogle, man ikke kan stole på, at vi her i Folketinget løber fra de ord, vi giver. Jeg er nu spændt på at høre vores udmærkede transportminister gå på talerstolen, hvis han gør det, for at redegøre for forholdet og for, hvad man i fremtiden bør gøre, når nu vi stiller kritiske spørgsmål til det. For det er ikke rimeligt, at man på den måde udsteder løfter. Det har jo kun ét formål, og det er at få vælgerne til at stemme på sig. Så får man krydset, men man leverer ikke varen, og så er det klart, at man skaber den såkaldte politikerlede, og det synes jeg at vi her i Folketinget må gøre alt, hvad vi kan, for at forhindre.

Så det her er ikke sagt i et politisk drilleri; det er sagt fra hjertet. Jeg synes, det er en uanstændig måde at drive politik på. Jeg husker, da vi sad i forsamlingshusene, på institutionerne og på skolerne, og eleverne spurgte: Hvad har du med til mig? – for det er den krævementalitet, vi bliver mødt med nu om dage – og så var det, jeg kunne tilbyde, mindre SU og ingen forbedringer af den offentlige transport. Så blev man jo nærmest hylet eller piftet ud, mens den røde bloks ordførere meddelte: bedre SU, gratis transport – den ene gave efter den anden regnede ned over forsamlingen, og de stod op og jublede alle mand. Vi fik ikke et ben til jorden, og vi tabte valgkampen. Og dagen efter valget var det et helt andet program, man foldede ud. Derfor kan jeg godt forstå, at vælgerne har vendt den nuværende regering ryggen. Så tak for debatten.

Kl. 20:12

Formanden:

Der er to for korte bemærkninger. Hr. Henning Hyllested først.

Kl. 20:12

Henning Hyllested (EL):

Jeg blev voldsomt inspireret af hr. Leif Mikkelsen, som jo opfordrede mig til at afprøve, om der er tale om et løftebrud i forbindelse med Venstre og De Konservatives gode idé om kørselsafgifterne. Så jeg føler mig inspireret til at spørge ordføreren, om De Konservative ville stå ved kørselsafgifterne, hvis de blev indført på det niveau, som Venstre og De Konservative støttet af Dansk Folkeparti dengang indførte dem på. Jeg minder om, at pengene som bekendt er disponeret. Så jeg vil da lytte med stor interesse til svaret på spørgsmålet, om man står ved kørselsafgifterne, hvis de bliver indført på det niveau, som man selv i sin tid besluttede.

Kl. 20:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 20:13

Kl. 20:16

Mike Legarth (KF):

Nu er sagen jo den, at erhvervet har fået pålagt ekstra omkostninger svarende til de kørselsafgifter, vi på det tidspunkt annoncerede, og at situationen er en anden. Så der er sket meget siden. Formålet dengang var at skaffe et provenu fra en kilde, som altså i mellemtiden fra anden side har fået pålagt de samme omkostninger på et tidspunkt, hvor konkurrencesituationen er forværret. Derfor siger vi med åben pande og fuldstændig fair og square, at det ville være at dræbe et erhverv, som allerede er ved at uddø. Det ville være fuldstændig aflivende, fordi transporterhvervet er et af de mest konkurrenceudsatte fag, vi overhovedet har.

Men jeg kan da godt forstå, at hr. Henning Hyllested spørger, for det er udtryk for sådan en støbt i beton-holdning, man kender fra den fløj. Men det må være sådan, og det har ingen sammenhæng med, at vi har spurgt om, hvad den nuværende regering gør for at leve op til de løfter, de har givet til deres vælgere om sænke priserne på offentlig transport. Det har jo intet med hinanden at gøre.

Kl. 20:14

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 20:14

Henning Hyllested (EL):

Jo, det har det jo, fordi indfaldsvinklen trods alt har været, at man påstår, at Socialdemokraterne og SF'erne har begået løftebrud. Som sagt står jeg ikke på mål for det. Det må være en sag, som de klarer. Men hvis der så er andre partier, f.eks. ordførerens eget parti, som begår det samme, så kaster man jo med sten, selv om man selv bor i et glashus.

Jeg anholder den præmis, der hedder, at vognmandserhvervet er blevet specielt konkurrenceudsat. Jo, i kraft af EU's meget, meget liberale regler på det her felt, hvor det pludselig bliver tilladt at køre cabotagekørsel, dvs. kørsel med chauffører, der får en tredjedel af en dansk chaufførs løn. Det er selvfølgelig ekstraordinært at konkurrenceudsatte et erhverv – helt urimeligt efter min bedste overbevisning – men jeg har da ikke hørt noget fra De Konservative eller fra Venstre om, at de er imod EU's liberalisering af transporterhvervet.

Kl. 20:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 20:15

Mike Legarth (KF):

Jeg kan forsikre hr. Henning Hyllested om, at Det Konservative Folkeparti er meget optaget af at hjælpe vognmandserhvervet. Vi vil egentlig gerne skabe den samme situation for transporterhvervet, som vi har gjort for Det Blå Danmark. Vi har skaffet nogle gode rammevilkår for søfarten, og det har gjort, at de er en af de bedst indtjenende brancher i Danmark. Næsten 20 mia. kr. sejler de ind hvert år, så vidt jeg husker. Hæng mig ikke op på tallet, men det er en succes, fordi man har gjort nogle positive ting for at forbedre konkurrenceevnen for Det Blå Danmark. Det kunne man også godt gøre for transporterhvervet.

Hvad er der sket i de seneste 10-15 år? Vognmandsvirksomhed efter vognmandsvirksomhed er flaget ud og ligger nu og kører med billig arbejdskraft i andre lande. Det er selvfølgelig et problem og et problem i sig selv. Dernæst er der lavvækst, krise, mindre at køre med, så faget er simpelt hen så konkurrenceudsat, som det kan blive. Derfor vil det være det glade vanvid at pålægge dem 2,8 mia. kr. i ekstra kørselsafgifter.

Formanden:

Hr. Jonas Dahl, kort bemærkning.

Kl. 20:16

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg går ud fra, at den konservative ordfører er enig i, at udgifter og indtægter skal hænge sammen. Det var faktisk lidt uklart i talen, at indtægter og udgifter skal hænge sammen. Jeg går ud fra, det var en fortalelse, ordføreren kom ud i.

Men så vil jeg bare gerne spørge: Når man nu ikke vil være med til lastbilsafgiften, hvad er det så for en del af skattelettelserne, som jo blev finansieret med de her lastbilsafgifter, der skal rulles tilbage?

Kl. 20:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 20:17

Mike Legarth (KF):

Altså, sagen er jo den, at faget er blevet pålagt afgifter svarende til det, vi ville have pålagt, og derfor er den balanceret, sådan som jeg ser det. I øvrigt er skattereformen jo samlet set overfinansieret, så der er plads til det mindre beløb, vi dengang havde afsat dengang til det. Det er betalt.

Men er det, det handler om – skal jeg forstå hr. Jonas Dahl på den måde – at hr. Jonas Dahl er klar til at give en branche, der i forvejen er i knæ, nådeskuddet, aflive den ved højlys dag, som man siger populært, fjerne den konkurrencemulighed, det fag har, og sige til vognmandsvirksomheder: Hvis I vil eksistere, må I flage ud for at kunne bevare den aktivitet og de job, I skaber i Danmark? Er det det, vi hører fra hr. Jonas Dahl? Så er det da nogle meget mærkelige tanker og ord.

Kl. 20:18

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 20:18

Jonas Dahl (SF):

Nej, jeg vedstår fuldstændig, at der er nogle udfordringer på det område. Men jeg holder bare fast i, at det var den konservative partiformand, som i øvrigt selv lancerede den her idé, og det er De Konservative, der selv har været med til at bruge pengene, som den her lastbilsafgift skulle indbringe. Nu siger man så: Det mener vi ikke længere. Og Venstre har helt forladt det, det er ikke længere støbt i beton, for det mener man ikke længere. Men så må det også være rimeligt at sige, at når man ikke kræver en indtægt, så kan man vel heller ikke have en udgift og i det her tilfælde en skattelettelse. Så må De Konservative vel også kunne levere svaret på, hvad det så er, vi ikke skal. Når man fjerner 1 mia. kr. fra regnestykket, må der jo også mangle 1 mia. kr. det andet sted. Hvor skal pengene komme fra?

Kl. 20:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 20:18

Mike Legarth (KF):

Nu er hr. Jonas Dahl jo selv finansordfører, så jeg må tillade mig at gå ud fra, at han har rimeligt styr på tingene. Derfor vil jeg også være en lille smule direkte: Den her regering startede med at ændre præmisserne, ændrede regnestykket, fordi man startede med at indføre nye skatter og afgifter for 5 mia. kr. Så indgik man en skatteaftale med Venstre og Konservative, og så indførte man nye skatter og

afgifter. Så det er en slingrekurs den ene vej og den anden vej, og samlet set er regnestykket til statskassen jo på bundlinjen forandret. Derfor kan man ikke blive ved med at holde fast i det samme regime. Det er jo fuldstændig umuligt at forholde sig til. I øvrigt er der jo også grundlæggende forskel på, om man tilbyder nogen en afgiftslempelse, altså gør noget billigere, og fjerner den billiggørelse, eller om man fjerner en pålagt ekstraafgift. Det er to forskellige ting, vi taler om. Men her handler det om at redde et erhverv konkurrence-mæssigt.

Sluttelig vil jeg bare sige, at hvis det grundlæggende skal forstås på den måde, at hvis man har et politisk synspunkt for 5 år siden, som man så skal forholde sig til 5 år efter, og fordi man har sagt A for 5 år siden, så er man også nødt til at sige A i dag, så vil det da være en dødssejler. Det ville da være en fuldstændig vanvittig måde at skulle drive politik på. Jeg håber ikke, det er det, hr. Jonas Dahl er fortalende for.

Kl. 20:19

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Er der flere, der ønsker ordet? Transportministeren.

Kl. 20:20

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg gør mig egentlig ikke nogen illusioner om, at jeg skal opsummere debatten eller noget, der ligner det, for det synes jeg måske den har været lidt for diffus til.

Men jeg forstår et eller andet sted, at jeg ikke helt havde forstået Folketingets forretningsorden. Jeg troede faktisk, at man kunne stille spørgsmål til mig i første omgang. Det forstår jeg at man ikke kan, og der stiller jeg mig selvfølgelig gerne til rådighed for Folketinget for at svare på spørgsmål. Så jeg vil konkludere på den måde, at en opsummering af debatten tror jeg ikke tjener noget formål, men er der spørgsmål, som jeg kan svare på, så vil jeg meget gerne medvirke til det.

Kl. 20:20

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 20:20

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen jeg synes, det er rart, at ministeren kommer på talerstolen. Det synes jeg selvfølgelig kun at ministeren skal have ros for. Og jeg vil bare sige, at jeg ikke lige pludselig ændrer spørgsmålenes karakter, fordi ministeren nu går op. Jeg vil stadig væk bare gerne stille de samme spørgsmål, som jeg har gjort under debatten.

Jeg er sådan set ikke interesseret i at diskutere så meget, om det er løftebrud eller ej. Den debat kan man for min skyld tage en anden gang. Det, jeg bare er meget, meget interesseret i, er at vide, om ministeren ved, hvad det helt præcis koster i kroner og øre at sænke prisen på klippekort i HT-området med 25 pct., fordi det var det, som S og SF lovede før valget, og jeg vil godt vide, om der er nogen, der ved noget om det. Det har selvfølgelig også noget at gøre med det næste spørgsmål: Hvad koster det helt præcis i kroner og øre at sænke prisen på abonnementskort i HT-området med 40 pct.?

Det synes jeg jo er lidt vigtigt at vide, for hvis vi bagefter skal tro på, at det er noget, som gik i vasken på grund af betalingsring eller sådan noget, så forudsætter det dog, at man på et eller andet tidspunkt har regnet på, hvad sådan noget koster, og det er bare det, mit faktuelle spørgsmål går på.

Kl. 20:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 20:21

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det var et meget klart spørgsmål, og jeg tror faktisk, at jeg vil møde en eller anden form for forståelse hos hr. Hans Christian Schmidt, når jeg nu kommer med det svar, at er der noget, man skal passe på med som minister, specielt når man taler økonomi og tal, så er det at komme med forkerte oplysninger. Derfor vil jeg sige, at jeg ikke er klædt på til at svare præcist på det spørgsmål, men hvis jeg får et skriftligt spørgsmål, vil jeg selvfølgelig også kunne give et svar på det, for der må være en simpel måde at regne nogle ting ud på. Og får jeg fra Folketinget et sådant spørgsmål, vil jeg selvfølgelig også levere svar på det.

Kl. 20:22

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 20:22

Hans Christian Schmidt (V):

Det er klart, at det ville jeg så have brugt i den debat, vi skulle have under det sidste spørgsmål, men det respekterer jeg fuldt ud. Og ja, det kender de fleste, som har beskæftiget sig med det, og derfor skal jeg sørge for, at der bliver sendt et skriftligt spørgsmål over til ministeren.

Kl. 20:22

Formanden:

Så er det hr. Leif Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 20:22

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Det er jo helt rigtigt, at vi ikke har kunnet stille spørgsmål til ministeren før nu i den her procedure. Vi har haft en lang debat om løftebrud og tilliden til politikere osv., og ministeren var jo sendt i byen med betalingsringen og skulle forfægte den, lige indtil den gik ned, og det er en ubehagelig situation at være i, er jeg helt sikker på, når man loyalt forfægter et signal og holdningen pludselig er en anden.

Men er det ikke et problem for folkestyret, vil jeg spørge ministeren, at vi her kan ridse en hel liste op med ting, der overhovedet ikke blev til noget, men blev sagt før et valg? Altså, er det ikke et reelt problem, eller er det bare, fordi vi driller hinanden med det herinde og slår politisk plat på det?

Jeg følger faktisk, at det er et alvorligt problem, og at det er derfor, det er blevet rejst og har gennemsyret debatten i dag. Er ministeren ikke enig i, at det sådan set er et problem, når det går, som det så er gået, for folkestyret og troværdigheden?

Kl. 20:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 20:23

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne bekræfte over for hr. Leif Mikkelsen, at perioden i de måneder, hvor der var en diskussion om betalingsringen, var det, jeg vil betegne som en intens periode. Det tror jeg ikke jeg afslører som nogen hemmelighed.

Så tror jeg, at alle de ordførere, der har været på talerstolen for regeringspartierne, jo sådan set har været meget ærlige med erkendelsen af, at nogle af forudsætningerne for at kunne opfylde løftet om nedbringelse af taksterne i den kollektive trafik ikke var til stede. Det kan man jo se med det blotte øje. Det er der nogle forklaringer på, som jeg i øvrigt synes ordførerne har været gode til at give. Og

så er det jo lidt en vurderingssag, om man er gået for langt, eller om man ikke er gået for langt.

Jeg synes, regeringen har forsøgt inden for de muligheder og de midler, der var, at leve op til målsætningen om bedre og billigere kollektiv trafik. Jeg har ingen problemer med den aftale, vi har indgået med Enhedslisten og Dansk Folkeparti. Jeg synes, den er perspektivrig, fordi den har begge dele i sig: Den har ikke alene en sænkning af taksten, den har også det, som har stor betydning for at få flere over i den kollektive trafik, nemlig bedre kollektiv trafik.

Kl. 20:24

Formanden:

Hr. Leif Mikkelsen. Ikke mere? Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 20:24

Mike Legarth (KF):

Jeg vil spørge ministeren på samme måde, som jeg har spurgt regeringsordførerne. Vi så i kampagnematerialet fra Socialdemokratiet og SF, at man udstak løfter om at sænke priserne dramatisk på mellem 20 pct. og 40 pct. i »Fair Forandring«. Det var det, man vandt valget på, eller i hvert fald en af de ting, man vandt valget på. Straks efter valget skete der noget helt andet. Jeg vil spørge ministeren, som er en del af S-SF-holdet, hvad formålet var med at gå ud og give den slags løfter om dramatiske nedsættelser af priserne på offentlig transport.

Kl. 20:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 20:25

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Hvis det giver hr. Mike Legarth en særskilt glæde, skal jeg gerne endnu en gang sige, at det er rigtigt, at vi ikke nåede det mål, som vi argumenterede for i valgkampen. Det er åbenlyst for alle.

Men jeg vil gerne sige, at det, der drev os, var ønsket om at gøre noget for den kollektive trafik, fordi vi har en grundlæggende tro på, at hvis man kan gøre den kollektive trafik både bedre og billigere, så er der flere, der bruger den.

Det, man så også efterfølgende må sige – og måske også stille som et indirekte spørgsmål, selv om det ikke tilkommer mig at gøre det – er, at jeg tror, at alle er enige om, at det er helt afgørende at gøre noget ved trængslen i og omkring København. Vi forsøgte så med en trængselsring, og hvordan det gik med den, skal jeg ikke fortælle mig i her i dag, men bare sige, at det, vi gjorde efterfølgende, altså var to ting. Dels gjorde vi noget for bedre og billigere kollektiv trafik, dels har vi nu nedsat en kommission, som her til august måned forhåbentlig kommer med en række konkrete løsningsforslag til, hvad der kan gøres for at løse trængselsproblemerne.

Så jeg vil sige til hr. Mike Legarth, at det, der var bevæggrunden, var at give et bedre og mere fornuftigt tilbud til de mange mennesker, som i dag sidder i kø eksempelvis nede på Køge Bugt Motorvejen.

Kl. 20:26

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 20:26

Mike Legarth (KF):

Det forstår jeg godt. Men ville det så ikke også være ordentligt, inden man udstak så betydningsfulde lokketilbud i en valgkamp, at man havde sikret sig finansiering til at kunne gøre det, hvis man fik muligheden? For er det ikke rimeligt at sige, at de vælgere, der valg-

te at lytte til det som noget af det vigtigste for dem, fordi at transportere sig med bus og tog er en stor udgift for dem i hovedstadsområdet, har følt sig bedraget af det her, og er det ikke en meget uheldig udvikling for folkestyret og demokratiet?

Kl. 20:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 20:27

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu fulgte jeg meget intenst den debat, der var med både hr. Leif Mikkelsen og hr. Mike Legarth om lastbilafgifter. Jeg vil sådan set bare gøre opmærksom på, at jeg tror, vi alle sammen er interesserede i, at der er så mange midler som overhovedet muligt til infrastruktur. Der er jo også fra den tidligere regering foruddiskonteret 1 mia. kr., hvilket man nu ikke vil vedstå. Så forstod jeg på hr. Mike Legarth, at det er noget, der ligger 5 år tilbage i tiden, og når det er 5 år, gør det ikke noget, og når det er 1½ år, gør det åbenbart rigtig meget. Jeg har sådan set ikke mere at tilføje til den erkendelse, der har været, og den argumentation, der har været fra ordførerne. Det var i øvrigt den samme argumentation, jeg brugte indledningsvis.

Kl. 20:28

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på torsdag, den 21. februar 2013.

Kl. 20:28

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 20. februar 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 20:28).